

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)

และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์
ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจระบุเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

อ.พ. ๘๗/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)
 และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน
 และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึงเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่กฎหมายกำหนดให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ และการได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้าโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)
- (๔) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
 การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ที่เหมือนหรือคล้ายกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔) ยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖ และเพิ่ม มาตรา ๕๑/๑)

(๖) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายชุด (ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่ง ของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๔ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

(๘) กำหนดให้แยกโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า สำหรับสินค้าทั้งหมด หรือบางอย่างได้ (เพิ่มมาตรา ๔๙ วรรคสอง)

(๙) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีการขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียน (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๑) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๒) เพิ่มบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้ พิธีสารมาดริด (เพิ่มหมวด ๑/๑)

(๑๓) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับการนำหีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้มาใช้สำหรับสินค้า ของตนเองหรือของบุคคลอื่น (เพิ่มมาตรา ๑๐๙/๑)

(๑๔) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังไม่ครอบคลุม ประกอบกับประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีแห่งพิธีสารที่เกี่ยวกับความตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย (พิธีสารมาดริด) ซึ่งพิธีสารดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีการยื่นคำขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ในประเทศภาคีแห่งพิธีสารมาดริด โดยการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเพียงครั้งเดียวเพื่อขอรับความคุ้มครองไปยังประเทศต่าง ๆ ที่เป็นภาคีแห่งพิธีสารมาดริดได้ สมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริดดังกล่าว นอกจากนี้ ในปัจจุบันมีการนำทึบหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้ ในลักษณะเป็นการหลอกลวง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณชนและเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าว สมควรกำหนดฐานความผิดและโทษทางอาญาสำหรับการกระทำดังกล่าว รวมทั้งสมควรปรับปรุงขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้มีความชัดเจนและรวดเร็วมากขึ้น และปรับอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) มีเนื้อหารวมจำนวน ๓๙ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. วันใช้บังคับ

กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓๑ จะให้ใช้บังคับเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๒)

๒. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๙)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๓. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๓.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “เครื่องหมาย” โดยเพิ่มเติมคำว่า “เสียง” ไว้ในบทนิยาม เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทเสียง สามารถนำมาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย”)

๓.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้) โดยเพิ่มเติมให้มีอำนาจในการออกกฎกระทรวงลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

๓.๓ กำหนดลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่เป็นภาพ รูปร่าง หรือรูปทรง และเสียง ที่ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ และกำหนดให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภท หากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

๓.๔ ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ร่างมาตรา ๖ ยกเลิกความในมาตรา ๙ วรรคสอง)

๓.๕ กำหนดห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในกรณีเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นเป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือเป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

๓.๖ ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายชุด (ร่างมาตรา ๘ ยกเลิกความในมาตรา ๑๔)

๓.๗ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ทั้งนี้ โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนรายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอตั้งกล่าวให้ถูกต้องภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น) (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง)

๓.๘ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วนของเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่น เนื่องจากเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

อันไม่ควรให้ผู้จดทะเบียนถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว หรือมีลักษณะไม่บังเฉพาะ
 ทั้งนี้ โดยกำหนดให้นายทะเบียนสั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธดังกล่าวภายใน ๖๐ วัน
 นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น) (ร่างมาตรา ๑๐
 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒))

๓.๙ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ลระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน โดยกำหนดให้ผู้จดทะเบียน
 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการ
 เครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน
 ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๑๘)

(๒) ลระยะเวลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ
 เครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่ง
 ของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่ง
 ของนายทะเบียนภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ (เดิมภายใน
 ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ) (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๑๘)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๙ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๑๘ (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายราย
 ต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่า
 เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันจนอาจทำให้
 สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า
 ทั้งนี้ ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะ
 อย่างเดียวกัน ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้
 เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการ
 จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน พร้อมทั้งยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์
 และขั้นตอนเดิมในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้จดทะเบียนหลายรายดังกล่าว
 ตกลงกัน ตลอดจนลระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนในเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดให้
 ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนขอจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับ
 เครื่องหมายการค้ารายอื่นดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ
 เครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
 การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และร่างมาตรา ๑๒ ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖)

๓.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้เกิดความชัดเจนโดยยังคงหลักการเดิมที่กำหนดไว้ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๑๓ หรือในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้า นั้น เป็นเครื่องหมายการค้า ซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริตหรือมีพฤติการณ์พิเศษที่สมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดตามที่ นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ พร้อมทั้งลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ในเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว ดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)

๓.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๘ วรรคสาม (๑) และ (๒) เพื่อให้ การอ้างวรรคในมาตรา ๒๘ เป็นไปด้วยความถูกต้อง เพราะเดิมบทบัญญัตินี้กล่าวถึงการอ้างวรรค ที่ไม่ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสาม (๑) และ (๒))

๓.๑๒ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนที่ได้มีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่ง ให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ผู้จดทะเบียนมีสิทธิ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง)

๓.๑๓ ลดระยะเวลาการยื่นคำคัดค้านของบุคคลที่เห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่า ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึง รับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดให้บุคคลนั้นต้องยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๒๙ (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันประกาศ โฆษณาคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๒๙) (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๓.๑๔ สดระยะเวลาการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียน ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำคัดค้านคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ โดยกำหนดให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านดังกล่าวต่อนายทะเบียนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน) (ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสอง)

๓.๑๕ สดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน โดยกำหนดให้ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๓๕ นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง) ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่ (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสี่)

๓.๑๖ สดระยะเวลาการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้านคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียน ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคสอง)

๓.๑๗ ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนแล้ว ผู้จดทะเบียนต้องชำระค่าธรรมเนียม ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง (เดิมภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง) (ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๓.๑๘ กำหนดให้การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า สามารถแยกโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างได้ (ร่างมาตรา ๒๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๙ วรรคสอง)

๓.๑๙ ยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ เป็นเครื่องหมายชุดนั้น จะโอนหรือรับมรดกกันได้ ต่อเมื่อเป็นการโอนหรือรับมรดกกันทั้งชุด เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๑๔ เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เป็นเครื่องหมายชุด (ร่างมาตรา ๒๒ ยกเลิกความในมาตรา ๕๐)

๓.๒๐ กำหนดให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันให้แก่เจ้าของหลายรายก็ได้ ในกรณีที่ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ เป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือเป็นผู้รับโอนหรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน และได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เครื่องหมายการค้าหรือสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้วทุกรายแล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่ากรณีมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๑/๑)

๓.๒๑ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น และหากผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียน ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกหรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนนั้น (ร่างมาตรา ๒๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๒/๑)

๓.๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ายื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายใน ๓ เดือนก่อนวันสิ้นอายุ และในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในเวลาดังกล่าว หากประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุและค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละ ๒๐ ของค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ภายใน ๖ เดือนนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน และขยายระยะเวลาการดำเนินการตามคำสั่งของนายทะเบียนที่มีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าดำเนินการแก้ไขคำขอต่ออายุการจดทะเบียนให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น (เดิมภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น) ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามคำสั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น อย่างไรก็ดี ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายใน ๖ เดือนนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว (ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

๓.๒๓ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคสอง)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ชัมคอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๓.๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยยังคงหลักการเดิมที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้น ในขณะที่จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน (ร่างมาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

๓.๒๕ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๘ โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๙ วรรคสาม)

๓.๒๖ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับการเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๗๒ วรรคสอง โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔ วรรคสอง)

๓.๒๗ กำหนดให้ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (ร่างมาตรา ๓๐ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑)

๓.๒๘ เพิ่มความเป็นหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด ดังนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามความหมายของคำว่า “พิธีสารมาดริด” “คำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ” “สำนักระหว่างประเทศ” และ “สำนักงานต้นทาง” ในหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๒)

(๒) กำหนดให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดนี้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า เว้นแต่มาตรา ๑๐ มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๓)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๓) กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร โดยกำหนดว่าต้องเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนหรือเป็นผู้ซึ่งได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ในราชอาณาจักร และมีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือมีสถานประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมและยังคงประกอบการอย่างจริงจังในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๔)

(๔) กำหนดสิทธิของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักรว่ามีสิทธิขอรับความคุ้มครองต่อภาคีอื่นได้ และอาจขอรับความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังจากที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๕)

(๕) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการกรณีที่ได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรจากสำนักระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าอาจมีการคัดค้านเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน เนื่องจากการคัดค้านนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุแห่งการคัดค้านไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หากไม่มีการแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น และกำหนดผลของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว ให้ได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๖)

(๖) กำหนดวันที่มีผลเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ถือว่ามีวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานต้นทางเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าวันที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น และกำหนดให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียนและอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๗)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๗) กำหนดให้กรณีที่มีการระบุง้อรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรภายหลังจากที่สำนักระหว่างประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่สำนักระหว่างประเทศได้บันทึกการขอรับความคุ้มครองในทะเบียนระหว่างประเทศ และให้วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเป็นวันเดียวกับวันสิ้นอายุในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๘)

(๘) กำหนดให้ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักรเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว และเป็นของเจ้าของเดียวกัน เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นอาจขอให้นายทะเบียนบันทึกว่าเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลแทนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ตรงกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยไม่กระทบถึงสิทธิที่ได้มาจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรที่มีอยู่ก่อน (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๙)

(๙) กำหนดให้กรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้ ณ สำนักงานต้นทาง รวมถึงทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามคำขอดังกล่าว หรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้ารายใด ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอนแล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง และได้รับแจ้งการเพิกถอนจากสำนักระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนหรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ระบุง้อรับความคุ้มครองในราชอาณาจักร ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน และในกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทางเมื่อเกิดเหตุดังกล่าว ให้นายทะเบียนแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๐)

(๑๐) กำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอนโดยสำนักระหว่างประเทศเนื่องจากเหตุตามมาตรา ๗๙/๑๐ อาจยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าเดียวกันได้ โดยต้องเป็นการยื่นภายในระยะเวลาและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๗ หรือวันที่บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๘ แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๑)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

(การเข้าเป็นภาคีพิธีอามาตริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงเครื่องหมายฯ ขึ้นตอบ และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑๑) กำหนดให้หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้จดทะเบียนระหว่างประเทศหรือเจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศ ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ หรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งไปยังสำนักระหว่างประเทศ เพื่อแจ้งต่อไปให้บุคคลนั้นทราบ เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การส่งหนังสือดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้การส่งดังกล่าวมีผลถือว่าผู้นั้นได้รับหนังสือแล้ว เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๒)

(๑๒) กำหนดให้การขอและการจดทะเบียน การขอบันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศแทนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร การขอรับความคุ้มครองการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน และการต่ออายุการจดทะเบียน รวมทั้งการดำเนินการอื่นใดภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๓) และกำหนดให้การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๙/๖ มาตรา ๗๙/๗ มาตรา ๗๙/๑๐ มาตรา ๗๙/๑๑ มาตรา ๗๙/๑๒ และมาตรา ๗๙/๑๓ นี้ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด รวมทั้งกำหนดให้คำดำเนินการในต่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริดเป็นไปตามที่อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาประกาศตามที่สำนักระหว่างประเทศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๔)

(๑๓) กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ภายใต้พิธีสารมาดริด ใช้บังคับแก่เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมที่จดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริดด้วยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๕)

๓.๒๙ สดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งรับจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วตามมาตรา ๘๗ และการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับดังกล่าวตามมาตรา ๘๘ โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี) (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๓.๓๐ บทกำหนดโทษ

เพิ่มบทกำหนดโทษทางอาญารฐานความผิดเรื่องการนำทียบท้อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว ในราชอาณาจักร มาใช้สำหรับสินค้าของตนเองหรือของบุคคลอื่น เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น (ร่างมาตรา ๓๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๗/๑)

๓.๓๑ บทเฉพาะกาล

กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับคำขอและการดำเนินการต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งรองรับบรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๓๘)

๓.๓๒ อัตราค่าธรรมเนียม

ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๓๔ ประกอบกับอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังไม่ครอบคลุม ประกอบกับประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีแห่งพิธีสารที่เกี่ยวกับความตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย (พิธีสารมาดริด) ซึ่งพิธีสารดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีการยื่นคำขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ในประเทศภาคีแห่งพิธีสารมาดริด โดยการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเพียงครั้งเดียวเพื่อขอรับความคุ้มครองไปยังประเทศต่าง ๆ ที่เป็นภาคีแห่งพิธีสารมาดริดได้ สมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าและแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(กมลรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ดังกล่าว นอกจากนี้ ในปัจจุบันมีการนำหีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย
 รับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้ ในลักษณะเป็นการหลอกลวง
 ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณชนและเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าว สมควรกำหนด
 ฐานความผิดและโทษทางอาญาสำหรับการกระทำดังกล่าว รวมทั้งสมควรปรับปรุงขั้นตอน
 และระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้มีความชัดเจนและรวดเร็วมากขึ้น และปรับอัตรา
 ค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้^๑

^๑ รายละเอียดปรากฏตามบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ข้อ ๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ในผนวก (๓) หน้า (๓๗)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
 การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ วงงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายรัช ผาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาภรณ์จิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นายโสภณ ชาดบุษย์จาร์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวกรรณิกา พัชระ	วิทยากรชำนาญการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลฤกษ์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)
และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์
ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)
กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๓๑

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)
และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์
ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(เรื่องเสร็จที่ ๗๐๓/๒๕๕๗) - ๑ -
- ความจำเป็นในการตรากฎหมาย - ๑๔ -
- สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง
ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย (Focus Group)
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๒๕ -
- การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด - ๓๐ -
- ข้อดีและข้อเสียของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ
หากประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีภายใต้ระบบมาดริด - ๓๙ -
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(เรื่องเสร็จที่ ๒๕๕/๒๕๕๔) - ๔๓ -
- ความจำเป็นในการตรากฎหมาย - ๕๓ -

สารบัญ

หน้า

- สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ
(Focus Group) ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๖๑ -
- ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า - ๖๖ -
- ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไทย - ๙๐ -
- กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา.. การคุ้มครองเครื่องหมายการค้า
เกี่ยวกับบรรษัท กลิน และเสียง - ๙๑ -
- การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย - ๙๕ -
- การคุ้มครองเครื่องหมายเสียงและกลิน - ๑๐๓ -

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข) (๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)
และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์
ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑๗)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๓๗)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)

และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลา
การจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)
และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน
และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)
 และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน
 และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)
และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน
และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึง
 เสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้น
 ค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
 การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่กฎหมายกำหนดให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ และการได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า โดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗)

(๔) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกัน ในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ที่เหมือนหรือคล้ายกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔) ยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖ และเพิ่ม มาตรา ๕๑/๑)

(๖) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายชุด (ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่ง ของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

(๘) กำหนดให้แยกโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า สำหรับสินค้าทั้งหมด หรือบางอย่างได้ (เพิ่มมาตรา ๔๙ วรรคสอง)

(๙) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีการขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียน (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๑) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๒) เพิ่มบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้ พิธีสารมาดริด (เพิ่มหมวด ๑/๑)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(อาจเข้าเป็นพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑๓) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับการนำทับท้อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้มาใช้สำหรับสินค้าของตนเองหรือของบุคคลอื่น (เพิ่มมาตรา ๑๐๙/๑)

(๑๔) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังไม่ครอบคลุม ประกอบกับประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีแห่งพิธีสารที่เกี่ยวกับความตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย (พิธีสารมาดริด) ซึ่งพิธีสารดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีการยื่นคำขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ในประเทศภาคีแห่งพิธีสารมาดริด โดยการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเพียงครั้งเดียวเพื่อขอรับความคุ้มครองไปยังประเทศต่าง ๆ ที่เป็นภาคีแห่งพิธีสารมาดริดได้ สมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริดดังกล่าว นอกจากนี้ ในปัจจุบันมีการนำทับท้อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้ ในลักษณะเป็นการหลอกลวง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณชนและเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าว สมควรกำหนดฐานความผิดและโทษทางอาญาสำหรับการกระทำดังกล่าว รวมทั้งสมควรปรับปรุงขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้มีความชัดเจนและรวดเร็วมากขึ้น และปรับอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

ราชวงษาบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(ลงนามในชื่อ ..) เป็นผู้เสนอ

.....

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓๑ จะให้ใช้บังคับเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “เครื่องหมาย” โดยเพิ่มเติมคำว่า “เสียง” ไว้ในบทนิยาม เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทเสียง สามารถนำมาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย”)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ เสียง หรือสิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน”

๖.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้) โดยเพิ่มเติมให้มีอำนาจในการออกกฎกระทรวงลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กำหนดเข้าเป็นภาคีที่ใช้ตามมารตรา (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองทางปัญญาของสิ่งกึ่งภาพ ขึ้นต่อลง และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม (ตามรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๓ กำหนดลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่เป็นภาพ รูปร่าง หรือรูปทรง และเสียง ที่ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ และกำหนดให้เครื่องหมายการค้า ทุกประเภทหากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้น จนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด และพิสูจน์ ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้า อันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมาย การค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็น สาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดง โดยลักษณะพิเศษและไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ

(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้ขอ จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว

(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๙) ภาพอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็น ภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือ ไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือ รูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประกาศเป็นภาพที่ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑๑) เสียงอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น

เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๑) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามัลักษณะบ่งเฉพาะ”

๖.๔ ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ร่างมาตรา ๖ ยกเลิกความในมาตรา ๙ วรรคสอง)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

พ.ศ. ๒๕๓๔

๖.๕ กำหนดห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในกรณี que เห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นเป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือเป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณี que เห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน”

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(กษ.วินัย ภาศิริมีใจจงหวัด (Mongkol Protong) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
ทางปัญญาของเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
โดยรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๖ ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เป็นเครื่องหมายชุด (ร่างมาตรา ๘ ยกเลิกความในมาตรา ๑๔)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

พ.ศ. ๒๕๓๔

๖.๗ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนในกรณีที่นายทะเบียน มีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ทั้งนี้ โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอตั้งกล่าว ให้ถูกต้องภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับ คำสั่งนั้น) (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง)

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไข เปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

๖.๘ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ในกรณีที่นายทะเบียน มีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้ ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วนของเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือสั่งให้ผู้จดทะเบียน แสดงการปฏิเสธอย่างอื่น เนื่องจากเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใด หรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก อันไม่ควรให้ผู้จดทะเบียนถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว หรือมีลักษณะไม่บังเฉพาะ ทั้งนี้ โดยกำหนดให้นายทะเบียนสั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธดังกล่าวภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น) (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒))

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตน แต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่า จำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น”

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมติ (Amended Protocol) และการอธิบายเหตุผลของคณะกรรมการ
การปรับปรุงร่างกฎหมายนี้ ซึ่งต้อง และระบอบการจดทะเบียน การปรับปรุงคำตรึงนิยม
(คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบ)

.....

๖.๙ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ลระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน โดยกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

(๒) ลระยะเวลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้ขอจดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ) (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๙ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน พร้อมทั้งยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และขั้นตอนเดิมในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายดังกล่าวตกลงกัน ตลอดจนลระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนในเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนขอจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และร่างมาตรา ๑๒ ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

มาตรา ๑๙ ถ้าผู้จดทะเบียนมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี หรือถ้าผู้จดทะเบียนได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แต่มิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ให้ถือว่าผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียน เพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ไต่ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด ในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ไต่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ไต่ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนขอจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ไต่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ว่า พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

(การเข้าเป็นภาคีพิธีอรรถาภิธาน (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
ทางปริบทของหลักเกณฑ์ ขึ้นสอง) และระยะ: ระยะเวลาจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี) (เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕
และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

๖.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้เกิดความชัดเจนโดยยังคงหลักการเดิมที่กำหนดไว้ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๑๓ หรือในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้น เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่สมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ พร้อมทั้งลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนในเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้น เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”

๑. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔

กำหนดให้เป็นภาคบังคับใช้ มาตรา ๑๓ (เดิมมาตรา ๑๓) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
คำสั่งฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๕ และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม
(ลงชื่อรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๘ วรรคสาม (๑) และ (๒) เพื่อให้การอ้างวรรคในมาตรา ๒๘ เป็นไปด้วยความถูกต้อง เพราะเดิมบทบัญญัติดังกล่าวมีการอ้างวรรคที่ไม่ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสาม (๑) และ (๒))

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุนัยคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”

๖.๑๒ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนที่ได้มีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง)

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”

๖.๑๓ ลดระยะเวลาการยื่นคำคัดค้านของบุคคลที่เห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดให้บุคคลนั้นต้องยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนภายใน ๖๐ วันนับแต่วันประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๒๙ (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๒๙) (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การแก้ไขในภาคีสัญญัตติตามมติ (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตตามคุ้มครองการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
รายใดตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
รายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖
หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณา
ตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”

๖.๑๔ ลระยะเวลาการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านคำขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียน ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำคัดค้านคำขอจดทะเบียนตามมาตรา
๓๕ โดยกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านดังกล่าวต่อนายทะเบียนภายใน
๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน)
(ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสอง)

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดง
เหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนา
คำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า”

๖.๑๕ ลระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน โดยกำหนดให้
ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๓๕
นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดง
พยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้ขอจดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว
ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง)
ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่ (ร่างมาตรา ๑๘
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสี่)

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียน
และผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้ขอจดทะเบียนหรือ
ผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง
ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”

ราชพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

การแก้ไขเป็นฉบับที่ให้สาธารณชนรับทราบ (MS&S ID: 1700000) และการเผยแพร่บนเว็บไซต์ความคุ้มครอง
การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน ระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(ลงนามรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๑๖ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้านคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคสอง)

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า”

๖.๑๗ ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนแล้ว ผู้จดทะเบียนต้องชำระค่าธรรมเนียมภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง (เดิมภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง) (ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน”

๖.๑๘ กำหนดให้การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า สามารถแยกโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างได้ (ร่างมาตรา ๒๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๙ วรรคสอง)

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง จะเป็นการโอนหรือรับมรดกสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้”

1. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(กำหนดให้เป็นกฤษฎีกากระทรวง (Ministerial Decree) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงเครื่องหมายการค้า และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๑๙ ยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นเครื่องหมายชุดนั้น จะโอนหรือรับมรดกกันได้ ต่อเมื่อเป็นการโอนหรือรับมรดกกันทั้งชุด เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๑๔ เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายชุด (ร่างมาตรา ๒๒ ยกเลิกความในมาตรา ๕๐)

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

พ.ศ. ๒๕๓๔

๖.๒๐ กำหนดให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันให้แก่เจ้าของหลายรายก็ได้ ในกรณีที่ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ เป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือเป็นผู้รับโอนหรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน และได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้วทุกรายแล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่ากรณีมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๑/๑)

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๑/๑ ในกรณีที่ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือรับโอนหรือรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ผู้ยื่นคำขอได้โอน ได้รับโอน หรือได้รับมรดก ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ขอจดทะเบียน หรือผู้รับโอนหรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งได้รับความยินยอมเป็นหนังสือให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้ จากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกทุกราย แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายรายก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๖.๒๑ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น และหากผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๑) คณะกรรมาธิการวิสามัญร่าง (Ministry of Justice) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
ภายใต้กฎหมายการค้า อื่นด้วย และขอเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม
(ร่างรัฐธรรมนูญ) (เป็นข้อเสนอ)

.....

เครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียน ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกหรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนนั้น (ร่างมาตรา ๒๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๒/๑)

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไข เปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้าไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของ เครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น หากผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้ง ของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”

๖.๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ายื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายใน ๓ เดือนก่อนวันสิ้นอายุ และในกรณีที่เจ้าของ เครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในเวลาดังกล่าว หากประสงค์จะต่ออายุ การจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ และค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละ ๒๐ ของค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ภายใน ๖ เดือนนับแต่ วันสิ้นอายุการจดทะเบียน และขยายระยะเวลาการดำเนินการตามคำสั่งของนายทะเบียน ที่มีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าดำเนินการแก้ไขคำขอต่ออายุการจดทะเบียนให้ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ ได้รับคำสั่งนั้น (เดิมภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น) ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า นั้น อย่างไรก็ดี ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุ และชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายใน ๖ เดือนนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน ให้ถือว่า เครื่องหมายการค้า นั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว (ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติม ความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กำหนดให้มีอำนาจเพื่อ (๑) และ (๒) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม (ลงนามรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสามเดือนก่อนวันสิ้นอายุ

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุและค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคสอง หรือเมื่อเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นอีกสิบปี นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า

ได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ถูกพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ (Maid Proof) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม (เคยยี่สิบเจ็ด) เป็นผู้เสนอ

.....

๖.๒๓ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าว ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคสอง)

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

๖.๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยยังคงหลักการเดิมที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดได้ หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้น ในขณะที่จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน (ร่างมาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”

๖.๒๕ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๘ โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน) (ร่างมาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๙ วรรคสาม)

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

(ตามร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ และการขยายขอบเขตความคุ้มครองของเครื่องหมายการค้าที่มีผล และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) (โดยรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์
คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง
คำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียน
เป็นที่สุด”

๖.๒๖ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับการเพิกถอนการจดทะเบียน
สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๗๒ วรรคสอง โดยกำหนดให้เจ้าของ
เครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวของนายทะเบียน
ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง
จากนายทะเบียน (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน)
(ร่างมาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔ วรรคสอง)

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของ
นายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจาก
นายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

๖.๒๗ กำหนดให้ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้
เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอน
หรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า
(ร่างมาตรา ๓๐ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑)

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๙/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญาต
ให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๗๙/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้
เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอน
หรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า”

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ร่างฉบับนี้ เสนอให้ใช้พระราชบัญญัติ (Amended Protocol) และการขยายของเขตความคุ้มครอง
การใช้บาง หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม
(ลงชื่อผู้แทนฯ) (เป็นผู้เสนอ)

.....

**๖.๒๘ เพิ่มความเป็นหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้
พิธีสารมาดริด ดังนี้**

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
ภายใต้พิธีสารมาดริด มาตรา ๗๙/๒ มาตรา ๗๙/๓ มาตรา ๗๙/๔ มาตรา ๗๙/๕ มาตรา ๗๙/๖
มาตรา ๗๙/๗ มาตรา ๗๙/๘ มาตรา ๗๙/๙ มาตรา ๗๙/๑๐ มาตรา ๗๙/๑๑ มาตรา ๗๙/๑๒
มาตรา ๗๙/๑๓ มาตรา ๗๙/๑๔ และมาตรา ๗๙/๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“หมวด ๑/๑

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด

(๑) เพิ่มบทนิยามความหมายของคำว่า “พิธีสารมาดริด” “คำขอจดทะเบียน
ระหว่างประเทศ” “สำนักระหว่างประเทศ” และ “สำนักงานต้นทาง” ในหมวด ๑/๑
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา
๗๙/๒)

มาตรา ๗๙/๒ ในหมวดนี้

“พิธีสารมาดริด” หมายความว่า พิธีสารที่เกี่ยวกับความตกลงมาดริดเรื่อง
การจดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย ซึ่งได้รับรอง ณ กรุงมาดริด เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๓๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“คำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ” หมายความว่า คำขอเพื่อการจดทะเบียน
ระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วม ที่ยื่นภายใต้พิธีสารมาดริด

“สำนักระหว่างประเทศ” หมายความว่า สำนักระหว่างประเทศขององค์การ
ทรัพย์สินทางปัญญาโลก

“สำนักงานต้นทาง” หมายความว่า สำนักงานที่รับคำขอจดทะเบียนหรือรับจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(๒) กำหนดให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด
ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดนี้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า
เว้นแต่มาตรา ๑๐ มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา
๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๓)

มาตรา ๗๙/๓ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไป
ตามบทบัญญัติในหมวดนี้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า เว้นแต่มาตรา ๑๐
มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
การปรับแก้หลักเกณฑ์เบื้องต้น มลระยะและเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร โดยกำหนดว่าต้องเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนหรือเป็นผู้ซึ่งได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ในราชอาณาจักร และมีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือมีสถานประกอบการอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมและยังคงประกอบการอย่างจริงจังในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๔)

มาตรา ๗๙/๔ ผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร ต้องเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนหรือเป็นผู้ซึ่งได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ในราชอาณาจักร และมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย หรือ
- (๒) มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือ
- (๓) มีสถานประกอบการอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมและยังคงประกอบการอย่างจริงจังในประเทศไทย

(๔) กำหนดสิทธิของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร ว่ามีสิทธิขอรับความคุ้มครองต่อภาคีอื่นได้ และอาจขอรับความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังจากการที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๕)

มาตรา ๗๙/๕ ผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร มีสิทธิขอรับความคุ้มครองต่อภาคีอื่น และอาจขอรับความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังจากการที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้

(๕) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการกรณีที่ได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรจากสำนักกระทรวงประเทศแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสำนักกระทรวงประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าอาจมีการคัดค้านเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งไปยังสำนักกระทรวงประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเนื่องจากการคัดค้านนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุแห่งการคัดค้านไปยังสำนักกระทรวงประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หากไม่มีการแจ้งไปยัง

ร่างพระราชบัญญัติเรื่อง..... (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีที่ว่าการทศไรต์ (TMS) และ การขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(จะระบุหน้าที่ เป็นผู้เสนอ)

.....

สำนักกระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น และกำหนดผลของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว ให้ได้รับความคุ้มครอง เช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็น มาตรา ๗๙/๖)

มาตรา ๗๙/๖ เมื่อได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุขอรับ ความคุ้มครองในราชอาณาจักรจากสำนักกระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียน ในราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งไม่มีลักษณะ อันพึงรับจดทะเบียนได้ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน และแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผล ไปยังสำนักกระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าอาจมีการคัดค้านเกินระยะเวลาที่กำหนดใน กฎกระทรวงตามวรรคสอง ให้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักกระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับ จดทะเบียนเนื่องจากการคัดค้านนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุแห่งการคัดค้าน ไปยังสำนักกระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม่มีแจ้งอย่างหนึ่งอย่างใดไปยังสำนักกระหว่างประเทศตามวรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น โดยไม่ต้องประกาศโฆษณา ตามมาตรา ๒๙

เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ให้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวได้รับความ คุ้มครองเช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร

(๖) กำหนดวันที่มีผลเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานต้นทางเป็นวันที่จดทะเบียน เครื่องหมายการค้า นั้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนักกระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียน ระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าวันที่สำนักกระหว่างประเทศ ได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น และกำหนดให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีอายุสืบนับแต่วันที่จดทะเบียน และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๗)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

(การเป็นปฏิปักษ์กับพิธีการมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน ระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(ลงนามในฐานะ เป็นคู่เสนอ)

.....

มาตรา ๗๔/๗ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานต้นทางเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนด ในกฎกระทรวง ให้ถือว่าวันที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ เป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียน ตามวรรคหนึ่ง และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำหนดให้กรณีที่มีการระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักร ภายหลังจากที่สำนักระหว่างประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่สำนักระหว่างประเทศได้บันทึกการขอรับ ความคุ้มครองในทะเบียนระหว่างประเทศ และให้วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเป็นวันเดียวกับ วันสิ้นอายุในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๔/๘)

มาตรา ๗๔/๘ ในกรณีที่มีการระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักร ภายหลังจากที่สำนักระหว่างประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้นำมาตรา ๗๔/๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่สำนักระหว่าง ประเทศได้บันทึกการขอรับความคุ้มครองในทะเบียนระหว่างประเทศ และให้วันสิ้นอายุการจดทะเบียน เป็นวันเดียวกับวันสิ้นอายุในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) กำหนดให้ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว ในราชอาณาจักรเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียน ระหว่างประเทศซึ่งได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว และเป็นของเจ้าของเดียวกัน เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นอาจขอให้นายทะเบียนบันทึกว่าเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการ จดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลแทนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียน ในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ตรงกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยไม่กระทบถึงสิทธิ ที่ได้มาจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรที่มีอยู่ก่อน (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๔/๙)

มาตรา ๗๔/๙ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว ในราชอาณาจักรเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว และเป็นของเจ้าของเดียวกัน เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น อาจขอให้นายทะเบียนบันทึกว่าเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลแทน เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ที่ตรงกันก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การแก้ไขเป็นภาคีพิธีการภาค 1 (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงสิทธิที่ได้มาจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรที่มีอยู่ก่อน

(๙) กำหนดให้กรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้ ณ สำนักงานต้นทาง รวมถึงทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามคำขอดังกล่าว หรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้ารายใด ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกฎกระทรวงและได้รับแจ้งการเพิกถอนจากสำนักระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนหรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ระบุข้อความคุ้มครองในราชอาณาจักร ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน และในกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทางเมื่อเกิดเหตุดังกล่าว ให้นายทะเบียนแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๐)

มาตรา ๗๙/๑๐ ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้ ณ สำนักงานต้นทาง รวมถึงทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามคำขอดังกล่าว หรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้ารายใด ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้านั้นจากสำนักระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนหรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ระบุข้อความคุ้มครองในราชอาณาจักร ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างเช่นเดียวกัน ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับการถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน ก่อนสิ้นระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง แต่ผลของการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากระยะเวลานั้นสิ้นสุดแล้วด้วย

ในกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทาง เมื่อมีเหตุตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้นายทะเบียนแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๐) กำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ทะเบียนระหว่างประเทศ ถูกเพิกถอนโดยสำนักระหว่างประเทศเนื่องจากเหตุตามมาตรา ๗๙/๑๐ อาจยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าเดียวกันได้ โดยต้องเป็นการยื่นภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

การนำฉบับแก้ไขสิทธิอนุกรมตรี (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปฏิบัติในหลักเกณฑ์ ขีดจำกัด และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ในกฎกระทรวง และให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๗ หรือวันที่บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๘ แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๑)

มาตรา ๗๙/๑๑ ในกรณีที่ทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้าใด ซึ่งระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรถูกเพิกถอนโดยสำนักระหว่างประเทศเนื่องจากเหตุตามมาตรา ๗๙/๑๐ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอนอาจยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าเดียวกันได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นการยื่นภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๗ หรือวันที่บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๘ แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร

(๑๑) กำหนดให้หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้จดทะเบียนระหว่างประเทศหรือเจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศ ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ หรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งไปยังสำนักระหว่างประเทศ เพื่อแจ้งต่อไปให้บุคคลนั้นทราบ เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การส่งหนังสือดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้การส่งดังกล่าวมีผลถือว่าผู้นั้นได้รับหนังสือแล้ว เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๒)

มาตรา ๗๙/๑๒ หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้จดทะเบียนระหว่างประเทศหรือเจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศ ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ หรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งไปยังสำนักระหว่างประเทศ เพื่อแจ้งต่อไปให้บุคคลนั้นทราบ เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การส่งหนังสือดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้ส่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคหนึ่ง และเวลาได้ล่วงพ้นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งได้รับหนังสือนั้นแล้ว

(๑๒) กำหนดให้การขอและการจดทะเบียน การขอบันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศแทนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร การขอรับความคุ้มครอง การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน และการต่ออายุการจดทะเบียน รวมทั้งการดำเนินการอื่นใดภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(ร่างเข้าเป็นกฤษฎีกาตามร่าง (Mailed Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน ระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คงวิธีปฏิบัติ เป็นผู้เสนอ)

.....

๗๙/๑๓) และกำหนดให้การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๙/๖ มาตรา ๗๙/๗ มาตรา ๗๙/๑๐ มาตรา ๗๙/๑๑ มาตรา ๗๙/๑๒ และมาตรา ๗๙/๑๓ นี้ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับ พินัยสารมาดริด รวมทั้งกำหนดให้คำดำเนินการในต่างประเทศภายใต้พินัยสารมาดริดเป็นไปตามที่อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาประกาศตามที่สำนักระหว่างประเทศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๔)

มาตรา ๗๙/๑๓ การขอและการจดทะเบียน การขอบันทึกการจดทะเบียน ระหว่างประเทศแทนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร การขอรับความคุ้มครอง การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน และการต่ออายุ การจดทะเบียน รวมทั้งการดำเนินการอื่นใดภายใต้พินัยสารมาดริด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๙/๑๔ การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๙/๖ มาตรา ๗๙/๗ มาตรา ๗๙/๑๐ มาตรา ๗๙/๑๑ มาตรา ๗๙/๑๒ และมาตรา ๗๙/๑๓ ต้องดำเนินการ ให้สอดคล้องกับพินัยสารมาดริด

คำดำเนินการในต่างประเทศภายใต้พินัยสารมาดริดให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศ ตามที่สำนักระหว่างประเทศกำหนด

(๑๓) กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ภายใต้พินัยสารมาดริด ใช้บังคับแก่เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ที่ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พินัยสารมาดริดด้วยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙/๑๕)

มาตรา ๗๙/๑๕ บทบัญญัติในหมวดนี้ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมแก่เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ที่ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พินัยสารมาดริด แล้วแต่กรณีด้วย”

๖.๒๙ ลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งรับจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วตามมาตรา ๘๗ และการอุทธรณ์ คำสั่งไม่รับจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับดังกล่าวตามมาตรา ๘๘ โดยกำหนดให้ เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่ง ของนายทะเบียนดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี (เดิมภายใน ๙๐ วันนับแต่วันประกาศโฆษณา ตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี) (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

กระทรวงพาณิชย์ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(ภายใต้ พินัยสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) (ลงนามลงวันที่ เป็นผู้แทน)

.....

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”

๖.๓๐ บทกำหนดโทษ

เพิ่มบทกำหนดโทษทางอาญาฐานความผิดเรื่องการนำหีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักร มาใช้สำหรับสินค้าของตนเองหรือของบุคคลอื่น เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรอนั้น (ร่างมาตรา ๓๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๘/๑)

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๑๐๘/๑ บุคคลใดนำหีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักร มาใช้สำหรับสินค้าของตนเองหรือของบุคคลอื่น เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรอนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๖.๓๑ บทเฉพาะกาล

กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับคำขอและการดำเนินการต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งรองรับบรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ บรรดาคำขอที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดไว้แล้ว ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(ร่างนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดย (Madrid Protocol) และกำหนดขอบเขตความคุ้มครอง
การรับรองหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๒) ในกรณีที่นายทะเบียนยังมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอตกลงว่าอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมสำหรับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีคำสั่งให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุดไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีคำสั่งให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และนายทะเบียนมีคำสั่งแล้วว่า เครื่องหมายดังกล่าวเป็นเครื่องหมายที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน แต่ยังมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายนั้นแต่ผู้เดียว ให้การดำเนินการเฉพาะในกรณีดังกล่าวเป็นไปตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๗ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่นายทะเบียนมีคำสั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องดังกล่าวอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๘ บรรดาฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(ฉบับร่างเป็นภาคีพิธีการมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(๗๖ รัฐมนตรี (กับคู่สมรส))

.....

๖.๓๒ อัตราค่าธรรมเนียม

ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๓๔ ประกอบกับอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม		
(ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง	อย่างละ	๑,๐๐๐ บาท
(ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง	จำพวกละ	๙,๐๐๐ บาท
(๒) รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน	เซนติเมตรละ	๒๐๐ บาท
เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร		
(๓) ค่าคัดค้านการจดทะเบียนตาม (๑)	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าขอโอนสิทธิในค่าจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม		
(ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง	อย่างละ	๖๐๐ บาท
(ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง	จำพวกละ	๕,๔๐๐ บาท
(๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๗) ค่าจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

กรมทรัพย์สินทางปัญญา (Ministry of Intellectual Property) และการขยายขอบเขตคุ้มครอง
ทางปัญญาหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาจากการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๘) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๕)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕)		
(ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง	อย่างละ	๒,๐๐๐ บาท
(ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง	จำพวกละ	๑๘,๐๐๐ บาท
(๑๐) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนตาม (๕)	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๑) คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๓) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๔) คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๕) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑)	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย การใช้เครื่องหมายรับรอง		
(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๗) คำอุทธรณ์		
(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบเครื่องหมายดังกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	๒๐๐ บาท
(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม พร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	๔๐๐ บาท
(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๒๐ บาท

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(การดำเนินการภายใต้พิธีการพหุภาคี (Madrid Protocol) แห่งการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
การขึ้นทะเบียนเครื่องหมาย ขึ้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน		
(ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า	หน้าละ	๒๐ บาท
(ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า	ฉบับละ	๘๐๐ บาท
(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการการจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒๓) ค่าขออื่น ๆ	ค่าขอละ	๒๐๐ บาท
(๒๔) การจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียน		
ระหว่างประเทศและคำขออื่นภายใต้พิธีสารมาดริด		
(ก) บริการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียน	ค่าขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(ข) บริการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอต่ออายุ คำขอโอน		
คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง และคำขออื่น ๆ	ค่าขอละ	๑,๐๐๐ บาท
(ค) ค่าขอให้บันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศ		
แทนการจดทะเบียนในราชอาณาจักร	ค่าขอละ	๒,๐๐๐ บาท

ร่างพระราชบัญญัติเรื่องหมายเลขการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
 (ตามจำเป็นภายใต้พิธีการมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง
 การรับใบจดทะเบียนการค้าที่ยื่นขอ และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
 (คงยงรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)
กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยเครื่องหมายการค้า</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>	

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือ สิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓๑ จะให้ใช้บังคับเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ เสียง หรือสิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้ง นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทเสียงสามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้</p> <p>เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบาลบางหน่วยงานสามารถมาจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะ</p> <p>บ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น</p> <p>เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามามีลักษณะบ่งเฉพาะ</p> <p>(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา</p> <p>ชื่อเดิมของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง</p> <p>(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นการกำหนดภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น</p>	<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๕ ใหยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น</p> <p>เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามามีลักษณะบ่งเฉพาะ</p> <p>(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา</p> <p>ชื่อเดิมของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง</p> <p>(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นการกำหนดภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้มีความชัดเจนว่าเครื่องหมายลักษณะอย่างใดจะมีลักษณะบ่งเฉพาะ และเพื่อให้สอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล</p>
--	---	---

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๔) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p> <p>(๕) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว</p> <p>(๖) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น</p>	<p>(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p> <p>(๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว</p> <p>(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๙) ภาพอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้าตนเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>(๑๑) เสียงอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น</p> <p>เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๑) หากได้มีการจำหน่าย แฝงแพร่ หรือโฆษณา สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามามีลักษณะบ่งเฉพาะ”</p>	<p>เพื่อให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถนำมาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย แฝงแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนจนแพร่หลาย</p>
<p>ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (๑) หรือ (๒) หากได้มีการจำหน่าย แฝงแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามามีลักษณะบ่งเฉพาะ</p>		

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๙ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะจดทะเบียนสำหรับสินค้าเฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกก็ได้ แต่ต้องระบุรายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดเจน คำขอจดทะเบียนฉบับหนึ่ง จะขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้</p> <p>การกำหนดจำพวกสินค้า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น นายทะเบียนเห็นว่า</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือ</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกการรณรงค์ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้าม นายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณีนี้เห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายกัน หรือ</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นสินค้า จำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายกัน”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ฉบับหนึ่งสามารถจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันได้ ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน และสอดคล้องกับ Madrid Protocol Article 3 (2) และ Common Regulations Rule 9 (4) (a) (xiii)</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาบังคับทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว</p>
--	--	--

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ถ้าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่าลักษณะอย่างเดียวกัน ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน</p> <p>มาตรา ๑๔ ในกรณีเครื่องหมายการค้า ที่จดทะเบียนนั้น จะใช้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่าลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า อีกเครื่องหมายหนึ่งที่จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการจดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้น เหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่น จะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด ในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิด ของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียน เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยมิชักช้า</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้สามารถแยกแยะกันหรือรับมรดกสิทธิใน เครื่องหมายการค้าได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับพิธีสารมาดริดที่ กำหนดให้แยกแยะกันเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้า หรือบริการบางอย่างได้ โดยไม่จำเป็นต้องยื่นทั้งชุด และ สอดคล้องกับ Common Regulations Rule 25 (a) (i)</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า</p> <p>(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมีสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนรายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือ</p> <p>(๒) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑</p> <p>ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p>	<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า</p> <p>(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมีสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนรายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือ</p> <p>(๒) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑</p> <p>ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๑๗ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนรายใด หากพิจารณาทั้งเครื่องหมายแล้ว มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ แต่เครื่องหมายการค้ารายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก อันไม่ควรให้ผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวก็ดี หรือมีลักษณะไม่แบ่งเฉพาะก็ดี ให้นายทะเบียนมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p>
<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วยิ่งขึ้น</p>		

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสฐว่า ไม่ขอถือ เป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของ เครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสฐอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจาก การจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนดสิ่งที่เป็นนายทะเบียน เห็นว่า เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้า บางอย่างหรือบางจำพวก</p> <p>ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่มีชักช้า</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>"(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสฐว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้ส่วน ดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสฐ อย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนด สิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้า รายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น"</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้ารวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๑๕ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัย อุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่ง ของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียน ดำเนินการเกี่ยวกับค่าของจดทะเบียนรายนั้นต่อไป</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>"มาตรา ๑๕ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์ คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และ มาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้ารวดเร็วยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับการยกเลิก มาตรา ๑๔</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง ให้นำทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายวันต่อไป</p> <p>มาตรา ๑๙ ถ้าผู้จดทะเบียนมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และมีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี หรือถ้าผู้จดทะเบียนได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แต่มิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ให้ถือว่าผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน</p> <p>มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖</p> <p>มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนหรือคล้ายกัน หรือที่นายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกัน</p> <p>ผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกย่อมเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง ให้นำทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายวันต่อไป</p> <p>มาตรา ๑๙ ถ้าผู้จดทะเบียนมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และมีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี หรือถ้าผู้จดทะเบียนได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แต่มิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ให้ถือว่าผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน</p> <p>มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้นำทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณา ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๑๘</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณา รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน และเพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายดังกล่าว สามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น</p>
---	--	---

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๕๓๔</p>	<p>มาตรา ๒๑ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะอันพึงจับตาระเบียบได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยมิชักช้า</p> <p>ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของตนจดทะเบียนนั้นมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนซึ่งเห็นว่าการกระทำตนของจดทะเบียนได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ให้นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน</p> <p>ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยมิชักช้า</p> <p>มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนของจดทะเบียนได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน สามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น</p>
--	---	---	--

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๒๒ ไม่บรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าการเครื่องหมายการค้าบางรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ แต่เครื่องหมายการค้าบางรายมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่เข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้และคำขอจดทะเบียนที่ถูกต้องนั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้น และผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน สามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น</p>
--	--	--

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ละทิ้งค่าของจดทะเบียนตามมาตรา ๑๕ ทุกราย</p> <p>(๑) ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้การจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งหลายรายให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า</p> <p>(๒) ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้การจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งเพียงรายเดียว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๙</p> <p>มาตรา ๒๓ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นทุกรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และรอการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นหลายรายได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัย</p>		

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>อุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้ นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตาม มาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียน เหล่านั้นทราบโดยมิชักช้า แต่ถ้าปรากฏว่ามีผู้จดทะเบียนเหล่านั้นเพียงรายเดียวที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ หรือได้ อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำสั่งจดทะเบียน เครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๔</p> <p>มาตรา ๒๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ หนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคสองหรือวรรคสาม (๑) หรือ มาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้ผู้จดทะเบียนซึ่งได้รับหนังสือ แจ้งคำสั่งดังกล่าวตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้ขอ จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแต่ผู้เดียว และให้ผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดมีหนังสือแจ้งให้ นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวดังกล่าวตกลงกัน ได้หรือไม่</p> <p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้ง ภายใต้นกำหนดเวลาดังกล่าวมาตรา ๒๔ ว่า ผู้จดทะเบียน ตกลงกันได้แล้วจะให้รายใดเป็นผู้จดทะเบียน ให้ นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำสั่งจดทะเบียน ของผู้จดทะเบียนรายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๔</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายใต้นกำหนดเวลา ตามมาตรา ๒๔ ว่า ผู้จดทะเบียนตกลงกันไม่ได้ หรือ มิได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียน</p>	

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นรายแรก หรือเป็นรายแรกในบรรดาผู้จดทะเบียนซึ่งยังมีได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ต่อไปตาม มาตรา ๒๙</p> <p>มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ แล้ว ถ้ามีผู้จดทะเบียนรายอื่นยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกับเครื่องหมายของผู้จดทะเบียนเหล่านั้น หรือที่นายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกับเครื่องหมายการค้าเช่นนั้น จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนนั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำ มาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๑๓ หรือในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ๒๐ เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ ทั้งนี้ สำหรับสินค้า</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้า นั้น เป็นเครื่องหมายการค้าที่ต่างเจ้าของต่างได้เข้ามาแล้ว ด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียน</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วขึ้น</p>

เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	
<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>จำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่า เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกัน โดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียน เห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่ เจ้าของหลายรายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียน เห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>เห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่ เจ้าของหลายรายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัด เกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียน เห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า ที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ให้เป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>
<p>มาตรา ๒๘ บุคคลใดได้ยื่นคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าไว้นอกราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ในราชอาณาจักรภายใน</p>	<p>ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า ที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>หกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก เป็นวันที่ได้ยื่นคำขอ ในราชอาณาจักรก็ได้ หากบุคคลนั้นมีคุณสมบัติอย่างใด อย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงาน แห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย</p> <p>(๒) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศไทยเกี่ยวกับการคุ้มครอง เครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ</p> <p>(๓) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้สิทธิใน ทำนองเดียวกันแก่บุคคลสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มี สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย</p> <p>(๔) มีภูมิลำเนา หรือประกอบอุตสาหกรรมหรือ พาณิชยกรรมอย่างจริงจังในประเทศไทย หรือในประเทศที่ เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการค้าคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทย เป็นภาคีอยู่ด้วย</p> <p>ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ที่ได้ยื่นเป็นครั้งแรกนอกราชอาณาจักรปฏิเสธ หรือผู้ยื่น คำขอจดทะเบียนนอกนิตินหรือละทิ้งคำขอ บุคคลดังกล่าว จะขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้าที่ถูกต้องปฏิเสธ หรือคำขอที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน นอกนิตินหรือละทิ้งตามวรรคสองนอกราชอาณาจักรซ้ำอีก ภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน</p>		

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>เครื่องหมายการค้าอันอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคล ซึ่งยื่นคำขอตั้งกล่าวจะขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งได้ เมื่อ วรรคสามยังมีได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุวันยื่นคำขอ จดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ</p> <p>(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตาม วรรคสามไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วย เครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียน ไว้ต่อไป และ</p> <p>(๓) การถูกปฏิเสธ ถอนคืน หรือถูกละทิ้ง ในครั้งแรกมิได้มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน</p> <p>มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง เพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อ คณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งคำสั่งของนายทะเบียน</p> <p>ในกรณีและผู้จดทะเบียนมิได้อุทธรณ์คำสั่งตาม วรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่ผู้จดทะเบียนได้อุทธรณ์คำสั่ง ตามวรรคหนึ่งแล้ว และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ว่าคำสั่งของนายทะเบียนถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียน ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนดังกล่าวต่อไปได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>“ (๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตาม วรรคสองยังมีได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุวันยื่นคำขอ- จดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ</p> <p>(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตาม วรรคสองไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วย เครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจด ทะเบียนไว้ต่อไป และ”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“ มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนสิทธิอุทธรณ์ คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในทศสิบวันนับแต่วัน ที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อแก้ไขการอ้างวรรคให้ถูกต้อง</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้ารวดเร็วขึ้น</p>
---	--	---

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียน (๑) ดำเนินการประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไป ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ก่อนที่จะมีประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๒๙</p> <p>(๒) ดำเนินการประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นใหม่ ในกรณีที่ได้มีการประกาศโฆษณาคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคสองแล้ว</p> <p>คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองหรือวรรคสามให้เป็นที่สุด</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้อยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดที่ผู้จดทะเบียนเห็นว่าตนมีสิทธิคิดว่าผู้จดทะเบียนรายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”</p>
<p>มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิคิดว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้อยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดที่ผู้จดทะเบียนเห็นว่าตนมีสิทธิคิดว่าผู้จดทะเบียนรายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วขึ้น</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ ให้นำทะเบียนส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้จดทะเบียนโดยไม่ชักช้า</p> <p>ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นการขอจดทะเบียนนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้นำทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนมิได้ดำเนินการตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน</p> <p>ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง</p>	<p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการจดทะเบียนนายทะเบียนภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้นำทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า”</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วขึ้น</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>ของนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่</p> <p>มาตรา ๓๗ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัย พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีการคัดค้านตาม มาตรา ๓๕ กัต หรือมีการคัดค้านตาม มาตรา ๓๕ แต่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียนก็ได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้นได้</p> <p>เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>ของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า”</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียม</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน</p>
--	---	--

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>การจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน</p> <p>การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๔๙ สิทธิในเครื่องหมายการค้า ที่ได้จดทะเบียนแล้วย่อมโอนหรือรับมรดกกันได้ ทั้งนี้ จะเป็นการโอนหรือรับมรดกพร้อมกันก็กิจการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ได้</p> <p>มาตรา ๕๐ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ เป็นเครื่องหมายชุดนั้น จะโอนหรือรับมรดกกันได้ ต่อเมื่อเป็นการโอนหรือรับมรดกกันทั้งชุด</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>การจดทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน”</p> <p>มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>“การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง จะเป็นการโอนหรือรับมรดกสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้”</p> <p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้สามารถแยกแยะไอออนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าหรือบริการบางอย่างได้ และสอดคล้องกับ Common Regulations Rule 25 (a) (i)</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกมาตรา ๑๔</p>
---	--	---

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>“มาตรา ๕๑/๑ ในกรณีที่มีผู้โอน ผู้รับโอน หรือ ผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือรับโอนหรือรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ผู้ยื่นได้ออน ได้รับโอน หรือได้รับมรดก ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ขอจดทะเบียน หรือผู้รับโอนหรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งได้รับความยินยอมเป็นหนังสือให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้ จากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกทุกราย แล้วแต่กรณี ให้ถือว่า การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าว มีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายรายก็ได้ ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลง การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่การจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>คงหลักการไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว เว้นแต่จะเป็นกรณีที่มีผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือรับโอนหรือรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้านั้น และได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกทุกราย</p>	<p>กำหนดขั้นตอนการค้าเป็นการของนายทะเบียน ในกรณีที่การจดทะเบียนโอนหรือรับมรดกสิทธิ</p>
---	--	---	--

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	<p>มาตรา ๕๕ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p>	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	<p>ไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น หากผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนแล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๕ เจ้าของเครื่องหมายการค้าประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสามเดือนก่อนวันสิ้นอายุ</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนให้ยื่นคำขอต่ออายุพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุและค่าธรรมเนียมในหกเดือนนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนการต่ออายุภายในหกเดือนตามวรรคสอง หรือเมื่อเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้ว แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเครื่องหมาย</p>	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	<p>ในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มีมีการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้ผู้ใช้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าและเลิกการแก้ไขและเพื่อเร่งรัดให้มีการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>กำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอขยายระยะเวลาต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการต่ออายุตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าพนักงานการค้า และสอดคล้องกับการปฏิบัติในระดับสากล</p>
--	---	---	---	---------------------------	---

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๕๔ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้า ได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุ วรรคหนึ่ง เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นำทะเบียนต่ออายุ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นอีกสิบปี นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุ การจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอ ต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นำทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของ เครื่องหมายการค้านั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้ง คำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำทะเบียน การค้านั้น</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีเหตุจำเป็น จนไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายใน</p>	<p>การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๕๔ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้า ได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือ วรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นำทะเบียนต่ออายุ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นอีกสิบปี นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุ การจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอ ต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายใน กำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นำทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของ เครื่องหมายการค้านั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำทะเบียน การถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น</p> <p>สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>กำหนดเวลาตามวรรคสองได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจส่งขยายกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี</p> <p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว</p> <p>มาตรา ๖๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งแล้ว ให้นำหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย</p> <p>เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการวรรคสองให้เป็นที่สุด</p>	<p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการอุทธรณ์รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>มาตรา ๖๑ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้นในขณะจดทะเบียน</p> <p>(๑) มีได้เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะ</p> <p>บ่งเฉพาะตามมาตรา ๗</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘</p> <p>(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ</p> <p>(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ</p> <p>(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว</p>
---	--	--	--

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>ต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสน์นโยบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าวโดยจะมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดเพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็ได้ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตดังกล่าวจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสน์นโยบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าว</p> <p>เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งรับจดทะเบียนโดยมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดหรือมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งเหตุผลให้บุคคลดังกล่าวทราบด้วย</p> <p>เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสาม ให้เป็นที่สุด</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วขึ้น</p>
--	---	---

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๔ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งตามมาตรา ๓๒ บรรดาสองแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยมิชักช้า คำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน</p> <p>เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด</p>	<p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๓๘/๑ ในกรณีที่มีสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น”</p> <p>มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปเป็นหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด มาตรา ๓๘/๒ มาตรา ๓๘/๓ มาตรา ๓๘/๔ มาตรา ๓๘/๕ มาตรา ๓๘/๖ มาตรา ๓๘/๗ มาตรา ๓๘/๘ มาตรา ๓๘/๙</p>	<p>เพื่อให้การค้าเป็นกลางจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าเพื่อให้เกิดความชัดเจน</p> <p>เพื่อให้มีระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด และเพื่อให้ผู้ประกอบการไทยสามารถขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่าง ๆ ที่เป็นภาคีแห่งพิธีสารมาดริดได้ อันเป็น</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๗๘/๑๐ มาตรา ๗๘/๑๑ มาตรา ๗๘/๑๒ มาตรา ๗๘/๑๓ มาตรา ๗๘/๑๔ และมาตรา ๗๘/๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ “หมวด ๑/๑</p> <p>การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด</p> <p>มาตรา ๗๘/๒ ในหมวดนี้</p> <p>“พิธีสารมาดริด” หมายความว่า พิธีสารที่เกี่ยวข้องกับ ความตกลงมาดริดเรื่องการจัดทะเบียนระหว่างประเทศ ของเครื่องหมาย ซึ่งได้รับรอง ณ กรุงมาดริด เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>“คำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ” หมายความว่า คำขอเพื่อการจัดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ยื่นภายใต้พิธีสารมาดริด</p> <p>“สำนักระหว่างประเทศ” หมายความว่า สำนัก ระหว่างประเทศขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก</p> <p>“สำนักงานต้นทาง” หมายความว่า สำนักงาน ที่รับคำขอจดทะเบียนหรือรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ</p> <p>มาตรา ๗๘/๓ การจัดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดนี้ และ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า เว้นแต่มาตรา ๑๐ มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๗๘/๔ ผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียน ระหว่างประเทศในราชอาณาจักรต้องเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>การอำนวยความสะดวกแก่ผู้ยื่นคำขอรับความคุ้มครอง เครื่องหมายการค้า และเป็นการส่งเสริมให้มีการจด ทะเบียนเครื่องหมายการค้า</p> <p>เพื่อให้ นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า มาใช้บังคับกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้ พิธีสารมาดริด เว้นแต่มาตรา ๑๐ มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๕๘</p> <p>เพื่อกำหนดคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน ระหว่างประเทศในราชอาณาจักร</p>
--	---	--

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. จดทะเบียนหรือเป็นผู้ซึ่งได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้แล้วในราชอาณาจักร และมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย หรือ (๒) มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือ (๓) มีสถานประกอบการอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมและยังคงประกอบการอย่างจริงจังในประเทศไทย มาตรา ๓๘/๕ ผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร มีสิทธิขอรับความคุ้มครองต่อภาคีอื่น และอาจขอรับความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังจากที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้ มาตรา ๓๘/๖ เมื่อได้รับแจ้งการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุชื่อรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน และแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสำนักกระทรวงพาณิชย์ในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าอาจมีการคัดค้านเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงกระทรวงการคลัง ให้นำหนังสือแจ้งไปยังสำนักกระทรวงพาณิชย์ในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับ Madrid Protocol Article 3 bis และ Article 3 ter เพื่อให้สอดคล้องกับ Madrid Protocol Article 4 และ Article 5
--	--	---

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ในกฎกระทรวง และในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน เนื่องจากการค้าค้านั้น ให้นำทะเบียนหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุแห่งการค้าค้านไปยังสำนักงานระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีการแจ้งอย่างหนึ่งอย่างใดไปยังสำนักงานระหว่างประเทศตามวรรคสองหรือวรรคสาม ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น โดยไม่ต้องประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๔</p> <p>เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ให้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวได้รับความคุ้มครอง เช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร</p> <p>มาตรา ๓๘/๗ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ยื่นค่าของจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานต้นทางเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนักงานต้นทางได้รับค่าของจดทะเบียนระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าวันที่สำนักงานต้นทางประเทศได้รับค่าของจดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น</p> <p>การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีอายุสิบปี นับแต่วันที่ยื่นค่าตามวรรคหนึ่ง และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๓๘/๘ ในกรณีที่มีการระงับหรือความคุ้มครองในราชอาณาจักรภายหลังที่สำนักงานระหว่างประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้นำมาตรา ๓๘/๖ มาใช้</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับ Madrid Protocol Article 3 (4)</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับ Madrid Protocol Article 3 ter (2)</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้าอันได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่สำนักพระราชวังประเทศได้บันทึกการขอรับความคุ้มครองในทะเบียนระหว่างประเทศ และให้วันสิ้นสุดอายุการจดทะเบียนเป็นวันเดียวกับวันสิ้นสุดอายุในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๓๘/๕ ในกรณีที่มีเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักร เป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว และเป็นของเจ้าของเดียวกัน เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้อาจขอให้นายทะเบียนบันทึกว่า เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ มีผลแทนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ตรงกันก็ได้</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงสิทธิที่ได้มาจากกาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรที่มีอยู่ก่อน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับ Madrid Protocol Article 4 bis</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับ Madrid Protocol Article 6 (3)</p>
<p>มาตรา ๓๘/๑๐ ในกรณีที่มีค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้ ณ สำนักงานต้นทาง รวมถึงทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามคำขอดังกล่าว หรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้ารายใด ฉุกเฉินคืน ละทั้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ภายในระยะเวลาที่กำหนด</p>		

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>ในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้าอันจากสำนัก. ระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนหรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ระบุข้อความคุ้มครองในราชอาณาจักร ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอนแล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างเช่นเดียวกัน ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับกรณีถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน ก่อนสิ้นระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง แต่ผลของกรณาดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากระยะเวลานั้นสิ้นสุดแล้วด้วย</p> <p>ในกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทาง เมื่อมีเหตุตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้นายทะเบียนแจ้งไปยังสำนักงานต่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๗๘/๑๑ ในกรณีที่จะเป็นระหว่างประเทศ สำหรับเครื่องหมายการค้าได้ซึ่งระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรถูกเพิกถอนโดยสำนักกระทรวงพาณิชย์เนื่องจากเหตุตามมาตรา ๗๘/๑๐ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอนอาจยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าอันในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าเดียวกันได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นการยื่นภายในระยะเวลาและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๘/๗ หรือวันที่บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศ</p>	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
		เพื่อให้สอดคล้องกับ Madrid Protocol Article 9 quinquies

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๗๔/๘ แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร มาตรา ๗๔/๑๒ หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือ หนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้จดทะเบียนระหว่างประเทศหรือ เจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศ ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ หรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งไปยังสำนักงานกระหว่าประเทศ เพื่อแจ้งต่อไปให้บุคคลนั้นทราบ เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การส่งหนังสือดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อได้ส่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคหนึ่ง และเวลาได้ส่งพ้นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งได้รับหนังสือฉบับแล้ว มาตรา ๗๔/๑๓ การขอและการจดทะเบียน การขออนุญาตจดทะเบียนระหว่างประเทศแก่กรมการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร การขอรับความคุ้มครอง การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน และการต่ออายุการจดทะเบียน รวมทั้ง การดำเนินการอื่นใดภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๗๔/๑๔ การออกกฎกระทรวงตาม มาตรา ๗๔/๖ มาตรา ๗๔/๗ มาตรา ๗๔/๑๐ มาตรา ๗๔/๑๑ มาตรา ๗๔/๑๒ และมาตรา ๗๔/๑๓ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด คำดำเนินการในต่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศตามที่สำนักงานระหว่างประเทศกำหนด	เหตุผลการแก้ไขเพิ่มเติม
		เพื่อกำหนดวิธีการส่งหนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุชื่อรับความคุ้มครอง ในราชอาณาจักร ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ หรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
		เพื่อกำหนดให้การดำเนินการภายใต้พิธีสาร มาดริดสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในกฎกระทรวงได้
		กำหนดให้การออกกฎกระทรวงตามหมวดนี้ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด รวมทั้ง คำดำเนินการภายใต้พิธีสารมาดริดให้เป็นไปตามที่อธิบดี ประกาศตามที่สำนักงานระหว่างประเทศกำหนด

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>มาตรา ๘๘ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนันท์หรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี</p> <p>คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๗๘/๑๕ บพบัญญัติในหมวดนี้ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมแก่เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอนันท์ และเครื่องหมายร่วมระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด แล้วแต่กรณีด้วย”</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๘๘ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนันท์หรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น</p> <p>มาตรา ๑๐๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>“มาตรา ๑๐๗/๑ บุคคลใดนำทับท้อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอนันท์ หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักร มาใช้สำหรับสินค้าของตนเองหรือของบุคคลอื่น เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่า เป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายร่วม</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดให้บทบัญญัติในหมวดนี้ใช้บังคับกับเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอนันท์ และเครื่องหมายร่วมด้วยโดยอนุโลม</p> <p>เพื่อให้การค้าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เนื่องจากจากความผิดฐานนำทับท้อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอนันท์ หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้มาใช้สำหรับสินค้าของตนเองหรือของบุคคลอื่น เพื่อลวงขายสินค้าของตนหรือของบุคคลอื่นไม่จัดอยู่ในความผิดฐานปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอนันท์ หรือ</p>
---	---	--	--

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรอนันต์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา ๓๕ ภายใต้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดไว้แล้ว ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด</p> <p>(๒) ในกรณีที่นายทะเบียนยังมิได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>เครื่องหมายร่วม ซึ่งความผิดฐานนี้ก่อให้เกิดความเสียหาย เช่นเดียวกันหรือมากกว่า จึงต้องมีบทบัญญัติกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานนี้เป็นกรณีเฉพาะ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอนันต์ หรือเครื่องหมายร่วม</p> <p>เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อรองรับการดำเนินการที่เกี่ยวกับคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p> <p>การดำเนินการเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมสำหรับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด</p> <p>เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีคำสั่งให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุดไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อถือเป็นเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อกำหนดให้เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายชุดไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเครื่องหมายที่มีได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุด</p>	<p>เพื่อรองรับการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ที่นายทะเบียนมีคำสั่งแล้วว่า เครื่องหมายดังกล่าวเป็นเครื่องหมายที่เหมือนกันหรือคล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า แต่ยังมีได้มีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายนั้นแต่ผู้เดียว</p>
<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และนายทะเบียนมีคำสั่งแล้วว่า เครื่องหมายดังกล่าวเป็นเครื่องหมายที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน แต่ยังมีได้มีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายนั้นแต่ผู้เดียว ให้การดำเนินการเฉพาะในกรณีดังกล่าวเป็นไปตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อให้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าวเป็นเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าว</p>	<p>เพื่อให้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าวเป็นเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าว</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๓๗ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายรวม ตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่นายทะเบียน ได้มีคำสั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องดังกล่าวอยู่ในบังคับของทบบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอน การจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๓๘ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อรองรับการดำเนินการที่เกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอน ที่นายทะเบียนสั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อยู่ในบังคับของทบบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ</p> <p>เพื่อรองรับให้กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตาม พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังคงมีผล ใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
---	---	--

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	อัตราค่าธรรมเนียม	พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>อัตราค่าธรรมเนียม</p> <p>(๑) ค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายรวม ๕๐๐ บาท</p> <p>(๒) (ยกเลิก)</p> <p>(๓) แม้พิมพ์รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายรวมที่มีด้านกว้าง หรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน</p> <p>เซนติเมตรละ ๑๐๐ บาท</p> <p>เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นทศนิยมขึ้น</p> <p>(๔) ค่าคัดค้านการขอจดทะเบียน (๑) ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๕) ค่าขอโอนสิทธิในค่าของจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายรวม ค่าขอละ ๑,๐๐๐ บาท</p>	<p>อัตราค่าธรรมเนียม</p> <p>(๑) ค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายรวม (ก) สิ้นค่าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง</p> <p>อย่างละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(ข) สิ้นค่าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง</p> <p>จำนวนค่า ๘,๐๐๐ บาท</p> <p>(๒) รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายรวม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน</p> <p>เซนติเมตรละ ๒๐๐ บาท</p> <p>เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นทศนิยมขึ้น</p> <p>(๓) ค่าคัดค้านการขอจดทะเบียน (๑) ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(๔) ค่าขอโอนสิทธิในค่าของจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายรวม ค่าขอละ ๒,๐๐๐ บาท</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมตาม (๑) (๕) และ (๘) ให้สามารถคิดค่าธรรมเนียมเป็นรายจำพวกได้ หากยื่นขอจดทะเบียนหรือต่ออายุการจดทะเบียนสำหรับสินค้า หรือบริการแต่ละจำพวกมากกว่า ๕ อย่าง และกำหนดเพิ่มค่าธรรมเนียมการจัดเตรียมและจัดส่งค่าของจดทะเบียน ระหว่างประเทศและค่าขออื่นภายใต้พิธีสารมาดริดตาม (๒๔) รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
(๖) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม สินค้าหรือบริการอย่างละ ๓๐๐ บาท	(๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม (ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง อย่างละ ๖๐๐ บาท (ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง	
(๗) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	จำพวกละ ๕,๕๐๐ บาท	
(๘) ค่าจดทะเบียนการโอนหรือรับมรดก สิทธิในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย บริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	ฉบับละ ๑๐๐ บาท	
(๙) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๖)	ค่าขอละ ๑,๐๐๐ บาท	
(๑๐) ค่าขอต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๖) สินค้าหรือบริการอย่างละ ๑,๐๐๐ บาท	ค่าขอละ ๒๐๐ บาท ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๕) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕) (ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง อย่างละ ๒,๐๐๐ บาท (ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง จำพวกละ ๑๘,๐๐๐ บาท	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑๑) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สิ่งปกดอน การจดทะเบียนตาม (๖) ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p> <p>(๑๒) ค่าของจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมาย บริการ ค่าชดเชย ๕๐๐ บาท</p> <p>(๑๓) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมาย บริการ ค่าชดเชย ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๔) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๓) ค่าชดเชย ๒๐๐ บาท</p> <p>(๑๕) ค่าขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๓) ค่าชดเชย ๒๐๐ บาท</p> <p>(๑๖) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงค่าของจดทะเบียน ตาม (๑) (๘) หรือ (๑๒) ค่าชดเชย ๑๐๐ บาท</p> <p>(๑๗) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ ว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง (ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมาย รับรอง ค่าชดเชย ๑๐๐ บาท</p> <p>(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมาย รับรอง ค่าชดเชย ๒๐๐ บาท</p>	<p>(๑๐) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สิ่งปกดอน การจดทะเบียนตาม (๕) ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๑) ค่าของจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมาย บริการ ค่าชดเชย ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมาย บริการ ค่าชดเชย ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๓) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒) ค่าชดเชย ๔๐๐ บาท</p> <p>(๑๔) ค่าขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒) ค่าชดเชย ๔๐๐ บาท</p> <p>(๑๕) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงค่าของจดทะเบียน ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑) ค่าชดเชย ๒๐๐ บาท</p> <p>(๑๖) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ ว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง (ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมาย รับรอง ค่าชดเชย ๒๐๐ บาท</p> <p>(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมาย รับรอง ค่าชดเชย ๔๐๐ บาท</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑๘) อุทธรณ์</p> <p>(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๙) การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายคล้าย หรือสารบบเครื่องหมายดังกล่าว</p> <p> ซึ่งไม่ลง ๑๐๐ บาท</p> <p> ซึ่งไม่ลง ให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง</p> <p>(๒๐) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายร่วม เป็นชุดพร้อมคำรับรอง</p> <p> ฉบับละ ๒๐๐ บาท</p> <p>(๒๑) การขอคัดสำเนาเอกสาร</p> <p> หน้าละ ๑๐ บาท</p> <p>(๒๒) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน</p> <p> (ก) เอกสารไม่เกิน ๑๐ หน้า</p> <p> (ข) เอกสารเกิน ๑๐ หน้า</p> <p> ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p>	<p>(๑๗) คำอุทธรณ์</p> <p>(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ฉบับละ ๔,๐๐๐ บาท</p> <p>(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายคล้าย</p> <p> ซึ่งไม่ลง ๒๐๐ บาท</p> <p>(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายร่วม พร้อมคำรับรอง</p> <p> ฉบับละ ๔๐๐ บาท</p> <p>(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร</p> <p> หน้าละ ๒๐ บาท</p> <p>(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน</p> <p> (ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า</p> <p> (ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า</p> <p> ฉบับละ ๘๐๐ บาท</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๒๓) การขอคำรับรองจากนายทะเบียน เกี่ยวกับรายการจดทะเบียน</p> <p>ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>(๒๔) ค่าอื่น ๆ</p> <p>ค่าขอละ ๑๐๐ บาท</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการ การจดทะเบียน</p> <p>ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p> <p>(๒๓) ค่าอื่น ๆ</p> <p>ค่าขอละ ๒๐๐ บาท</p> <p>(๒๔) การจัดเตรียมและจัดส่งค่าจดทะเบียน ระหว่างต่างประเทศและค่าอื่นภายใต้ พิธีสารมาดริด</p> <p>(ก) บริการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอ จดทะเบียน</p> <p>ค่าขอละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(ข) บริการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอ ต่ออายุ ค่าขอโอน ค่าขอแก้ไข เปลี่ยนแปลง และค่าอื่น ๆ</p> <p>ค่าขอละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(ค) ค่าขอให้บันทึกการจดทะเบียน ระหว่างประเทศแทนการจดทะเบียน ในราชอาณาจักร</p> <p>ค่าขอละ ๒,๐๐๐ บาท</p>	

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)

และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง

การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลา

การจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๔๖๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ แล้วให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมทรัพย์สินทางปัญญา) และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมการระบุสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่าง ไม่จำเป็นต้องระบุโดยชัดแจ้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง) และยกเลิกการห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

๑.๒ แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยเพิ่มคำว่า "พิธีสาร" เพื่อให้ครอบคลุมถึงพิธีสารมาดริดด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ วรรคสอง) และกำหนดให้การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม)

๑.๓ ยกเลิกบทบัญญัติที่ให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายชุด (ยกเลิกมาตรา ๑๔)

๑.๔ แก้ไขเพิ่มเติมให้การโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถแยกโอนสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง)

๑.๕ แก้ไขเพิ่มเติมให้การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าสามารถแยกโอนสิทธิในทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ วรรคสอง)

๑.๖ ยกเลิกบทบัญญัติที่ให้เครื่องหมายชุดต้องโอนหรือรับมรดกกันทั้งชุด (ยกเลิกมาตรา ๕๐)

๑.๗ แก้ไขเพิ่มเติมให้อายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าใช้บังคับกับการจดทะเบียนภายใต้พิธีสารมาดริดด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

๑.๘ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอขยายระยะเวลาการต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่งของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

๑.๙ เพิ่มบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด (เพิ่มหมวด ๑/๑)

๑.๑๐ กำหนดฐานความผิดเรื่องการใช้ทึบหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้ (เพิ่มมาตรา ๑๑๐/๑)

๑.๑๑ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีข้อสังเกตในมาตรา ๑๑๐/๑ ว่า กรณีที่มีการนำเครื่องหมายรับรองไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งลักษณะการใช้เครื่องหมายรับรองอาจไม่ได้แสดงไว้ที่ทึบหรือภาชนะ แต่แสดงไว้ที่สถานประกอบการ ซึ่งอาจทำให้ประชาชนเชื่อว่าสถานประกอบการได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น จึงเห็นควรกำหนดบทลงโทษให้ครอบคลุมถึงกรณีการใช้เครื่องหมายรับรองแสดงไว้ที่สถานประกอบการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นด้วย

๒.๒ กระทรวงอุตสาหกรรม ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างฯ และมีข้อเสนอแนะให้กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาและกำหนดกระบวนการในการบังคับใช้กฎหมายภายใต้พิธีสารมาดริด รวมทั้งมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจของไทยสามารถเข้าสู่กระบวนการจดทะเบียน เพื่อคุ้มครองเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีข้อจำกัดทางด้านทรัพยากร ทั้งในด้านเงินทุน บุคลากร และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีความเห็นสองประการได้แก่ ๑) การมีมาตรการหรือแนวทางอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในการให้ความคุ้มครองผู้บริโภคจากการใช้สินค้าเลียนแบบ ที่มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากความเข้าใจผิด ๒) การป้องกันผลกระทบทางลบต่อการเข้าถึงบริการหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รวมถึงด้านสุขภาพและด้านการศึกษา ซึ่งอาจมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ประกอบกับข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความเห็นเพิ่มเติมของกระทรวงพาณิชย์ โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

๓.๑ ได้ตัดร่างมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๔) ที่มีสาระสำคัญเป็นการเสนอตัดด้วยคำว่า “โดยชัดแจ้ง” ออก โดยผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ได้ให้เหตุผลในการเสนอว่า

การกำหนดให้ต้องระบุรายการสินค้าแต่ละอย่างโดยชัดแจ้งนั้น อาจทำให้นายทะเบียนใช้ดุลพินิจที่แตกต่างกันในการกำหนดให้ผู้จดทะเบียนกำหนดรายการสินค้าแตกต่างกันไป และจะทำให้ผู้จดทะเบียนไทยที่ยื่นขอจดทะเบียนระหว่างประเทศได้รับความคุ้มครองเฉพาะในรายการสินค้าที่ระบุไว้โดยชัดแจ้งเท่านั้น ซึ่งขอบเขตความคุ้มครองจากการระบุรายการสินค้าแต่ละอย่างโดยชัดแจ้งจะน้อยกว่าขอบเขตความคุ้มครองจากการระบุรายการสินค้าของต่างประเทศที่ระบุรายการสินค้าแต่ละอย่าง จึงได้เสนอแก้ไขวรรคหนึ่งของมาตรา ๔ โดยตัดคำว่า “โดยชัดแจ้ง” ออก แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดจำพวกสินค้าที่จะขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ มาตรา ๔ วรรคสามให้อำนาจรัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งปัจจุบันมีประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) เรื่อง การกำหนดจำพวกสินค้าและบริการ โดยกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า ประกาศดังกล่าวได้จัดแบ่งจำพวกสินค้าและบริการตามความตกลงนี้ช (Nice Classification) แล้ว ส่วนรายการสินค้าและบริการในแต่ละจำพวกนั้น กระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่าจะไปกำหนดรายการในแต่ละจำพวกสินค้าและบริการตามความตกลงนี้ช (Nice Classification) ซึ่งเมื่อมีการระบุรายการสินค้าและบริการแต่ละอย่างในแต่ละจำพวกสินค้าและบริการที่ชัดแจ้งแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า ไม่จำเป็นต้องตัดด้วยคำว่า “โดยชัดแจ้ง” ออก นอกจากนี้ การตัดด้วยคำดังกล่าวออก อาจมีผลเป็นการตัดอำนาจของนายทะเบียนที่จะมีคำสั่งให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแก้ไขคำขอโดยให้ระบุจำพวกและรายการสินค้าให้ถูกต้องได้ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์จึงเห็นด้วยกับการตัดร่างมาตรา ๓ ออก เพื่อให้นายทะเบียนยังคงมีอำนาจสั่งให้แก้ไขรายการสินค้าได้ในกรณีที่จำเป็น

๓.๒ ร่างมาตรา ๔ (ยกเลิกมาตรา ๔ วรรคสอง) เนื่องจากมาตรา ๔ วรรคสอง กำหนดให้คำขอจดทะเบียนฉบับหนึ่ง จะขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้ จึงได้ยกเลิกบทบัญญัติในวรรคสองนี้เพื่อให้คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าฉบับหนึ่งสามารถขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันได้ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๓)

หลักการนี้มีอยู่ในร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่ค้างการพิจารณาอยู่ที่รัฐสภา โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาว่าจะยกขึ้นพิจารณาต่อไปหรือไม่ โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เกรงว่า อาจเกิดปัญหาที่คาดไม่ถึง ซึ่งอาจทำให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตกไปได้ จึงขอคงหลักการนี้ไว้ก่อน จนกว่าร่าง ฉบับดังกล่าวจะผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว เมื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว จึงจะตัดร่างมาตรานี้ ออก ในร่างฯ นี้ จึงได้แก้ไขด้วยคำเล็กน้อยให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ฉบับที่ค้างการพิจารณาอยู่ที่รัฐสภา

๓.๓ ได้ตัดร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๑๑) ที่มีสาระสำคัญ เป็นการเพิ่มด้วยคำว่า “พิธีสาร” เพื่อให้ครอบคลุมถึงพิธีสารที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีออก เนื่องจาก คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว เห็นว่า คำว่า “ความตกลงระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า” ครอบคลุมถึง “พิธีสาร” อยู่แล้ว และการที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริตตามมาตรา ๑๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้ว นั้น จึงเห็นได้ว่า พิธีสารมาดริตเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๔๐ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศได้ให้ข้อมูลยืนยันว่า พิธีสารอยู่ในความหมายของความตกลงระหว่างประเทศแล้ว ประกอบกับการแก้ไขดังกล่าวอาจกระทบต่อกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ฉบับอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกัน

๓.๔ ได้ตัดร่างมาตรา ๖ (เพิ่มวรรคสามของมาตรา ๑๑) ที่มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามอนุสัญญา พิธีสาร หรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าได้ เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว เห็นว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ได้อยู่แล้ว สำหรับกรณีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพิธีสารมาตริคินั้น ก็ได้มีการเพิ่มบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะตามหมวด ๑/๑ แล้ว เนื่องจากมีบทบัญญัติที่กระทบต่อบทบัญญัติอื่นอยู่ด้วย จึงได้กำหนดเพิ่มให้ชัดเจน

๓.๕ แก้ไขร่างมาตรา ๗ (ยกเลิกมาตรา ๑๔) ที่มีหลักการเป็นการยกเลิกการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายชุด เพื่อให้สามารถแยกโอนเครื่องหมายการค้าได้ ไม่จำเป็นต้องโอนทั้งชุด ซึ่งจะสอดคล้องกับพิธีสารมาตริคินี้ แต่เนื่องจากขณะนี้ม็วร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ค้างการพิจารณาอยู่ที่รัฐสภา โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ ด้วย ในร่างมาตรานี้ จึงได้เพิ่มการอ้างการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้ เพื่อรองรับกรณีที่ย่างง่า ดังกล่าวผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาและประกาศใช้เป็นกฎหมายก่อน (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๔)

๓.๖ เพิ่มร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘) และร่างมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘) เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการหนึ่งที่เป็นกรยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๕๐ รวมทั้งบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายชุด ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ จากการตรวจสอบบทบัญญัติในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าฯ ทั้งฉบับ ที่มีการอ้างอิงมาตรา ๑๔ และมาตรา ๕๐ รวมทั้งบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายชุด พบว่า มีการอ้างอิงถึงมาตรา ๑๔ ไว้ในมาตรา ๑๘ จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ โดยตัดการอ้างมาตรา ๑๔ ออก รวมทั้งตัดวรรคสองของมาตรา ๑๘ ออก เนื่องจากเป็นกรนการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ ในส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ แก้ไขการอ้างอิงวรรคของมาตรา ๑๘ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๑๘

นอกจากนี้ โดยที่ขณะนี้ม็วร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ค้างการพิจารณาอยู่ที่รัฐสภา โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ เช่นกัน แต่เป็นหลักการที่แตกต่างจากร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยเป็นการลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน และการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน จึงได้เพิ่มการแก้ไขตามหลักการดังกล่าว พร้อมทั้งการอ้างการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้ด้วย เพื่อรองรับกรณียที่ย่างง่า ดังกล่าวผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาและประกาศใช้เป็นกฎหมายก่อน

๓.๗ ได้ตัดร่างมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๘) ที่กำหนดให้สามารถโอนหรือรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ได้ยื่นไว้แล้วได้ ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอ เนื่องจากสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ายังไม่เป็นสิทธิที่ชัดเจนเช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เพราะยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ขั้นตอนยังไม่สิ้นสุด หากให้สามารถแยกโอนหรือรับมรดกเป็นหลายคำขอ อาจก่อให้เกิดปัญหาได้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับข้อเสนอของผู้แทนกระทรวงพาณิชย์

๓.๘ แก้ไขร่างมาตรา ๙ (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๙) ที่กำหนดว่า “การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า จะโอนหรือรับมรดกสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ได้จดทะเบียนไว้ก็ได้” นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นควรแก้ไขถ้อยคำเล็กน้อย เพื่อให้ความชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า จะโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้” เพื่อให้ชัดเจนว่าเป็นการโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า มิใช่การโอนหรือรับมรดกสำหรับสินค้า (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๗)

๓.๙ แก้ไขร่างมาตรา ๑๑ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑) ที่กำหนดให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันให้แก่เจ้าของหลายรายได้ ในกรณีที่ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ เป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน และได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วทุกราย แล้วแต่กรณี โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นควรแก้ไขคำว่า “ผู้รับมรดกสิทธิ” เป็น “ผู้รับมรดก” เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ถ้อยคำในมาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ ที่ใช้ว่า “การโอนหรือรับมรดก” แต่หากมีการระบุถึงสิทธิจึงจะกำหนดไว้ชัดเจนว่า การโอนหรือรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนหรือสิทธิในเครื่องหมายการค้า

นอกจากนี้ ได้เพิ่มกรณีที่ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ เป็นผู้รับโอนหรือรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าด้วย เพื่อให้ครอบคลุมทั้งกรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเอง และกรณีรับโอนหรือรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนมา เพื่อให้นายทะเบียนสามารถรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันให้แก่เจ้าของหลายรายได้ ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไข (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๙)

๓.๑๐ ได้ตัดร่างมาตรา ๑๒ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๓) ที่กำหนดให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดมีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียนตามมาตรา ๗๙/๒ (มาตรา ๗๙/๖ ใหม่) โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเห็นควรกำหนดเรื่องอายุการจดทะเบียนรวมไว้ในหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด ปรากฏว่า มีการกำหนดวันเริ่มให้ความคุ้มครองเป็นสองกรณี คือ

(๑) กรณีที่ระบุประเทศไทยเป็นประเทศที่ขอรับความคุ้มครองตั้งแต่วันยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งจะมีผลได้รับความคุ้มครองตั้งแต่วันที่จดทะเบียนตามมาตรา ๗๙/๖ กล่าวคือ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานต้นทางเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าวันที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

(๒) กรณีที่ระบุประเทศไทยเป็นประเทศที่ขอรับความคุ้มครองภายหลังจากที่สำนักระหว่างประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว ซึ่งกรณีนี้เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้รับความคุ้มครองในประเทศไทยตั้งแต่วันที่สำนักระหว่างประเทศได้บันทึกการขอรับความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังในทะเบียนระหว่างประเทศ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงได้นำเรื่องอายุการจดทะเบียนภายใต้พิธีสาร มาดริดไปกำหนดรวมอยู่ในหมวด ๑/๑ เพื่อกำหนดรายละเอียดให้ครบถ้วน

๓.๑๑ แก้ไขร่างมาตรา ๑๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖) เรื่องการต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยเป็นหลักการที่มีอยู่ในร่างพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่ค้างการพิจารณาอยู่ที่รัฐสภา อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้แทน กระทรวงพาณิชย์เกรงว่าอาจเกิดปัญหาที่คาดไม่ถึง ซึ่งอาจทำให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตกไปได้ จึงขอคงหลักการนี้ไว้ก่อนจนกว่าร่างฯ ฉบับดังกล่าวจะผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว เมื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้วจึงจะตัดร่างมาตรานี้ออก ในร่างฯ นี้ จึงเพียงแต่แก้ไขถ้อยคำให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ฉบับที่ค้างการพิจารณาอยู่ที่รัฐสภา (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๑๐)

๓.๑๒ ร่างมาตรา ๑๔ (เพิ่มหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้ พิธีสารมาดริด) (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๑๑)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

(๑) บทนิยามตามร่างมาตรา ๗๘/๑

(ก) แก้ไขบทนิยามคำว่า “พิธีสารมาดริด” โดยกำหนดเพิ่มวันและ สถานที่ที่มีการรับรองพิธีสารมาดริด เพื่อให้ชัดเจนว่าหมายถึงพิธีสารฉบับใด และกำหนดให้ หมายความว่ารวมถึงการแก้ไขเพิ่มเติมพิธีสารฉบับดังกล่าวที่มีผลผูกพันประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยแล้วด้วย เนื่องจากผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า ประสงค์ให้ครอบคลุมถึง การแก้ไขเพิ่มเติมพิธีสารฉบับดังกล่าวต่อไปด้วย ซึ่งขณะนี้มีแนวโน้มที่จะมีการพิจารณาทบทวนแก้ไข พิธีสารในเรื่องระยะเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดในพิธีสารมาดริด

(ข) เพิ่มบทนิยามคำว่า “คำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ” เนื่องจาก ถ้อยคำดังกล่าวมีการใช้ในหลายมาตราของหมวดนี้ จึงควรกำหนดบทนิยามเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า เป็น คำขอเพื่อการจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ยื่นภายใต้พิธีสารมาดริด

(ค) แก้ไขบทนิยามคำว่า “สำนักงานต้นกำเนิด” เป็น “สำนักงาน ต้นทาง” เนื่องจากเป็นถ้อยคำที่ตรงกับภารกิจของสำนักงานที่รับคำขอจดทะเบียนหรือรับจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(ง) ตัดบทนิยามคำว่า “เครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ” ออก สืบเนื่องจากในชั้นการพิจารณา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีประเด็นข้อสงสัยว่า ร่างฯ ที่เสนอมามีการใช้ถ้อยคำแตกต่างกัน โดยในชื่อหมวดใช้เพียง “การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ภายใต้พิธีสารมาดริด” แต่ในเนื้อหาจะใช้ว่า “เครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ” จึงมีประเด็นว่า กรณีเมื่อรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดแล้ว จะเป็นการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า หรือเป็นเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า เมื่อมีการระบุประเทศไทยเป็นประเทศที่ขอรับความคุ้มครองและได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่าง ประเทศจากสำนักกระหว่างประเทศแล้ว จะมีการพิจารณาตามกฎหมายภายใน หากเห็นควรรับ จดทะเบียนได้ นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนในทะเบียนของไทย และมีผลเป็นการรับจดทะเบียน ตามกฎหมายภายใน โดยจะวงเล็บไว้ว่าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด เนื่องจากมีขั้นตอนและหลักการบางประการแตกต่างกัน ซึ่งการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้

จะมีผลให้ได้รับความคุ้มครองเป็นเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายไทย จึงมิใช่ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นควร ตัดบทนิยามตามข้อมูลและผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงมา ซึ่งจะสอดคล้องกับชื่อหมวดตามร่างฯ ที่เสนอมา รวมทั้งมีผลให้ไม่ต้องไปแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนอื่นที่ใช้บังคับกับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม เช่น ในส่วนของบทกำหนดโทษ

(๒) เพิ่มการกำหนดให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า มาใช้ บังคับแก่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดโดยอนุโลม เว้นแต่มาตรา ๑๐ และ มาตรา ๕๕ เนื่องจากผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า บทบัญญัติในส่วนอื่นที่เกี่ยวกับเครื่องหมาย การค้าก็ต้องนำมาใช้บังคับกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดด้วย แต่เป็น การนำมาใช้โดยอนุโลม เว้นแต่มาตรา ๑๐ และมาตรา ๕๕ ที่ไม่นำมาใช้บังคับในหมวด ๑/๑ นี้ เนื่องจากมาตรา ๑๐ เป็นกรณีที่กำหนดให้ผู้จดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือตัวแทน ต้องมีสำนักงานหรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้ตั้งอยู่ในประเทศไทย ส่วนมาตรา ๕๕ เป็นกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วหรือตัวแทนเลิกตั้ง สำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแล้ว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น ซึ่งไม่นำมาใช้บังคับกับการจดทะเบียนตามหมวด ๑/๑ นี้ (ร่างมาตรา ๗๔/๒)

(๓) เพิ่มบทบัญญัติในเรื่องคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียน ระหว่างประเทศ ในกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทางไว้ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๒ (๑) ของพิธีสารมาดริด สำหรับกรณีคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ ในกรณีที่ ภาศอื่นแห่งพิธีสารมาดริดเป็นสำนักงานต้นทางนั้น ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า ไม่จำเป็นต้องเพิ่มเนื่องจากจะเป็นไปตามกฎหมายภายในของประเทศต้นทางอยู่แล้ว ซึ่งต้องสอดคล้องกับ พิธีสารมาดริดในฐานะที่เป็นภาคีพิธีสาร (ร่างมาตรา ๗๔/๓)

(๔) เพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดสิทธิของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ ในราชอาณาจักรว่า มีสิทธิขอรับความคุ้มครองต่อภาคีอื่นแห่งพิธีสารมาดริดได้ และอาจขอรับความ คุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังจากการได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับ ข้อ ๓ ทวิ และข้อ ๓ ตรี ของพิธีสารมาดริด ที่กำหนดให้การขอรับความคุ้มครองต่อภาคีพิธีสารใด ให้ระบุในคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ หรือจะขอรับความคุ้มครองภายหลังจากการได้รับการ จดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นสำนักงานต้นทาง ซึ่งผู้แทนกระทรวง พาณิชย์เห็นด้วยว่าสมควรเพิ่มบทบัญญัติให้ชัดเจน ซึ่งจะเป็นการสอดคล้องกับข้อ ๓ ทวิ และข้อ ๓ ตรี ของพิธีสารมาดริด (ร่างมาตรา ๗๔/๔)

(๕) แก้ไขร่างมาตรา ๗๔/๓ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๗๔/๕) โดยกำหนดเพิ่มการ ดำเนินการเมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุขอรับความคุ้มครอง ในราชอาณาจักรจากสำนักระหว่างประเทศแล้วให้ชัดเจนตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ชี้แจง โดยให้ คำขอดังกล่าวถือเป็นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนพิจารณาการรับจด ทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ รวมทั้งแก้ไข ระยะเวลาแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนไปยังสำนักระหว่างประเทศจาก “ภายในสิบแปดเดือน” เป็น “ภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง” ตามที่ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไขเพื่อความยืดหยุ่นในกรณีที่มีการแก้ไขระยะเวลาต่าง ๆ ที่ กำหนดในพิธีสารมาดริด

นอกจากนี้ เพิ่มบทบัญญัติเป็นวรรคสามของร่างมาตรานี้เพื่อเพิ่มกรณีที่ นายทะเบียนเห็นว่าอาจมีการคัดค้านเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคสอง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งไปยังสำนักกระทรวงประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเนื่องจากการคัดค้านนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุแห่งการคัดค้านไปยังสำนักกระทรวงประเทศภายใน ระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย โดยกำหนดผลของ การไม่แจ้งไว้ในวรรคสี่ว่า ในกรณีที่ไม่มีกรแจ้งอย่างหนึ่งอย่างใดไปยังสำนักกระทรวงประเทศตาม วรรคสองหรือวรรคสาม ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น โดยไม่ต้อง ประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๔ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๔ และข้อ ๕ ของพิธีสารมาดริด ประกอบกับ คำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ที่ว่า กรณีที่ไม่มีกรแจ้งความเป็นไปได้ว่าจะมีการคัดค้าน เกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคสอง และในกรณีที่ไม่มีกรแจ้งไปยังสำนักกระทรวง ประเทศในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเนื่องจากการคัดค้านนั้นแล้ว ให้ถือว่านายทะเบียน รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น โดยไม่ต้องประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๔

สำหรับกรณีที่กำหนดให้นำมาตรา ๔๐ วรรคสอง มาใช้บังคับ โดยอนุโลมตามร่างฯ เดิม นั้น ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอตัดออก เนื่องจากการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดจะมีการชำระค่าธรรมเนียมมาแล้วพร้อมคำขอ กรณีของ มาตรา ๔๐ วรรคสอง ที่ให้ถือว่าละทิ้งคำขอถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายใน กำหนดเวลาเมื่อมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จึงไม่นำมาใช้กับกรณีนี้

นอกจากนี้ ได้เพิ่มบทบัญญัติเป็นวรรคห้าของร่างมาตรานี้ เพื่อกำหนด ผลของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าว่า เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ให้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียน ในราชอาณาจักร

(๖) แก้ไขร่างมาตรา ๗๔/๒ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๗๔/๖) โดยแก้ไข ระยะเวลา “ในกรณีที่สำนักกระทรวงประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนเกินกว่าสองเดือนนับแต่วันที่ผู้ขอ จดทะเบียนได้ยื่นคำขอจดทะเบียน” เป็น “ในกรณีที่สำนักกระทรวงประเทศได้รับคำขอจดทะเบียน ระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง” ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไข เพื่อความยืดหยุ่นในกรณีที่มีการแก้ไขระยะเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดในพิธีสารมาดริด

นอกจากนี้ ได้นำเรื่องอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้ พิธีสารมาดริด มากำหนดรวมไว้ในหมวด ๑/๑ นี้เป็นวรรคสองของร่างมาตรา ๗๔/๖ ตามที่ ได้ให้เหตุผลไว้ใน ๓.๑๐ (ตัดร่างมาตรา ๑๒ เดิม ที่เสนอแก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๓ ออก) เพื่อให้อยู่ในหมวดเดียวกับกรณีที่ระบุประเทศไทยเป็นประเทศที่ขอรับความคุ้มครองภายหลังจาก ที่สำนักกระทรวงประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้วด้วย ซึ่งได้กำหนดเพิ่มเป็นร่างมาตรา ๗๔/๗

(๗) เพิ่มการกำหนดกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศระบุให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ขอรับความคุ้มครองภายหลังจากที่สำนักกระทรวงประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๓ ตี (๒) ของพิธีสารมาดริด โดยกำหนดเพิ่มเป็นดังนี้ “ในกรณีที่มีการระบุ ขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรภายหลังจากที่สำนักกระทรวงประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้นำ มาตรา ๗๔/๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นได้รับความคุ้มครอง ในราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่สำนักกระทรวงประเทศได้บันทึกการขอรับความคุ้มครองในทะเบียน

ระหว่างประเทศ และให้วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเป็นวันเดียวกับวันสิ้นอายุในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๙/๗)

(๘) แก้ไขร่างมาตรา ๗๙/๔ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๗๙/๘) โดยแก้ไขถ้อยคำในตอนต้นของวรรคหนึ่งเป็นดังนี้ “ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักรเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว และเป็นของเจ้าของเดียวกัน” เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๔ ทวิ ของพิธีสารมาดริด นอกจากนี้ ได้แก้ไขข้อความว่า “แทนที่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้” เป็น “มีผลแทนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ตรงกันก็ได้” ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไข เนื่องจากเมื่อเจ้าของทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศขอให้นายทะเบียนบันทึกว่า เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลแทนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนในราชอาณาจักรแล้ว ทะเบียนในราชอาณาจักรยังคงมีอยู่ เมื่อทะเบียนในราชอาณาจักรหมดอายุเจ้าของทะเบียนในราชอาณาจักรอาจขอต่ออายุทะเบียนในราชอาณาจักรนั้นได้ กรณีเช่นนี้จึงไม่เป็นการแทนที่ และรายการสินค้าต้องตรงกันด้วย

(๙) แก้ไขร่างมาตรา ๗๙/๕ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๗๙/๙) โดยแก้ไขระยะเวลาในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้ ณ สำนักงานต้นทาง รวมถึงทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามคำขอดังกล่าว หรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน จากที่กำหนดไว้ “ภายในระยะเวลาห้าปีนับจากวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๖” เป็น “ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง” รวมทั้งแก้ไขความในวรรคสองเรื่องระยะเวลาให้สอดคล้องกันด้วย ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไข เพื่อรองรับในกรณีที่มีการแก้ไขระยะเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดในพิธีสารมาดริด

พร้อมนี้ได้แก้ไขความในวรรคหนึ่งให้ชัดเจนว่า กรณีที่จะให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนหรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักร ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน จะต้องเป็นกรณีเมื่อได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้านั้นจากสำนักกระหว่างประเทศแล้ว และให้มีผลเป็นการถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ได้ให้รายละเอียดในการแก้ไข เนื่องจากตามร่างฯ เดิม กำหนดให้ถือว่าการจดทะเบียนระหว่างประเทศถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี จึงมีประเด็นว่า ประเทศไทยในฐานะที่ไม่ใช่สำนักงานต้นทางจะทราบได้อย่างไรว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น เนื่องจากผู้บังคับใช้กฎหมายต้องทราบถึงการเพิกถอนด้วย จึงจะบังคับใช้กฎหมายได้ จึงกำหนดขั้นตอนให้ชัดเจน โดยได้ตรวจสอบเปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา (15 USC 1141j (a)) ที่กำหนดให้ในกรณีที่สำนักกระหว่างประเทศแจ้งการเพิกถอนทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าของสหรัฐอเมริกา ผู้อำนวยการต้องเพิกถอนการขอยุติความคุ้มครองใด ๆ ในสหรัฐอเมริกาในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าและบริการดังกล่าว ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน

นอกจากนี้ ได้เพิ่มวรรคสามในร่างมาตรานี้ เพื่อกำหนดกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทาง เมื่อมีเหตุตามที่กล่าวมาข้างต้น ให้นายทะเบียนแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๖ (๔) ประกอบกับข้อ ๙ เบญจ แห่งพิธีสารมาดริด

(๑๐) แก้ไขร่างมาตรา ๗๔/๖ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๗๔/๑๐) โดยแก้ไขเพิ่มเติมวันที่ให้ถือว่าเป็นวันยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร จากร่างฯ เดิม ที่กำหนดว่า “โดยถือว่าวันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศดังกล่าวเป็นวันยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร” เป็น “ให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๔/๖ หรือวันที่บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๔/๗ แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร” เพื่อให้ครอบคลุมถึงกรณีที่สำคัญระหว่างประเทศ บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ตามมาตรา ๗๔/๗ ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๙ เบญจ ของพิธีสารมาดริด

นอกจากนี้ ได้กำหนดเพิ่มความให้สามารถกำหนดเรื่องระยะเวลาหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอดังกล่าวในกฎกระทรวงได้ ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไข เพื่อรองรับในกรณีที่มีการแก้ไขระยะเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดในพิธีสารมาดริด รวมทั้งการยื่นคำขอจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ด้วย

(๑๑) ได้เพิ่มร่างมาตรา ๗๔/๑๑ เพื่อกำหนดวิธีการส่งหนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้จดทะเบียนระหว่างประเทศหรือเจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศ ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ หรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งไปยังสำนักระหว่างประเทศ เพื่อแจ้งต่อไปให้บุคคลนั้นทราบ เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การส่งหนังสือดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้การส่งดังกล่าวมีผลถือว่าผู้นั้นได้รับหนังสือแล้ว เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้มีการนับระยะเวลาที่แน่นอนว่าเมื่อใดจึงจะถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับหนังสือแล้ว และสามารถระบุวันที่ให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการตามคำสั่งให้แล้วเสร็จในหนังสือได้ชัดเจน ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไข โดยได้นำแนวทางตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ มากำหนดไว้ และในทางปฏิบัติเมื่อสำนักระหว่างประเทศได้รับไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์แล้วสำนักระหว่างประเทศจะตอบกลับโดยทันทีที่ได้รับหนังสือแล้ว ตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งหนังสือทางอิเล็กทรอนิกส์ที่กำหนดไว้ใน Section 11 of Administrative Instruction for the Application of the Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks and the Protocol Relating thereto

(๑๒) แก้ไขร่างมาตรา ๗๔/๗ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๗๔/๑๒) โดยแก้ไขจากที่กำหนดให้การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แก้ไขเป็น “การขอและการจดทะเบียน การขอบันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศแทนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร การขอรับความคุ้มครอง การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน และการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน รวมทั้งการดำเนินการอื่นใดภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง” เพื่อให้ครอบคลุมการดำเนินการอื่นภายใต้พิธีสารมาดริด ที่จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกฎกระทรวงด้วย นอกจากเรื่องของการขอจดทะเบียน

(๑๓) ได้เพิ่มร่างมาตรา ๗๙/๑๓ เพื่อกำหนดให้การออกกฎกระทรวงตาม มาตรา ๗๙/๕ มาตรา ๗๙/๖ มาตรา ๗๙/๙ มาตรา ๗๙/๑๐ มาตรา ๗๙/๑๑ และมาตรา ๗๙/๑๒ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด เพื่อความชัดเจน

นอกจากนี้ ได้กำหนดเรื่องค่าดำเนินการในต่างประเทศภายใต้พิธีสาร มาดริดให้เป็นไปตามที่อธิบดีประเทศตามที่สำนักกระทรวงประเทศกำหนด โดยกำหนดเพิ่มเป็น วรรคสองของร่างมาตรา ๗๙/๑๓ จากร่างฯ เดิมที่กำหนดเพิ่มในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๓ เดิม ประกอบกับ (๒๕) ของบัญชีท้าย) ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า ค่าดำเนินการต่าง ๆ ภายใต้พิธีสารมาดริดจะเป็นไปตามที่สำนักกระทรวงประเทศกำหนด ซึ่งจะมีการ เปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง จึงไม่อาจกำหนดในกฎกระทรวงได้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงได้ย้ายจากการกำหนดเป็นค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ มากำหนดเป็นวรรคสองของ ร่างมาตรา ๗๙/๑๓ นี้ เนื่องจากหากกำหนดเพิ่มในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะทำให้กรณีนี้ต้องอยู่ ภายใต้มาตรา ๕ ที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ด้วย จึงเห็นควรนำมากำหนดเป็นวรรคสองของ ร่างมาตรา ๗๙/๑๓

(๑๔) ได้เพิ่มร่างมาตรา ๗๙/๑๔ กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดนี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่เครื่องหมาย บริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ที่ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พิธีสาร มาดริดด้วย ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า การจดทะเบียนระหว่างประเทศตามพิธีสาร มาดริด รวมถึงเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมด้วย

๓.๑๓ แก้ไขร่างมาตรา ๑๕ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๑๒) ร่างฯ เดิมมีหลักการเป็น การเพิ่มมาตรา ๑๑๐/๑ แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นควรเพิ่มเป็นมาตรา ๑๐๙/๑ เพื่อให้ต่อเนื่องกับความผิดฐานเลียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๐๙ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และแก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยเพื่อให้องค์ประกอบการกระทำความผิดตาม ร่างมาตรานี้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยความผิดตามร่างมาตรานี้เป็นเรื่องของการนำทึบหรือภาชนะที่แสดง เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายรับรอง ที่จดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักรมา ใช้เท่านั้น สำหรับเครื่องหมายดังกล่าวที่ไม่ได้จดทะเบียน หรือจดทะเบียนนอกราชอาณาจักรจะไม่ได้ รับความคุ้มครองตามมาตรานี้ และในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ภายในทึบหรือภาชนะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้นำ ทึบหรือภาชนะไปใช้ได้ทำขึ้นเอง ก็ถือเป็นความผิดตามมาตรานี้เช่นกัน เนื่องจากมีเจตนาพิเศษ เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

สำหรับข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ว่า กรณีที่ มีการนำเครื่องหมายรับรองไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งลักษณะการใช้เครื่องหมายรับรองอาจไม่ได้ แสดงไว้ที่ทึบหรือภาชนะ แต่แสดงไว้ที่สถานประกอบการ ซึ่งอาจทำให้ประชาชนเชื่อว่า สถานประกอบการได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น จึงเห็นควรกำหนดบทลงโทษ ให้ครอบคลุมถึงกรณีการใช้เครื่องหมายรับรองแสดงไว้ที่สถานประกอบการโดยไม่ได้รับอนุญาตจาก เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นด้วย ในประเด็นนี้ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า การใช้เครื่องหมาย รับรองโดยไม่ได้รับอนุญาตในสถานประกอบการถือเป็นความผิดตามมาตรา ๑๑๐ (๒) ซึ่งกำหนด ความผิดฐานให้บริการหรือเสนอให้บริการที่ใช้เครื่องหมายปลอมหรือเลียนเครื่องหมายของบุคคลอื่น

เพราะการนำเครื่องหมายรับรองมาใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเครื่องหมายรับรองจะต้องมีการทำเครื่องหมายรับรองนั้นขึ้นมาเอง จึงเป็นการให้บริการหรือเสนอให้บริการที่ใช้เครื่องหมายรับรองปลอมหรือเลียนเครื่องหมายของบุคคลอื่น ซึ่งผู้นำมาใช้มีความผิดตามมาตรา ๑๑๐ (๒) คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว เห็นว่า หากข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ชี้แจง ประเด็นตามข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จึงเป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดความผิดไว้แล้ว

๓.๑๔ แก้ไขร่างมาตรา ๑๖ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๑๓) จากร่างฯ เดิมที่เสนอเพิ่มเพียงค่าธรรมเนียมการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด และค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด โดยเพิ่มเป็น (๒๔) และ (๒๕) ของบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นควรปรับปรุงบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมทั้งบัญชี เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๗๐๒/๒๒๐๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ เสนอขอเพิ่มหลักการโดยปรับปรุงแก้ไขค่าธรรมเนียมคำขอจดทะเบียน ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน และค่าธรรมเนียมคำขอต่ออายุการจดทะเบียน ของบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติจากเดิมที่กำหนดตามรายการสินค้าหรือบริการแต่ละอย่าง อย่างละ ๕๐๐ บาท ๓๐๐ บาท และ ๑,๐๐๐ บาท ตามลำดับ แก้ไขเป็น คิดตามรายการสินค้าหรือบริการในแต่ละจำพวก ในกรณีที่มีรายการสินค้าหรือบริการ ๑ ถึง ๕ อย่าง คิดในอัตราอย่างละ ๑,๐๐๐ บาท ๖๐๐ บาท และ ๒,๐๐๐ บาท ตามลำดับ แต่กรณีที่มีสินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มีรายการสินค้าหรือบริการมากกว่า ๕ อย่าง จะคิดในอัตรา ค่าขอละ ๙,๐๐๐ บาท ๕,๔๐๐ บาท และ ๑๘,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่ขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำนวนน้อยไม่เกินค่าขอละ ๕ อย่าง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการคนไทย แต่สำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่หรือผู้ประกอบการต่างชาติ ที่ยื่นคำขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าจำนวนมาก ให้คิดเหมาจ่ายเป็นรายค่าขอ ประกอบกับขณะนี้มีการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ทั้งบัญชีตามร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ค้างการพิจารณาอยู่ที่รัฐสภา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมทั้งบัญชีตามอัตราที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับดังกล่าว โดยเพิ่มหลักการที่กระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไขค่าธรรมเนียมคำขอจดทะเบียน ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน และค่าธรรมเนียมคำขอต่ออายุการจดทะเบียน มาในครั้งนี้ แต่แก้ไขค่าธรรมเนียมคำขอต่ออายุการจดทะเบียนเป็น “ค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียน” และกรณีค่าธรรมเนียมที่คิดในกรณีที่มีรายการสินค้าหรือบริการมากกว่า ๕ อย่าง แก้ไขจากคิดตามรายค่าขอเป็นคิดตามจำพวกตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งเพิ่มค่าธรรมเนียมการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และคำขออื่นภายใต้พิธีสารมาดริด

สำหรับค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดได้นำไปกำหนดเป็นวรรคสองของร่างมาตรา ๗๙/๑๓ ตามที่ได้กล่าวไว้ใน ๓.๑๒ (๑๓) และได้เพิ่มการอ้างการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ค้างการพิจารณาอยู่ที่รัฐสภา

๓.๑๕ แก้ไขร่างมาตรา ๑๗ และร่างมาตรา ๑๘ (แก้ไขเป็นร่างมาตรา ๑๔ และร่างมาตรา ๑๕) สืบเนื่องจากได้มีการเพิ่มหลักการในการแก้ไขค่าธรรมเนียมในบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียม

ท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงต้องมีการกำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับ
ค่าธรรมเนียมสำหรับคำขอที่ได้ยื่นก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้การดำเนินการ
เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมสำหรับคำขออยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการ
จดทะเบียนหรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือผู้ขอจดทะเบียนละทิ้งคำขอ แล้วแต่กรณี ทั้งในส่วนของ
คำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย
บริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ โดยให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

พร้อมทั้งได้เพิ่มบทเฉพาะกาลรองรับกรณีคำขอต่ออายุการจดทะเบียนขึ้น
ในร่างมาตรา ๑๕ ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เสนอขอแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข
เพิ่มเติมมาตรา ๕๔ - มาตรา ๕๖ และการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนมา
ในครั้งนี้

นอกจากนี้ ในกรณีของเครื่องหมายการค้าที่มีคำสั่งให้จดทะเบียน
เป็นเครื่องหมายชุดตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้ถือเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีได้มีคำสั่งให้จดทะเบียน
เป็นเครื่องหมายชุด (ร่างมาตรา ๑๔ วรรคสาม) นั้น เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๔ ที่กำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า มาใช้
บังคับแก่เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม โดยอนุโลมด้วย ประกอบกับ
คำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ว่า มีกรณีที่เครื่องหมายเหล่านี้ได้รับคำสั่งให้จดทะเบียน
เป็นเครื่องหมายชุดด้วย จึงเห็นควรกำหนดกรณีเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
และเครื่องหมายร่วม เพิ่มขึ้น

๓.๑๖ ได้เพิ่มร่างมาตรา ๑๗ (บทเฉพาะกาล) เพื่อรองรับบรรดากฎกระทรวงที่ออก
ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง
ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

นอกจากนี้ ได้แก้ไขถ้อยคำในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
และร่างพระราชบัญญัติให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๗

ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ส่วนราชการผู้เสนอ

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๓.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

(๑) ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนร่วมกันลงนามใน “ปฏิญญาว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (Declaration of the ASEAN Economic Community Blueprint) โดยมีเอกสาร ๒ ส่วน คือ “แผนงานเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (AEC Blueprint) และ “ตารางเวลาดำเนินกิจกรรมต่างๆ” (Strategic Schedule)

AEC Blueprint มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อกำหนดทิศทางและแผนงานในด้านเศรษฐกิจที่จะต้องดำเนินงานให้ชัดเจนตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด จนบรรลุเป้าหมาย AEC ในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. 2015) ซึ่งการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) เป็นหนึ่งในแผนงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน ปี ๒๐๑๑ - ๒๐๑๕ (Asean Intellectual Property Rights Action Plan ๒๐๑๑ - ๒๐๑๕) ตามเป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกฎหมายและนโยบายทรัพย์สินทางปัญญาในระดับประเทศและระดับภูมิภาคของอาเซียน ซึ่งในพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) กำหนดให้ประเทศสมาชิกจะต้องดำเนินการเข้าเป็นภาคี Madrid Protocol ภายในปี ๒๕๕๘ เพื่อไปสู่เป้าหมายการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) ซึ่งขณะนี้ภาคีสมาชิกของพิธีสารมาดริด ทั้งหมด ๘๖ ประเทศ

(๒) เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแผนการตรากฎหมายที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ (แผนนิติบัญญัติ) ซึ่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) อยู่ในลำดับที่ ๓๖ เป็นร่างกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐเสนอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดทำบริการสาธารณะหรืออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ตามนโยบายที่ ๓ นโยบายเศรษฐกิจ

(๓) กระทรวงพาณิชย์ โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)

(๔) เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดของไทย และให้นำเสนอรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

(๕) การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ เนื่องจากพิธีสารดังกล่าวกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอรับความ

คุ้มครองเครื่องหมายการค้าที่มีสัญชาติ มีภูมิลำเนา หรือมีสถานประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรม ในประเทศภาคีแห่งพิธีสารสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนเพียงฉบับเดียว ใช้ภาษาเดียว และชำระค่าธรรมเนียม ในเงินสกุลเดียว เพื่อขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่างๆ ที่เป็นภาคีแห่งพิธีสารได้

นอกจากนี้ ในปัจจุบัน มีการนำทึบหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายรับรองของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้กับสินค้าของตนหรือบุคคลอื่นเพื่อให้ประชาชน หลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาต ให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของเครื่องหมายการค้า และอาจก่อให้เกิด อันตรายแก่ผู้บริโภค ตลอดจนเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคจากการสับสน หลงผิดเนื่องจากการใช้ เครื่องหมายการค้าโดยมิชอบ ซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะเป็นกลไกสำคัญในการกระตุ้นการแข่งขันทางการค้า และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่บังคับอยู่ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน และเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงแห่งพิธีสารมาดริด จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติดังกล่าว ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไปให้สอดคล้องกับหลักการให้ความคุ้มครองใน ระดับสากล ดังนี้

(๑) โดยที่ในปัจจุบัน ผู้ประกอบธุรกิจไทยจำนวนมากมีศักยภาพในการขยายตลาดสินค้าของ ตนไปยังต่างประเทศ ซึ่งเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่จำเป็นอย่างยิ่งในการประชาสัมพันธ์ และวางกลยุทธ์ต่างๆ แต่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ายังคงเป็นไปตามหลักดินแดน กล่าวคือ หากต้องการได้รับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศใด ผู้ขอจดทะเบียนก็ต้องดำเนินการขอจด ทะเบียนตามกฎหมายภายในของประเทศนั้นๆ ซึ่งการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในแต่ละ ประเทศมีขั้นตอนยุ่งยาก ดังนั้น การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดจะช่วยอำนวยความสะดวกในการยื่นคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจไทย กล่าวคือ ผู้ประกอบธุรกิจไทยสามารถขอรับความ คุ้มครองในประเทศต่างๆ ได้ ๘๖ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป จีน ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ สิงคโปร์ เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เป็นต้น ด้วยการยื่นคำขอจดทะเบียนเพียงฉบับเดียว ใช้ภาษาเดียว และชำระ ค่าธรรมเนียมในเงินสกุลเดียว ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายได้เป็นอย่างมาก และยังสามารถรู้ผลการ ตรวจสอบได้ภายใน ๑๘ เดือน จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ให้สอดคล้อง กับพิธีสารดังกล่าว

(๒) นอกจากนี้ ในปัจจุบันพบว่ามีบุคคลนำทึบหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายรับรองของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้กับสินค้าของตนหรือบุคคลอื่น เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของเครื่องหมายการค้าและอาจ ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคอีกด้วย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ให้ครอบคลุมถึงบทกำหนดโทษในเรื่องดังกล่าว

๓.๓ ปัญหาและข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

(๑) การขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หนึ่งฉบับ ซึ่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมาย

การค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กำหนดให้ค่าของจดทะเบียน ๑ ฉบับ สามารถจดทะเบียนได้เพียง ๑ จำพวก แต่พิธีสารมาดริดกำหนดว่า ในค่าของจดทะเบียนจะต้องระบุรายการสินค้าและหรือบริการที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครอง โดยจะระบุไว้ที่จำพวกก็ได้

(๒) การปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการระบุรายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่าง เพื่อให้ผู้จดทะเบียนไทยไม่เสียเปรียบในการระบุรายการสินค้าในค่าของจดทะเบียนระหว่างประเทศ เนื่องจากการระบุรายการสินค้า “แต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง” ในค่าของจดทะเบียนระหว่างประเทศ จะทำให้ผู้จดทะเบียนไทยที่ยื่นขอจดทะเบียนระหว่างประเทศได้รับความคุ้มครองเฉพาะในรายการสินค้าที่ระบุไว้โดยชัดแจ้งเท่านั้น ซึ่งขอบเขตความคุ้มครองจากการระบุรายการสินค้าแต่ละอย่างโดยชัดแจ้งจะน้อยกว่าขอบเขตการคุ้มครองการระบุรายการสินค้าของต่างประเทศที่ระบุรายการแต่ละอย่าง

(๓) ผู้ประกอบธุรกิจไทยที่ส่งสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศไม่ได้รับความสะดวกในการจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่างๆ

(๔) ปัจจุบันมีการนำทึบหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้าเครื่องหมายร่วมหรือเครื่องหมายรับรองของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้กับสินค้าของตนหรือบุคคลอื่นเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

(๕) การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อให้สามารถดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามพิธีสารมาดริดได้ เช่น

- ขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
หนึ่งฉบับ
- การรับจดทะเบียนและผลแห่งการรับจดทะเบียนโดยกำหนดว่าหากนายทะเบียนไม่แจ้งปฏิเสธการรับจดทะเบียนให้สำนักกระหว่างประเทศ (IB) ทราบภายในระยะเวลา ๑๘ เดือน ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
- การโอนเครื่องหมายโดยให้สามารถแยกโอนสินค้าหรือบริการบางอย่างได้โดยไม่ต้องโอนเครื่องหมายชุด
- การแทนที่การจดทะเบียนภายในประเทศโดยการจดทะเบียนระหว่างประเทศ (Replacement)
- การต่ออายุการจดทะเบียน
- การสิ้นสุดไปของเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ (Central Attack) ตามหลักความเป็นอิสระของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ
- การเปลี่ยนทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศเป็นค่าของจดทะเบียนภายในประเทศได้ (Transformation)

(๖) การแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริดได้ เช่น การจัดเตรียมและจัดส่งค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด และการยื่นค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดตามอัตราที่สำนักกระหว่างประเทศกำหนด

๓.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด เช่น

- แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ
- เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศจะต้องชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักระหว่างประเทศ (IB) ก่อนที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะรับจดทะเบียนให้
- แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโอนเครื่องหมายโดยให้สามารถแยกโอนสินค้าหรือบริการบางอย่างได้โดยไม่ต้องโอนเครื่องหมายชุด
- แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการต่ออายุการจดทะเบียน โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายในสามเดือนก่อนวันสิ้นอายุ และให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นอายุ และให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการจดทะเบียนหรือ การต่ออายุการจดทะเบียน จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) เพิ่มเติมหมวดใหม่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด

- แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวันจดทะเบียนตามคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ
- เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับจดทะเบียนและผลแห่งการรับจดทะเบียน โดยกำหนดว่าหากนายทะเบียนไม่แจ้งปฏิเสธการรับจดทะเบียนให้สำนักระหว่างประเทศ (IB) ทราบภายในระยะเวลา ๑๘ เดือน ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
- เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการแทนที่การจดทะเบียนภายในประเทศโดยการจดทะเบียนระหว่างประเทศ (Replacement)
- เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักความสันผลไปของเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ (Central Attack) ตามหลักความเป็นอิสระของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ
- เพิ่มเติมบทบัญญัติให้สามารถเปลี่ยนทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศเป็นคำขอจดทะเบียนภายในประเทศได้ (Transformation)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติม อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริดได้ เช่น

- การจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด
- การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดตามอัตราที่สำนักระหว่างประเทศกำหนด

(๔) เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษของบุคคลที่ใช้หีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายรับรองของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว

๓.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

- ไม่พบทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกันได้

๓.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องได้

(๑) การปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการระบุงบรายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่าง จะทำให้ผู้จดทะเบียนไทยไม่เสียเปรียบในการระบุงบรายการสินค้าในคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ เนื่องจากหากการระบุงบรายการสินค้าตามหลักการเดิมซึ่งต้องระบุโดยชัดแจ้งจะทำให้ไม่มีความยืดหยุ่น

(๒) การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น เรื่องการลงขาย จะเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายไม่ให้คนที่ไม่สุจริตกระทำความผิดโดยหลีกเลี่ยงกฎหมาย

(๓) การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมจะเป็นการส่งเสริมการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และนำรายได้เข้าสู่ภาครัฐมากยิ่งขึ้น

(๔) การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อให้สามารถดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามพิธีสารมาดริดได้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยและผู้ส่งออกของไทยในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ รวมทั้งช่วยยกระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของไทย ตลอดจนสร้างบรรยากาศในการลงทุนที่ดีกับนักลงทุนต่างประเทศอีกด้วย

๔. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

๔.๑ รัฐควรเป็นผู้ทำภารกิจเอง เนื่องจากเครื่องหมายการค้าเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไป ทั้งกลุ่มผู้บริโภคหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า ซึ่งสมควรได้รับการคุ้มครองสิทธิด้วยเหตุผลแห่งความชอบธรรมและเพื่อกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันทางการค้าและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐจะต้องเข้ามาดำเนินการหรือปฏิบัติภารกิจนี้ เนื่องจากภาครัฐจะมีศักยภาพเพียงพอที่จะบังคับให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพ ประกอบกับปัจจุบันมีการหลีกเลี่ยงโดยหาช่องว่างของกฎหมายเพื่อกระทำความผิด เช่น ในเรื่องของการลงขาย ร่างกฎหมายฉบับนี้จึงกำหนดให้ภาครัฐต้องทำภารกิจในการคุ้มครองเจ้าของเครื่องหมายการค้า และกลุ่มผู้บริโภค เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้รัฐต้องให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๔.๒ กฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับกับประชาชนทั้งประเทศ ดังนั้น รัฐควรเป็นผู้จัดทำภารกิจเอง ไม่ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ

๕. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๕.๑ ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

(๑) ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ ระหว่างวันที่ ๑๔-๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนร่วมกันลงนามใน “ปฏิญญาว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (Declaration of the ASEAN Economic Community Blueprint) โดยมีเอกสาร ๒ ส่วน คือ “แผนงานเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (AEC Blueprint) และ “ตารางเวลาดำเนินกิจกรรมต่างๆ” (Strategic Schedule)

AEC Blueprint มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อกำหนดทิศทางและแผนงานในด้านเศรษฐกิจที่จะต้องดำเนินงานให้ชัดเจนตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด จนบรรลุเป้าหมาย AEC ในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. 2015) ซึ่งการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) เป็นหนึ่งในแผนงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน ปี ๒๐๑๑ - ๒๐๑๕ (Asean Intellectual Property Rights Action Plan ๒๐๑๑ - ๒๐๑๕) ตามเป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกฎหมายและนโยบายทรัพย์สินทางปัญญาในระดับประเทศและระดับภูมิภาคของอาเซียน ซึ่งในพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) กำหนดให้ประเทศสมาชิกจะต้องดำเนินการเข้าเป็นภาคี Madrid Protocol ภายในปี ๒๕๕๘ เพื่อไปสู่เป้าหมายการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) ซึ่งขณะนี้ภาคีสมาชิกของพิธีสารมาดริด ทั้งหมด ๘๖ ประเทศ

(๒) เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแผนการตรากฎหมายที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ (แผนนิติบัญญัติ) ซึ่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) อยู่ในลำดับที่ ๓๖ เป็นร่างกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐเสนอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดทำบริการสาธารณะหรืออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ตามนโยบายที่ ๓ นโยบายเศรษฐกิจ

(๓) ปัจจุบัน ผู้ประกอบธุรกิจไทยจำนวนมากมีศักยภาพในการขยายตลาดสินค้าของตนไปยังต่างประเทศ ซึ่งเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่จำเป็นอย่างยิ่งในการประชาสัมพันธ์และวางกลยุทธ์ต่างๆ แต่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ายังคงเป็นไปตามหลักดินแดน กล่าวคือ หากต้องการได้รับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศใด ผู้จดทะเบียนก็ต้องดำเนินการขอจดทะเบียนตามกฎหมายภายในของประเทศนั้นๆ ซึ่งการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในแต่ละประเทศมีขั้นตอนยุ่งยาก

การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดจะช่วยอำนวยความสะดวกในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้แก่ผู้ประกอบการไทย กล่าวคือ ผู้ประกอบธุรกิจไทยสามารถขอรับความคุ้มครองในประเทศต่างๆ ได้ ๘๖ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป จีน ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ สิงคโปร์ เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เป็นต้น ด้วยการยื่นคำขอจดทะเบียนเพียงฉบับเดียว ใช้ภาษาเดียว และชำระค่าธรรมเนียมในเงินสกุลเดียว ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายได้เป็นอย่างมาก และยังสามารถรู้ผลการตรวจสอบได้ภายใน ๑๘ เดือน

(๔) นอกจากนี้ ยังปรากฏว่าได้มีการละเมิดกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน โดยการแสดงหีบห่อหรือภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าที่มีเครื่องหมายปลอมหรือเลียน หรือการใช้หีบห่อหรือภาชนะที่ปรากฏเครื่องหมายของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว เพื่อให้ผู้บริโภคหลงเชื่อว่าสินค้าที่ตนจำหน่ายนั้นเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่แท้จริง จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายให้ครอบคลุมถึงบทกำหนดโทษในเรื่องดังกล่าว

๕.๒ การใช้บังคับกฎหมาย

กฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าเป็นหลัก ในขณะเดียวกันก็จะให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโภคเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนหลงผิดในแหล่งกำเนิดของสินค้าด้วยและกฎหมายฉบับนี้ยังเป็นเครื่องมือหรือกลไกทางธุรกิจที่สำคัญที่ทำให้เกิดความสะดวกต่อผู้ประกอบการของไทยและผู้ประกอบการต่างประเทศในการดำเนินการเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีในการประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ จึงสมควรกำหนดให้เป็นกฎหมายระดับชาติที่จะต้องบังคับใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๕.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

กฎหมายนี้จะเข้าไปในลักษณะของการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า รวมไปถึงคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคจากการสับสนหลงผิดเนื่องจากการใช้เครื่องหมายการค้าโดยมิชอบ หากผู้ใดฝ่าฝืนจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของเครื่องหมายการค้า ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับฐานความผิดนั้นๆ โดยร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ ได้แก่ โทษจำคุก หรือโทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ เหตุที่กำหนดให้เป็นโทษอาญาเนื่องจากการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้จะไม่เพียงพอให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคและก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอีกด้วย ดังนั้น โทษอาญาที่กำหนดไว้จะทำให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวที่จะต้องได้รับโทษ จนทำให้ไม่กล้าที่จะกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย

นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศให้เข้าไปตามพิธีสารมาดริด และตามระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของไทยซึ่งมีสภาพบังคับเป็นกฎหมายพิเศษเฉพาะเรื่องสำหรับผู้ประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามให้เป็นไปตามกฎหมาย มิฉะนั้นก็จะไม่สามารถขอรับความคุ้มครองและดำเนินการใดๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ โดยที่กฎหมายมีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าให้แก่ผู้ที่เป็นเจ้าของและในขณะเดียวกันก็เป็นการคุ้มครองผู้บริโภคหรือสาธารณชนด้วย

๖. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

กฎหมายเครื่องหมายการค้ามีลักษณะพิเศษเป็นกฎหมายเฉพาะ จึงไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นแต่อย่างใด ร่างกฎหมายดังกล่าวเป็นไปในลักษณะทิศทางเดียวกันกับนานาประเทศและสอดคล้องกับหลักสากล การยกเว้นแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อให้เกิดความชัดเจน มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะพิธีสารมาดริด

๗. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

๗.๑ ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกฎหมายนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียน กลุ่มประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภค และผู้ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้อื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วกับสินค้าของตนโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่แท้จริง

๗.๒ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า จะต้องมาแสดงความจำนงโดยยื่นคำขอจดทะเบียนต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ เนื่องจากกฎหมายรับรองว่าผู้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้เครื่องหมายการค้า นั้นกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

๗.๓ หากพิจารณาถึงความคุ้มค่า จะเห็นได้ว่าประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากจะไม่เกิดความสับสนหลงผิดจากการเลือกซื้อสินค้าที่ต้องการ เพราะสามารถแยกแยะแหล่งที่มาและเจ้าของสินค้าได้จากเครื่องหมายการค้าที่ปรากฏบนตัวสินค้า และเกิดความสะดวกต่อผู้ประกอบการไทยและต่างประเทศ

๘. ความพร้อมของรัฐ

๘.๑ กรมทรัพย์สินทางปัญญามีความพร้อมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยการจัดตั้ง “สำนักงานต้นกำเนิด” ที่ทำหน้าที่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด

ขึ้นในสำนักเครื่องหมายการค้า และเพื่อมิให้มีการจัดตั้งสำนักงานดังกล่าวเพิ่มภาระด้านบุคลากรภาครัฐ จึงได้กำหนดให้มีการเกลี่ยอัตรากำลังภายในกรมทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานดังกล่าว

๘.๒ ในการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญากำหนดแนวทางการดำเนินงานไว้ ดังนี้

(๑) การประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยเฉพาะ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ดำเนินการ โดยการจัดประชุมสัมมนา ให้ความรู้ความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการ และประชาชนโดยทั่วไป มา โดยตลอด โดยได้เชิญวิทยากรผู้มีความรู้ทั้งในและต่างประเทศมาบรรยายเกี่ยวกับการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ และได้มีการจัดทำเอกสารคู่มือสรุปสาระสำคัญของการเข้าเป็นภาคี พิธีสารมาดริดเพื่อแจกจ่าย ตลอดจนได้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวบนเว็บไซต์ของกรมทรัพย์สิน ทางปัญญาอีกช่องทางหนึ่งด้วย

(๒) การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบการ

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศในประเทศต่างๆ เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น เป็นต้น และจะ กำหนดให้มีการจัดการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบการเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจต่อไป

๘. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นผู้รับผิดชอบกฎหมายดังกล่าว และไม่มีหน่วยงานอื่นใดปฏิบัติภารกิจ ซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน

๑๐. วิธีการทำงาน การตรวจสอบและการประเมินผลสัมฤทธิ์

๑๐.๑ ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง (Focus Group) เกี่ยวกับการยกร่างกฎหมายเครื่องหมายการค้า ซึ่งสอดคล้อง กับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังนี้

(๑) ก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เนื่องจากกรมฯ ถือว่าการแก้ไขกฎหมายจะต้องรับฟัง ความคิดเห็นจากประชาชนเพราะประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ นอกจากนี้ การจัดประชุม ต่างๆ กรมฯ ยังได้กำหนดขั้นตอนการทำงานที่โปร่งใสด้วย

(๒) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ เนื่องจากก่อนยกร่างกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับนี้ กรมฯ ได้จัดทำแผนปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า รายละเอียด ของขั้นตอนการทำงาน กำหนดระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการยกร่างกฎหมาย

(๓) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ เนื่องจากกรมฯ ได้ตรวจสอบและทบทวนกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ และพบว่าจะต้องมีการปรับปรุง กฎหมายเครื่องหมายการค้า เพื่อให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว และลดภาระของประชาชนเป็นสำคัญ

๑๐.๒ ระบบการตรวจสอบและคานอำนาจ

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาขึ้น เพื่อดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากฎหมายให้เป็นไปตามแผนนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ (แผนนิติบัญญัติ) รวมถึงการดำเนินการให้มีการยกร่าง หรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ตามขั้นตอนและกระบวนการตามกฎหมาย

๑๑. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติเฉพาะที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่เป็นสาระสำคัญเท่านั้น เช่น ประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดจำพวกสินค้า กฎกระทรวง เรื่อง การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า กฎกระทรวง เรื่อง การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในกรณีที่ประเทศไทย เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญา พิธีสาร หรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า กฎกระทรวง เรื่อง การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และกฎกระทรวง เรื่อง การขอให้บันทึก การแทนที่เครื่องหมายการค้าตามพิธีสารมาดริด เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าการออกอนุบัญญัติตามกฎหมายนี้ ไม่ได้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ถือว่าเป็นการเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลพินิจแต่อย่างใด

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

๑๒.๑ ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วโดยวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการประชุมเพื่อพิจารณารับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่..) พ.ศ. จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย (Focus Group) เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการรวบรวมข้อคิดเห็นมากำหนดประเด็นเพื่อยกร่างกฎหมาย

(๒) ได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย (Focus Group) ๑ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๑๒๐ คน

สรุปความเห็นได้ ๑๑ ประเด็น ดังนี้

๑. ประเด็นการยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันใน คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้งข้อสังเกต ดังนี้

(๑) ควรปรับปรุงหลักการกำหนดจำพวกสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับระบบ การกำหนดจำพวกสินค้าและบริการนิช ฉบับที่ ๑๐ (Nice Classification 10th Edition)

(๒) การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดอาจทำให้ตัวแทนเครื่องหมายการค้าต้องปรับ แนวทางการให้บริการบ้าง แต่จะไม่ทำให้รายได้ของตัวแทนเครื่องหมายการค้าลดลงอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจาก จะมีรายได้เกี่ยวกับการให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ มาทดแทน เช่น การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การให้บริการหรือการเป็นตัวแทนจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น

(๓) การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดอาจทำให้กรมทรัพย์สินทางปัญญามีรายได้จาก ค่าธรรมเนียมคำขอจดทะเบียนภายในประเทศลดลง เนื่องจากการระบุจำพวกสินค้าหรือบริการซึ่งจะปรับปรุง ให้สอดคล้องกับระบบการกำหนดจำพวกสินค้าและบริการนิช ฉบับที่ ๑๐ จะมีขอบเขตกว้างขึ้น อย่างไรก็ดี

กรมฯ จะได้รับค่าธรรมเนียมค่าของจดทะเบียนผ่านระบบมาตริตมาทดแทน และการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาตริต อาจทำให้ผู้ประกอบการต่างประเทศยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าผ่านระบบมาตริตมากกว่าเดิมด้วย ซึ่งมีผลทำให้กรมฯ ได้รับค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นด้วย

๒. แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๓. เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับจดทะเบียนและผลแห่งการรับจดทะเบียนโดยกำหนด ว่าหากนายทะเบียนไม่แจ้งปฏิเสธการรับจดทะเบียนให้สำนักระหว่างประเทศ (IB) ทราบภายในระยะเวลา ๑๘ เดือน ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๔. เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ จะต้องชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักระหว่างประเทศ (IB) ก่อนที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะรับจดทะเบียนให้ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวันจดทะเบียนตามคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ระหว่างประเทศ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๖. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโอนเครื่องหมายโดยให้สามารถแยกโอนสินค้า หรือบริการบางอย่างได้โดยไม่ต้องโอนเครื่องหมายชุด ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้ง ข้อสังเกตว่า ควรมีบทเฉพาะกาลยกเลิกคำสั่งของนายทะเบียนซึ่งให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุด และคำสั่ง ของนายทะเบียนซึ่งให้โอน หรือรับมรดกสิทธิเครื่องหมายการค้าทั้งชุด ก่อนวันที่พระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ

๗. เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการแทนที่การจดทะเบียนภายในประเทศโดยการจดทะเบียน ระหว่างประเทศ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๘. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการต่ออายุการจดทะเบียน โดยกำหนดให้เจ้าของ เครื่องหมายการค้าสามารถยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ หรือภายในสอง ร้อยสิบวันนับแต่วันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลา ดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้งข้อสังเกตว่า บทบัญญัติในประเด็นนี้ควรจะรัดกุมและชัดเจน เรื่องสถานะของเครื่องหมายการค้าและสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าในการฟ้องร้องทางแพ่งและทาง อาญาในช่วงเวลาสองร้อยสิบวัน เนื่องจากหากมีการละเมิดเครื่องหมายการค้าหลังจากวันสิ้นอายุและก่อน เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะยื่นคำขอต่ออายุนั้น การตีความบทบัญญัติของกฎหมายในทางที่เป็นโทษจะขัด กับหลักการตีความกฎหมายอาญาที่ห้ามตีความในทางที่เป็นโทษแก่ผู้กระทำความผิด

๙. เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับความเป็นอิสระของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่าง ประเทศ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้งข้อสังเกตว่า ตามที่พิธีสารมาตริตกำหนดว่า เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้กับสำนักงานต้นกำเนิดจะต้องได้รับความคุ้มครองตลอดระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันจดทะเบียนระหว่างประเทศ หากการจดทะเบียนพื้นฐานถูกเพิกถอนหรือดำเนินการใดซึ่งมีผลให้ความ คุ้มครองนั้นสิ้นไปภายในระยะเวลา ๕ ปีดังกล่าว ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศในประเทศ ต่างๆ จะสิ้นผลตามไปด้วยนั้น เป็นหลักการซึ่งเป็นกติการะหว่างประเทศ ผู้ขอจดทะเบียนสามารถหลีกเลี่ยง ความเสี่ยงนี้ได้โดยการเปลี่ยนไปใช้การยื่นคำขอจดทะเบียนภายในประเทศของประเทศนั้นๆ แทนการยื่นคำขอ จดทะเบียนผ่านระบบมาตริตได้ และในกรณีที่เครื่องหมายการค้าถูกเพิกถอนด้วยเหตุดังกล่าว เจ้าของ เครื่องหมายการค้าสามารถเปลี่ยนทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศเป็นคำขอจดทะเบียน

ภายในประเทศได้ (Transformation) โดยถือว่าวันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศที่ถูกเพิกถอนนั้นเป็นวันยื่นคำขอจดทะเบียนดังกล่าว

๑๐. เพิ่มเติมบทบัญญัติให้สามารถเปลี่ยนทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศเป็นคำขอจดทะเบียนภายในประเทศได้ (Transformation) ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๑๑. เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษของบุคคลที่ใช้ทับท้อหรือภาษาขณะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายรับรองของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว ที่ประชุมเห็นด้วยกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้กระทำความผิดตามมาตราดังกล่าวควรต้องรับผิดในทางแพ่งด้วย

สรุปผล

การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง
ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย (Focus Group)
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนร่วมกันลงนามใน “ปฏิญญาว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (Declaration of the ASEAN Economic Community Blueprint) โดยมีเอกสาร ๒ ส่วน คือ “แผนงานเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (AEC Blueprint) และ “ตารางเวลาดำเนินกิจกรรมต่างๆ” (Strategic Schedule)

AEC Blueprint มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อกำหนดทิศทางและแผนงานในด้านเศรษฐกิจที่ต้องดำเนินงานให้ชัดเจนตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด จนบรรลุเป้าหมาย AEC ในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. 2015) ซึ่งการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) เป็นหนึ่งในแผนงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน ปี ๒๐๑๑ - ๒๐๑๕ (Asean Intellectual Property Rights Action Plan ๒๐๑๑ - ๒๐๑๕) ตามเป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกฎหมายและนโยบายทรัพย์สินทางปัญญาในระดับประเทศและระดับภูมิภาคของอาเซียน ซึ่งในพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) กำหนดให้ประเทศสมาชิกจะต้องดำเนินการเข้าเป็นภาคี Madrid Protocol ภายในปี ๒๕๕๘ เพื่อไปสู่เป้าหมายการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) ซึ่งขณะนี้ภาคีสมาชิกของพิธีสารมาดริด ทั้งหมด ๘๖ ประเทศ

๑.๒ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแผนการตรากฎหมายที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ (แผนนิติบัญญัติ) ซึ่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) อยู่ในลำดับที่ ๓๖ เป็นร่างกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐเสนอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดทำบริการสาธารณะหรืออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ตามนโยบายที่ ๓ นโยบายเศรษฐกิจ

๑.๓ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้มีคำสั่งที่ ๗๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมเป็นกรรมการ เพื่อดำเนินการจัดทำแผน ยกร่าง และปรับปรุงแก้ไขกฎหมายหรืออนุบัญญัติที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมฯ ตลอดจนแต่งตั้งคณะอนุกรรมการให้ดำเนินการต่างๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๑.๔ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาได้มีคำสั่งที่ ๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมเป็นอนุกรรมการ เพื่อพิจารณากร่างกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าและอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อพิจารณา

๑.๕ ในการดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด ได้มีการจัดประชุม โดยมีรายละเอียดสรุปได้

- (๑) ประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้
 - (๑.๑) ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕
 - (๑.๒) ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕
- (๒) ประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า จำนวน ๑๐ ครั้ง ดังนี้
 - (๒.๑) ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔
 - (๒.๒) ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔
 - (๒.๓) ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔
 - (๒.๔) ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔
 - (๒.๕) ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔
 - (๒.๖) ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔
 - (๒.๗) ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕
 - (๒.๘) ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
 - (๒.๙) ครั้งที่ ๙ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕
 - (๒.๑๐) ครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕
- (๓) ประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย (Focus Group) จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕

๑.๖ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดของไทย และให้นำเสนอรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

๒. ข้อเท็จจริงและปัญหา

๒.๑ ปัจจุบัน ผู้ประกอบธุรกิจไทยจำนวนมากมีศักยภาพในการขยายตลาดสินค้าของตนไปยังต่างประเทศ ซึ่งเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่จำเป็นอย่างยิ่งในการประชาสัมพันธ์และวางกลยุทธ์ต่างๆ แต่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ายังคงเป็นไปตามหลักดินแดน กล่าวคือ หากต้องการได้รับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศใด ผู้ขอจดทะเบียนก็ต้องดำเนินการขอจดทะเบียนตามกฎหมายภายในของประเทศนั้นๆ ซึ่งการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในแต่ละประเทศมีขั้นตอนยุ่งยาก

การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดจะช่วยอำนวยความสะดวกในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจไทย กล่าวคือ ผู้ประกอบธุรกิจไทยสามารถขอรับความคุ้มครองในประเทศต่างๆ ได้ ๘๖ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป จีน ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ สิงคโปร์ เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เป็นต้น ด้วยการยื่นคำขอจดทะเบียนเพียงฉบับเดียว ใช้ภาษาเดียว และชำระค่าธรรมเนียม

ในเงินสกุลเดียว ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายได้เป็นอย่างมาก และยังสามารถรู้ผลการตรวจสอบได้ภายใน ๑๘ เดือน

อย่างไรก็ดี พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีบทบัญญัติซึ่งยังไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติในพิธีสารมาดริด จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับพิธีสารดังกล่าว

๒.๒ นอกจากนี้ ในปัจจุบันพบว่ามิบุคคลนำหีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายรับรองของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้กับสินค้าของตนหรือบุคคลอื่น เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของเครื่องหมายการค้าและอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคอีกด้วย

๓. ผลการรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) และบทวิเคราะห์

จากการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) ที่ประชุมได้ให้ข้อคิดเห็นในประเด็นต่างๆ โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๓.๑ ประเด็นการยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามของจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้งข้อสังเกต ดังนี้

(๑) ควรปรับปรุงหลักการกำหนดจำพวกสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับระบบการกำหนดจำพวกสินค้าและบริการนี้ซ ฉบับที่ ๑๐ (Nice Classification 10th Edition)

(๒) การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดอาจทำให้ตัวแทนเครื่องหมายการค้าต้องปรับแนวทางการให้บริการบ้าง แต่จะไม่ทำให้รายได้ของตัวแทนเครื่องหมายการค้าลดลงอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากจะมีรายได้เกี่ยวกับการให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศมาทดแทน เช่น การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การให้บริการหรือการเป็นตัวแทนจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น

(๓) การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดอาจทำให้กรมทรัพย์สินทางปัญญามีรายได้จากค่าธรรมเนียมคำขอจดทะเบียนภายในประเทศลดลง เนื่องจากการระบุจำพวกสินค้าหรือบริการซึ่งจะปรับปรุงให้สอดคล้องกับระบบการกำหนดจำพวกสินค้าและบริการนี้ซ ฉบับที่ ๑๐ จะมีขอบเขตกว้างขึ้น อย่างไรก็ตาม กรมฯ จะได้รับค่าธรรมเนียมคำขอจดทะเบียนผ่านระบบมาดริดมาทดแทน และการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดอาจทำให้ผู้ประกอบการต่างประเทศยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าผ่านระบบมาดริดมากกว่าเดิมด้วย ซึ่งมีผลทำให้กรมฯ ได้รับค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นด้วย

๓.๒ แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๓.๓ เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับจดทะเบียนและผลแห่งการรับจดทะเบียนโดยกำหนดว่าหากนายทะเบียนไม่แจ้งปฏิเสธการรับจดทะเบียนให้สำนักระหว่างประเทศ (IB) ทราบภายในระยะเวลา ๑๘ เดือน ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๓.๔ เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ จะต้องชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักระหว่างประเทศ (IB) ก่อนที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะรับจดทะเบียนให้ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๓.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวันจดทะเบียนตามคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๓.๖ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโอนเครื่องหมายโดยให้สามารถแยกโอนสินค้าหรือบริการบางอย่างได้โดยไม่ต้องโอนเครื่องหมายชุด ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้งข้อสังเกตว่า ควรมีบทเฉพาะกาลยกเลิกคำสั่งของนายทะเบียนซึ่งให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุด และคำสั่งของนายทะเบียนซึ่งให้โอน หรือรับมรดกสิทธิเครื่องหมายการค้าทั้งชุด ก่อนวันที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ

๓.๗ เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการแทนที่การจดทะเบียนภายในประเทศโดยการจดทะเบียนระหว่างประเทศ (Replacement) ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๓.๘ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการต่ออายุการจดทะเบียน โดยกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ หรือภายในสองร้อยสิบวันนับแต่วันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้งข้อสังเกตว่า บทบัญญัติในประเด็นนี้ควรจะรัดกุมและชัดเจนเรื่องสถานะของเครื่องหมายการค้าและสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าในการฟ้องร้องทางแพ่งและทางอาญาในช่วงเวลาสองร้อยสิบวัน เนื่องจากหากมีการละเมิดเครื่องหมายการค้าหลังจากวันสิ้นอายุและก่อนเจ้าของเครื่องหมายการค้าจะยื่นคำขอต่ออายุ นั้น การตีความบทบัญญัติของกฎหมายในทางที่เป็นโทษจะขัดกับหลักการตีความกฎหมายอาญาที่ห้ามตีความในทางที่เป็นโทษแก่ผู้กระทำความผิด

๓.๙ เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับความเป็นอิสระของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้งข้อสังเกตว่า ตามที่พิธีสารมาดริดกำหนดว่า เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้กับสำนักงานต้นกำเนิดจะต้องได้รับความคุ้มครองตลอดระยะเวลา ๕ ปีนับแต่วันจดทะเบียนระหว่างประเทศ หากการจดทะเบียนพื้นฐานถูกเพิกถอนหรือดำเนินการใดซึ่งมีผลให้ความคุ้มครองนั้นสิ้นไปภายในระยะเวลา ๕ ปีดังกล่าว ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศในประเทศต่างๆ จะ

สิ้นผลตามไปด้วยนั้น เป็นหลักการซึ่งเป็นกติการะหว่างประเทศ ผู้ขอจดทะเบียนสามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้ได้ โดยการเปลี่ยนไปใช้การยื่นคำขอจดทะเบียนภายในประเทศของประเทศนั้นๆ แทนการยื่นคำขอจดทะเบียนผ่านระบบมาดริดได้ และในกรณีที่เครื่องหมายการค้าถูกเพิกถอนด้วยเหตุดังกล่าว เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถเปลี่ยนทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศเป็นคำขอจดทะเบียนภายในประเทศได้ (Transformation) โดยถือว่าวันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศที่ถูกเพิกถอนนั้นเป็นวันยื่นคำขอจดทะเบียนดังกล่าว

๓.๑๐ เพิ่มเติมบทบัญญัติให้สามารถเปลี่ยนทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศเป็นคำขอจดทะเบียนภายในประเทศได้ (Transformation) ที่ประชุมเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว

๓.๑๑ เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษของบุคคลที่ใช้หีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายรับรองของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้ว ที่ประชุมเห็นด้วยกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติในประเด็นดังกล่าว และได้ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้กระทำความผิดตามมาตราดังกล่าว ควรต้องรับผิดชอบในทางแพ่งด้วย

๔. ความเห็นและข้อเสนอ

คณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับความเห็นของ Focus Group ดังกล่าวข้างต้น

กระทรวงพาณิชย์
กรมทรัพย์สินทางปัญญา
๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด*

ในการขยายตลาดสินค้าหรือบริการ นอกจากการสร้างแบรนด์ การพัฒนาคุณภาพ การลดต้นทุน การจัดหาตัวแทนจำหน่าย หรือการโฆษณาหรือการจัดกิจกรรมทางการตลาดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้บริโภคยอมรับและประทับใจแล้ว การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าก็เป็นกระบวนการที่ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะมีผลให้เครื่องหมายการค้านั้นได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ซึ่งทำให้ผู้อื่นไม่มีสิทธิในการใช้เครื่องหมายนั้นกับสินค้าหรือบริการที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้จดทะเบียนไว้ เจ้าของเครื่องหมายการค้าจึงสามารถพัฒนาและขยายตลาดสำหรับสินค้าและบริการภายใต้เครื่องหมายการค้านั้นได้ด้วยความมั่นใจภายใต้ความคุ้มครองทางกฎหมาย การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจึงเปรียบเสมือนกุญแจสู่การขยายตลาดสินค้าและบริการให้เติบโตต่อไปได้

การเข้าสู่ยุคสมัยของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ภายในปี พ.ศ. 2558 จะเป็นทั้งการขยายตลาดของสินค้าและบริการไทยและเป็นการเปิดรับสินค้าและบริการจากต่างประเทศ จึงถือเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายแก่ผู้ประกอบการที่จะพัฒนาและขยายตลาดสำหรับสินค้าหรือบริการของตน แต่นอกจากการเข้าสู่ AEC ตลาดในสหรัฐอเมริกาหรือในยุโรปแล้ว ยังมีตลาดขนาดใหญ่ที่อยู่ไม่ไกล เช่น จีน อินเดีย หรือรัสเซีย ที่อาจเป็นตลาดขนาดใหญ่สำหรับสินค้าและบริการจากประเทศไทย และไม่ว่าในอดีตหรือในอนาคต และไม่ว่าในประเทศใด เครื่องหมายการค้าก็จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้บริโภคจดจำสินค้าหรือบริการได้ ซึ่งในปัจจุบัน ผู้ประกอบการไทยจำนวนมากมีศักยภาพในการขยายตลาดสำหรับสินค้าหรือบริการของตนไปยังประเทศต่างๆ แต่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศยังคงเป็นความท้าทาย ซึ่งผู้ประกอบการหลายรายอาจเห็นว่าการดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก และมีความยุ่งยากในกระบวนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เช่น การจัดเตรียมคำขอจดทะเบียนเป็นภาษาต่างประเทศ การตั้งตัวแทนเครื่องหมายการค้า การแก้ไขคำขอจดทะเบียน การติดตามผลการตรวจสอบเครื่องหมายนั้น เป็นต้น ซึ่งเป็นการบั่นทอนโอกาสของสินค้าและบริการไทยที่จะขยายตลาดให้กว้างไกลมากขึ้น

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ตระหนักว่าการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศเป็นกุญแจสำหรับผู้ประกอบการไทยในการเติบโตในตลาดต่างประเทศ จึงได้ผลักดันให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี พิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) ซึ่งเป็นความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนไปยังต่างประเทศทั้งในประเทศกลุ่มอาเซียน

* ที่มา : บทความของ อุดมสิทธิ์ ภัทรวิศิษฐ์ นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญา

หรือในประเทศอื่นๆ ได้อย่างสะดวกสบายยิ่งขึ้น โดยผ่านระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด (ระบบมาดริด)

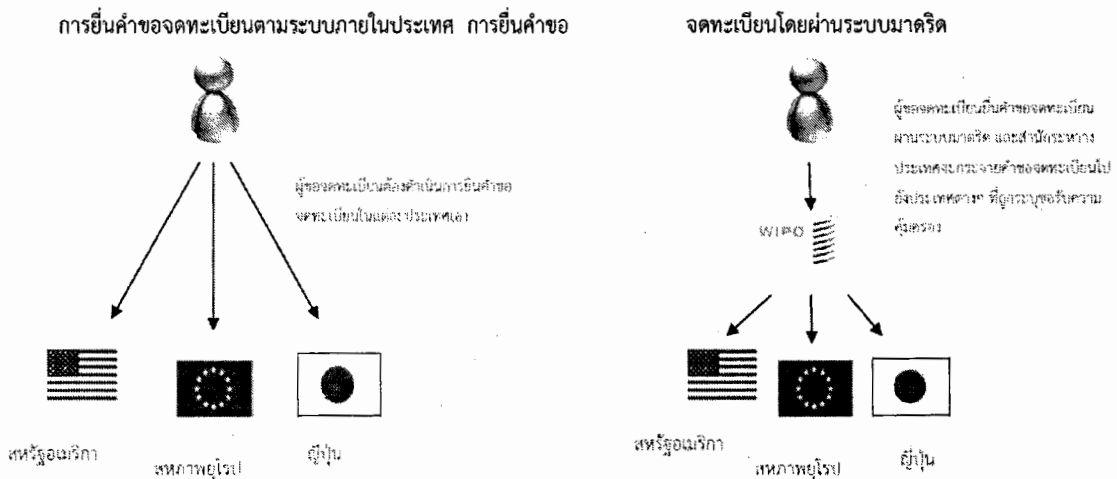
1. พิธีสารมาดริดและระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด คืออะไร

พิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือ พิธีสารที่เกี่ยวกับความตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย (Protocol Relating to the Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks) ซึ่งได้รับการรับรอง ณ กรุงมาดริด ในปี พ.ศ. 2532 มีเจตนารมณ์เพื่อปรับปรุงระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นโดยความตกลงมาดริด (Madrid Agreement) หรือ ความตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย (Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks) โดยระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพิธีสารมาดริดจะมีความยืดหยุ่นมากกว่าระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามความตกลงมาดริด

ระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด (ระบบมาดริด) เป็นระบบซึ่งอำนวยความสะดวกในการกระจายคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไปยังประเทศต่างๆ ที่เป็นภาคีพิธีสารมาดริด ผู้ขอจดทะเบียนสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไปยังประเทศที่เป็นภาคีพิธีสารมาดริดจำนวน 91 ประเทศทั่วโลก ได้ด้วยคำขอจดทะเบียนเพียง 1 ฉบับ จ่ายค่าธรรมเนียมและค่าดำเนินการเพียงครั้งเดียวโดยเงินสกุลเดียว ซึ่งระบบมาดริดนี้จะช่วยกระจายคำขอจดทะเบียนไปยังประเทศที่ผู้ขอจดทะเบียนเลือกโดยไม่จำเป็นต้องตั้งตัวแทนเครื่องหมายการค้า

ทั้งนี้ ระบบมาดริด เป็นเพียงทางเลือกนอกเหนือจากระบบการจดทะเบียนภายในประเทศ ผู้ขอจดทะเบียนยังคงสามารถเลือกได้ว่าจะยื่นคำขอจดทะเบียนผ่านระบบมาดริด หรือจะยื่นคำขอจดทะเบียนตามระบบการจดทะเบียนภายในประเทศของประเทศนั้นๆ ได้เช่นเดิม เพียงแต่หากผู้ขอจดทะเบียนเลือกที่จะจดทะเบียนภายในประเทศ ผู้ขอจดทะเบียนก็ต้องดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนตามที่กฎหมายภายในประเทศนั้นๆ บัญญัติไว้

การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ

2. ระบบมาดริดมีประโยชน์อย่างไรบ้าง ระบบมาดริดให้ประโยชน์แก่ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า ดังนี้

2.1 ระบบมาดริดช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในการยื่นคำขอจดทะเบียนไปยังต่างประเทศ ผู้ขอจดทะเบียนไม่ต้องเตรียมคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับการยื่นคำขอจดทะเบียนในแต่ละประเทศ รวมถึงไม่จำเป็นต้องตั้งตัวแทนเครื่องหมายการค้าในประเทศนั้นๆ ด้วย การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าผ่านระบบมาดริดเพื่อขอรับความคุ้มครองในประเทศต่างๆ อาศัยเพียงคำขอหนึ่งฉบับ และสามารถขอรับความคุ้มครองได้ใน 91 ประเทศทั่วโลก เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป (Community trade mark) สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เยอรมนี รัสเซีย จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย หรือประเทศในกลุ่มอาเซียน เช่น สิงคโปร์ เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เป็นต้น

2.2 ระบบมาดริดอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการสิทธิในเครื่องหมายการค้า เช่น

- 1) ผู้ขอจดทะเบียนจะรู้ผลการพิจารณาว่าเครื่องหมายที่ขอจดทะเบียนนั้นได้รับจดทะเบียนหรือไม่ภายใน 18 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอจดทะเบียน
- 2) ผู้ขอจดทะเบียนสามารถต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศต่างๆ ที่ได้รับการคุ้มครองทั้งหมดโดยการดำเนินการเพียงครั้งเดียว โดยไม่ต้องยื่นคำขอต่ออายุการจดทะเบียนในแต่ละประเทศและไม่ต้องกังวลใจว่าตนจะหลงลืมกำหนดการต่ออายุในแต่ละประเทศ
- 3) ผู้ขอจดทะเบียนสามารถบริหารจัดการสิทธิในเครื่องหมายการค้าต่างๆ ในเรื่องอื่นๆ เช่น การโอนสิทธิ สละสิทธิในเครื่องหมายการค้าในบางประเทศหรือในประเทศที่ได้รับความคุ้มครองทั้งหมด การทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า เป็นต้น

4) หลังจากที่มีการจดทะเบียนเครื่องหมายระหว่างประเทศแล้ว เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เพิ่มเติมในประเทศอื่นๆ ที่ไม่ได้ขอจดทะเบียนในคำขอจดทะเบียนฉบับแรกได้อีก

5) สำนักกระหว่างประเทศจะเป็นผู้แจ้งสถานะคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศต่างๆ ให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไม่ต้องมีภาระเกี่ยวกับการติดตามคำขอจดทะเบียนในประเทศต่างๆ

2.3 การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไปยังต่างประเทศโดยใช้ระบบมาตรฐานจะช่วยให้ผู้ขอจดทะเบียนสามารถประหยัดค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะค่าตั้งตัวแทนเครื่องหมายการค้าในแต่ละประเทศ ค่าจัดเตรียมคำขอจดทะเบียน ค่าแปลเอกสาร ค่าเดินทางในแต่ละประเทศ เป็นต้น

3. ใครบ้างที่จะสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนตามระบบมาตรฐานได้

พิธีสารมาตรฐานกำหนดว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีสัญชาติ มีภูมิลำเนา หรือมีสถานประกอบพาณิชย์กรรมหรืออุตสาหกรรมในประเทศที่เป็นภาคีพิธีสารมาตรฐานสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนตามระบบมาตรฐานได้ ดังนั้น เมื่อประเทศไทยเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาตรฐาน ผู้ประกอบการไทยก็จะสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าผ่านระบบมาตรฐานได้ ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา ในระหว่างนี้ หากผู้ประกอบการไทยใดๆ มีคุณสมบัติดังกล่าวในประเทศที่เป็นภาคีพิธีสารมาตรฐานอื่นๆ เช่น สิงคโปร์ เวียดนาม จีน ออสเตรเลีย เป็นต้น ก็สามารถยื่นคำขอจดทะเบียนผ่านระบบมาตรฐานได้

4. ใครเป็นผู้กำกับดูแลระบบมาตรฐาน และใครเป็นผู้ตรวจสอบว่าเครื่องหมายการค้าจะได้รับการจดทะเบียนได้หรือไม่ ระบบมาตรฐานอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักกระหว่างประเทศ (International Bureau) องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ซึ่งสำนักกระหว่างประเทศจะเป็นตัวกลางระหว่างผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า และสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศต่างๆ อย่างไรก็ตาม สำนักกระหว่างประเทศไม่ได้เป็นหน่วยงานที่จะตรวจสอบว่าเครื่องหมายการค้าในคำขอจดทะเบียนมีความสามารถรับจดทะเบียนได้หรือไม่ อำนาจดังกล่าวยังคงเป็นของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาในแต่ละประเทศ กล่าวคือ สำนักกระหว่างประเทศจะกระจายคำขอจดทะเบียนไปยังประเทศต่างๆ ที่ถูกระบุขอรับความคุ้มครองในคำขอจดทะเบียน และสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศต่างๆ ที่ถูกระบุข้างต้นจะเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องหมายการค้าว่า มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้หรือไม่ตามกฎหมายภายในประเทศของแต่ละประเทศ

5. ระบบมาตรฐานรับจดทะเบียนเครื่องหมายประเภทใดบ้าง

โดยทั่วไปผู้ขอจดทะเบียนสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนได้ทั้งเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมผ่านระบบมาตรฐานได้ แต่สำหรับเครื่องหมายการค้าบางประเภท เช่น เครื่องหมายที่เป็นกลิ่น (scent mark) หรือเครื่องหมายการค้าที่เป็นเสียง (sound mark) เครื่องหมายที่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ (shape mark) เครื่องหมายการค้าที่เป็นภาพสามมิติ (hologram mark) ผู้ขอจดทะเบียนควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ากฎหมายภายในประเทศที่ผู้ขอจดทะเบียนต้องการขอรับความคุ้มครองนั้นให้ความคุ้มครองแก่เครื่องหมายประเภทนั้นหรือไม่ก่อนเพื่อป้องกันไม่ให้ชำระค่าธรรมเนียมโดยเสียเปล่า

ทั้งนี้ การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายประเภทพิเศษเหล่านี้ก็อยู่ภายใต้เงื่อนไขเช่นเดียวกับการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทอื่นๆ ว่าเครื่องหมายนั้นจะต้องได้รับการจดทะเบียนแล้ว หรือได้มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทางแล้ว ตามข้อ 6.1 ซึ่งจะกล่าวต่อไปด้วย

6. การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามระบบมาดริดมีขั้นตอนอย่างไร

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามระบบมาดริด มีขั้นตอนสรุปได้ดังนี้

6.1 ผู้ขอจดทะเบียนต้องจัดเตรียมคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศและนำมายื่นต่อสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศที่เป็นภาคีพิธีสารมาดริด ซึ่งจะเรียกว่า “สำนักงานต้นทาง” (กรมทรัพย์สินทางปัญญา จะเป็นสำนักงานต้นทางสำหรับประเทศไทย) ทั้งนี้พิธีสารมาดริดกำหนดเงื่อนไขว่า ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเดียวกัน ณ สำนักงานต้นทางแล้ว หรือได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเดียวกันไว้ ณ สำนักงานต้นทางแล้ว ซึ่งทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือคำขอจดทะเบียนดังกล่าวจะถูกใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามระบบมาดริด

6.2 สำนักงานต้นทางจะตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของคำขอจดทะเบียน รวมทั้งตรวจสอบว่าผู้ขอจดทะเบียนได้ชำระค่าธรรมเนียมครบถ้วนหรือไม่ หลังจากนั้นสำนักงานต้นทางจะส่งคำขอจดทะเบียนไปยังสำนักกระหว่างประเทศ (International Bureau) องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

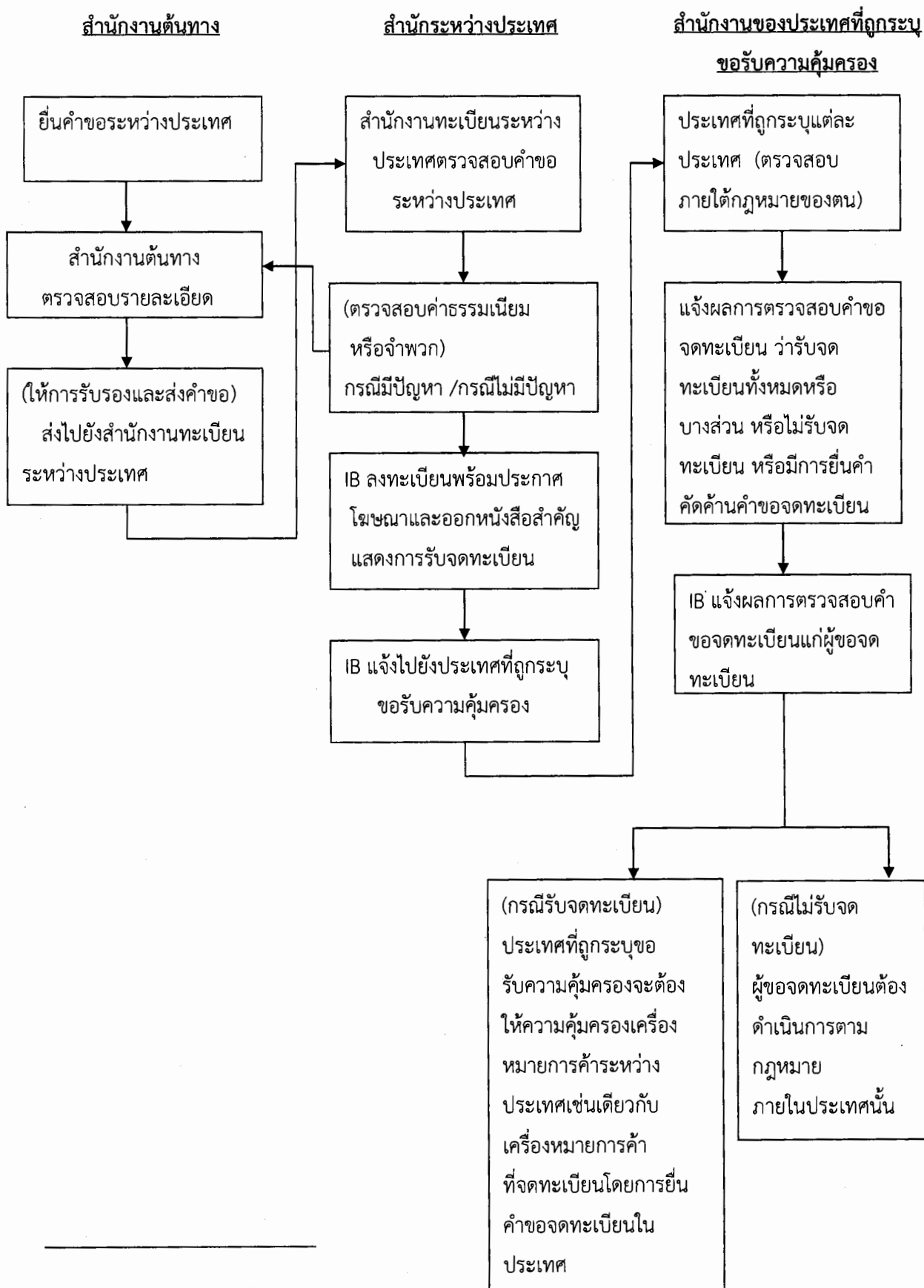
6.3 สำนักกระหว่างประเทศจะตรวจสอบคำขอจดทะเบียนอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะในส่วนของการระบุจำพวกสินค้าและบริการ และค่าธรรมเนียม ในกรณีที่มีข้อบกพร่อง สำนักกระหว่างประเทศจะแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือสำนักงานต้นทางทราบและแก้ไขข้อบกพร่องนั้นภายในเวลาที่กำหนด

6.4 ในกรณีที่สำนักกระหว่างประเทศเห็นว่าคำขอจดทะเบียนถูกต้องแล้ว สำนักกระหว่างประเทศจะกระจายคำขอจดทะเบียนไปยังประเทศต่างๆ ที่ถูกระบุขอรับความคุ้มครอง

6.5 สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศที่ถูกระบุความคุ้มครองจะตรวจสอบเครื่องหมายการค้าในคำขอจดทะเบียนตามกฎหมายภายในประเทศของตน และแจ้งผลการตรวจสอบกลับมายังสำนักกระหว่างประเทศภายใน 1 ปี หรือ 18 เดือนตามที่ประเทศนั้นตกลงกับสำนักกระหว่างประเทศ

6.6 สำนักกระหว่างประเทศจะแจ้งผลการตรวจสอบไปยังผู้ขอจดทะเบียน ในกรณีที่สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศใดๆ ไม่รับจดทะเบียน ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิในการขอให้ทบทวนคำสั่ง อุทธรณ์คำสั่ง หรือฟ้องศาลตามเงื่อนไขที่กฎหมายภายในประเทศนั้นกำหนด

ขั้นตอนการจดทะเบียนตามระบบมาดริด

7. ค่าธรรมเนียม

ในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามระบบมาดริด ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่สำนักกระหว่างประเทศประกาศกำหนด ค่าธรรมเนียมตามระบบมาดริด 2 ประกอบด้วย

7.1 ค่าธรรมเนียมพื้นฐาน (basic fee) ในอัตรา 653 ฟรังก์สวิสสำหรับคำขอจดทะเบียนสีขาวดำ และ 903 ฟรังก์สวิสสำหรับเครื่องหมายการค้าที่เป็นสี และ

7.2 ค่าธรรมเนียมสำหรับการขอรับความคุ้มครองในแต่ละประเทศ หากผู้ขอจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองในประเทศใดๆ ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องชำระค่าธรรมเนียมอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1) ค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมประเภท Complementary Fee และค่าธรรมเนียมประเภท Supplementary Fee ค่าธรรมเนียมประเภท Complementary Fee คือ ค่าธรรมเนียมสำหรับการขอรับความคุ้มครองในแต่ละประเทศ ในอัตรา 100 ฟรังก์สวิสในแต่ละประเทศที่ผู้ขอจดทะเบียนขอรับความคุ้มครอง ค่าธรรมเนียมประเภท Supplementary Fee คือ ค่าธรรมเนียมสำหรับการขอรับความคุ้มครองสำหรับจำพวกสินค้าเกินกว่า 3 จำพวกขึ้นไป ในอัตรา 100 ฟรังก์สวิสต่อจำพวกสินค้า หรือ

2) ค่าธรรมเนียมเฉพาะราย (Individual Fee) ซึ่งแต่ละประเทศกำหนดและแจ้งแก่สำนักกระหว่างประเทศให้เรียกเก็บแก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน

8. สิทธิจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ เมื่อเครื่องหมายการค้าได้รับการจดทะเบียนผ่านระบบมาดริดในประเทศใดๆ แล้ว เครื่องหมายการค้าจะได้รับความคุ้มครองทั้งในทางแพ่งและทางอาญาตามที่กฎหมายภายในประเทศนั้นๆ บัญญัติไว้ ซึ่งโดยทั่วไปเจ้าของเครื่องหมายการค้าจะมีสิทธิในทางแพ่งที่จะหวงกันไม่ให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายที่จดทะเบียนนั้นกับสินค้าหรือบริการที่ได้จดทะเบียนไว้โดยไม่ได้รับความยินยอม และสิทธิในการดำเนินการทางอาญาแก่ผู้ปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้านั้นด้วย ทั้งนี้ หลักการชดใช้ค่าเสียหายหรืออัตราโทษทางอาญาจะแตกต่างกันไปตามข้อเท็จจริงในแต่ละกรณีและตามกฎหมายในแต่ละประเทศ

9. ระบบมาดริดมีความเสี่ยงอย่างไรบ้าง และ Central Attack คืออะไร และมีผลกระทบต่อผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าอย่างไร

ระบบมาดริดมีลักษณะสำคัญประการหนึ่งซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงแก่เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั่นก็คือหลัก “Central Attack” ซึ่งอาจแปลได้ว่า “การโจมตีที่ศูนย์กลาง” ซึ่งหลักการนี้หมายถึง การดำเนินการใดๆ เพื่อให้เครื่องหมายการค้าที่ได้รับจดทะเบียนแล้วหรือคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศสิ้นสุดลง ซึ่งพิธีสารมาดริดกำหนดว่าเมื่อทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือคำขอจดทะเบียนที่ใช้เป็นฐานดังกล่าวสิ้นสุดลง เครื่องหมายการค้าเดียวกันที่ยื่นขอจดทะเบียนหรือได้รับการจดทะเบียนตามระบบมาดริดในประเทศต่างๆ จะสิ้นความคุ้มครองตามไปด้วย โดยหลักการนี้มีผลบังคับแก่เครื่องหมายการค้าเป็นระยะเวลา 5 ปีนับจากวันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ กล่าวในอีกทางหนึ่งคือ ภายในระยะเวลา 5 ปีดังกล่าว หากทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย

การค้าที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายระหว่างประเทศดังกล่าวถูกเพิกถอน ปฏิเสธ หรือละทิ้ง หรือเหตุอื่นๆ ซึ่งมีผลให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้านั้นสิ้นผลไป (เช่น เจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่ต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียน) เครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศที่ได้รับความคุ้มครองก็จะสิ้นความคุ้มครองหรือหากคำขอจดทะเบียนยังอยู่ระหว่างการตรวจสอบในประเทศต่างๆ เครื่องหมายนั้นก็ จะไม่ได้รับการจดทะเบียนตามไปด้วย

อย่างไรก็ดี แม้เครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศจะสิ้นผลไปตามหลักการ Central Attack พิธีสารมาดริดก็ได้กำหนดหลักการการแปลงเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศที่สิ้นผลไปให้เป็นคำขอจดทะเบียนภายในประเทศ (Transformation) โดยพิธีสารมาดริดกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าก็สามารถขอแปลงเครื่องหมายการค้าที่สิ้นผลไปนั้นเป็นคำขอจดทะเบียนภายในประเทศต่อไปได้โดยต้องกระทำภายในระยะเวลา 3 เดือนนับแต่วันที่เครื่องหมายการค้า นั้นถูกยกเลิกโดยสำนักกระหว่างประเทศ โดยเจ้าของเครื่องหมายการค้าจะได้รับประโยชน์ คือ พิธีสารมาดริดให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนภายในประเทศที่ยื่นตามกระบวนการ Transformation นั้น ได้ยื่น ณ วันที่ซึ่งเป็นวันจดทะเบียนระหว่างประเทศ กล่าวในอีกทางหนึ่งคือ ถือว่าคำขอจดทะเบียนดังกล่าวถูกยื่น ณ วันที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ ซึ่งทำให้เครื่องหมายการค้าที่ถูกเพิกถอนตามหลัก Central Attack นั้น และได้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามกระบวนการนี้ได้รับการพิจารณาในเรื่องความเหมือนหรือ ความคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นตามวันที่ซึ่งได้รับการย้อนหลังดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้เครื่องหมายการค้านั้นมีแนวโน้มอย่างมากที่จะได้รับการจดทะเบียนตามระบบการจดทะเบียนภายในประเทศและได้รับความคุ้มครองเช่นเดิม

ทั้งนี้ เมื่อพ้นระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศแล้ว เครื่องหมายการค้าที่ได้รับความคุ้มครองตามระบบมาดริดจะเป็นอิสระจากเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วหรือคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอ แม้ทะเบียนหรือคำขอจดทะเบียนจะสิ้นความคุ้มครองด้วยเหตุใดๆ การสิ้นความคุ้มครองดังกล่าวก็จะไม่ส่งผลให้เครื่องหมายการค้าเดียวกันที่ได้รับความคุ้มครองตามระบบมาดริดในต่างประเทศสิ้นผลไปด้วย

10. ข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ

10.1 การเลือกประเทศที่จะขอรับความคุ้มครอง เจ้าของเครื่องหมายการค้า อาจพิจารณาว่าจะเลือกจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ประเทศใดบ้าง โดยอาจให้ความสนใจประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศที่ใช้เป็นฐานในการผลิตสินค้า ประเทศที่เป็นตลาดหลักของสินค้า ประเทศที่มีแนวโน้มว่าจะมีการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า และประเทศที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีแผนที่จะขยายตลาดสินค้าหรือบริการในอนาคต

10.2 การเตรียมคำขอจดทะเบียน ผู้ขอจดทะเบียนอาจรวบรวมรายการสินค้าที่ต้องการขอรับความคุ้มครอง และศึกษาว่ารายการสินค้านั้นอยู่ในจำพวก (Class) ไต และจะสำนักระหว่างประเทศใช้คำใดในการเรียกสินค้าหรือบริการนั้น (name of the goods and services) ทั้งนี้

ประเทศต่างๆ ที่เป็นภาคีพิธีสารมาดริดจะใช้การกำหนดจำพวก (Classification) และคำเรียกสินค้าหรือบริการตามระบบการกำหนดจำพวกสินค้าและบริการนีส (Nice Classification)

11. การดำเนินการของกรมทรัพย์สินทางปัญญา กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดตามกระบวนการตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันแล้ว ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีดังกล่าวในวันที่ 16 ตุลาคม 2555 และขณะนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญากำลังดำเนินการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าฉบับปัจจุบันและปรับระบบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในพิธีสารมาดริด

ข้อดีและข้อเสียของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ หากประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีภายใต้ระบบมาดริด*

ศึกษาถึงข้อดีที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมเป็นภาคีตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement)

เมื่อประเทศใดประเทศหนึ่งเข้าร่วมเป็นภาคีตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) ซึ่งประเทศนั้นจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบอย่างถี่ถ้วนเสียก่อน เพราะการเข้าเป็นภาคีนั้นอาจจะมีทั้งข้อดีและข้อเสียต่อประเทศภาคีของแต่ละประเทศ ดังนั้นศึกษาด้านเดียวคงไม่พอจึงต้องศึกษาทั้งในด้านประโยชน์ได้เสียของประเทศด้วยมิเช่นนั้นแล้วจะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่กลุ่มคนบางกลุ่มอาจเป็นไปได้และการเตรียมความพร้อมเพื่อที่จะเข้าเป็นภาคีอย่างละเอียดด้วย ผู้เขียนจะนำเสนอทั้งในแง่บวกทั้งข้อดีและข้อเสียเพื่อแสดงให้เห็นว่าหากไทยเข้าเป็นภาคีใดประเทศไทยจะได้เปรียบเสียเปรียบอย่างไร ตลอดจนการเข้าสู่การเป็นภาคีตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) ว่าหากเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้วจะส่งผลให้ประเทศไทยได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์มากกว่ากัน ดังนี้

1. ข้อดีต่อภาครัฐกิจและผู้ประกอบการธุรกิจ

เมื่อศึกษาและค้นคว้าเนื้อหาของอนุสัญญา บทความ และงานเขียนทางด้านวิชาการของนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิหลาย ๆ ท่านนั้น ผู้เขียนขอสรุปเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยซึ่งมีความเห็นว่าธุรกิจของไทยในปัจจุบันนั้นต่างก็เห็นด้วยที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมเป็นภาคีซึ่งเห็นว่าการจดทะเบียนจะใช้วิธีการจดทะเบียนภายในประเทศซึ่งจะมีผลทำให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าจะถูกจำกัดเฉพาะในประเทศไทยที่จดทะเบียนไว้เท่านั้น โดยขอบเขตแห่งความคุ้มครองของกฎหมายจะถือตามหลักดินแดน (Territoriality Principle) เท่านั้น ไม่สามารถคุ้มครองเครื่องหมายการค้าของตนได้หากเกิดการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่เกิดขึ้นในประเทศอื่น ๆ ได้ จึงทำให้ผู้ที่ประสงค์จะจดทะเบียนเพื่อขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ จึงเป็นปัญหาเกิดขึ้นเกิดความยุ่งยากเสียเวลาเสียค่าใช้จ่ายที่สูง ความเข้าใจในภาษาแต่ละประเทศที่แตกต่างกันไป และต้องเสี่ยงกับขั้นตอนที่ไม่เป็นระบบเดียวกันในแต่ละประเทศ อีกทั้งในการจดทะเบียนแต่ละครั้งในแต่ละประเทศจะต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน เพราะแต่ละครั้งจะต้องติดตามผลการจดทะเบียนที่ยื่นคำขอจดทะเบียนอยู่เสมอๆ หากผู้ที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครองมีหลายประเทศก็ต้องเดินทางไปจดทะเบียนในแต่ละประเทศซึ่งเป็นการยุ่งยากและเสียเวลาและในบางประเทศอายุแห่งการคุ้มครองย่อมแตกต่างกัน รวมถึงการแต่งตั้งตัวแทนในการยื่นคำขอจดทะเบียนก็ต่างกันและปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมาอีกมากมาย

* ที่มา : สารนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายไทย” ของ เอกนรินทร์ มีดี, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ดังนั้น เมื่อประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) แบบใดแบบหนึ่งแล้วจะสามารถช่วยแบ่งเบาภาระลดความยุ่งยากลงและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการจดทะเบียนที่ได้กล่าวมาข้างต้นได้ เพราะจะเพิ่มความสะดวก รวดเร็ว และลดปัญหาความยุ่งยาก มีความยืดหยุ่นในการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในรายการทางทะเบียน การโอนทางทะเบียน และการต่ออายุ ตลอดจนไม่ต้องเดินทางไปจดทะเบียนยังประเทศต่างๆ และภาษาที่ใช้ยังเป็นภาษาสากลที่ภาคีแต่ละประเทศต่างยอมรับ คือ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน เป็นต้น รวมไปถึงค่าธรรมเนียมที่เสียเพียงครั้งเดียวซึ่งจะเป็นสกุลเงินแบบเดียวกัน ดังนั้น ผู้ที่ประสงค์ที่จะขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเพื่อขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายของตนก็ไม่ต้องเดินทางไปยังประเทศต่างๆ เพราะประเทศไทยก็จะมีตัวแทนหรือหน่วยงานที่ตั้งขึ้นมารองรับการจดทะเบียน จากนั้นหน่วยงานดังกล่าวนี้จะประสานส่งเรื่องไปยังต้นสังกัดและจะมีผลคุ้มครองประเทศที่เป็นภาคีซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกอยู่ 85 ประเทศ (นับถึงเดือนมีนาคม 2554)

2. ข้อดีต่อผู้ประกอบการค้าขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

เมื่อประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) แล้วจะเป็นการช่วยผู้ประกอบการค้าขนาดกลางและขนาดย่อมได้อีกทางเลือกหนึ่งด้วย หากประเทศไทยพร้อมที่จะสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เศรษฐกิจไทยพัฒนาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งถือว่าผู้ประกอบการรายเล็กที่มีแหล่งเงินทุนที่น้อย หากต้องการที่จะขยายแหล่งตลาดสินค้าและกิจการของตนไปยังต่างประเทศได้อีกด้วย รวมทั้งถ้าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องการที่จะคุ้มครองเครื่องหมายการค้าของตนในต่างประเทศย่อมสามารถที่จะขอรับความคุ้มครองได้อีกด้วย

ดังนั้น หากประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) จะเป็นการเอื้ออำนวยให้ภาคธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมที่มีทุนทรัพย์น้อยให้สามารถได้รับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศได้ เสมือนหนึ่งเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นจดทะเบียนในประเทศภาคีตามแบบพิธีสารมาดริดย่อมเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ อีกทั้งยังส่งผลดีต่อภาครัฐส่งผลให้เปิดตลาดการค้าสมัยใหม่และช่วยพัฒนาด้านการส่งออกสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจและเสริมสร้างความเชื่อมั่นจากต่างประเทศให้กับประเทศได้อีกทางเลือกหนึ่งด้วย

3. ข้อดีต่อค่าใช้จ่าย

ผู้ประกอบการธุรกิจสามารถลดปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) ลดลงไปเป็นจำนวนมากซึ่งประหยัดค่าใช้จ่ายน้อยกว่าที่จะต้องเดินทางไปยื่นคำขอจดทะเบียนในประเทศต่างๆ ด้วยตนเองซึ่งในแต่ละประเทศกำหนดเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมไม่เหมือนกัน อีกทั้งยังจะต้องเสียค่าใช้จ่ายต่างๆ อีกเป็นจำนวนมาก เช่น ค่าแบบฟอร์ม ค่าแปลเอกสาร ค่าจ้างตัวแทนในการดำเนินการจดทะเบียน ค่าคัดรับรองเอกสารและค่าใช้จ่ายอื่นๆ เป็นต้น

ดังนั้น เมื่อประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) สามารถช่วยแบ่งเบาภาระเรื่องค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ซึ่งเป็นมาตรฐานเดียวกันจะทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าการยื่นคำขอจดทะเบียนแต่ละประเทศอีกด้วย

4. ข้อดีต่อการติดตามผลและการต่ออายุแห่งการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า

ผู้ประกอบการธุรกิจสามารถติดตามผลการยื่นคำขอจดทะเบียนและความคืบหน้าได้สะดวกยิ่งขึ้นเพราะมีหน่วยงานกลางที่ประเทศไทยตั้งขึ้นเพื่อติดตามความคืบหน้า แทนที่จะต้องเดินทางไปติดตามยังต่างประเทศที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้นั้น และประหยัดเรื่องค่าธรรมเนียมได้มากเพียงแคื่อยื่นคำขอตรวจสอบกรณีติดตามผลความคืบหน้า หรือคำร้องขอชำระค่าธรรมเนียมในการต่ออายุแต่ละครั้งได้ง่ายขึ้นอีกด้วย ซึ่งหน่วยงานที่ตั้งขึ้นนี้จะประสานงานโดยตรงต่อหน่วยงานที่ต่างประเทศตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) ตั้งไว้ได้อีกทางเลือกหนึ่งด้วย

ศึกษาถึงข้อเสียที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมเป็นภาคีตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement)

1. ข้อเสียในภาคธุรกิจของไทย

เมื่อศึกษาแล้วพบว่าปัจจุบันธุรกิจในประเทศไทยมีนักลงทุนจากต่างชาติเข้ามาลงทุนสูงและมีปริมาณในแต่ละปีเป็นจำนวนมากหากประเทศไทยจะเข้าร่วมเป็นภาคีตามพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) อาจเป็นการส่งผลให้ต่างชาติเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์และเป็นการเปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนได้มากกว่าธุรกิจของคนไทยซึ่งทำให้ธุรกิจของไทยอาจเกิดความเสียหายได้และถ้าหลังจากประเทศแถบภูมิภาคเอเชีย ทำให้ผู้ประกอบการในภาคธุรกิจไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควรแต่กลับเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจต่างชาติเสียมากกว่า

2. ข้อเสียอาจเกิดกับประเทศสมาชิกด้วยกัน

เมื่อประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) อาจส่งผลกระทบต่อประเทศมหาอำนาจที่จะกีดกันประเทศไทยเพื่อไม่ให้ไทยเข้าเป็นภาคีดังกล่าวได้หรือถูกกีดกันแกล้งจากประเทศที่เป็นคู่ค้าที่สำคัญทางด้านเศรษฐกิจ เพราะประเทศไทยมีกำลังสำคัญในด้านการผลิตและส่งออกสินค้าที่มีชื่อเสียงทั้งในด้านเครื่องหมายและการบริการ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าปัจจุบันประเทศไทยยังไม่ได้เข้าร่วมเป็นภาคี ฉะนั้น จึงเป็นที่จับตามองเป็นอย่างยิ่งของภาคีอื่นที่เหลืออีก 85 ประเทศสมาชิกที่เข้าเป็นภาคีตามพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) มาก่อนหน้าแล้วเพราะที่สำคัญประเทศไทยเป็นแหล่งที่มีทรัพยากรและมีฐานการผลิตและส่งออกแต่ละปีเป็นจำนวนมาก หากประเทศไทยยื่นคำร้องขอเป็นภาคีอาจจะถูกคัดค้านหรือไม่รับการรับรองการเป็นภาคีก็เป็นได้ ดังนั้น เมื่อประเทศไทยยังไม่ได้เข้าเป็นภาคีจะทำให้เครื่องหมายการค้าบางประเภทไม่สามารถรับการรับรองได้ เพราะประเทศภาคีอื่นได้ยื่นคำขอรับความคุ้มครองและผูกพันไปยังกับภาคีไว้ก่อนหน้านี้อแล้วและอาจถูกเพิกถอนได้

3. ข้อเสียที่อาจเกิดขึ้นหากต้องใช้งบประมาณของประเทศที่สูง

เมื่อประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) แล้วจะทำให้ประเทศไทยจะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากในการเตรียมความพร้อมรับมือกับการที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีตามแบบพิธีสารมาดริด (Madrid

Protocol) หรือข้อตกลงมาดริด (Madrid Agreement) เช่น ค่าใช้จ่ายในด้านทรัพยากรบุคคลซึ่งจะต้องสรรหาคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและความสามารถเข้ามาทำหน้าที่ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจกฎระเบียบ และกฎหมายระหว่างประเทศค่อนข้างมากอีกทั้งทางด้านภาษาซึ่งจะต้องอาศัยผู้เรียนรู้มาโดยตรง เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน เป็นต้น ดังนั้นในการคัดเลือกบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญจึงจะต้องใช้งบประมาณที่สูง และไม่ถึงหย่อนไปกว่านั้นบุคลากรจะต้องมีความรู้ในด้านระบบคอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ เพื่อที่จะต้องค้นคว้าและประสานงานกับหน่วยงานต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ผู้เขียนมีความเห็นว่าการลงทุนการพัฒนาบุคลากรเมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่ผู้ประกอบการธุรกิจไทยแล้วพบว่าไม่คุ้มค่าเพราะเปรียบเสมือนเป็นใช้หน่วยงานของรัฐเป็นฐานหรือทางผ่านเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของธุรกิจ เป็นต้น

เรื่องเสร็จที่ ๒๕๕/๒๕๕๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๖๒๖๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ อนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ที่เห็นควรอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยให้ตัดร่างมาตรา ๕ (เพิ่มเติมมาตรา ๕/๑) ซึ่งกำหนดให้เงินค่าธรรมเนียมที่ได้จากการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้นำเข้ากรมทรัพย์สินทางปัญญา ร้อยละห้าสิบ ไปใช้จ่ายเป็นทุนช่วยเหลืออุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในด้านต่าง ๆ ออก และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยรับความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาตรวจร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมทรัพย์สินทางปัญญาและกรมการค้าภายใน) และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑.๑ ปรับปรุงบทนิยามคำว่า "เครื่องหมาย" เพื่อให้เกิดความชัดเจน และรองรับสิ่งอื่น ๆ ที่ต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในอนาคต และคำว่า "อธิบดี" เพื่อให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน (ร่างมาตรา ๓)

๑.๒ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมโดยกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมได้ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ามาจดทะเบียนเพื่อขอรับความคุ้มครองเพิ่มขึ้น (ร่างมาตรา ๔)

๑.๓ เพิ่มบทบัญญัติให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียมมาเป็นทุนใช้จ่ายในการช่วยเหลืออุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนา การวิจัย การคุ้มครอง การบริหาร และการดำเนินงานด้านเครื่องหมายการค้า เพื่อเป็นการส่งเสริมการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๕)

๑.๔ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนและขั้นตอนการจดทะเบียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอจดทะเบียนในการขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า เช่น เพิ่มเติมลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า เพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามรับจดทะเบียน

ของเครื่องหมายการค้า ปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณาสินค้าที่ขอจดทะเบียนให้ครอบคลุมถึงสินค้าที่มีลักษณะอย่างเดียวกันและเกี่ยวข้องกัน (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๑๖ ร่างมาตรา ๒๐ ถึงร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๔๓)

๑.๕ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้คำขอจดทะเบียนหนึ่งฉบับ สามารถขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกได้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน และสอดคล้องกับอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ เช่น Madrid Agreement และ Madrid Protocol เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๒)

๑.๖ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เพื่อให้ขั้นตอนการพิจารณาคำขอจดทะเบียนกระชับและรวดเร็วขึ้น (ร่างมาตรา ๑๗ ถึงร่างมาตรา ๑๙ ร่างมาตรา ๒๔ ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๒๘ ร่างมาตรา ๓๐ ร่างมาตรา ๓๒ ร่างมาตรา ๓๘ ร่างมาตรา ๔๒ และร่างมาตรา ๕๐)

๑.๗ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องคดีต่อศาล โดยกำหนดเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้ฟ้องคดีส่งหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ เพื่อแก้ปัญหากรณีที่มีการแจ้งฟ้องคดีต่อศาลเกินกำหนดเวลา และนายทะเบียนได้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนนั้นไปแล้ว ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ (ร่างมาตรา ๓๑)

๑.๘ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า จากระบบการจดทะเบียนเป็นระบบการแจ้งต่อนายทะเบียน เพื่อให้เกิดความสะดวกและไม่เป็นการจำกัดสิทธิของคู่สัญญา (ร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๔๗)

๑.๙ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับรายละเอียดในเรื่องการลงขายสินค้าที่จะถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๕๑)

๑.๑๐ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับ โดยกำหนดว่า ในคดีที่ผู้กระทำผิดยินยอมชำระค่าปรับตามที่คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับกำหนด ให้ถือว่าคดีเล็กน้อยเพื่อเป็นการลดปริมาณคดีความผิดเล็กน้อยที่จะไปสู่ศาล (ร่างมาตรา ๕๒)

๑.๑๑ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษปรับเป็นรายวัน เพื่อกำหนดโทษแก่ผู้ที่ไม่แจ้งให้นายทะเบียนทราบ เมื่อมีกรณีการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การโอนการอนุญาตตามสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การยกเลิกการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า และการอนุญาตช่วงให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้า (ร่างมาตรา ๕๔)

๑.๑๒ ปรับปรุงบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ เพื่อให้เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนบทบัญญัติบางมาตรา เช่น การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า เปลี่ยนเป็นการแจ้งการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ซึ่งไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียม

๒. ความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงการคลัง เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ยกเว้นกรณีการนำเงินค่าธรรมเนียมที่ได้จากการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเข้ากรมทรัพย์สินทางปัญญาในอัตราร้อยละห้าสิบ ไปใช้จ่ายเป็นทุนช่วยเหลือ อุดหนุนกิจการ และการดำเนินงานของ

กรมทรัพย์สินทางปัญญาในด้านการส่งเสริม การพัฒนา การวิจัย การคุ้มครอง การบริหาร และการดำเนินงานด้านเครื่องหมายการค้าได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ประกาศกำหนด ตามร่างมาตรา ๕ (เพิ่มมาตรา ๕/๑) เนื่องจากในหลักการการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน เงินรายได้ที่ส่วนราชการได้รับต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ส่วนรายจ่ายในการดำเนินงานต้องใช้จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา โดยรายจ่ายนั้น เป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลและหน่วยงาน และสถานการณ์การเงินการคลัง ของประเทศ ดังนั้น การเพิ่มมาตรา ๕/๑ จึงไม่เป็นไปตามหลักการใช้จ่ายเงินแผ่นดินข้างต้น จึงเห็นควรให้ตัดร่างมาตรา ๕ ออก

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฯ แต่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการลดระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้จดทะเบียน ผู้ขอคัดค้าน และเจ้าของ เครื่องหมายการค้า หรือบุคคลที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหาย จากภายในเก้าสิบวัน เป็นภายใน หกสิบวันว่า น่าจะเป็นการจำกัดสิทธิลงจากเดิมและจะเป็นการสะดวกเฉพาะแต่เจ้าหน้าที่มากกว่า เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินการของประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย

๒.๓ กระทรวงยุติธรรม เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ

๒.๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ

๒.๕ สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ แต่มีข้อสังเกตโดยสรุปดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๓๑ ที่กำหนดให้ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า โดยฟ้องคดีต่อศาล และให้มีหนังสือแจ้งให้ นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า เมื่อผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้าน ได้ฟ้องคดีต่อศาลแล้วจะต้องมีการส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยหรือผู้ถูกฟ้อง (กรมทรัพย์สินทางปัญญา) ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญา และนายทะเบียนอยู่ในหน่วยงานเดียวกัน จึงน่าจะกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นผู้แจ้งให้นายทะเบียนทราบจะเหมาะสมกว่า โดยไม่ควรเป็นภาระให้ผู้ฟ้องคดีต้องแจ้งให้ นายทะเบียนทราบอีก เพราะถือว่าเป็นเรื่องภายในของกรมทรัพย์สินทางปัญญาเองที่จะต้องให้ นายทะเบียนทราบ

(๒) ร่างมาตรา ๕๒ (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๑) ที่กำหนดให้คณะกรรมการ เปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนสามคน และคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น เห็นว่า

(ก) การเปรียบเทียบตามร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นการเปรียบเทียบ ที่ทำให้คดีอาญาเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๗ จึงควรมีพนักงาน อัยการร่วมเป็นคณะกรรมการเปรียบเทียบด้วย เพื่อจะได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ให้เป็นที่ยุติก่อนการเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นการลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาลอีกด้วย

(ข) จำนวนคณะกรรมการเปรียบเทียบที่กำหนดไว้สามคน นั้น เป็นจำนวนที่น้อยเกินไป อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ กรณีคนใดคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ จึงควรเพิ่มจำนวนกรรมการให้มีห้าคน และเพิ่มคณะกรรมการให้มีหลายคณะเพื่อให้สอดคล้องกับ ปริมาณคดีประเภทนี้

(ค) ร่างมาตรา ๕๔ (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๓) ที่กำหนดให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ วรรคสองและวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินสองพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามนั้น เห็นว่า ไม่ควรกำหนดให้มีค่าปรับรายวันอีก เพราะความเสียหายไม่ได้เกิดขึ้นกับบุคคลภายนอก

๒.๖ คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ มีประเด็นอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างมาตรา ๕ (เพิ่มมาตรา ๕/๑) ซึ่งกำหนดให้เงินค่าธรรมเนียมที่ได้จากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้นำเข้ากรมทรัพย์สินทางปัญญาร้อยละห้าสิบ ไปใช้จ่ายเป็นทุนช่วยเหลืออุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในด้านต่าง ๆ นั้น มีลักษณะเป็นการเฉพาะเจาะจงและไม่เป็นไปตามหลักการใช้จ่ายเงินแผ่นดินที่ส่วนราชการต้องนำเงินรายได้ที่ได้รับนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน จึงเห็นควรตัดร่างมาตรา ๕ ออก อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่กรมทรัพย์สินทางปัญญามีความจำเป็นต้องจ่ายเงินเพื่อวัตถุประสงค์ในการเร่งรัดการปฏิบัติงานที่มีอยู่จำนวนมากในขณะที่มีบุคลากรจำกัด เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ควรดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยเงินคลังโดยขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังต่อไป

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยได้นำความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้ว มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๓.๑ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

(๑) แก้ไขบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” (ร่างเดิมมาตรา ๓) จากเดิมที่กำหนดให้ “เครื่องหมาย” หมายความว่ารวมถึง “สิ่งอื่นใดที่กำหนดในกฎกระทรวง” เป็นการระบุเครื่องหมาย “กลิ่น” และ “เสียง” ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่จะให้ความคุ้มครองเพิ่มเติมไว้ในบทนิยาม “เครื่องหมาย” ให้ชัดเจน เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า ควรกำหนดเครื่องหมายที่จะให้ความคุ้มครองไว้ให้ชัดเจนในบทนิยามดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) มีข้อสังเกตว่า โดยที่กลิ่นและเสียงมีลักษณะเป็น “non-visual marks” ซึ่งแตกต่างจากเครื่องหมายอื่น ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในบทนิยามของกฎหมายปัจจุบัน ดังนั้น หน่วยงานของรัฐจะต้องมีความพร้อมในเรื่องการตรวจสอบลักษณะข่งเฉพาะและความเหมือนหรือคล้ายของกลิ่นและเสียงด้วย เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการใช้บังคับกฎหมาย ซึ่งผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ยืนยันว่ากรมทรัพย์สินทางปัญญามีความพร้อมในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

นอกจากนี้ ได้ตัดการแก้ไขบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในส่วนของ “ภาพ” ออก เนื่องจากบทนิยามดังกล่าวที่กำหนดไว้ในกฎหมายปัจจุบัน ไม่ได้ทำให้เกิดปัญหาในการใช้บังคับ จึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม

(๒) ตัดการเพิ่มบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ออก เนื่องจากอธิบดีสามารถมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้อยู่แล้ว ประกอบกับอำนาจต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า นั้น ส่วนใหญ่เป็นอำนาจของนายทะเบียนกรณีจึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าว

๓.๒ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕ ออก (เพิ่มมาตรา ๕/๑ กำหนดให้นำเงินค่าธรรมเนียมการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเข้ากรมทรัพย์สินทางปัญญาร้อยละห้าสิบไปใช้จ่ายเป็นทุนช่วยเหลือ อดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมฯ) ตามมติคณะรัฐมนตรี

๓.๓ การกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า (ร่างมาตรา ๕)

(๑) แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสอง (๒) และ (๓) ของมาตรา ๗ ลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ ตัวหนังสือและตัวเลข) โดยแยกการเพิ่มลักษณะบ่งเฉพาะของภาพเป็นอนุมาตราต่างหากเพื่อความชัดเจน และตัดการแก้ไขลักษณะบ่งเฉพาะของตัวหนังสือหรือตัวเลขออก เนื่องจากลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายดังกล่าวตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายปัจจุบันไม่ได้ทำให้เกิดปัญหาในการใช้บังคับ จึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม

(๒) แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๗ (เพิ่มวรรคสอง (๗) ของมาตรา ๗ ลักษณะบ่งเฉพาะของรูปร่างหรือรูปทรง) โดยแก้ไขจาก “รูปร่าง รูปทรงของวัตถุที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ” เป็น “รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการกำหนดทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น” เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของรูปร่างหรือรูปทรงตามกฎหมายของประเทศอังกฤษ ซึ่งได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของรูปร่างหรือรูปทรงในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ชี้แจง

(๓) เพิ่มลักษณะบ่งเฉพาะของกลิ่นและเสียง (เพิ่มวรรคสอง (๑๑) และ (๑๒) ของมาตรา ๗) เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มกลิ่นและเสียงไว้ในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย”

๓.๔ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๗ การได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้น จนแพร่หลาย) โดยแก้ไขจาก “เครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง” เป็น “เครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๒)” โดยระบุนุมาตราของวรรคสองของมาตรา ๗ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๖)

๓.๕ ตัดร่างเดิมมาตรา ๙ ร่างเดิมมาตรา ๑๐ และร่างเดิมมาตรา ๑๑ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ เครื่องหมายการค้าที่ห้ามจดทะเบียน) เนื่องจากเครื่องหมายประจำชาติและเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพของสินค้าของประเทศไทยที่กำหนดเพิ่มเติมให้เป็นเครื่องหมายที่ห้ามจดทะเบียนนั้น มีกฎหมายเฉพาะรองรับอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.๖ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๑๒ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๙ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน) โดยได้ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๙ ออก เนื่องจากถ้อยคำตามกฎหมายปัจจุบันมีความชัดเจน

อยู่แล้ว ในส่วนของการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๘ นั้น ได้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๘ เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอหนึ่งฉบับได้ (ร่างมาตรา ๗)

๓.๗ ตัดร่างเดิมมาตรา ๑๓ ออก (เพิ่มวรรคสามของมาตรา ๑๑ อำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ภายใต้ใบอนุญาตหรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี) เนื่องจากมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้อำนาจในการออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้ใบอนุญาตหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าได้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มวรรคสามของมาตรา ๑๑

๓.๘ ตัดร่างเดิมมาตรา ๑๔ ออก (เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ การขอให้หน่วยงานอื่น ดำเนินการตรวจสอบความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายการค้า) เนื่องจากในการพิจารณาความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายการค้า นั้น กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจของนายทะเบียน ประกอบกับกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหน่วยงานที่เก็บรักษาหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ดังนั้น การขอให้หน่วยงานอื่นเป็นผู้ตรวจสอบความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายการค้า แทนโดยให้ถือว่าเป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่กรมทรัพย์สินทางปัญญานั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ จึงเห็นควรตัดร่างมาตรานี้ออก

๓.๙ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๑๕ ร่างเดิมมาตรา ๑๖ ร่างเดิมมาตรา ๒๐ ร่างเดิมมาตรา ๒๔ และร่างเดิมมาตรา ๔๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔) หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า) โดยตัดถ้อยคำ “หรือเกี่ยวข้องกัน” ออก และแก้ไขถ้อยคำในส่วนของ การพิจารณาจำพวกของสินค้า และลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๑๓ ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๒๖)

๓.๑๐ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๑๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ การอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน) โดยตัดการเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๑๘ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนสามารถอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา ๕๕/๑ ออก เนื่องจากไม่มีการเพิ่มมาตรา ๕๕/๑

๓.๑๑ เพิ่มการแก้ไขในเรื่องการลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๖๙ และแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๗๔ การอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียน และการอุทธรณ์คำสั่งให้เพิกถอนการจดทะเบียน สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า) เพื่อให้สอดคล้องกับการลดระยะเวลาในขั้นตอนอื่น ๆ ที่ได้แก้ไขปรับปรุง (ร่างมาตรา ๒๗ และร่างมาตรา ๒๘)

ทั้งนี้ ในประเด็นการลดระยะเวลานั้น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการลดระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์ว่าน่าจะเป็นการจำกัดสิทธิลงจากเดิม และจะเป็นการสะดวกเฉพาะแต่เจ้าหน้าที่มากกว่าเพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินการของประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาจาก

ผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายแล้วเห็นว่า การลดระยะเวลาอุทธรณ์จะทำให้ขั้นตอนจดทะเบียนสามารถดำเนินการได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกสามารถใช้สิทธิในการยื่นขอจดทะเบียนได้รวดเร็วขึ้นเช่นกัน

๓.๑๒ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๒๐ ร่างเดิมมาตรา ๒๑ และร่างเดิมมาตรา ๒๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และเพิ่มมาตรา ๒๑/๑ มาตรา ๒๑/๒ และมาตรา ๒๑/๓ หลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้จดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน) โดยได้แก้ไขและปรับปรุงถ้อยคำให้กระชับและชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ยังคงหลักการของการกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน และได้เพิ่มขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๑๓ ตัดร่างเดิมมาตรา ๒๔ ออก (เพิ่มมาตรา ๓๖/๑ ขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียนหลังจากการพิจารณาคำคัดค้านคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า) เนื่องจากนายทะเบียนสามารถดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้โดยอาศัยบทบัญญัติมาตรา ๓๖ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มมาตรานี้

๓.๑๔ ตัดร่างเดิมมาตรา ๓๑ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๓๘ การฟ้องคดีต่อศาลของผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้าน) เนื่องจากเมื่อผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านได้ฟ้องคดีต่อศาลแล้ว จะต้องมีการส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยหรือผู้ถูกฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนั้น หากกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีก็สามารถแจ้งต่อนายทะเบียนซึ่งอยู่ภายในหน่วยงานเดียวกันได้อยู่แล้ว จึงไม่ควรสร้างภาระแก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่จำเป็น

๓.๑๕ ตัดร่างเดิมมาตรา ๓๓ ออก (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๒ กำหนดให้วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนตามอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร) เนื่องจากมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดว่า หากคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นไปตามที่กำหนดในอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ ก็ให้ถือว่าคำขอดังกล่าวเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น เมื่อคำขอนั้นได้รับการจดทะเบียน ผลของการจดทะเบียนย่อมเป็นไปตามมาตรา ๔๒ กล่าวคือ ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๒

๓.๑๖ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๓๔ (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๙ การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า) โดยนำความในร่างเดิมไปกำหนดไว้เป็นมาตรา ๗๔/๑ เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า จึงควรกำหนดไว้ในส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

๓.๑๗ ตัดร่างเดิมมาตรา ๓๕ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายชุด) เนื่องจากเจตนารมณ์ของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายชุดตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าฯ นั้น เป็นไปเพื่อคุ้มครองสาธารณชนไม่ให้สับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิด

ของสินค้า ดังนั้น การที่จะแก้ไขให้เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุดสามารถโอนหรือรับมรดกแยกชุดได้ จะไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ดังกล่าว จึงเห็นควรให้ตัดร่างมาตรานี้ออก

๓.๑๘ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๓๖ (เพิ่มวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๕๒ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าหรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง) โดยนำความที่เพิ่มเติมในร่างเดิมไปกำหนดเป็นมาตรา ๕๒/๑ เพื่อให้เนื้อหา มีความชัดเจนขึ้น (ร่างมาตรา ๒๓)

๓.๑๙ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๓๗ ร่างเดิมมาตรา ๓๘ และร่างเดิมมาตรา ๔๐ (เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๕๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า) โดยได้แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๓๗ จากที่กำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหลังวันสิ้นอายุ เป็นให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอต่ออายุการจดทะเบียนได้ภายในหกเดือนหลังวันสิ้นอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของเครื่องหมายการค้า และได้แก้ไขในส่วนของการชำระค่าธรรมเนียม จากร่างเดิมที่กำหนดให้ชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เป็นการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระให้ชัดเจนในกฎหมายแม่บทและตัดวรรคสามของมาตรา ๕๕ ที่ให้อำนาจนายทะเบียนสั่งขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งออก เนื่องจากได้มีการแก้ไขวรรคสองของมาตรา ๕๕ โดยขยายระยะเวลาการดำเนินการตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวันแล้ว รวมทั้งได้นำการแก้ไขในส่วน of มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ ซึ่งอยู่ในร่างเดิมมาตรา ๓๘ และร่างเดิมมาตรา ๔๐ มาเขียนรวมไว้ในร่างมาตราเดียวกัน (ร่างมาตรา ๒๔)

๓.๒๐ ตัดร่างเดิมมาตรา ๓๙ ออก (เพิ่มมาตรา ๕๕/๑ การขอขยายระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน) เนื่องจากการขอขยายระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนจะไม่สอดคล้องกับหลักการในเรื่องการลดระยะเวลาเพื่อให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วขึ้น จึงเห็นควรตัดร่างมาตรานี้ออก

๓.๒๑ ตัดร่างเดิมมาตรา ๔๑ ออก (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ อำนาจของนายทะเบียนในการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอนการจดทะเบียน) เนื่องจากนายทะเบียนสามารถใช้กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอนการจดทะเบียนได้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มมาตรา ๕๘/๑

๓.๒๒ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า) โดยยกเลิกการแก้ไขวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๐ เนื่องจากได้ตัดการเพิ่มมาตรา ๕๘/๑ ออกแล้ว (ร่างมาตรา ๒๕)

๓.๒๓ ตัดร่างเดิมมาตรา ๔๔ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๗ ระยะเวลาในการร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า) เนื่องจากผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญาชี้แจงว่า เหตุที่เสนอแก้ไขมาตรา ๖๗ เพราะต้องการให้เกิดความชัดเจนว่า “วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า” หมายถึงวันใด แต่ต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาฎีกาที่ ๔๔๕/๒๕๕๐ วินิจฉัยแล้วว่า กรณีนี้หมายถึงวันที่มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยสมบูรณ์ คือ จะต้องมีการชำระค่าธรรมเนียมและนายทะเบียนได้ออกทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้แล้ว ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าได้มีแนวคำพิพากษาที่ชัดเจนแล้ว ผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงขอถอนหลักการในการแก้ไขมาตรานี้

๓.๒๔ ตัดร่างเดิมมาตรา ๔๕ ออก (เพิ่มวรรคสามของมาตรา ๖๗ กำหนดมิให้ใช้บังคับระยะเวลาการขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากับกรณีการจดทะเบียนโดยไม่สุจริต) เนื่องจากการกำหนดอายุความในการขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นเป็นเรื่องของความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐาน ดังนั้น การกำหนดยกเว้นให้ขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อใดก็ได้นั้น อาจทำให้เกิดปัญหาในการพิสูจน์พยานหลักฐานขณะเดียวกันอาจเป็นการเปิดช่องให้มีการร้องขอเพิกถอนโดยไม่สุจริตได้ จึงเห็นควรตัดร่างมาตรานี้ออก

๓.๒๕ ตัดร่างเดิมมาตรา ๔๖ ร่างเดิมมาตรา ๔๗ ร่างเดิมมาตรา ๔๘ และร่างเดิมมาตรา ๔๙ ออก (ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๖๘ เพิ่มวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๖๘ ยกเลิกมาตรา ๖๙ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า) เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า การทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า นั้น แม้จะเป็นเรื่องระหว่างเอกชนก็ตาม แต่โดยที่เจตนาของกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้ามุ่งประสงค์ที่จะคุ้มครองประชาชนไม่ให้สับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า โดยกฎหมายปัจจุบันกำหนดให้การทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าต้องจดทะเบียน เนื่องจากต้องการให้อยู่ภายใต้การตรวจสอบของรัฐ ขณะเดียวกันก็จะทำให้นักกลางนอกสามารถสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้ ดังนั้น จึงเห็นควรให้คงระบบการจดทะเบียนดังกล่าวไว้เพื่อมิให้กระทบต่อประโยชน์ของประชาชน

๓.๒๖ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๑ (เพิ่มมาตรา ๑๑๐/๑ กำหนดโทษเกี่ยวกับการลวงขายสินค้าที่จะถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า) เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับการลวงขายสินค้านั้น สามารถใช้มาตรา ๒๗๒ (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา บังคับกับกรกระทำผิดในลักษณะดังกล่าวได้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มมาตรา ๑๑๐/๑ ในร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.๒๗ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๒ ออก (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบในความผิดบางฐาน) เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า บทกำหนดโทษตามมาตราต่าง ๆ ที่กำหนดให้สามารถเปรียบเทียบปรับได้ตามร่างที่เสนอมานั้นเป็นความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกและเป็นความผิดที่ไม่สามารถยอมความได้ ประกอบกับบางมาตราเป็นความผิดต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งถือว่าเป็นความผิดร้ายแรง จึงไม่ควรที่จะให้มีการเปรียบเทียบได้

๓.๒๘ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๓ ออก (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๒ ห้ามศาลสั่งให้ คณะกรรมการ อธิบดี หรือนายทะเบียนชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนฝ่ายอื่น) เนื่องจากการสั่งให้ ผู้ใดชำระค่าฤชาธรรมเนียมนั้นเป็นการใช้ดุลพินิจของศาลโดยคำนึงถึงเหตุอันสมควร การกำหนด ห้ามศาลตามร่างมาตรานี้จะเป็นการจำกัดอำนาจของศาลในเรื่องดังกล่าว

๓.๒๙ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๔ ออก (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๓ กำหนดโทษปรับรายวัน ในกรณีที่ไม่มี การแจ้งต่อนายทะเบียนเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามวรรคสอง และวรรคสามของมาตรา ๖๘) เนื่องจากไม่มีการแก้ไขบทบัญญัติในวรรคสองและวรรคสามของ มาตรา ๖๘ ในเรื่องของการแจ้งต่อนายทะเบียนเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า จึงไม่มี ความจำเป็นต้องบัญญัติเรื่องโทษปรับไว้

๓.๓๐ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๕ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๑๗ ถึงมาตรา ๑๒๓) โดยได้นำบทเฉพาะกาลที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๘ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักการร่างกฎหมายในส่วนของบทเฉพาะกาล ทั้งนี้ ได้กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อรองรับคำขอและการดำเนินการต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้ง รองรับกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๗

ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ส่วนราชการผู้เสนอ

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๓.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า โดยการให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้เครื่องหมายการค้า และเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคจากการสับสนหลงผิดเนื่องจากการใช้เครื่องหมายการค้าโดยมิชอบ วัตถุประสงค์ดังกล่าวจะเป็นกลไกสำคัญในการกระตุ้นการแข่งขันทางการค้าและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

๓.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่บังคับอยู่ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไปให้สอดคล้องกับหลักการให้ความคุ้มครองในระดับสากล ตัวอย่าง เช่น

- กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีขั้นตอนในการจดทะเบียนค่อนข้างมาก และใช้ระยะเวลาในการดำเนินการนาน ทำให้การดำเนินการรับจดทะเบียนเกิดความล่าช้าไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของผู้ประกอบธุรกิจได้ภายในระยะเวลาอันจำกัด

- ผู้ประกอบธุรกิจไทยที่ส่งสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศไม่ได้รับความสะดวกในการจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่าง ๆ

๓.๓ ปัญหาและข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

(๑) การให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่าง ๆ และในเวทีโลกไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ ได้มีการขยายขอบเขตการคุ้มครองให้ครอบคลุมไปถึงเรื่องอื่น ๆ ด้วย เช่น กลิ่นเสียง และภาพเคลื่อนไหว หากประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติให้การคุ้มครองในสิ่งเหล่านี้ จะทำให้ระบบการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าของไทยไม่ได้รับการพัฒนาเท่าเทียมกับนานาประเทศ

(๒) บทบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีขั้นตอนในการจดทะเบียนค่อนข้างมาก และใช้เวลาในการดำเนินการนาน ทำให้เกิดความล่าช้าในการรับจดทะเบียน

(๓) ผู้ประกอบธุรกิจไทยที่ส่งสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศไม่ได้รับความสะดวกในการจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่าง ๆ

(๔) กรณีที่มีการฟ้องคดีเรื่องเครื่องหมายการค้าต่อศาล ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ ทำให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนนั้นไปตามขั้นตอน จึงก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่กรณี

(๕) ปริมาณคดีพิพาทที่เกี่ยวกับเรื่องเครื่องหมายการค้ามีสู่ศาลจำนวนมาก เป็นเหตุให้ผู้ประกอบธุรกิจเสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีโดยไม่จำเป็น

(๖) มีการหลีกเลียงการกระทำที่เป็นการละเมิดกฎหมายโดยทำให้ผู้บริโภคหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าที่วางจำหน่ายในท้องตลาดเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่แท้จริง เช่น การแสดงทึบต่อหรือภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าที่มีเครื่องหมายปลอมหรือเลียน หรือการใช้ทึบต่อหรือภาชนะที่ปรากฏเครื่องหมายของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว

๓.๔ มาตรการที่จะบรรลุมัตถุประสงค์ของภารกิจ

(๑) ขยายขอบเขตความคุ้มครองกฎหมายเครื่องหมายการค้า เพื่อให้สามารถรองรับสิ่งอื่น ๆ ที่ต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในอนาคตด้วย

(๒) ปรับปรุง หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาวะการปัจจุบันเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการจดทะเบียนของผู้ประกอบการ

(๓) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องคดีต่อศาล โดยกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีส่งหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงการฟ้องคดี

(๔) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าจากระบบการจดทะเบียนเป็นระบบการแจ้ง

(๕) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น เรื่องการลวงขาย

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม เพื่อให้ทันต่อสภาพทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนบทบัญญัติบางมาตรา และเพิ่มบทบัญญัติให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียมมาเป็นทุนใช้จ่ายในการช่วยเหลือ อุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนา การวิจัย การคุ้มครอง การบริหาร และการดำเนินงานด้านเครื่องหมายการค้า เพื่อเป็นการส่งเสริมการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุมัตถุประสงค์เดียวกัน

- ไม่พบทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุมัตถุประสงค์เดียวกันได้

๓.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องได้

(๑) การขยายขอบเขตความคุ้มครองกฎหมายเครื่องหมายการค้า เพื่อให้สามารถรองรับสิ่งอื่น ๆ ที่ต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในอนาคต จะทำให้กลไกการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทยเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ

(๒) การปรับปรุง หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาวะการณปัจจุบันเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อผู้ประกอบการ จะทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจโดยเฉพาะภาคเอกชนได้รับบริการที่สะดวกและรวดเร็ว

(๓) การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องคดีต่อศาล โดยกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีส่งหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ จะไม่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการสั่งการของนายทะเบียนโดยไม่ทราบถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี

(๔) การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า จากระบบการจดทะเบียนเป็นระบบการแจ้ง จะไม่เป็นภาระต่อเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จะต้องมาดำเนินการทางทะเบียนซ้ำซ้อน อีกทั้งไม่เป็นการจำกัดสิทธิของคู่สัญญา

(๕) การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น เรื่องการลงขาย จะเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายไม่ให้คนที่ไม่สุจริตหลีกเลี่ยงไปกระทำความผิด

(๖) การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม และเพิ่มบทบัญญัติให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียมมาเป็นทุนใช้จ่ายในการช่วยเหลือ อุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนา การวิจัย การคุ้มครอง การบริหาร และการดำเนินงานด้านเครื่องหมายการค้า จะเป็นการส่งเสริมการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

๔.๑ รัฐควรเป็นผู้ทำภารกิจเอง เนื่องจากเครื่องหมายการค้าเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไป ทั้งกลุ่มผู้บริโภคหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า ซึ่งสมควรได้รับการคุ้มครองสิทธิด้วยเหตุผลแห่งความชอบธรรมและเพื่อกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันทางการค้าและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐจะต้องเข้ามาดำเนินการหรือปฏิบัติภารกิจนี้ เนื่องจากภาครัฐจะมีศักยภาพเพียงพอที่จะบังคับให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และมีประสิทธิภาพ ประกอบกับปัจจุบันมีการหลีกเลี่ยงโดยหาช่องว่างของกฎหมายเพื่อกระทำความผิด เช่น ในเรื่องของการลงขาย ร่างกฎหมายฉบับนี้จึงกำหนดให้ภาครัฐต้องทำภารกิจในการคุ้มครองเจ้าของเครื่องหมายการค้าและกลุ่มผู้บริโภค

๔.๒ กฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับกับประชาชนทั้งประเทศ ดังนั้น รัฐควรเป็นผู้จัดทำภารกิจเอง ไม่ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ

๕. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๕.๑ ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

(๑) ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ได้มีการขยายขอบเขตการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า ครอบคลุมไปถึงเรื่องอื่น ๆ เช่น กลิ่น เสียง และภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น หากประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติ

ให้การคุ้มครองสิ่งเหล่านี้ จะทำให้ระบบการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าของไทยไม่ได้รับการพัฒนาเท่าเทียมกับนานาประเทศ

(๒) เนื่องจากปัจจุบันมีปัญหาเรื่องการมีขั้นตอนการจดทะเบียนที่ค่อนข้างมาก และใช้เวลานาน ทำให้การดำเนินการรับจดทะเบียนเกิดความล่าช้า ประกอบกับผู้ประกอบธุรกิจไทยที่ส่งสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศไม่ได้รับความสะดวกในการจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องยกร่างแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา

(๓) นอกจากนี้ยังปรากฏว่าได้มีการหลีกเลี่ยงการกระทำที่เป็นการละเมิดกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยการแสดงหีบห่อหรือภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าที่มีเครื่องหมายปลอมหรือเลียนหรือการใช้หีบห่อหรือภาชนะที่ปรากฏเครื่องหมายของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว เพื่อทำให้ผู้บริโภคหลงเชื่อว่าสินค้าที่ตนจำหน่ายนั้นเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่แท้จริง จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายให้ครอบคลุมถึงบทกำหนดโทษในเรื่องดังกล่าว

๕.๒ การใช้บังคับกฎหมาย

กฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าเป็นหลัก ในขณะที่เดียวกันก็จะให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโภคเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนหลงผิดในแหล่งกำเนิดของสินค้าด้วย จึงสมควรกำหนดให้เป็นกฎหมายระดับชาติที่จะต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๕.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

กฎหมายนี้จะไปในลักษณะของการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า รวมไปถึงคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคจากการสับสนหลงผิดเนื่องจากการใช้เครื่องหมายการค้าโดยมิชอบ หากผู้ใดฝ่าฝืนจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของเครื่องหมายการค้า ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับฐานความผิดนั้นๆ โดยร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ ได้แก่ โทษจำคุก หรือโทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ เหตุที่กำหนดให้เป็นโทษอาญาเนื่องจากการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้จะไม่เพียงก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคและก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอีกด้วย ดังนั้น โทษอาญาที่กำหนดไว้จะทำให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวที่จะต้องได้รับโทษ จนทำให้ไม่กล้าที่จะกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย

๖. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

กฎหมายเครื่องหมายการค้ามีลักษณะพิเศษเป็นกฎหมายเฉพาะ จึงไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นแต่อย่างใด ร่างกฎหมายดังกล่าวเป็นไปในลักษณะที่สททางเดียวกันกับนานาประเทศและสอดคล้องกับหลักสากล การยกร่างแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อให้เกิดความชัดเจน มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๗. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

๗.๑ ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกฎหมายนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียน กลุ่มประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภค และผู้ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้อื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วกับสินค้าของตนโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่แท้จริง

๗.๒ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า จะต้องมาแสดงความจำนงโดยยื่นคำขอจดทะเบียนต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ เนื่องจากกฎหมายรับรองว่าผู้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้เครื่องหมายการค้านั้นกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

๗.๓ หากพิจารณาถึงความคุ้มค่า จะเห็นได้ว่าประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากจะไม่เกิดความสับสนหลงผิดจากการเลือกซื้อสินค้าที่ต้องการ เพราะสามารถแยกแยะแหล่งที่มาและเจ้าของสินค้าได้จากเครื่องหมายการค้าที่ปรากฏบนตัวสินค้า

๘. ความพร้อมของรัฐ

ร่างกฎหมายดังกล่าวซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกรมทรัพย์สินทางปัญญาไม่มีผลกระทบต่ออัตราการว่างงาน กำลังเงิน หรือความรู้ความสามารถ ที่จะบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ กรมฯ มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน

๙. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นผู้รับผิดชอบกฎหมายดังกล่าว และไม่มีหน่วยงานอื่นใดปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน

๑๐. วิธีการทำงาน การตรวจสอบและการประเมินผลสัมฤทธิ์

๑๐.๑ ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาขึ้นเพื่อดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากฎหมายประจำปี ๒๕๔๙ รวมถึงการดำเนินการให้มีการยกย่องหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายตามขั้นตอนและกระบวนการตามกฎหมาย ทั้งนี้ การยกย่องพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ถูกกำหนดไว้ในแผนพัฒนากฎหมายของกรมฯ ด้วยแล้ว

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดประชุมคณะกรรมการฯ ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง (Focus Group) เกี่ยวกับการยกย่องกฎหมายเครื่องหมายการค้า ซึ่งสอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังนี้

(๑) ก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เนื่องจากกรมฯ ถือว่าการแก้ไขกฎหมายจะต้องรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนเพราะประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ นอกจากนี้การจัดประชุมต่าง ๆ กรมฯ ยังได้กำหนดขั้นตอนการทำงานที่โปร่งใสด้วย

(๒) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ เนื่องจากก่อนยกร่างกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับนี้ กรมฯ ได้จัดทำแผนปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า รายละเอียดของขั้นตอนการทำงาน กำหนดระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการยกร่างกฎหมาย รวมถึงได้มีการกำหนดเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ และตัวชี้วัดความสำเร็จด้วย

(๓) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ เนื่องจากกรมฯ ได้ตรวจสอบและทบทวนกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ และพบว่าจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายเครื่องหมายการค้า เพื่อให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ โดยคำนึงถึงความสะดวกรวดเร็ว และลดภาระของประชาชนเป็นสำคัญ

๑๐.๒ ระบบการตรวจสอบและคานอำนาจ

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้กำหนดให้แผนพัฒนากฎหมายซึ่งรวมถึงการยกร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. อยู่ในดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator) ด้วย

๑๑. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติเฉพาะที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่เป็นสาระสำคัญเท่านั้น เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้อนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ การกำหนดหลักเกณฑ์ให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ องค์กรของรัฐหรือเอกชนตรวจสอบความเหมือนคล้ายของเครื่องหมายการค้า การกำหนดหลักเกณฑ์การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าการออกอนุบัญญัติตามกฎหมายนี้ไม่ได้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ถือว่าเป็นการเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลพินิจแต่อย่างใด

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

๑๒.๑ ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จัดการประชุมเพื่อพิจารณารับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่..) พ.ศ. จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการรวบรวมข้อคิดเห็นมากำหนดประเด็นเพื่อยกร่างกฎหมาย

(๒) ได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย ๔ ครั้ง คือ

ครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

มีผู้เข้าร่วมการประชุมประมาณ ๘๐ - ๑๐๐ คน

ครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

มีผู้เข้าร่วมการประชุมประมาณ ๘๐ - ๑๐๐ คน

ครั้งที่ ๓ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา

มีผู้เข้าร่วมการประชุมประมาณ ๕๐ คน (เฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับประเด็นที่ยังหาข้อยุติไม่ได้)

ครั้งที่ ๔ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา

มีผู้เข้าร่วมการประชุมประมาณ ๕๐ คน (เฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับประเด็นที่ยังหาข้อยุติไม่ได้)

สรุปความเห็นได้ ๕ ประเด็น ดังนี้

ก. การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการขยายขอบเขตความคุ้มครอง

- ปรับปรุงนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อให้สามารถรองรับสิ่งอื่น ๆ ที่ต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในอนาคตด้วย เช่น เครื่องหมายที่เป็นกลิ่น เครื่องหมายที่เป็นเสียง และเครื่องหมายที่เป็นภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น

ข. การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลา

การจดทะเบียน

- เพิ่มเติมบทบัญญัติให้สามารถนำสัญลักษณ์บ่งเฉพาะได้ทุกเรื่อง โดยระบุให้รูปร่างรูปทรงของวัตถุเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- กำหนดให้สิ่งที่แสดงความเป็นชาติไทย เช่น ธงชาติ ธงราชการ เครื่องหมายประจำชาติ เครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพของสินค้าของประเทศไทย เป็นเครื่องหมายที่ห้ามมิให้รับจดทะเบียน
- กำหนดให้คำขอจดทะเบียนหนึ่งฉบับ สามารถขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกได้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนและไม่เป็นภาระในการจัดเตรียมเอกสาร
- ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยให้พิจารณาจากรายการสินค้าเป็นหลักว่าเกี่ยวข้องกันหรือไม่ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น
- ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาการจดทะเบียนให้เหมาะสม และสอดคล้องกันยิ่งขึ้น เช่น
 - ลดระยะเวลาการให้ผู้ขอจดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน จากเดิม ๙๐ วัน เหลือ ๖๐ วัน เพื่อให้ขั้นตอนการพิจารณาคำขอจดทะเบียนกระชับและรวดเร็วขึ้น
 - ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน จากเดิม ๓๐ วัน เป็น ๖๐ วัน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ขอจดทะเบียนที่อยู่ต่างจังหวัดสามารถปฏิบัติได้ทันภายในกำหนดเวลา

- ขยายระยะเวลาการยื่นคำขอต่ออายุเครื่องหมายการค้า จากเดิมที่กำหนดไว้ภายใน ๙๐ วันก่อนสิ้นอายุ เป็น ภายใน๙๐วันก่อนสิ้นอายุ และ ๖ เดือนภายหลังวันสิ้นอายุ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสากลและอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ เช่น Paris Convention, Madrid Agreement และ Madrid Protocol เป็นต้น

- ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องคดีต่อศาล โดยกำหนดเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้ฟ้องคดีส่งหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ เพื่อแก้ปัญหกรณที่มี การแจ้งฟ้องคดีต่อศาลเกินกำหนดเวลา และนายทะเบียนได้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนนั้นไป แล้ว ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่กรณีขึ้นได้

- ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้า จากระบบการจดทะเบียนเป็นระบบการแจ้งต่อนายทะเบียน เพื่อให้เกิดความสะดวก และไม่เป็นการจำกัดสิทธิของคู่สัญญา

- เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการลงขายที่จะถือว่าเป็นความผิด ตามกฎหมายเครื่องหมายการค้าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ค. การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ

- เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ โดยกำหนดว่า ถ้าผู้กระทำผิดยินยอมชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน เพื่อเป็นการลด ปริมาณคดีเกี่ยวกับความผิดเล็กน้อยที่จะไปสู่ศาล

- เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษปรับเป็นรายวัน เพื่อกำหนดโทษแก่ผู้ที่ไม่ แจ้งการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย การค้า การโอนการอนุญาตตามสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การยกเลิกการอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้า และการอนุญาตช่วงให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้า ให้นายทะเบียนทราบ

ง. การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม

- ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมโดยให้อำนาจรัฐมนตรี ในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมได้ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เจ้าของ เครื่องหมายการค้ามาจดทะเบียนเพื่อขอรับความคุ้มครองเพิ่มขึ้น

- ปรับปรุงบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ เพื่อให้ทันต่อสภาวการณ์ เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนบทบัญญัติบางมาตรา เช่น เรื่องการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า โดยเปลี่ยนเป็นการแจ้งการอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้า ซึ่งไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมแต่อย่างใด

- เพิ่มบทบัญญัติให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียมมาเป็นทุนใช้จ่ายในการ ช่วยเหลือ อุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนา การวิจัย การคุ้มครอง การบริหาร และการดำเนินงานด้านเครื่องหมายการค้า เพื่อเป็นการส่งเสริม การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สรุปผล

การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus Group) ที่เกี่ยวข้อง
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. ความเป็นมา

๑.๑ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ทุกส่วนราชการจัดทำแผนพัฒนากฎหมาย และดำเนินการพัฒนากฎหมาย โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของแต่ละหน่วยงานขึ้น เพื่อกำกับ ติดตาม เร่งรัดการปฏิบัติตามแผนพัฒนากฎหมายของหน่วยงานให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

๑.๒ ในการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมาย คณะเจรจาข้อตกลงและการประเมินการพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ ได้มีมติให้การรวบรวมประเด็นเพื่อแก้ไขกฎหมายเครื่องหมายการค้าอยู่ในแผนพัฒนากฎหมายปี ๒๕๕๘ และให้นำประเด็นดังกล่าวไปกร่างกฎหมายในปี ๒๕๕๙ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๘

๑.๓ ในการดำเนินการของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ได้มีการจัดประชุม โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

(๑) ประชุมคณะคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาจำนวน ๖ ครั้ง ดังนี้

- (๑.๑) ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘
- (๑.๒) ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘
- (๑.๓) ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙
- (๑.๔) ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
- (๑.๕) ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙
- (๑.๖) ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๙

(๒) ประชุมคณะทำงานกลุ่มย่อยซึ่งได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา จำนวน ๕ ครั้ง ดังนี้

- (๑.๑) ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
- (๑.๒) ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
- (๑.๓) ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙
- (๑.๔) ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙
- (๑.๕) ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙

(๓) ประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย และผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

- (๓.๑) ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙
- (๓.๒) ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙
- (๓.๓) ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙
- (๓.๔) ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๒. ข้อเท็จจริงและปัญหา

๒.๑ ปัจจุบันการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่างๆ และในเวทีโลกไม่หยุดนิ่งอยู่เฉพาะที่ ภาพ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ เท่านั้น แต่ได้มีการขยายขอบเขตการคุ้มครองให้ครอบคลุมไปถึงเรื่องอื่นๆ ด้วย เช่น กลิ่นเสียง และภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น หากไม่มีบทบัญญัติให้การคุ้มครองในสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ จะทำให้ระบบการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าของประเทศไทยไม่ได้รับการพัฒนาเท่าเทียมกับนานาประเทศ

๒.๒ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีขั้นตอนในการจดทะเบียนค่อนข้างมาก และใช้ระยะเวลาในการดำเนินการนาน ทำให้การดำเนินการจดทะเบียนเกิดความล่าช้าไม่สามารถสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบธุรกิจได้ภายในระยะเวลาจำกัด

๒.๓ ผู้ประกอบธุรกิจไทยที่ส่งสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศไม่ได้รับความสะดวกในการจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่างๆ

๒.๔ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีเครื่องหมายการค้าต่อศาล ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ ทำให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนนั้นไป จึงก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่กรณี

๒.๕ ในปัจจุบันมีปริมาณคดีพิพาทที่เกี่ยวกับเรื่องเครื่องหมายการค้าไปสู่ศาลจำนวนมาก ทำให้ผู้ประกอบการเสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีโดยไม่จำเป็น เนื่องจากบางครั้งเป็นคดีที่มีความผิดเพียงเล็กน้อย

๒.๖ ปัจจุบันมีบุคคลจำนวนมากพยายามหลีกเลี่ยงการกระทำที่เป็นการละเมิดพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคหลงเชื่อว่าสินค้าที่ตนจำหน่ายนั้นเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่แท้จริง เช่น การแสดงหีบห่อหรือภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าที่มีเครื่องหมายปลอมหรือเลียน หรือการใช้หีบห่อหรือภาชนะที่ปรากฏเครื่องหมายของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว

๓. ผลการรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) และบทวิเคราะห์

จากการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) ที่ประชุมได้ให้ข้อคิดเห็นอย่างกว้างขวาง โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๓.๑ ประเด็นการขยายขอบเขตความคุ้มครอง สรุปความเห็นได้ว่า ควรปรับปรุงนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อให้สามารถรองรับสิ่งอื่น ๆ ที่ต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในอนาคตด้วย

๓.๒ ประเด็นการปรับปรุง หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียนสรุปความเห็นได้ ดังนี้

(๑) ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติให้สามารถนำสัญลักษณ์บ่งเฉพาะได้ทุกเรื่อง โดยระบุให้รูปร่างรูปทรงของวัตถุเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

(๒) ควรกำหนดให้สิ่งที่แสดงความเป็นชาติไทย เช่น ธงชาติ ธงราชการ เครื่องหมายประจำชาติ เครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพของสินค้าของประเทศไทย เป็นเครื่องหมายที่ห้ามมิให้รับจดทะเบียน เนื่องจากบทบัญญัติเดิมยังครอบคลุมไม่ถึงเรื่องดังกล่าวที่เป็นของไทย

(๓) ควรกำหนดให้คำขอจดทะเบียนหนึ่งฉบับ สามารถขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกได้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนและไม่เป็นภาระในการจัดเตรียมเอกสาร

(๔) ควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยให้พิจารณาจากรายการสินค้าเป็นหลักว่าเกี่ยวข้องกันหรือไม่ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

(๕) ควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาการจดทะเบียนให้เหมาะสม และสอดคล้องกันยิ่งขึ้น ดังนี้

- ลดระยะเวลาการให้ผู้ขอจดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน จากเดิม ๙๐ วัน เหลือ ๖๐ วัน เพื่อให้ขั้นตอนการพิจารณาคำขอจดทะเบียนกระชับและรวดเร็วขึ้น

- ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน จากเดิม ๓๐ วัน เป็น ๖๐ วัน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ขอจดทะเบียนที่อยู่ต่างจังหวัดสามารถปฏิบัติได้ทันภายในกำหนดเวลา

- ขยายระยะเวลาการยื่นคำขอต่ออายุเครื่องหมายการค้า จากเดิมที่กำหนดไว้ภายใน ๙๐ วันก่อนสิ้นอายุ เป็น ภายใน ๙๐ วันก่อนสิ้นอายุ และ ๖ เดือนภายหลังจากวันสิ้นอายุ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสากล เช่น อนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ เช่น Paris Convention, Madrid Agreement และ Madrid Protocol เป็นต้น

(๖) ควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องคดีต่อศาล โดยกำหนดเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้ฟ้องคดีส่งหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ เพื่อแก้ปัญหากรณีที่มีการแจ้งฟ้องคดีต่อศาลเกินกำหนดเวลา และนายทะเบียนได้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนนั้นไปแล้ว ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่กรณีขึ้นได้

(๗) ควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า จากระบบการจดทะเบียนเป็นระบบการแจ้งต่อนายทะเบียน เพื่อให้เกิดความสะดวกและไม่เป็นการจำกัดสิทธิของคู่สัญญา

(๘) ควรกำหนดรายละเอียดในเรื่องการลงขายที่จะถือว่าเป็นความผิด ตามกฎหมายเครื่องหมายการค้าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๓.๓ ประเด็นบทกำหนดโทษ สรุปความเห็นได้ดังนี้

(๑) ประเด็นเรื่องการส่งออกสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียน มีความเห็นเป็น ๒ แนวทาง ดังนี้

ก. ไม่ควรกำหนดสินค้าส่งออกที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียน เป็นความผิด เนื่องจากในเรื่องการส่งออก ความผิดจะเกิดขึ้นเมื่อส่งออกไปแล้ว หากกำหนดความผิดฐานนี้ไว้อาจจะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ ถ้าส่งออกจากประเทศหนึ่งได้ ก็จะมีความผิดฐานนำเข้า ตามกฎหมายของอีกประเทศหนึ่ง การกำหนดความผิดฐานส่งออกไว้จะทำให้เป็นการฟ้องซ้ำคดีอาญา ในความผิดเดียวกัน

ข. ควรกำหนดให้สินค้าส่งออกที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียน เป็นความผิด เนื่องจากบางกรณีผู้ผลิตเป็นคนต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยแล้วผลิตสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียนเพื่อส่งไปต่างประเทศ หากมีการกำหนดความผิดฐานนี้ไว้จะทำให้กระบวนการบังคับใช้สิทธิดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การส่งออกสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียน ถ้าไม่สามารถนำตัวผู้ส่งออกมาที่ศาลได้ ศาลจะยกฟ้อง ดังนั้นจึงควรบัญญัติความผิดฐานนี้ไว้

(๒) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ โดยกำหนดว่า ถ้าผู้กระทำผิดยินยอมชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน เพื่อเป็นการลดปริมาณคดีเกี่ยวกับความผิดเล็กน้อยที่จะไปสู่ศาล

(๓) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษปรับเป็นรายวัน เพื่อกำหนดโทษแก่ผู้ที่ไม่แจ้งการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การโอนการอนุญาตตามสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การยกเลิกการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า และการอนุญาตช่วงให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้า ให้นายทะเบียนทราบ

๓.๔ ประเด็นค่าธรรมเนียม สรุปความเห็นได้ดังนี้

(๑) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมโดยให้อำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมได้ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ามาจดทะเบียนเพื่อขอรับความคุ้มครองเพิ่มขึ้น

(๒) ปรับปรุงบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ เพื่อให้ทันต่อสภาวะการเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนบทบัญญัติบางมาตรา เช่น เรื่องการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า โดยเปลี่ยนเป็นการแจ้งการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ซึ่งไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมแต่อย่างใด

(๓) เพิ่มบทบัญญัติให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียมมาเป็นทุนใช้จ่ายในการช่วยเหลืออุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนา การวิจัย การคุ้มครอง การบริหาร และการดำเนินงานด้านเครื่องหมายการค้า เพื่อเป็นการส่งเสริมการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔. ความเห็นและข้อเสนอ

คณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้พิจารณาความเห็นของ Focus Group ดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีความเห็น ดังนี้

๔.๑ เห็นด้วยกับความเห็นของ Focus Group ดังกล่าวข้างต้น

๔.๒ มีความเห็นเพิ่มเติมในข้อ ๓.๑ เกี่ยวกับเรื่องการขยายขอบเขตความคุ้มครองเพื่อให้รองรับสิ่งอื่น ๆ ที่ต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในอนาคต ควรจะกำหนดไว้ในกฎกระทรวง เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในทางปฏิบัติที่จะขยายขอบเขตการคุ้มครองไปถึงเรื่องใดก่อนหรือหลังได้

๔.๓ ในประเด็นบทกำหนดโทษ ข้อ ๓.๓ (๑) ประเด็นเรื่องการส่งออกสินค้าปลอมหรือเลียน เห็นด้วยกับความเห็นในข้อ ก. เนื่องจากการมีไว้เพื่อจำหน่ายสินค้าส่งออกที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ สามารถใช้ความผิดฐานมีไว้เพื่อจำหน่ายได้อยู่แล้ว จึงไม่ควรมีบทบัญญัติฐานความผิดกรณีดังกล่าวเพิ่มเติม

ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า

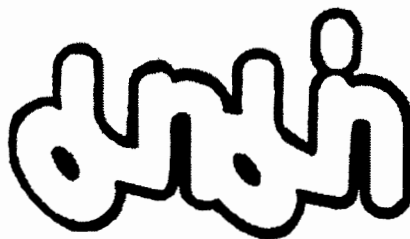
โดย กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

ประเภทเครื่องหมายที่ให้ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ให้ความคุ้มครองเครื่องหมาย 4 ประเภท ได้แก่

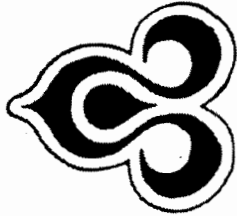
1.1 เครื่องหมายการค้า หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้าานั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

ตัวอย่างเช่น

1.2 เครื่องหมายบริการ หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับบริการ เพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายบริการนั้นแตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

ตัวอย่างเช่น

1.3 เครื่องหมายรับรอง หมายความว่า เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น

ตัวอย่างเช่น

เปลล์ขวนฮิบ

1.4 เครื่องหมายร่วม หมายความว่า เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกันหรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคล หรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

ตัวอย่างเช่น

2. การไต่มาซึ่งความคุ้มครอง

ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้ามิได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะต้องนำเครื่องหมายการค้าที่คิดขึ้นไปทำการจดทะเบียนเสียก่อน จึงจะได้รับความคุ้มครองโดยสมบูรณ์

3. สิ่งที่จะนำมาทำเป็นเครื่องหมายการค้าได้

เครื่องหมายที่นำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้านั้น ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้กำหนดไว้ว่าจะต้องเป็นเครื่องหมายต่าง ๆ ดังนี้

- (1) ภาพถ่าย ได้แก่ ภาพถ่ายต่าง ๆ ที่เกิดจากขบวนการถ่ายภาพ เช่น ภาพคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น
- (2) ภาพวาด ได้แก่ ภาพที่วาดขึ้น ซึ่งอาจจะวาดจากสิ่งของที่ปรากฏอยู่เดิมหรือวาดจากจินตนาการ
- (3) ภาพประดิษฐ์ ได้แก่ ภาพที่คิดขึ้นเอง แตกต่างจากสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือมีอยู่แล้วทั่ว ๆ ไป เช่น รูปลวดลายต่าง ๆ ที่คิดขึ้น ภาพสัตว์ประดิษฐ์ที่ไม่มีตัวจริง ภาพการ์ตูน เป็นต้น
- (4) ตรา ได้แก่ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวหรือใช้เรียกบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือองค์กรใด ๆ
- (5) ชื่อ ได้แก่ ชื่อตัว ชื่อสกุล ชื่อนิติบุคคล และชื่อในทางการค้า
- (6) คำ ได้แก่ คำที่มีความหมาย หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้นไม่มีความหมาย
- (7) ข้อความ ได้แก่ ข้อความที่มีความหมาย หรือไม่มีความหมาย
- (8) ตัวหนังสือ ได้แก่ ตัวอักษรทุก ๆ ภาษา
- (9) ตัวเลข ได้แก่ ตัวเลขทุกภาษา
- (10) ลายมือชื่อ ได้แก่ ลายเส้นที่แสดงชื่อของบุคคลธรรมดา
- (11) กลุ่มของสี ได้แก่ สีหลายสีที่นำมารวมกลุ่มกัน
- (12) รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ
- (13) เครื่องหมาย (1)-(12) อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน เช่น เครื่องหมายคำผสม เครื่องหมายรูป หรือเครื่องหมายตัวอักษรผสมเครื่องหมายตัวเลข เป็นต้น

4. ลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนได้

เครื่องหมายการค้าที่จะจดทะเบียนได้นอกจากจะต้องเป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตามที่กล่าวมาในข้อ 3 แล้วยังจะต้องประกอบด้วยลักษณะ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

4.1 เป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

ลักษณะบ่งเฉพาะ คือ มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ซื้อสินค้านั้นทราบ และเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างกับสินค้าอื่น

กล่าวโดยเฉพาะก็คือ เครื่องหมายนั้นจะต้องไม่เป็นคำหรือสิ่งที่ใช้กันสามัญ ซึ่งไม่สามารถแยกความแตกต่างกับสินค้าอื่นได้ ได้แก่

คำหรือสิ่งที่ใช้กันสามัญทั่วไป เช่น คำว่า นาย นางสาว Dr. ตรา หรือรูปทรงเรขาคณิตที่มีลักษณะธรรมดา เป็นต้น

ตัวอย่าง

(คำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่ 219/2541)

คำหรือสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย เช่น คำบรรยายสินค้าหรือบริการ ภาพบรรยายถึงสินค้าหรือบริการ

ตัวอย่าง

รับรองคุณภาพ

คุ้มค่า คุ้มราคา

MADE IN THAILAND

นอกจากนั้น นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ยังได้ประกาศกำหนดสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย⁽¹⁾ ดังต่อไปนี้

จำพวก	รายการสินค้า	สิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย
3	สบู่ เครื่องหอม หัวน้ำมันหอมระเหย เครื่องสำอาง น้ำมันใส่ผม ยาสีฟัน แป้งหอม	ผู้หญิง ดอกไม้ ชื่อดอกไม้ ดาว มงกุฎฝรั่ง เด็ก
5	ยารักษาโรคมนุษย์	งู พญานาค หนุมาน ฤๅษี เด็ก นางพยาบาล ลูกโลกและการวางแบบตัวอักษร หรือตัวเลขหรือตัดกันเป็นรูปกากบาท

⁽¹⁾ ประกาศนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ที่ 1/2535 เรื่อง กำหนดสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย ลงวันที่ 6 มีนาคม 2535

7	เครื่องจักร เครื่องมือกล	เฟือง
24	ผ้าเป็นผืน ๆ	ผู้หญิง ช่าง นาฬิกา รถและเครื่องลากเข็นที่ ไม่มีเครื่องกลไก ตาแป๊ะ เสือ สิงโต สุนัข
	ผ้าฝ้าย ผ้าแพร ผ้าเทียม	คำว่า Print ให้ถือว่าเป็นผ้าดอก
29	นมและแป้งนม	วัว เด็ก และนางพยาบาล
	น้ำปลาและกะปิ	กุ้ง
	น้ำปลา	ปลา
33	สุรา	ค่าง
34	ยาสูบ	ไก่และสัตว์คู่เกาะโล่ห์
1-42	สินค้าทุกอย่างในแต่ละจำพวก	ภาพของสินค้าหรือบริการหรือสิ่งซึ่งใช้ เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ และภาพที่ แสดงถึงความหมาย ถึงลักษณะหรือ คุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญ
ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ

(1) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดย
ธรรมดา ชื่อเต็มนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ
และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่างเช่น

- ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ

DR. CHOCKCHAI

(เป็นชื่อบุคคลธรรมดา)

KENNEDY

(เป็นชื่อสกุลของประธานาธิบดีคนที่
35 ของประเทศสหรัฐอเมริกา)

- ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ แต่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

น.ส.
สุดชื่น

(คำว่า สุดชื่น เมื่อนำไปใช้กับสินค้า น้ำดื่ม ย่อมเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง)

- ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

**DR.
CHOCKCHAI**

- ชื่อเต็มนิติบุคคล ที่ไม่ได้แสดงลักษณะพิเศษ

Best Air Co., Ltd.

- ชื่อเต็มนิติบุคคล ที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ แต่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

**BEST AIR
CO.,LTD**

- ชื่อเต็มนิติบุคคล ที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

**FUJI
ELECTRIC
Co.,LTD.**

(2) คำหรือข้อความ อันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

คำหรือข้อความที่มีความหมายโดยทั่วไป ก็ยังสามารถที่จะนำมาเป็นเครื่องหมายการค้า แต่จะถือว่ามิได้มีลักษณะบ่งเฉพาะที่จะจดทะเบียนได้ คำหรือข้อความนั้นจะต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัด 2 ประการ คือ

(2.1) ไม่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่างคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง เช่น

ดีที่สุด ใช้เป็นเครื่องหมายการค้าหรือบริการจะเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการโดยตรงว่าดีที่สุด

Super Clean มีความหมายว่า สะอาดพิเศษ หากนำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าใช้กับสินค้า น้ำยาทำความสะอาด นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงว่าเป็นน้ำยาทำความสะอาดได้ดีเป็นพิเศษ

(2.2) ไม่เป็นชื่อภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด⁽²⁾ ซึ่งได้แก่ชื่อดังต่อไปนี้

1) ชื่อประเทศรวมทั้งเขตอิสระซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับประเทศ ชื่อกลุ่มประเทศที่รู้จักกันแพร่หลาย หรือชื่อภูมิภาค

2) ชื่อทวีป หรืออนุทวีป

3) ชื่อมหาสมุทร

4) ชื่อเมืองหลวงของประเทศ

5) ชื่อทางภูมิศาสตร์อื่น ๆ เช่น ชื่อเมืองท่า จังหวัด อำเภอ ตำบล มณฑล เกาะภูเขา แม่น้ำ ทะเล หรือทะเลสาบ ที่ประชาชนโดยทั่วไปรู้จัก

ชื่อภูมิศาสตร์ข้างต้น ให้ความหมายรวมถึงชื่อย่อ และคำที่ใช้เรียกขานทั่วไปโดยไม่จำกัดเฉพาะชื่อในทางราชการ

ตัวอย่างที่เป็นชื่อภูมิศาสตร์

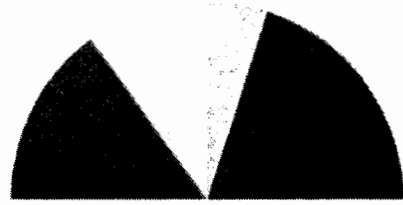
THAILAND

SOHO

(เป็นชื่อตำบลในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของชาวจีน ที่ประชาชนทั่วไปรู้จัก)

(3) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ ได้แก่ สีตั้งแต่สองสีขึ้นไปมารวมกันให้มีลักษณะพิเศษ ตัวอย่างเช่น

⁽²⁾ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) เรื่อง การกำหนดชื่อทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา 7 (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 22 มกราคม 2535

ตัวหนังสือ ตัวเลข ที่ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ ตัวหนังสือที่นำมาประดิษฐ์ให้มีลักษณะผิดแผกแตกต่างไปจากตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้กันอยู่ปกติธรรมดา เช่น นำมาเกาะเกี่ยวกันหรือประดิษฐ์เป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขสามมิติ เป็นต้น

ตัวหนังสือ ตัวเลข ที่ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ ตัวหนังสือที่นำมาประดิษฐ์ให้มีลักษณะผิดแผกแตกต่างไปจากตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้กันอยู่ปกติธรรมดา เช่น นำมาเกาะเกี่ยวกันหรือประดิษฐ์เป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขสามมิติ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

คำที่ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ คำที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ไม่มีความหมาย หรือคำแปลซึ่งไม่สามารถสื่อความหมายให้ทราบถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่างเช่น

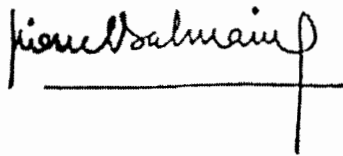
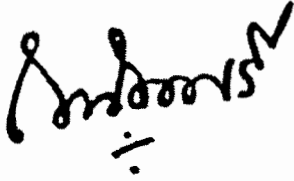

INTERSOFT

(สื่อความหมายได้ว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือคำสั่งที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก)

(4) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

ตัวอย่างเช่น

(5) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้ว โดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น (ถ้ามี)

ตัวอย่างเช่น

(6) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ ภาพต่าง ๆ ที่เราคิดขึ้นเอง แตกต่างจากสิ่งที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ หรือมีอยู่แล้วทั่ว ๆ ไป เช่น รูปลวดลายต่าง ๆ ที่คิดขึ้น รูปการ์ตูน รูปสัตว์ที่ไม่มีตัวจริง เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

ข้อยกเว้น

ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (1) หรือ (2) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามิใช่ลักษณะบ่งเฉพาะ

(3) การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมจนแพร่หลายแล้ว ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1) สินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นได้มีการจำหน่าย เผยแพร่หรือโฆษณาจนทำให้สาธารณชนในประเทศที่มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น รู้จักและเข้าใจว่าสินค้าหรือบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าหรือบริการอื่น

2) การจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการใดจนทำให้เครื่องหมายมีความแพร่หลายให้ถือว่าเครื่องหมายมีลักษณะบ่งเฉพาะเพียงที่ใช้กับสินค้าหรือบริการนั้น เท่านั้น

(3) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 23 กันยายน 2542

3) ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงตาม 1) และ 2) ให้ผู้ขอจดทะเบียนนำส่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายที่ประสงค์จะขอจดทะเบียน เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบส่งของ ตัวอย่างสินค้า ใบโฆษณาสินค้า หรือพยานหลักฐานอื่น ๆ รวมทั้งพยานบุคคล (ถ้ามี) เป็นต้น

4) ในการส่งหลักฐานตาม 3) ให้ผู้ขอจดทะเบียนส่งหลักฐานพร้อมการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย ในกรณีที่ไม่อาจกระทำได้ ให้ผู้ขอจดทะเบียนทำหนังสือขอผ่อนผันแนบมาพร้อมคำขอจดทะเบียน และให้นายทะเบียนมีอำนาจผ่อนผันได้ไม่เกิน 30 วัน ถ้าผู้ขอจดทะเบียนมิให้ส่งหลักฐานใดภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการแก้คำขอจดทะเบียนนั้นต่อไป โดยรับฟังข้อเท็จจริงเพียงเฉพาะหลักฐานเท่าที่ผู้ขอจดทะเบียนได้ส่งให้แก่นายทะเบียนไว้ (ถ้ามี)

4.2 เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย

เครื่องหมายการค้าที่ประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน (ต้องห้ามตามกฎหมาย)

(1) ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำจังหวัด

(2) ธงชาติของประเทศไทย ธงพระอิสริยยศ หรือธงราชการ

(3) พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อ พระนามาภิไธยย่อ หรือนามพระราชวงศ์

(4) พระบรมฉายาลักษณ์หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือรัชทายาท

(5) ชื่อ คำ ข้อความ หรือเครื่องหมายใด อันแสดงถึงพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือพระราชวงศ์

(6) ธงชาติ หรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมาย ขององค์การระหว่างประเทศ ตราประจำประมุขของรัฐต่างประเทศ เครื่องหมายราชการ และเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือชื่อและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

(7) เครื่องหมายราชการ เครื่องหมายกาชาด นามกาชาด หรือกาเจนีวา

(8) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรองประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายอื่นใด อันได้รับเป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น เว้นแต่ผู้ขอจดทะเบียนจะได้รับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายเช่นนั้น เป็นรางวัลสำหรับสินค้านั้นและใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้านั้น แต่ทั้งนี้ ต้องระบุปีปฏิทินที่ได้รับรางวัลด้วย

(9) เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนโยบาย

(10) เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดหรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม

(11) เครื่องหมายที่คล้ายกับ (1) (2) (3) (4) (5) (6) หรือ (7)

(12) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(13) เครื่องหมายอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (4)

รัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดให้ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน คือ

1) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับชื่อเกสชภัณฑ์สากลที่องค์การอนามัยโลกได้ขึ้นทะเบียนสงวนสิทธิการครอบครองไว้

2) เครื่องหมายและคำบรรยายซึ่งอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับชนิดของสินค้าหรือบริการ หรือสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดหรือความเป็นเจ้าของสินค้าหรือบริการ

ตัวอย่างเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน

พระปรมาภิไธยย่อ

พระราชลัญจกร

เครื่องหมายราชการ
(กระทรวงพาณิชย์)

เครื่องหมายองค์การระหว่างประเทศ
(องค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก)

สัญลักษณ์ประจำชาติ
(ประเทศสิงคโปร์)

เครื่องหมายที่ขัดต่อศีลธรรม

LOOK ! WHAT ?

4.3 ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น อันใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน จนทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า

เครื่องหมายที่จะถือว่าเป็นเครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกัน แนวทางปฏิบัติโดยทั่ว ๆ ไป จะพิจารณาจากสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) เสียงและสำเนียงเรียกขานของเครื่องหมายการค้า

ตัวอย่างเช่น

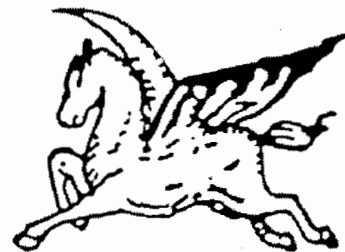
VETA	คล้ายกับ	VETTA
WAKO	คล้ายกับ	WAGO
AERO	คล้ายกับ	แอโร
DIPPEE	คล้ายกับ	ดิปปี้

(2) รูปลักษณะของเครื่องหมายการค้า

ตัวอย่างเช่น

คล้ายกับ

- (3) การวางรูปรอยประดิษฐ์
ตัวอย่างเช่น

คล้ายกับ

แม้คำว่า RUNG RUNG จะมีเสียงเรียกขานแตกต่างกับคำว่า BANG BANG แต่เครื่องหมายทั้งสองมีการวางรูปลักษณะที่คล้ายกัน สาธารณชนอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้

- (4) การใช้เครื่องหมายการค้ำนั้นกับตัวสินค้า
ตัวอย่างเช่น

SOLO

คล้ายกับ

SOLD

คำว่า SOLO กับ SOLD แม้จะมีเสียงเรียกขานต่างกัน แต่ถ้านำไปใช้กับสินค้าประเภทเครื่องเหล็ก เช่น แม่กุญแจ เมื่อประทับลงบนตัวแม่กุญแจ อักษร O และ D จะแยกความแตกต่างกันได้ยาก สาธารณชนอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้

- (5) พิจารณาจากสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้น ๆ

พิจารณาจากประเภท หรือราคาของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้ำนั้น เช่น รถยนต์ เป็นสินค้าที่มีราคาแพง ยากที่ผู้ซื้อจะสับสนหลงผิดเกี่ยวกับเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้

- (6) อื่น ๆ เช่น เจตนาของผู้จดทะเบียน กลุ่มผู้ใช้สินค้า เป็นต้น
ตัวอย่างเช่น

เกิดจากการตัดเอาคำหน้าของเครื่องหมายการค้า

adidas

และคำหลังของเครื่องหมายการค้า

Reebok

มาผสมกัน

5. ผู้มีสิทธิของจดทะเบียน

- (1) บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล
- (2) ผู้ขอจดทะเบียนหรือตัวแทนต้องมีสำนักงาน หรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้ ตั้งอยู่ในประเทศไทย

6. สิทธิในเครื่องหมายที่จดทะเบียน

- (1) เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าหรือบริการของตนตามรายการที่ได้ขอจดทะเบียนไว้
- (2) เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิที่จะโอนเครื่องหมายหรืออนุญาตให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตนสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ได้
- (3) เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต่อผู้ละเมิดเครื่องหมายการค้าของตน

7. ระยะเวลาการให้ความคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วจะมีอายุความคุ้มครอง 10 ปี นับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน และสามารถต่ออายุได้ทุก ๆ 10 ปี

8. การต่ออายุ

เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะต้องยื่นคำขอต่ออายุภายใน 90 วัน ก่อนวันสิ้นอายุ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในเวลาที่กำหนดข้างต้นถือว่า เครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว

9. การโอนหรือรับมรดกสิทธิ

สิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ ย่อมโอนหรือรับมรดกสิทธิกันได้โดยจะเป็นการโอนหรือรับมรดกพร้อมกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ได้ โดยจะต้องจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นเครื่องหมายชุดจะต้องโอนหรือรับมรดกสิทธิกันทั้งชุด

10. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน

เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว อาจขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนได้ เฉพาะในเรื่องต่อไปนี้

- (1) ยกเลิกรายการสินค้าบางอย่างที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว
- (2) ชื่อ สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพของเจ้าของเครื่องหมายการค้าและของตัวแทน ถ้ามี
- (3) สำนักงานหรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้
- (4) ยกเลิกตัวแทน
- (5) ตั้งหรือเปลี่ยนตัวแทน
- (6) สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพของผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

11. การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วจะทำสัญญาอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตน สำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้ โดยจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

คำขอจดทะเบียนอย่างน้อยต้องแสดงรายการดังต่อไปนี้

- (1) เงื่อนไขหรือข้อกำหนดระหว่างเจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้อนุญาตเป็นผู้ได้รับอนุญาต ที่จะทำให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถควบคุมคุณภาพของสินค้าของผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตได้อย่างแท้จริง
- (2) สินค้าที่จะได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า
- (3) ให้แสดงว่า ผู้อนุญาตเป็นผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิใช้เครื่องหมายการค้าแต่ผู้เดียว หรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายนั้นอีกได้

12. การเพิกถอนเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว อาจถูกเพิกถอนได้โดยเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

12.1 เพิกถอนโดยนายทะเบียน

12.1.1 เจ้าของเครื่องหมายการค้า ไม่ต่ออายุภายในกำหนดเวลา 90 วัน ก่อนสิ้นอายุ

12.1.2 เจ้าของเครื่องหมายการค้า ร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนเอง

12.1.3 เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วฝ่าฝืนหรือมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดที่นายทะเบียนกำหนดในการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

12.1.4 เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว หรือตัวแทนเลิกตั้งสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทย

12.2 เพิกถอนโดยร้องขอต่อคณะกรรมการ

12.2.1 เครื่องหมายการค้านั้น ในขณะที่จดทะเบียนมิได้เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 หรือเป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8 หรือเป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือเป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

12.2.2 เครื่องหมายการค้านั้นขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนโยบาย

12.2.3 เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ตั้งใจโดยสุจริตที่จะใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือในระหว่าง 3 ปี ก่อนที่จะมีคำร้องขอให้เพิกถอน มิได้มีการใช้เครื่องหมายการค้าโดยสุจริต สำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

12.3 เพิกถอนโดยร้องขอต่อศาล

12.3.1 ในขณะที่ร้องขอเพิกถอน เครื่องหมายการค้านั้นได้กลายเป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย สำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก

12.3.2 ภายใน 5 ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียน ผู้มีส่วนได้เสียแสดงได้ว่าตนมีสิทธิในเครื่องหมายการค้านั้นดีกว่าผู้ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

13. เครื่องหมายบริการ

ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับเครื่องหมายการค้า

14. เครื่องหมายรับรอง

ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับเครื่องหมายการค้า และมีสาระสำคัญเพิ่มเติมดังนี้

(1) ต้องมีข้อบ่งชี้ว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นที่ระบุถึง แหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพหรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

(2) เจ้าของเครื่องหมายรับรองต้องแสดงได้ว่ามีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบ่งชี้

(3) การประกาศโฆษณาจำขอตระเบียนเครื่องหมายรับรองจะต้องระบุถึงสาระสำคัญของข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองไว้ด้วย

(4) เครื่องหมายรับรองที่จะรับจดทะเบียนได้จะต้องเป็นเครื่องหมายรับรองที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน

(5) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองจะต้องไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อประโยชน์ของสาธารณชน

(6) เจ้าของเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้ว จะใช้เครื่องหมายนั้นกับสินค้าหรือบริการของตนเองไม่ได้ และจะอนุญาตให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับรองโดยใช้เครื่องหมายนั้นก็ได้

(7) การอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายรับรองกับสินค้าหรือบริการของบุคคลนั้น ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรอง

(8) การโอนสิทธิในเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะกระทำได้อต่อเมื่อ

(8.1) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนโดยผู้รับโอนสามารถแสดงได้ว่ามีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

(8.2) ทำเป็นหนังสือ และ

(8.3) จดทะเบียนต่อนายทะเบียน

(9) สิทธิในเครื่องหมายรับรองสิ้นสุดลง เมื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นตายหรือสิ้นสภาพบุคคล

15. เครื่องหมายร่วม

ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

16. จำพวกสินค้าและบริการ

จำพวกสินค้าและบริการได้นำระบบการจัดจำพวกสินค้าและบริการตาม INTERNATIONAL CLASSIFICATION OF GOODS AND SERVICES มาใช้ ซึ่งได้แบ่งสินค้าเป็น 34 จำพวก และบริการ 8 จำพวก ดังนี้

รายการจำพวกสินค้าและบริการ

สินค้า

จำพวกที่ 1

ผลิตภัณฑ์เคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ การถ่ายภาพ เกษตรกรรม การทำสวน การป่าไม้ เรซินเทียมที่ยังไม่ผ่านกระบวนการผลิต พลาสติกที่ยังไม่ผ่านกระบวนการผลิต ปุ๋ยธรรมชาติ สารประกอบที่ใช้ดับเพลิง สารผสมและวัสดุที่เตรียมสำหรับใช้ในการบัดกรี สารเคมีที่ใช้สำหรับเก็บรักษาผลิตภัณฑ์อาหาร สารที่ใช้ฟอกหนัง สารยัดติดที่ใช้ในอุตสาหกรรม

จำพวกที่ 2

สีทาน้ำมันเคลือบทำให้เกิดเงา แล็กเกอร์ สารกันสนิมและสารป้องกันการผุของเนื้อไม้ เชื้อสีสารผสม เพื่อให้สีไม่ตก ยางไม้ธรรมชาติ แผ่นและผงโลหะที่ใช้สำหรับทาสีและตกแต่ง

จำพวกที่ 3

วัสดุที่เตรียมสำหรับการชักฟอกและสารที่ใช้ในการชักกรีด วัสดุที่เตรียมสำหรับการทำความสะอาด ขัด ขูดและลบรอย สบู่ เครื่องหอม หัวน้ำมันหอมระเหย เครื่องสำอาง น้ำมันใส่ผม ยาสีฟัน

จำพวกที่ 4

น้ำมันและน้ำมันชนิดหนาที่ใช้ในอุตสาหกรรม (เว้นแต่น้ำมันที่มีไขมันและน้ำมันหอมระเหย) น้ำมันหล่อลื่น สารประกอบที่ใช้ดูดซับและระงับฝุ่น สิ่งที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง (รวมทั้งน้ำมันรถยนต์) และโคมไฟ เทียนไข และไส้ตะเกียง

จำพวกที่ 5

สารประกอบในการรักษาโรค รักษาสัตว์และรักษาสุขภาพอนามัย อาหารดัดแปลงเพื่อใช้ในการแพทย์และอาหารสำหรับทารก ผ้ายางปิดแผล วัสดุสำหรับท่อหุ้มแผล วัสดุสำหรับใช้อุดฟัน ขี้ผึ้งทันตกรรม ยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับชำระล้างวัตถุ สารประกอบที่เตรียมใช้กำจัดสัตว์ทำลายพืช เห็ดรา และวัชพืช

จำพวกที่ 6

โลหะธรรมดาและโลหะผสม วัสดุก่อสร้างซึ่งเป็นโลหะ สิ่งก่อสร้างที่เคลื่อนย้ายได้ซึ่งทำด้วยโลหะ วัสดุโลหะที่ใช้ทำทางรถไฟ เคเบิลและลวดที่ใช้เหล็กธรรมดา เครื่องเหล็กและอุปกรณ์ที่เป็นเครื่องเหล็ก ท่อโลหะและหลอดโลหะ ตู้โทรศัพท์ สินค้าที่ทำด้วยโลหะธรรมดาที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น แร่ต่าง ๆ

จำพวกที่ 7

เครื่องจักรและเครื่องมือกล มอเตอร์ (เว้นแต่มอเตอร์ที่ใช้สำหรับยานพาหนะทางบก) เครื่องต่อและสายพาน (เว้นแต่ที่ใช้สำหรับยานพาหนะทางบก) เครื่องมือที่ใช้ในเกษตรกรรมขนาดใหญ่ เครื่องฟักไข่

จำพวกที่ 8

เครื่องมือที่ใช้มือและอุปกรณ์ เครื่องตัด ส้อม และช้อน อาวุธที่ใช้สะพาย มีดโกน

จำพวกที่ 9

เครื่องมือและอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ การเดินเรือ การสำรวจไฟฟ้า การถ่ายรูป การถ่ายภาพ ภาพยนตร์ เกี่ยวกับสายตา การชั่ง การวัด การให้สัญญาณ การตรวจสอบ (ควบคุม) การช่วยชีวิต และการสอน เครื่องอัดเสียง เครื่องรับส่งหรือทำซ้ำภาพหรือเสียง เครื่องส่งข้อมูลโดยใช้กระแสแม่เหล็ก จานอัดเสียง เครื่องขยายของอัตโนมัติ และเครื่องกลสำหรับใช้กับอุปกรณ์เกี่ยวกับเหรียญ เครื่องคิดเงิน เครื่องคิดเลข และเครื่องจักรประมวลผลข้อมูล อุปกรณ์ดับเพลิง

จำพวกที่ 10

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในทางศัลยกรรม อายุรกรรม ทันตกรรม และรักษาสัตว์ แขน ขา ตา และฟันเทียม สิ่งที่ใช้ในการทำกายภาพบำบัด วัสดุใช้ในการเย็บแผลหรือต่อกระดูก

จำพวกที่ 11

เครื่องที่ใช้สำหรับให้แสงสว่าง ความร้อน กำเนิดไอน้ำ ปิ้งอาหาร ทำให้เย็น ทำให้แห้ง ระบายอากาศ จำหน่ายและสุขภัณฑ์

จำพวกที่ 12

ยานพาหนะ เครื่องที่ใช้สำหรับเดินทางโดยทางบก ทางอากาศและทางน้ำ

จำพวกที่ 13

อาวุธปืน ยุทโธปกรณ์ที่ใช้ในการยิงกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้ไฟ

จำพวกที่ 14

โลหะมีค่าและโลหะผสม และสินค้าซึ่งประกอบ หรือเคลือบด้วยโลหะมีค่าที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น เครื่องเพชรพลอย หินมีค่า อุปกรณ์เกี่ยวกับการบอกหรือการนับเวลา

จำพวกที่ 15

เครื่องดนตรี

จำพวกที่ 16

กระดาษ กระดาษแข็งและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากวัสดุดังกล่าวซึ่งไม่อยู่ในจำพวกอื่น สิ่งตีพิมพ์ วัสดุเย็บปกหนังสือ ภาพถ่าย เครื่องเขียน กาวที่ใช้กับเครื่องเขียนหรือที่ใช้ตามบ้าน วัสดุที่ศิลปินใช้แปรงระบายสี เครื่องพิมพ์ดีดและเครื่องใช้สำนักงาน (เว้นแต่เครื่องเฟอร์นิเจอร์) วัสดุที่ใช้ในการสอนหรือฝึกหัด (ยกเว้นอุปกรณ์) วัสดุพลาสติกที่ใช้ในการหีบห่อ (ซึ่งไม่อยู่ในจำพวกอื่น) ไฟ ตัวพิมพ์ แม่พิมพ์

จำพวกที่ 17

ยาง ยางกัตตะเพอชะ ยางไม้ แร่ใยหิน แร่ไมคาและสินค้าที่ทำจากวัสดุเหล่านี้ ซึ่งไม่อยู่ในจำพวกอื่น พลาสติกที่ใช้ในอุตสาหกรรมชนิดเหลว วัสดุสำหรับการบรรจุหีบห่อ การอุดและการป้องกันไฟฟ้ารั่ว ท่ออ่อนที่ไม่ใช่โลหะ

จำพวกที่ 18

หนังฟอกและหนังเทียม และสิ่งที่ทำด้วยหนังหรือหนังเทียมที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น หนังสือตีพิมพ์ขนาดใหญ่และกระเป๋าเดินทาง ร่ม ร่มกันแดดและไม้เท้า แส้ บังเหียนและเครื่องอาบนํ้า

จำพวกที่ 19

วัสดุก่อสร้างที่ไม่ได้ทำจากโลหะ ท่อที่ใช้ในการก่อสร้างที่มีได้ทำจากโลหะ ยางมะตอย น้ำมันดิบ สิ่งก่อสร้างที่เคลื่อนย้ายได้ที่ไม่ใช่โลหะ เสาหินที่ไม่ใช่โลหะ

จำพวกที่ 20

เครื่องเฟอร์นิเจอร์ กระจก กรอบรูป สีนํ้า (ที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น) ที่ทำด้วยไม้ ไม้ก๊อก ไม้จำพวกกกและอ้อ ไม้จำพวกไผ่ หวายและอ้อย หวาย กระจุก เขา งา กระจุกในปากปลาวาฬ เปลือกหอย อ่าฟัน หอยมุก แร่ไฮเดรตเตตแมกนีเซียมซิลิเกต และวัตถุหรือพลาสติกที่ใช้แทนวัสดุเหล่านี้

จำพวกที่ 21

เครื่องใช้และภาชนะที่ใช้ในครัวเรือน (ซึ่งไม่ได้ทำหรือเคลือบด้วยโลหะมีค่า) หวี และฟองน้ำ แปรง (นอกจากแปรงทาสี) วัสดุที่ใช้ทำแปรง เครื่องมือและวัสดุทำความสะอาด ฝอยเหล็กที่ใช้ขัดหรือถูแก้ว (ยกเว้นที่ใช้ในการก่อสร้าง) เครื่องแก้ว เครื่องเคลือบ และเครื่องปั้นดินเผาที่มีได้อยู่ในจำพวกอื่น

จำพวกที่ 22

เชือก สายป่าน ตาข่าย เต็นท์ ผ้าใบบังแดด ผ้าคลุม ผ้าใบเรือ กระจอบ และถุงที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น วัสดุทำเบาะหรือยัดไส้ (ยกเว้นยางหรือพลาสติก) วัสดุเส้นใยทอผ้า

จำพวกที่ 23

เส้นด้ายดิบและเส้นด้ายที่ใช้ในการทอหรือเย็บผ้า

จำพวกที่ 24

ผ้าและผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่มีได้อยู่ในจำพวกอื่น ผ้าคลุมเตียงและผ้าคลุมโต๊ะ

จำพวกที่ 25

เสื้อผ้า รองเท้า สิ่งที่ใช้ปกคลุมศีรษะ

จำพวกที่ 26

ลูกไม้และผลิตภัณฑ์เย็บปักถักร้อย ริบบิ้นและดินเงินดินทอง กระจุกม ตะขอมและห้วง เข็มหมุด และเข็ม ดอกไม้เทียม

จำพวกที่ 27

พรม พรมผืนเล็ก ๆ เสื้อและเครื่องปลูลาด พรมน้ำมันและวัสดุอื่นที่ใช้ปูพื้นห้อง ม่าน (ที่ไม่ได้ทำด้วยสิ่งทอ)

จำพวกที่ 28

เครื่องเล่นเกมส์และของเล่น อุปกรณ์เล่นยิมนาสติกและเล่นกีฬาที่มีได้อยู่ในจำพวกอื่น สิ่งที่ใช้ประดับและตกแต่งต้นคริสต์มาส

จำพวกที่ 29

เนื้อสัตว์ เนื้อปลา เนื้อเป็ด เนื้อไก่ เนื้อสัตว์ล่า น้ำซุบที่สกัดจากเนื้อ ผลไม้และผักตอง หรือเชื่อม ผลไม้และผักแห้ง และผลไม้และผักที่ปรุงสำเร็จ เยลลี่ แยม ไซ้ นมและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากนม น้ำมันและไขมัน สำหรับรับประทาน น้ำเคล้าสลัด อาหารที่เก็บรักษาไว้หรือตอง

จำพวกที่ 30

กาแฟ ชา โกโก้ น้ำตาล ข้าว มันสำปะหลัง สาเก กาแฟเทียม แป้ง และสิ่งที่ทำจากธัญพืช ขนมปัง แป้งอบและลูกกวาด ไอศกรีม น้ำผึ้ง น้ำเชื่อม เชื้อยีสต์ แป้งทำขนมปัง เกลือ มัสตาด น้ำสมสายชูกลิ่น เครื่องชुरส (ยกเว้นน้ำเคล้าสลัด) เครื่องเทศ น้ำแข็ง

จำพวกที่ 31

ผลิตภัณฑ์และผลิตผลทางการเกษตร สวนครัวและป่าไม้ซึ่งไม่อยู่ในจำพวกอื่น สัตว์ที่มีชีวิต พืช และผักสด เมล็ดพืช ต้นไม้และดอกไม้ที่มีชีวิต อาหารสัตว์ ข้าวบาร์เลย์

จำพวกที่ 32

เบียร์ น้ำแร่ น้ำอัดลมและเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์อื่น ๆ เครื่องดื่มรสผลไม้และน้ำผลไม้ น้ำเชื่อมและส่วนผสมเครื่องดื่มอื่น ๆ

จำพวกที่ 33

เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ (ยกเว้นเบียร์)

จำพวกที่ 34

ยาสูบทั้งที่ยังเป็นวัตถุดิบและผลิตแล้ว อุปกรณ์ที่ใช้ในการสูบบุหรี่ ไม้ขีดไฟ

บริการ

จำพวกที่ 35

การโฆษณาและธุรกิจ

จำพวกที่ 36

การประกันภัยและการเงิน

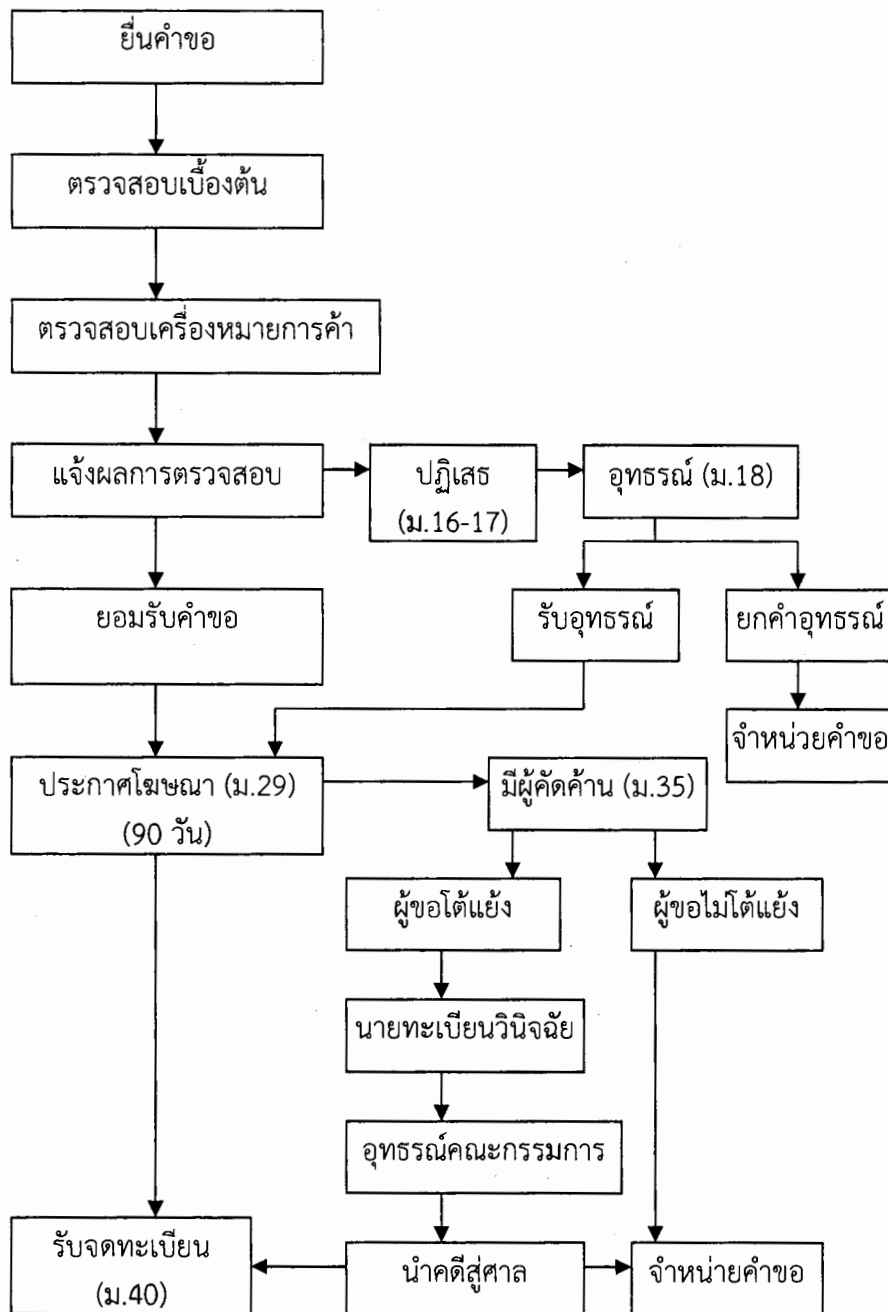
การก่อสร้างและซ่อมแซม	จำพวกที่ 37
การสื่อสาร	จำพวกที่ 38
การขนส่งและคลังสินค้า	จำพวกที่ 39
การจัดการเกี่ยวกับวัสดุ	จำพวกที่ 40
การศึกษาและบันเทิง	จำพวกที่ 41
เบ็ดเตล็ด	จำพวกที่ 42

17. ค่าธรรมเนียม

(1) ค่าขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการ อย่างละ	500 บาท
(2) แม่พิมพ์รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมที่มีด้านกว้าง หรือด้านยาวเกิน 5 เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน	เซนติเมตรละ	100 บาท
(3) ค่าคัดค้านการจดทะเบียนตาม (1)	ฉบับละ	1,000 บาท
(4) ค่าขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	1,000 บาท
(5) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการ อย่างละ	300 บาท
(6) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	100 บาท
(7) ค่าขอจดทะเบียนการโอนหรือรับมรดกสิทธิใน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	1,000 บาท
(8) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตาม (5)	คำขอละ	200 บาท

(9) คำขอต่ออายุการจดทะเบียนตาม (5)	สินค้าหรือบริการ	
	อย่างละ	1,000 บาท
(10) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตาม (5)	ฉบับละ	500 บาท
(11) คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	500 บาท
(12) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	1,000 บาท
(13) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตาม (12)	คำขอละ	200 บาท
(14) คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (12)	คำขอละ	200 บาท
(15) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียนตาม (1) (7) หรือ (11)	คำขอละ	100 บาท
(16) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง		
(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	100 บาท
(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	200 บาท
(17) อุทธรณ์		
(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 27 หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา 37	ฉบับละ	2,000 บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	1,000 บาท
(18) การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบเครื่องหมายดังกล่าว		
เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	100 บาท
(19) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม		
เป็นชุดพร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	200 บาท
(20) การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	10 บาท
(21) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน		
(ก) เอกสารไม่เกิน 10 หน้า	ฉบับละ	10 บาท
(ข) เอกสารเกิน 10 หน้า	ฉบับละ	100 บาท
(22) การขอคำรับรองจากนายทะเบียนเกี่ยวกับรายการจดทะเบียน	ฉบับละ	50 บาท
(23) คำขออื่น ๆ	คำขอละ	100 บาท

ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไทย

ที่มา : ความรู้เบื้องต้นด้านทรัพย์สินทางปัญญา, กรมทรัพย์สินทางปัญญา

กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา.. การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเกี่ยวกับ รสชาติ กลิ่น และเสียง*

การค้าขายของมนุษย์ในระยะแรก เป็นการค้าขายภายในท้องถิ่นเดียวกัน จึงมีลักษณะเป็นการค้าขายแบบตัวต่อตัว การค้าเช่นนี้ผู้บริโภคจะรู้จักสินค้าและตัวผู้ผลิตสินค้าเป็นอย่างดี ในระยะนี้จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีเครื่องหมายการค้า ต่อมาผู้ผลิตที่ประสบความสำเร็จขยายกิจการออกไปต่างท้องถิ่น จึงต้องการเครื่องหมายที่จะทำให้ผู้บริโภคจากถิ่นอื่นจำแนกแยกแยะสินค้าของตนออกจากสินค้าของผู้อื่นได้ ในช่วงเวลานี้เป็นการเริ่มต้นมีการใช้เครื่องหมายการค้า แต่ช่วงเวลาดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าเกิดขึ้นเมื่อใด ดังนั้น จึงไม่อาจทราบได้ว่าเครื่องหมายการค้าจะเริ่มมีการใช้มาตั้งแต่เมื่อใด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเครื่องหมายการค้า นั้น เปรียบเสมือนนามของสินค้า

กฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ คือ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัตินิยามคำว่า "เครื่องหมายการค้า" หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น แตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น และคำว่า "เครื่องหมาย" ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกัน จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เครื่องหมายการค้าจึงหมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น แตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

เครื่องหมายการค้าตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มีทั้งหมด 12 ลักษณะสามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่หนึ่ง เครื่องหมายภาพ (รูป) ได้แก่ ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม

กลุ่มที่สอง เครื่องหมายคำ ได้แก่ ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ

กลุ่มที่สาม เครื่องหมายกลุ่มของสี ได้แก่ สีตั้งแต่สองสีขึ้นไป ส่วนสีเพียงสีเดียวไม่ถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้าเพราะกฎหมายใช้คำว่า

กลุ่มสี่กลุ่มที่สี่ เครื่องหมายรูปทรงของวัตถุ ได้แก่ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่เป็น

ลักษณะของสินค้า เช่น ขวดทรงโค้งเป็นร่องๆ

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ <http://intellectualpropertyinlaw.blogspot.com/2011/08/blog-post.html>

ปัจจุบันนานาชาติต่างให้การรับรองคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและทัศนคติคนในชาติที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับในการให้ความคุ้มครอง และคุ้มครองสิทธิแตกต่างกัน ผลแห่งการนี้ทำให้การตกลงทำการค้าระหว่างประเทศมีข้อขัดข้อง กล่าวคือ ประเทศที่มีระดับการคุ้มครองที่สูงกว่า ต้องการให้ประเทศที่มีระดับการให้ความคุ้มครองที่ต่ำกว่าให้ความคุ้มครองสิทธิในในระดับเดียวกับตน ตัวอย่างเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งมีระดับในการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าที่เปิดกว้าง โดยให้การรับรองและคุ้มครองไปถึงเครื่องหมายการค้าที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา เช่น เสียง กลิ่น หรือรสชาติ เมื่อประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการเปิดการค้าเสรีกับประเทศใดก็ต้องการให้ประเทศนั้นๆ รับรองและคุ้มครองสิทธิในเครื่องหมายการค้าในระดับเดียวกับที่ตนให้ความคุ้มครอง ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ระหว่างการเจรจากับประเทศสหรัฐอเมริกาในเรื่องนี้

จากการศึกษาพบว่า ในกลุ่มประเทศที่ให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ เช่น ประเทศแคนาดา สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เยอรมนี และออสเตรเลีย กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น หรือรสชาติ จะต้องทำการนำเสนอกราฟฟิกของเครื่องหมายการค้านั้นๆ ให้มีความชัดเจนและแน่นอน ส่วนหลักเกณฑ์การนำเสนออันนี้อาจแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ เช่น "เครื่องหมายการค้าเสียง" ก็กำหนดให้ทำการนำเสนอกราฟฟิกที่แตกต่างกัน จำแนกออกได้ดังนี้

โดยวิธีการบันทึกเสียงที่จะทำการจดทะเบียนใส่เทปหรือซีดีสามดลัับหรือแผ่น

- ทำการนำเสนอในรูปของกราฟเสียง
- ทำการนำเสนอในรูปของตัวโน้ต
- การเขียนคำบรรยายลักษณะเสียงที่ทำการจดทะเบียน

ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของเสียงที่จะทำการจดทะเบียน เราจะบันทึกเสียงที่เกิดขึ้นมาได้ อย่างไร จากประวัติศาสตร์ทำให้ทราบว่าในปี ค.ศ. 1877 โทมัส อัลวา เอดิสัน นักประดิษฐ์ที่มีชื่อเสียงของโลก ทำการประดิษฐ์เครื่องบันทึกเสียง โดยกักเสียงไว้ในแกนแผ่นฟอยล์ (ดีบุก) แล้วนำเข้ากับแผ่นสันสะเทือนมาใช้ร่วมด้วยก็จะสามารถดึงเสียงออกมาจากแกนฟอยล์ได้เครื่องบันทึกเสียงดังกล่าว เรียกว่า เครื่องโฟโนกราฟ ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องบันทึกเสียงเครื่องแรกของโลก เป็นต้นแบบของเครื่องบันทึกเสียงในปัจจุบัน

จากบทความของ Helen Keller กล่าวว่า กลิ่นเป็นผู้วิเศษที่มีศักยภาพสามารถนำพาพวกเราไปเป็นระยะทางหลายพันไมล์ และช่วงเวลาทั้งหมดที่เราที่พวกเรายังมีชีวิตอยู่ (smell is a potent wizard that transports us across thousands of miles and all the years we have lived)[4] บทความของ Helen Keller ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากลิ่นมีความสำคัญต่อมนุษยชาติเพียงใด สำหรับ "เครื่องหมายการค้ากลิ่น" ก็กำหนดให้ทำการนำเสนอกราฟฟิกที่แตกต่างกันจำแนกออกได้ดังนี้

การแสดงข้อมูลทางเคมี

- การให้คำอธิบายด้วยวิธีการเขียนคำบรรยาย
- ด้วยวิธีการฝากตัวอย่างของกลิ่น
- การใช้วิธีการทั้งหลายรวมกันในการพิจารณา

ส่วน "เครื่องหมายการค้ารสชาติ" นั้นแม้จะยังไม่มีคำขอใดๆ ได้รับการจดทะเบียนก็ตาม แต่กฎหมายทั้งในระดับสัญญา อนุสัญญา ข้อตกลง รวมทั้งกฎหมายภายในก็เปิดช่องการจดทะเบียนโดยมีหลักเกณฑ์ว่า การนำเสนอกราฟฟิคนั้น จะต้องทำให้เกิดความชัดเจนแน่นอน โดยสามารถเทียบเคียงได้กับการเสนอกราฟฟิคในเรื่องกลิ่นได้ดังนี้

การแสดงข้อมูลทางเคมี

- การให้คำอธิบายด้วยวิธีการเขียนคำบรรยาย
- ด้วยวิธีการฝากตัวอย่างของรสชาติ
- การใช้วิธีการทั้งหลายรวมกันในการพิจารณา

ผลจากการศึกษานี้จะเห็นได้ว่า สิ่งใดที่สามารถทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้าได้แม้สิ่งๆ นั้นจะไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา เช่น เสียง กลิ่น หรือรสชาติ ก็สมควรให้การรับรองและคุ้มครองด้วยเช่นกัน ตามที่นานาประเทศที่มีความอารยะเล็งเห็นผลประโยชน์อันพึงได้รับจากเครื่องหมายการค้าดังกล่าว ต่างขานรับโดยเข้ารับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าประเภทนี้อย่างแพร่หลาย ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยสมควรที่จะปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพื่อให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติ เป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถทำการจดทะเบียนได้

สำหรับประเทศไทยมีนโยบายทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) โดยได้ทำการเจรจาในระดับทวิภาคีกับประเทศคู่ค้าสำคัญๆ หลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยเฉพาะการทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทย-สหรัฐอเมริกานั้น ครอบคลุมถึงเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญและผลักดันอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ คาดว่าการเจรจาจะครอบคลุมเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาในทุกๆ เรื่อง เช่น สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดเมนเนม และการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า ซึ่งสหรัฐอเมริกามีความต้องการที่จะให้ขยายการคุ้มครองรวมถึงเครื่องหมายการค้าอื่นๆ นอกจากเครื่องหมายการค้าที่สามารถรับรู้ทางสายตาโดยความตกลงการค้าเสรีกำหนดไว้ว่า ประเทศที่เป็นคู่สัญญาต้องรับรองเครื่องหมายการค้าที่ไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตา (Invisible mark) ซึ่งได้แก่ เครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติ แต่เนื่องจาก เสียง กลิ่น หรือรสชาติ มีสภาพไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตา มีความแตกต่างจากสิ่งที่น่าสนใจประดิษฐ์เป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถรับรู้ทางสายตาโดยสิ้นเชิง จึงไม่อาจนำหลักการบางประการที่กำหนดไว้สำหรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่สามารถรับรู้ทางสายตามาใช้บังคับได้ เช่น หลักเกณฑ์สำคัญของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประการหนึ่ง คือ เครื่องหมายการค้า นั้นจะต้องไม่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นจดทะเบียนไว้แล้ว ด้วยเหตุดังกล่าวจึงต้องเก็บตัวอย่างของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ เพื่อไว้ใช้เปรียบเทียบกับเครื่องหมายการค้าที่นำมาจดทะเบียนภายหลัง วิธีการเก็บตัวอย่างเครื่องหมายการค้าที่สามารถรับรู้ทางสายตาโดยใช้บังคับได้ สามารถกระทำได้โดยง่ายด้วยการนำตัวอย่างภาพมาเก็บไว้ ต่อมาแม้กาลจะผ่านไปในระยะเวลาที่ได้รับการคุ้มครองตัวอย่างที่เก็บไว้ก็จะไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก แต่เสียง กลิ่น หรือรสชาติ เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น การเก็บตัวอย่างเพื่อระบุลักษณะบ่งเฉพาะมีความยุ่งยากซับซ้อน ต้องใช้วิทยาการทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่สูงกว่าทั้งเมื่อเก็บรักษาไว้ภายในระยะเวลาที่ได้รับการคุ้มครอง ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงผิดไปจากเดิมมาก ประกอบกับเพิ่งมีการนำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าได้ไม่นานนัก จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติ

อยู่มาก ยิ่งกว่านั้นพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ของประเทศไทยซึ่งใช้บังคับเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าอยู่ในขณะนี้มิได้ให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติโดยที่นานาอารยประเทศเริ่มนำเสียง กลิ่น หรือรสชาติ มาใช้เป็นเครื่องหมายการค้า

จึงเป็นการสมควรที่จะศึกษาถึงหลักเกณฑ์การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของเสียง กลิ่น หรือรสชาติ ตลอดจนแนวทางวิธีปฏิบัติของประเทศต่างๆ ที่ให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเหล่านี้ เพื่อทราบถึงความเหมาะสมตลอดจนข้อดีข้อเสียในการนำเสียง กลิ่น หรือรสชาติ มาใช้เป็นเครื่องหมายการค้า อันเป็นการติดตามความเจริญก้าวหน้าของกฎหมายในด้านนี้ ยิ่งกว่านั้น หากในอนาคตอันใกล้ ประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติ ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษา เปรียบเทียบการใช้กฎหมายดังกล่าวจากประเทศต่างๆ ไว้ล่วงหน้าเพื่อทราบถึงหลักเกณฑ์และปัญหาในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้น เพื่อนำมากำหนดเป็นหลักการมาตรฐานที่มีความเหมาะสมกับประเทศไทยต่อไป เพราะหากมิได้มีการศึกษาไว้ก่อนก็อาจจะทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหาย หรือได้รับประโยชน์ไม่เต็มที่ก็ได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาหลักเกณฑ์การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของเสียง กลิ่น หรือรสชาติ ตลอดจนแนวทางวิธีปฏิบัติของประเทศต่างๆ ที่ให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเหล่านี้ เพื่อกำหนดแนวทางและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติ ให้สอดคล้องกับนานาอารยประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องหมายที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีปรากฏในประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2543) เรื่องเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับชื่อเกสรณ์ภัณฑ์สากลที่องค์การอนามัยโลกได้ขึ้นทะเบียนสงวนสิทธิการครอบครองไว้
2. เครื่องหมายและคำบรรยาย ซึ่งอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับชนิดของสินค้าหรือบริการ หรือสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดหรือความเป็นเจ้าของสินค้าหรือบริการ

การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย*

บทความนี้เป็นการสรุปเนื้อหาจากงานวิทยานิพนธ์ที่มุ่งเน้นการศึกษาในประเด็นการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย ที่ศึกษาเฉพาะกรณีเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ

ในอดีตประเทศไทยมิได้ให้ความสำคัญต่อเครื่องหมายการค้ามากนัก ต่อมา มีชาวต่างประเทศเข้ามาค้าขายทำให้เครื่องหมายการค้าเริ่มเข้ามามีบทบาทเป็นที่รู้จักในประเทศไทย เมื่อมีเครื่องหมายการค้าจากสินค้าของชาวต่างชาติเข้ามาในไทยมากขึ้น ชาวต่างชาติจึงเรียกร้องให้ประเทศไทยออกกฎหมายเครื่องหมายการค้าขึ้นเพื่อให้มีการรับรองและคุ้มครองเครื่องหมายการค้าของตน ประเทศไทยจึงได้จัดตั้ง “หอทะเบียนเครื่องหมายการค้า” ขึ้น และตรากฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าขึ้นเป็นฉบับแรกเมื่อปี พ.ศ. 2457 โดยใช้ชื่อพระราชบัญญัติลักษณะเครื่องหมายและยี่ห้อการค้า พ.ศ. 2457 (Law on Trade Marks and Trade Name of B.E.2457) เมื่อมีการค้าขายขยายตัวมากขึ้นอย่างรวดเร็ว งานเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าก็มากขึ้นด้วย จึงมีการตั้งกรมทะเบียนการค้าขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2466 ต่อมามีการตราพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 ขึ้นมาใช้บังคับ หลังจากนั้นมีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกสองครั้ง คือ เมื่อ พ.ศ. 2476 และ พ.ศ. 2504 ต่อมาเมื่อปี 2534 มีการตราพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ออกใช้บังคับเนื่องจากพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วบทบัญญัติต่างๆ จึงล้าสมัย และได้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474

ความหมายของเครื่องหมายการค้า

มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ได้นิยามคำว่า เครื่องหมายการค้า หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นหมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น แตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น และคำว่า เครื่องหมาย ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกัน ซึ่งเครื่องหมายการค้าเหล่านี้ล้วนมองเห็นได้ด้วยตาทั้งสิ้น (Visible Mark) สำหรับสิ่งอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในบทบัญญัตินี้ดังกล่าว เช่น เสียง กลิ่น หรือรสชาติ แม้จะทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้าได้อย่างสมบูรณ์ ก็ไม่ถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

หน้าที่ของเครื่องหมายการค้า

- หน้าที่บอกความแตกต่างของสินค้า
- หน้าที่บอกแหล่งที่มาของสินค้า
- หน้าที่ประกันคุณภาพของสินค้า
- หน้าที่ในการโฆษณา

* ที่มา : วิทยานิพนธ์ของ อติชวัน ธรรมพนิชวัฒน์ . การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ . วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต , 2548.

เครื่องหมายการค้าที่อาจจดทะเบียนได้

- เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เช่น ตราแผ่นดิน ธงชาติ ธงราชการ พระปรมาภิไธย พระบรมฉายาลักษณ์ เครื่องหมายราชการ เป็นต้น
- ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว

ปัจจุบัน เครื่องหมายการค้าได้มีพัฒนาการไปอีกระดับ โดยมีการนำสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา เช่น เสียง กลิ่น หรือรสชาติมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้า โดยในบางประเทศนั้นเสียงกับกลิ่นก็ได้มีองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาได้รับรองให้เป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถจดทะเบียนได้ ส่วนรสชาติยังไม่มียุติหรือหน่วยงานใดหรือประเทศใดให้การรับรองเป็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนได้

แม้ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มียุติหมายรับรองคุ้มครองให้ เสียง กลิ่น รสชาติ เป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถจดทะเบียนได้ แต่มีสินค้าบางชนิดใช้เสียง กลิ่น หรือรสชาติเป็นเครื่องหมายการค้า อยู่แล้ว เช่น เพลงไตเติ้ลของเครื่องเกม play station หรือเสียงตอนเปิดและปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ของบริษัทอินเทล และรถขายไอศกรีมหลายยี่ห้อที่มีการใช้เสียงดนตรี เสียงพูดหรือทั้งเสียงดนตรีและเสียงพูด จนเป็นเอกลักษณ์ทำให้ผู้ฟังทราบว่าเป็นของสินค้ายี่ห้อใด ตัวอย่างของกลิ่นที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้า เช่น ปากกาหลายยี่ห้อที่มีการนำกลิ่นหอมบางอย่างมาใส่ในน้ำหมึก กระดาษจดหมาย กระดาษปรายงาน นอกจากนี้ยังมีกระดาษชำระหลายชนิดมีการนำกลิ่นหอมบางอย่างนำมาเป็นส่วนประกอบในกระดาษ ยาจุดกันยุง เป็นต้น

สนธิสัญญา ข้อตกลง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เสียง กลิ่น และรสชาติ

ในอดีตจนถึงปัจจุบันเครื่องหมายการค้าส่วนใหญ่ถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะเครื่องหมายการค้าประเภทที่มองเห็นได้ด้วยตา (Visible mark) ต่อมาได้มีแนวความคิดว่าเครื่องหมายการค้าไม่ควรถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะเครื่องหมายการค้าประเภทที่มองเห็นได้ด้วยตาเท่านั้น ปัจจุบันมีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเพียง 3 ประเภท คือ เครื่องหมายการค้าเสียง (Sound Marks) เครื่องหมายการค้ากลิ่น (Smell Marks) และเครื่องหมายการค้ารสชาติ (Taste Marks)

การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าดังกล่าว มีสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศหลายฉบับ เช่น สนธิสัญญากรุงปารีส ข้อตกลงกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) และกฎหมายภายในของประเทศบางฉบับ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งประเทศต่าง ๆ หลายประเทศที่อยู่ใกล้เคียงประเทศสหรัฐอเมริกา สนธิสัญญา อนุสัญญา ข้อตกลง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น และรสชาติ มีดังนี้

1. สนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่สำคัญ มี 5 ฉบับ ดังนี้

1.1 สนธิสัญญากรุงปารีส The Paris Convention (Revised, Stockholm 14 July, 1967) สามารถนำเอาเสียง กลิ่น รสชาติ มาเป็นเครื่องหมายการค้าได้

1.2 ข้อตกลงกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) กลุ่มประเทศสหภาพยุโรปร่วมกันจัดทำข้อตกลง EU Harmonisation Directive First Council Directive of December 21, 1988 (89/104/EEC) เพื่อใช้บังคับเฉพาะในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า นั้น บัญญัติว่า เครื่องหมายการค้า คือ เครื่องหมายใดๆ ที่สามารถแสดงออกมาในรูปกราฟฟิก ภายใต้เงื่อนไขว่า เครื่องหมายนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะที่สามารถแยกแยะสินค้าหรือบริการจากบุคคลหรือบริการอื่นได้ ดังนั้น หากเสียง กลิ่น หรือรสชาติ สามารถแยกแยะสินค้าหรือบริการได้ และผู้ขอจดทะเบียนสามารถแสดงออกมาในรูปของกราฟฟิก ก็สามารถทำการจดทะเบียนเสียง กลิ่น หรือรสชาติ เป็นเครื่องหมายการค้าได้ตามความหมายของข้อตกลงนี้

1.3 ข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ : North America Free Trade Agreement (NAFTA) (December 17, 1992, 32 I.L.M.289) มาตรา 1708 (1) บัญญัติว่า เครื่องหมายการค้า หรือการรวมกันของเครื่องหมาย ซึ่งสามารถจำแนกแยกแยะสินค้าหรือบริการของบุคคลหนึ่งจากอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย ชื่อบุคคล การออกแบบ ข้อความ ตัวเลข สี สิ่งที่มีรูปร่าง หรือรูปร่างรูปทรงสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ เครื่องหมายการค้าประกอบด้วย เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายร่วม รวมทั้งเครื่องหมายรับรองด้วย เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการขอจดทะเบียน เครื่องหมายจะต้องเป็นสิ่งที่มีมองเห็นได้ด้วยตา อย่างไรก็ตาม การตกลงครั้งหลังนี้ได้มีวัตถุประสงค์ให้เสียงเป็นเครื่องหมายได้ด้วย

1.4 ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า Agreement on Trade Related Intellectual Property Rights : (TRIPs) Z April ๑๕ ,๑๙๙๔

1.5 สนธิสัญญาเครื่องหมายการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก หรือ WIPO (World Intellectual Property Organization)

กฎหมายภายในประเทศที่ให้การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ

1. ประเทศสหรัฐอเมริกา หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และเป็นผู้ตัดสินว่าใครมีสิทธิที่จะจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ คือ Patent and Trademark Office (PTO) กฎหมายสหรัฐอเมริกา ระบุว่า การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายบริการไม่จำเป็นต้องกระทำกับรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา แต่การจดทะเบียนไว้กับรัฐบาลกลางจะเป็นหลักประกัน ถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับนอกเหนือไปจากสิทธิที่ได้มาจากการใช้เครื่องหมายนั้นๆ เช่น การได้รับการยอมรับตามกฎหมายว่าเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้นๆ และมีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายนั้นๆ ได้ทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา สิทธิในเครื่องหมายการค้ามีอายุยืนนานไม่มีที่สิ้นสุดตราบใดที่เจ้าของเครื่องหมายยังคงใช้เครื่องหมายนั้นๆ อยู่ แต่อายุการจดทะเบียนเครื่องหมายมีระยะเวลาเพียง 10 ปี และต้องมีการต่ออายุทุกๆ 10 ปี และในทุก 5 ปี หรือ 6 ปี หลังจากวันที่ที่จดทะเบียนครั้งแรก เจ้าของเครื่องหมายจะต้องยื่นคำร้อง และต้องให้ข้อมูลบางประการแก่ PTO เพื่อยืดอายุของการจดทะเบียนนั้นๆ มิฉะนั้นแล้วการจดทะเบียนนั้นๆ จะถูกยกเลิกไปโดยปริยาย สำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าประเทศสหรัฐอเมริกา (United States Patent and Trademark Office) ได้ทำการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียง ในฐานะเป็นเครื่องหมายบริการในปี 1996 ในการพิจารณาเครื่องหมายเสียงนี้ไม่ต้องแสดงให้เห็นภาพ

หรือต้องทำเป็นแบบ เพียงแต่บันทึกเสียงที่ต้องการจดทะเบียนใส่เทปคาสเส็ทจำนวน 3 ตลับ มาใช้ ในการประกอบการพิจารณา เช่น เสียงโห่ของทาร์ซาน หมายเลข 75326989 จดทะเบียนเลขที่ 2210506 เจ้าของ คือ Edgar Rice Burroughs, Inc ใช้กับสินค้าหรือบริการ ของเด็กเล่น

2. ประเทศแคนาดา กฎหมายเครื่องหมายการค้าแห่งประเทศแคนาดา (Canadian Trade Marks Act R.S.A.C.1985) ได้ทำการปรับปรุงความไม่มีลักษณะพิเศษให้รวมไปถึงเครื่องหมาย การค้าเสียงด้วย สำนักงานเครื่องหมายการค้าแห่งประเทศแคนาดา (Canadian Trademark office) ได้กำหนดหลักการพิจารณาการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยทางสำนักงานได้พิจารณาตาม กฎหมายโดยได้กำหนดนิยามคำว่า เครื่องหมายการค้า โดย The Federal court of Canada and accordingly มีความต้องการที่ให้คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะต้องเป็นเครื่องหมาย ที่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งในวันที่มาขอจดทะเบียนจะต้องนำตัวโน้ตดนตรีเข้ามาด้วยในการขอจด ทะเบียน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียงนั้น จะต้องทำให้เป็นสิ่งที่มีมองเห็น โดยเจ้าพนักงาน ผู้เกี่ยวข้องกับตัวโน้ตดนตรีจะต้องเป็นผู้ทำการเสนอ

3. สหราชอาณาจักร (United Kingdom) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า 1994 ไม่ได้บัญญัติเครื่องหมายการค้าเสียงไว้โดยเฉพาะเจาะจง มาตรา 1 (1) ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าว่าเครื่องหมายการค้า ว่า หมายถึง สัญลักษณ์ที่แสดงในลักษณะของ กราฟฟิก โดยสามารถจำแนกสินค้าหรือบริการของอันหนึ่งออกจากอีกอันหนึ่งได้ และมาตรา 103 (2) ได้บัญญัติรองรับเรื่องการใช้เครื่องหมายการค้าอาจจะมีความหมายอีกประการหนึ่ง ซึ่งหมายถึง ความชัดเจนของเครื่องหมายที่ได้แสดงออกความชัดเจนในที่นี้หมายถึง ความชัดเจนของเครื่องหมาย ในการแยกแยะสินค้าหรือบริการของบุคคลหนึ่งออกจากสินค้าหรือบริการอีกคนหนึ่งเท่านั้นมิได้ ซึ่งนั่นหมายความว่าสิ่งใดๆ แม้จะมีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่างแต่สิ่งๆ นั้นสามารถทำการแยกแยะสินค้า หรือบริการออกจากกันได้ สิ่งๆ นั้นก็สามารถเป็นเครื่องหมายการค้าได้ ซึ่งมาตรา 103 (2) นี้ เพิ่งได้ ทำการบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า 1994 นี้เอง

4. ประเทศเยอรมนี กฎหมายเครื่องหมายการค้าในประเทศเยอรมนีเป็นกฎหมาย ที่บัญญัติเพื่อตอบสนองการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในกลุ่มประเทศ EU (EU Council Regulation) ซึ่งประเทศเยอรมนีก็เป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในกลุ่ม EU และกฎหมายเครื่องหมายการค้า ของประเทศเยอรมนี ซึ่งมีผลใช้บังคับวันที่ 1 มกราคม 1995 โดยในกฎหมายเครื่องหมายการค้า ประเทศเยอรมนี มาตรา 3 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเครื่องหมายการค้าเสียง ซึ่งได้เริ่ม ให้การคุ้มครองในกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับนี้เป็นครั้งแรก

5. ประเทศออสเตรเลีย ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าของประเทศ ออสเตรเลีย 1955 ได้เริ่มเสนอต่อสภานิติบัญญัติและก่อนที่จะถูกบัญญัติเป็นกฎหมาย ร่างกฎหมาย ดังกล่าวก็ไม่ได้ผ่านสภา จนกระทั่งได้มาบัญญัติกฎหมายเครื่องหมายการค้า ปี 1994 ขึ้นมาใหม่ โดยร่างฉบับนี้ได้เสนอต่อคณะผู้ทำการพิจารณาให้บัญญัติเครื่องหมายการค้าเสียงอยู่ในคำนิยาม ของคำว่าเครื่องหมายด้วย

การคุ้มครองเครื่องหมาย เสียง กลิ่น รสชาติ วิธีปฏิบัติและปัญหาในการจดทะเบียน

การคุ้มครองเครื่องหมาย เสียง กลิ่น รสชาติ หรือการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ดังกล่าว นอกจากจะต้องนำหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้สำหรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่มาใช้บังคับแล้ว ยังจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เป็นการเฉพาะของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวแต่ละประเภทด้วย

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง

เครื่องหมายเสียงที่สามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าเสียงได้นั้น ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องทำการพิสูจน์ ดังนี้

- มีการใช้หรือมีเจตนาใช้เครื่องหมายเสียงนั้นอย่างเครื่องหมายการค้า
- เครื่องหมายการค้าเสียงนั้น จะต้องไม่ใช่ตัวสินค้าเอง กล่าวคือ จะต้องไม่ใช่องค์ประกอบของสินค้า เพียงแต่มีการนำไปประยุกต์ใช้กับสินค้าหรือบริการเท่านั้น
- เครื่องหมายการค้าเสียงนั้น จะต้องมึลักษณะบ่งเฉพาะที่ไม่ใช่สิ่งสามัญทั้งโดยสภาพหรือการใช้

ปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้เสียงทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้าเสียง ได้แก่ เพลงของรถไอศกรีมวอลล์ เสียงเพลงของรถขายไอศกรีมยี่ห้ออื่น รวมทั้งเสียงของเครื่องเกมส์ Play station ในส่วนที่นำมาใช้เป็นเครื่องหมายบริการ ได้แก่ เสียงเพลงไตเติ้ลของรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ เช่น รายการข่าวไม่ว่าจะเป็นสถานีโทรทัศน์ช่อง ITV ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 7 หรือช่อง 11 รายการเกมโชว์ต่างๆ เป็นต้น จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยใช้เสียงเป็นเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการมานานแล้ว แต่กฎหมายเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย ยังไม่เปิดช่องให้มีการจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการได้

เสียงโดยทั่วไปจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ เสียงดนตรี และเสียงอื่นที่ไม่ใช่เสียงดนตรี ด้วยความแตกต่างของเสียงทั้งสองประเภท ทำให้หลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของเสียงทั้งสองประเภทแตกต่างกันไปด้วย ดังนี้

การขอจดทะเบียนเสียงดนตรีนั้น ควรกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงแผนภูมิตัวโน้ตดนตรีออกมา พร้อมทั้งส่งตัวอย่างของเครื่องหมายเสียง เหตุผลที่ต้องให้แสดงแผนภูมิตัวโน้ตดนตรีออกมาก็เพราะว่า การที่จะแสดงออกหรือการจำแนกเสียงดนตรีนั้น ไม่มีวิธีใดดีไปกว่าการจัดทำแผนภูมิตัวโน้ตดนตรี การบันทึกหรือการจัดทำตัวโน้ตดนตรีนั้น ได้มีการพัฒนามาร่วม 1,000 ปี จนเกิดความแน่นอน ตัวอย่างเช่น บีโทเฟ่น ได้ทำการประพันธ์เพลง Symphony No.5 ปัจจุบันแม้กาลเวลาจะผ่านมาร่วม 200 ปีแล้ว แต่นักดนตรีรุ่นหลังก็สามารถนำเอาโน้ตดนตรีของเพลงดังกล่าวมาแสดงแล้วให้เสียงและท่วงทำนองเหมือนเดิม ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ประการหนึ่งว่า หากทำการจำแนกเสียงดนตรีออกมาเป็นตัวโน้ตแล้ว จะทำให้เกิดความแน่นอนมากกว่าการจำแนกเสียงดนตรีออกมาเป็นกราฟคลื่นเสียง ส่วนที่กำหนดให้ส่งตัวอย่างเป็นเครื่องหมายเสียงด้วยนั้น ก็เพื่อจะได้ทราบว่าเป็นเครื่องหมายเสียงที่ขอจดทะเบียนมีเสียงเป็นอย่างไร

การขอจดทะเบียนเสียงอื่นที่ไม่ใช่เสียงดนตรี เช่น เสียงพูด หรือเสียงร้องของมนุษย์ หรือเสียงที่เกิดจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่สามารถจำแนกออกมาเป็นตัวโน้ตดนตรีได้นั้น ควรกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนส่งตัวอย่างของเครื่องหมายเสียง โดยทำการบันทึกเสียงลงในแผ่นซีดีจำนวน 3 แผ่น พร้อมทั้งให้ส่งการจำลองกราฟคลื่นเสียงเพื่อใช้ในการพิสูจน์เรื่องความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายเสียง กล่าวคือ เมื่อต้องการทราบว่าเครื่องหมายเสียงที่จดทะเบียนไว้นั้น มีความเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายเสียงอีกอันหนึ่งหรือไม่ จะต้องนำเครื่องหมายเสียงที่บันทึกไว้มาเปิดฟังเปรียบเทียบ หากฟังแล้วไม่สามารถหาข้อยุติได้ เจ้าหน้าที่เครื่องหมายการค้า หรือคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า หรือศาลทรัพย์สินทางปัญญา ก็อาจนำเอาแผ่นจำลองกราฟคลื่นเสียงมาประกอบการพิจารณาได้

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลิ่น

กลิ่นที่สามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้ากลิ่นได้นั้น ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องทำการพิสูจน์ ดังนี้

- มีการใช้หรือมีเจตนาใช้เครื่องหมายกลิ่นนั้น อย่างเครื่องหมายการค้า
- เครื่องหมายการค้ากลิ่นนั้น จะต้องไม่ใช่ตัวสินค้าเอง กล่าวคือ จะต้องไม่ใช่องค์ประกอบของสินค้า เพียงแต่มีการนำไปประยุกต์ใช้กับสินค้าหรือบริการเท่านั้น
- เครื่องหมายการค้ากลิ่นนั้น จะต้องมิได้มีลักษณะบ่งเฉพาะที่ไม่ใช่สิ่งสามัญทั้งโดยสภาพหรือการใช้

ปัจจุบัน ประเทศไทยมีการใช้กลิ่นทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้ากลิ่น ได้แก่ กลิ่นแป้งปั้นของสถาบันเด็กกมุทธาธิ์เด็ก ซึ่งมีทั้งหมด 11 สี 11 กลิ่น

ส่วนกลิ่นที่มีการประยุกต์ใช้กับสินค้าหรือบริการอื่น ได้แก่ กลิ่นของสตรอเบอร์รี่ กลิ่นบลูเบอร์รี่ กลิ่นช็อกโกแลต กลิ่นกล้วยหอม ที่ประยุกต์ใช้กับถุงยางอนามัย กลิ่นหอมที่ประยุกต์ใช้กับ กระดาษเขียนจดหมาย กลิ่นหอมของน้ำหมักในปากกาลูกลื่น เป็นต้น จากตัวอย่างทำให้เห็นว่าประเทศไทยมีการนำกลิ่นมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าด้วยกันหลายกลิ่น แต่กฎหมายเครื่องหมายการค้าในไทยยังไม่เปิดช่องให้มีการจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้

ในส่วนของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลิ่น ควรกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องทำการเสนอเครื่องหมายกลิ่นออกมาในรูปกราฟฟิกด้วยการใช้วิธีการทั้งสามรวมกันในการพิจารณา (A combination of these methods) อันประกอบด้วย การแสดงข้อมูลทางเคมี (Chemical formula) การให้คำอธิบายด้วยวิธีการเขียนคำบรรยาย (A written description) และด้วยวิธีการฝากตัวอย่างของกลิ่น (Through deposit of sample of the smell) ด้วยวิธีการดังกล่าวจะทำให้สามารถเสนอกลิ่นออกมาในรูปของ graphically ได้ แต่อาจมีการโต้แย้งว่าวิธีการนี้มีค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนสูง และจะเกิดความยุ่งยากแก่เจ้าหน้าที่เครื่องหมายการค้า ทั้งยังไม่แน่ใจว่าจะเกิดความชัดเจนจนถึงขนาดให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องเข้าใจในกลิ่นนั้นๆ ได้ แต่เหตุผลดังกล่าวจะยกมาเป็นข้ออ้างเพื่อปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหาควรไม่ กล่าวคือ เครื่องหมายการค้าซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญานิตหนึ่งนั้น บางเครื่องหมายมีมูลค่าสูงมาก บางครั้งมากกว่าตัวสินค้าด้วยซ้ำ ดังนั้น เมื่อผู้ขอจดทะเบียนได้กระทำการวิจัยและพัฒนากลิ่นจนสามารถทำให้กลิ่นนั้นๆ สามารถทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้าได้ ภาครัฐจะปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนโดยอ้างเหตุผลแต่เพียงประการเดียวว่าจะเกิดความยุ่งยากนั้น ถือได้ว่าเป็นการปฏิเสธที่ไม่สมควรและขาดความยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง

การเสนอกลับเป็นเครื่องหมายการค้า นั้น จะต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเคมีมาช่วย แสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณา ดังนั้น สำนักงานเครื่องหมายการค้าจำเป็นต้องจัดหานักเคมีมาเป็นเจ้าหน้าที่วิเคราะห์เครื่องหมายการค้ากลับ แต่ในระยะแรกอาจไม่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลับเลยก็ได้ หรืออาจจะมีเพียงไม่กี่ราย การจัดหานักเคมีมาทำงานประจำจะทำให้รัฐต้องสูญเสียเงินค่าจ้างหรือเงินเดือนให้แก่ นักเคมีไปโดยเปล่าประโยชน์ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าววิธีหนึ่ง อาจกระทำได้โดยทำบัญชีรายชื่อนักเคมีที่มีความเชี่ยวชาญในด้านกลับตามความสมัครใจไว้ เมื่อมีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลับ สำนักงานเครื่องหมายการค้าเพียงแต่ทำการติดต่อตามบัญชีรายชื่อในทะเบียนให้มาร่วมพิจารณาเครื่องหมายการค้ากลับนั้นๆ และจะต้องกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ นักเคมีตามความเหมาะสมในอัตราที่กำหนดไว้ โดยให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้

ส่วนระยะเวลาในการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้ากลับที่รับจดทะเบียนนั้น ไม่น่าจะกำหนดให้มีระยะเวลาเท่ากับเครื่องหมายการค้าทั่วไป คือ 10 ปี ด้วยเหตุผลว่าสภาพของกลับนั้นมีลักษณะเป็นของเหลวที่ระเหยมีการฟุ้งกระจายได้ ถ้าให้เครื่องหมายการค้ากลับมีระยะเวลาในการให้ความคุ้มครองถึง 10 ปี การจัดเก็บตัวอย่างของกลับ แม้จะทำดีเพียงใดแต่ระยะเวลาที่ยาวนานถึง 10 ปี อาจจะทำให้กลับนั้นมีความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้ จึงเสนอให้มีระยะเวลาในการคุ้มครองเครื่องหมายการค้ากลับเพียง 5 ปี นับแต่วันที่รับจดทะเบียน และสามารถจดทะเบียนต่อไปได้เรื่อยๆ เหมือนเครื่องหมายการค้าทั่วไป ถ้าจะมีการต่ออายุการคุ้มครองให้ผู้ยื่นคำขอจะต้องส่งตัวอย่างกลับนั้นใหม่ และต้องพิสูจน์ต่อเจ้าหน้าที่เครื่องหมายการค้าว่ากลับที่มายื่นใหม่นั้น เป็นกลับเดิมกับที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่ากลับที่ขอจดทะเบียนก่อนหน้านี้ กับกลับที่มาขอให้การคุ้มครองต่อนั้น เป็นกลับเดียวกันเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเครื่องหมายการค้าเท่านั้น

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารสชาติ

รสชาติที่สามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้ารสชาติได้นั้น ผู้จดทะเบียนจะต้องทำการพิสูจน์ ดังนี้

- มีการใช้หรือมีเจตนาใช้เครื่องหมายรสชาตินั้น อย่างเครื่องหมายการค้า
- เครื่องหมายการค้ารสชาตินั้น จะต้องไม่ใช่ตัวสินค้าเอง กล่าวคือ จะต้องไม่ใช่องค์ประกอบของสินค้าโดยตรง เพียงแต่มีการนำไปประยุกต์ใช้กับสินค้าหรือบริการเท่านั้น
- เครื่องหมายการค้ารสชาตินั้น จะต้องมึลักษณะบ่งเฉพาะที่ไม่ใช่สิ่งสามัญทั้งโดยสภาพหรือการใช้

ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายฉบับใดให้การรับรองคุ้มครองรสชาติเป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถจดทะเบียนได้ แต่ทั้งนี้ในปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้รสชาติทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้ารสชาติ ได้แก่ รสชาติของสตรอเบอร์รี่ที่ประยุกต์ใช้กับ Lip care รสชาติของสตรอเบอร์รี่และรสช็อคโกแลตที่ประยุกต์ใช้กับถุงยางอนามัยยี่ห้อต่างๆ เป็นต้น

ในส่วนของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารสนั้น ควรกำหนดให้ผู้จดทะเบียนจะต้องทำการเสนอเครื่องหมายรสนั้นออกมาในรูปกราฟฟิค (Graphically) ด้วยการใช้วิธีการทั้งสามรวมกันในการพิจารณา (A combination of these methods) อันประกอบด้วย การแสดงข้อมูลทางเคมี (Chemical formula) การใช้คำอธิบายด้วยวิธีการเขียนคำบรรยาย (A written description) และด้วยวิธีการฝากตัวอย่างของรสชาติ (Through deposit of a sample of the smell) ด้วยวิธีการดังกล่าวจะทำให้สามารถเสนอรสชาติออกมาในรูปของ graphically ได้

สำหรับการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้ารสนั้น เห็นสมควรกำหนดว่าจะต้องทำการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยสินค้าหรือบริการที่ใช้รสนั้นๆ เป็นเครื่องหมาย และได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าหรือบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าหรือบริการอื่น อีกทั้งได้มีการใช้กับสินค้าหรือบริการนั้นๆ มาเป็นเวลาต่อเนื่องรสชาติดังกล่าวก็จะมีลักษณะบ่งเฉพาะโดยการใช้ได้

ส่วนประเด็นการเสนอกราฟฟิคของรสนั้น เห็นสมควรกำหนดให้การเสนอข้อมูลทางเคมีนั้น จะต้องต้องมีเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะมาช่วยในการพิจารณาในการพิจารณาเรื่องความมีลักษณะบ่งเฉพาะ และการอ่านข้อมูลทางเคมี เนื่องจากลำพังเจ้าหน้าที่เครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ อาจไม่มีความรู้เพียงพอในการพิจารณา การจัดหานักเคมีมาทำการพิจารณานั้น เห็นสมควรดำเนินการตามที่เสนอไว้ในเรื่องกลั่น

ประเด็นต่อมาเรื่องการเสนอ graphically ข้อที่ 2 คือ การใช้คำอธิบายโดยวิธีการบรรยายลักษณะของตัวรสชาติของเครื่องหมายการค้า เช่น รสมินท์ที่ประยุกต์ใช้กับลูกเทนนิสสำหรับสุนัข ก็จะทำให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ทันทีว่าสินค้านี้ ผู้ผลิตได้ทำการประยุกต์รสมินท์เข้าไปเพื่อให้สุนัขมีกลิ่นปากที่สดชื่น ผู้บริโภคก็สามารถเข้าใจได้ทันที

ประเด็นการเสนอ graphically ข้อที่ 3 คือ การฝากตัวอย่างของรสชาติไว้ที่สำนักงานเครื่องหมายการค้า ซึ่งถ้าไม่มีการฝากตัวอย่างของเครื่องหมายการค้าที่ทำการจดทะเบียนไว้ ก็จะเป็นการยากในการให้ความคุ้มครองตัวเครื่องหมายการค้า

ส่วนการฝากตัวอย่างเครื่องหมายรสชาติอย่างไรจึงจะเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ จะเห็นได้ว่า การที่จะฝากตัวอย่างรสชาติจริงๆ นั้น เป็นการพันวิสัยอย่างยิ่ง เนื่องจากระยะเวลาในการให้ความคุ้มครองตัวเครื่องหมายการค้ามีระยะเวลา 10 ปี แม้จะทำการลดมาให้ความคุ้มครอง 5 ปี ก็ยังเป็นการพันวิสัยอยู่ดี เพราะรสชาติสูญเสียสภาพตามธรรมชาติได้โดยง่าย จึงเสนอให้ทำการฝากกระบวนการหรือวิธีการในการผลิตตัวรสนั้นๆ แทนที่จะทำการฝากตัวรสชาติจริง

การคุ้มครองเครื่องหมายเสียงและกลิ่น*

วรตลย์ ตูลารักษ์

เครื่องหมายการค้าตามกฎหมายไทย

เครื่องหมายการค้าคือ เครื่องหมายบ่งเฉพาะว่า สินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นมีคุณลักษณะที่ไม่เหมือนกับสินค้าหรือบริการอื่น

ตามมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าของไทยในปัจจุบัน เครื่องหมายการค้าต้องเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยตา (visually perceptible) เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

องค์ประกอบหลักที่ทำให้เครื่องหมายสามารถจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้คือ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ กล่าวคือ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น แต่ต้องเป็นชื่อในทางการค้าที่ไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรงและไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ (มาตรา 7)

ในบางประเทศ รวมทั้งสหรัฐฯ เสียงและกลิ่นสามารถจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้บนพื้นฐานแนวคิดที่ว่า เสียงและกลิ่นสามารถบ่งเฉพาะให้ถึงสินค้าได้ เช่น เสียงดนตรีของรถเข็นไอศกรีมวอลล์ ทำให้ผู้บริโภคถึงไอศกรีมดังกล่าว ไม่ใช่ไอศกรีมอื่น เช่นเดียวกับกลิ่นของสินค้าต่างๆ ดังนั้นเสียงและกลิ่นจึงอาจมีลักษณะบ่งเฉพาะได้แม้ว่าจะไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา แต่เครื่องหมายเสียงและกลิ่นจะต้องไม่ให้ความหมายที่เป็นคุณสมบัติโดยตรงของสินค้านั้น หรือกล่าวได้ว่า ต้องมีความหมายที่สอง (secondary meaning) ยกตัวอย่างเช่น น้ำหอมอาจจะไม่สามารถจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่นได้ เพราะกลิ่นเหล่านั้นคือคุณสมบัติโดยตรงของสินค้า

อย่างไรก็ตาม ในต่างประเทศยังไม่มีมาตรฐานเดียวกันในการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียงและเครื่องหมายกลิ่น ในปัจจุบันแต่ละประเทศจึงมีข้อกำหนดและการยอมรับเครื่องหมายเสียงและเครื่องหมายกลิ่นที่แตกต่างกันดังนี้

เครื่องหมายเสียง

ในสหรัฐอเมริกา นั้น เสียงสามารถจดทะเบียนการค้าได้ แต่จะต้องให้มีการแสดงให้เห็นความหมายที่สอง ตัวอย่างของเสียงที่ได้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ได้แก่ เสียงระฆังในช่วงเปิดรายการของสถานีโทรทัศน์ NBC เสียงสิงโตคำรามก่อนการเริ่มต้นของภาพยนตร์ของบริษัท MGM เป็นต้น

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ <http://www.ftadigest.com/fta/articleNonVisualMark.html>

สำนักงานสิทธิบัตรสหรัฐฯ ได้จดทะเบียนเครื่องหมายเสียง โดยพิจารณาองค์ประกอบของเสียงในหลายลักษณะ อาทิ ด้วยบรรทัดของเสียง (scale code) เช่น บริษัทอินเทล ผู้ผลิตคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ (เลขทะเบียนที่ RN: 2315261) ใช้เสียง 5 ตัวโน้ตในการจดทะเบียน (D flat D flat G D flat and A flat) รวมทั้งเครื่องหมายเสียงก็สามารถแสดงด้วยตัวโน้ต (score) หรือแทนเสียงด้วยภาษา เช่น เสียงร้องเพลงว่า “FT. Worth National That's my bank” (เลขทะเบียน AP: 78013907)

ในขณะที่สหภาพยุโรป Office for Harmonization in the Internal Market (OHIM) ก็ได้ยอมรับเครื่องหมายเสียง ซึ่งมีการแสดงให้เห็นเป็นภาพ (graphic representation) เช่น โดยการแทนเสียงด้วยโน้ตดนตรี เป็นต้น ฝรั่งเศสก็ให้การคุ้มครองเครื่องหมายเสียง ซึ่งประกอบด้วยเสียงโดยทั่วไป วลีดนตรี ช่วงของทำนอง เป็นต้น (Article L711-1(b) ของกฎหมายปี 1992) เยอรมันก็เช่นกัน นับตั้งแต่การใช้กฎหมายเครื่องหมายการค้าของเยอรมันเมื่อปี 1995 พบว่า มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายเสียงประมาณ 200 คำขอ ซึ่ง 90% ของคำขอดังกล่าวได้รับการจดทะเบียน ส่วนอังกฤษนั้นยอมรับว่า เสียงสามารถเป็นเครื่องหมายการค้าได้ หากสามารถแสดงให้เห็นเป็นภาพล่าสุด ออสเตรเลียก็ได้ปรับปรุงกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับใหม่โดยให้เสียงสามารถจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้เช่นกัน

ในทางตรงกันข้าม หลายประเทศก็ยังไม่มียกเว้นที่จะยอมรับการจดทะเบียนเครื่องหมายดังกล่าว เช่น กฎหมายทรัพย์สินอุตสาหกรรมของเม็กซิโก (Mexican Industrial Property Law) ไม่อนุญาตให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียง เนื่องจากเสียงไม่สามารถมองเห็นได้ เช่นเดียวกับ บราซิล และประเทศในเอเชียส่วนใหญ่ เช่น จีน ไต้หวัน เกาหลี ญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศไทย ก็ไม่ให้การรับรองการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียง

เครื่องหมายกลิ่น

ในกฎหมายสหรัฐฯ กลิ่นสามารถจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ หากสามารถแสดงคุณลักษณะ (attribute) หน้าที่ (functionality) การบรรยายลักษณะ (descriptiveness) และถ่ายทอดจินตภาพ (imaginativeness) ของสินค้านั้น

ในปัจจุบัน สหรัฐจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่นโดยใช้ภาษาบรรยาย โดยได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่นเป็นครั้งแรกในโลกในปี 1990 ให้แก่บริษัทผู้ผลิตเส้นด้ายเย็บผ้า ซึ่งบริษัทดังกล่าวได้บรรยายว่า กลิ่นเส้นด้ายของตนมีผลกระทบต่อผู้ได้กลิ่นสูง (high impact) โดยทำให้เกิดความรู้สึกสดชื่น (fresh) จากกลิ่นที่หอมดังดอกไม้ที่ทำให้หวนระลึกถึงความหลัง (floral fragrance reminiscent of plumeria blossoms) (US:RN163912)

สหภาพยุโรปเองก็ได้มียอมรับการจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่น (olfactory trademarks) บ้าง อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่นานมานี้ OHIM ได้ปฏิเสธที่การจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่น เนื่องจากขาดความสามารถในการแสดงให้เห็นเป็นภาพ เช่นเดียวกับกฎหมายสิทธิบัตรของฝรั่งเศส ซึ่งกำหนดไว้ว่า กลิ่นที่จะจดทะเบียนได้นั้นจะต้องสามารถแสดงให้เห็นเป็นภาพได้ ในทำนองเดียวกัน ศาลสิทธิบัตรเยอรมัน (Bundespategericht) ได้อ้างถึงศาลของสหภาพยุโรปที่ได้มีแนวทางในการ

พิจารณาในเรื่องนี้ว่า กลิ่นที่จะจดทะเบียนได้ต้องสามารถแสดงให้เห็นเป็นภาพ ส่วนประเทศในเอเชียนั้นก็ไม่ได้เปิดให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่นแต่อย่างใด

วิธีการแสดงภาพของเสียงและกลิ่น

ด้วยปัญหาที่เสียงและกลิ่นไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา การบ่งเฉพาะว่าเครื่องหมายเสียงหรือกลิ่นหนึ่ง ซ้ำกับเครื่องหมายอื่นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ดังนั้นในปัจจุบันจึงมีการนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ โดยแปลงเสียงเป็นภาพด้วยสัญลักษณ์ของเสียง (ตัวโน้ต) หรือ แลบบภาพความถี่ของเสียง (sonograms) และแปลงกลิ่นเป็นภาพ โดยกระบวนการโครมาโตกราฟี (chromatography) ด้วยก๊าซหรือของเหลว

จากเทคนิคดังกล่าว ลักษณะบ่งเฉพาะของเสียงและกลิ่นจึงสามารถระบุและตัดสินได้ เมื่อมีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ยกตัวอย่างเช่น ในสหรัฐอเมริกา การยื่นจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทำได้โดยการบันทึกเสียงใน “ไฟล์เสียง” ของคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์เป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ แล้วระบุว่าเป็นเครื่องหมายการค้า ซึ่งไฟล์ข้อมูลของเสียงที่ได้มีการจดเครื่องหมายการค้าทั้งหมดจะถูกจัดเก็บที่สำนักงานสิทธิบัตรสหรัฐฯ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบกับเครื่องหมายที่ยื่นขอจดทะเบียนภายหลัง อย่างไรก็ตาม เสียงบางเสียงอาจไม่มีคุณสมบัติเพียงพอในการบ่งเฉพาะ เช่น เสียงที่ประกอบด้วย โน้ตดนตรีเพียงหนึ่งหรือสองตัว ในกฎหมายเครื่องหมายการค้าของญี่ปุ่น ได้ระบุว่า เสียงดังกล่าวไม่สามารถบอกความสัมพันธ์ต่อสินค้าหรือบริการได้

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)
- : ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)
และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์
ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า

พ.ศ. ๒๕๓๔

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

(๑)

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมาย”[๒] หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๕[๕] ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามึลักษณะบ่งเฉพาะ[๖]

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

[๒] มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เครื่องหมาย” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๓

[๕] มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

[๖] มาตรา ๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๒)

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๕) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว

(๖) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (๑) หรือ (๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามียุทธศาสตร์บังเอิญ

มาตรา ๙ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะขอจดทะเบียนสำหรับสินค้า เฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันก็ได้ แต่ต้องระบุนายการค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง

คำขอจดทะเบียนฉบับหนึ่ง จะขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้

การกำหนดจำพวกสินค้า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น นายทะเบียนเห็นว่า

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้ จดทะเบียนไว้แล้ว หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียน ไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิด ของสินค้า

ถ้าเป็นการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามียุทธศาสตร์อย่างเดียวกัน ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น จะใช้สำหรับสินค้า จำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้า ที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่าง การขอจดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกัน หรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิด ของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า

(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใด ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือ

(๒) การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑

ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลง ให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบ โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๗ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใด หากพิจารณาทั้งเครื่องหมายแล้ว มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ แต่เครื่องหมายการค้า รายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่าง หรือบางจำพวก อันไม่ควรให้ผู้ขอจดทะเบียนรายหนึ่งรายใดถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวก็ดี หรือมีลักษณะไม่บ่งเฉพาะก็ดี ให้นายทะเบียนมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะ ใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็น ต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนด สิ่งที่นายทะเบียนเห็นว่า เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียน ทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๘ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้ขอจดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

มาตรา ๑๙ ถ้าผู้ขอจดทะเบียนมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และมีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี หรือถ้าผู้ขอจดทะเบียนได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แต่มิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกัน หรือที่นายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกัน จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน ผู้ขอจดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกย่อมเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๒๑ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนจดทะเบียนนั้นมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าบางรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ แต่เครื่องหมายการค้าบางรายมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่เข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และให้รอการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ และคำขอจดทะเบียนที่ถูกต้องนั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ แล้วหรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้น และผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๑๙ ทุกราย

(๑) ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งหลายราย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

(๒) ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งเพียงรายเดียว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๙

(๖)

มาตรา ๒๓ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นทุกรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นปฏิบัติตาม มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และรอการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำ มาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเช่นว่านั้นหลายรายได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบ โดยไม่ชักช้า แต่ถ้าปรากฏว่ามีผู้จดทะเบียนเช่นว่านั้นเพียงรายเดียวที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๙

มาตรา ๒๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคสองหรือวรรคสาม (๑) หรือมาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้ผู้จดทะเบียนซึ่งได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้ขอ จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแต่ผู้เดียว และให้ผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดมีหนังสือ แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวว่าจะตกลงกันได้หรือไม่

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๔ ว่า ผู้จดทะเบียนตกลงกันได้แล้วว่าจะให้รายใดเป็นผู้จดทะเบียน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศ โฆษณาคำขอจดทะเบียนของผู้จดทะเบียนรายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๙

ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๔ ว่า ผู้จดทะเบียน ตกลงกันไม่ได้ หรือมิได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณา คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนไว้เป็นรายแรก หรือเป็นรายแรกในบรรดาผู้จดทะเบียนซึ่งยังมีได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียนแล้วแต่กรณี ต่อไป ตามมาตรา ๒๙

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ แล้ว ถ้ามีผู้จดทะเบียนรายอื่นยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกับเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนเหล่านั้น หรือที่นายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกับเครื่องหมายการค้าเช่นนั้น จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามີลักษณะอย่างเดียวกัน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนนั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๑๓ หรือในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามີลักษณะอย่างเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่า เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๘[๙] บุคคลใดได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ นอกราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรภายในหกเดือน นับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก เป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในราชอาณาจักรก็ได้ หากบุคคลนั้นมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

[๙] มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(๒) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ

(๓) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้สิทธิในทำนองเดียวกันแก่บุคคลสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(๔) มีภูมิลำเนา หรือประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างจริงจัง ในประเทศไทย หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นเป็นครั้งแรกนอกราชอาณาจักร ถูกปฏิเสธ หรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนถอนคืนหรือละทิ้งคำขอ บุคคลดังกล่าวจะขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ไม่ได้

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ถูกปฏิเสธ หรือคำขอที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนถอนคืนหรือละทิ้งตามวรรคสองนอกราชอาณาจักรซ้ำอีกภายในระยะเวลาหกเดือน นับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลซึ่งยื่นคำขอ ดังกล่าวจะขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งได้ เมื่อ

(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสามยังมีได้มีการขอใช้สิทธิ ในการระบุนับยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสามไม่อาจดำเนินการใด ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ

(๓) การถูกปฏิเสธ ถอนคืน หรือถูกละทิ้งในครั้งแรกมิได้มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน

มาตรา ๓๑[๑๒] ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ของนายทะเบียน

ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนมิได้อุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่ ผู้ขอจดทะเบียนได้อุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่ง ของนายทะเบียนถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนดังกล่าวต่อไปได้

[๑๒] มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง
ให้นายทะเบียน

(๑) ดำเนินการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไป
ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ก่อนที่จะมีประกาศโฆษณาคำขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๒๙

(๒) ดำเนินการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นใหม่
ในกรณีที่ได้มีการประกาศโฆษณาคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคสองแล้ว
คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองหรือวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด
ตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น
หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่น
คำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙
พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖[๑๔] ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ ให้นายทะเบียนส่งสำเนา
คำคัดค้านไปยังผู้ขอจดทะเบียนโดยไม่ชักช้า

ให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตน
อาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน
และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนมิได้ดำเนินการตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ขอจดทะเบียนละทิ้ง
คำขอจดทะเบียน

ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียน
และผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้ขอจดทะเบียน
หรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง
ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่

[๑๔] มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๓๗ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัย พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ขอจดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มี การคัดค้านตามมาตรา ๓๕ กิติ หรือมีการคัดค้านตาม มาตรา ๓๕ แต่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียนกิติ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้นได้

เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียน มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ สิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วย่อมโอนหรือรับมรดกกันได้ ทั้งนี้ จะเป็นการโอนหรือรับมรดกพร้อมกับกิจการที่เกี่ยวกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๕๐ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นเครื่องหมายชุดนั้น จะโอน หรือรับมรดกกันได้ ต่อเมื่อเป็นการโอนหรือรับมรดกกันทั้งชุด

มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่น คำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่า นายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้านั้นอีกสิบปีนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิมหรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตาม มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แต่นายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้านั้น

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้า มีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งขยายกำหนดเวลา ดังกล่าวออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้า มิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายใน กำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๖๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าว พร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นทราบโดยไม่ชักช้า

เจ้าของเครื่องหมายการค้า มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๑[๑๖] ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่ง เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ได้ได้ หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้า นั้นในขณะที่ จดทะเบียน

(๑) มิได้เป็นเครื่องหมายการค้า ที่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้า ที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

[๑๖] มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๘ จะไม่เป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าวโดยจะมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดเพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็ได้ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตดังกล่าวจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าว

เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งรับจดทะเบียนโดยมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดหรือมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนให้แจ้งเหตุผลให้บุคคลดังกล่าวทราบด้วย

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๔ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งตามมาตรา ๗๒ วรรคสองแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า คำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด[๑๗]

[๑๗] มาตรา ๗๔ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๑๓)

มาตรา ๘๘ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วม สิ้นค้าหรือบริการอย่างละ ๕๐๐ บาท
- (๒)[๒๙] (ยกเลิก)
- (๓) แม่พิมพ์รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ
เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วม
ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร
ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เซนติเมตรละ ๑๐๐ บาท
เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร
- (๔) คำคัดค้านการขอจดทะเบียนตาม (๑) ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๕) คำขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย
การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วม คำขอละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๖) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือ
เครื่องหมายร่วมสิ้นค้าหรือบริการ อย่างละ ๓๐๐ บาท

[๒๙] อัตราค่าธรรมเนียม (๒) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๑๔)

(๗) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๘) ค่าขอจดทะเบียนการโอนหรือรับมรดกสิทธิใน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๑,๐๐๐	บาท
(๙) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน ตาม (๖)	คำขอละ	๒๐๐	บาท
(๑๐) ค่าขอต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๖) สินค้าหรือบริการ	อย่างละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๑) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนตาม (๖)	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๒) ค่าขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย การค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	๕๐๐	บาท
(๑๓) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย การค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๔) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน ตาม (๑๓)	คำขอละ	๒๐๐	บาท
(๑๕) ค่าขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๓)	คำขอละ	๒๐๐	บาท
(๑๖) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ตาม (๑) (๘) หรือ (๑๒)	คำขอละ	๑๐๐	บาท
(๑๗) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการ ใช้เครื่องหมายรับรอง			
(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๑๐๐	บาท
(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๒๐๐	บาท

(๑๘) อุทธรณ์

(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๗	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๙) การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบเครื่องหมาย ดังกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	๑๐๐	บาท
(๒๐) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม เป็นชุดพร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๒๑) การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๑๐	บาท
(๒๒) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน			
(ก) เอกสารไม่เกิน ๑๐ หน้า	หน้าละ	๑๐	บาท
(ข) เอกสารเกิน ๑๐ หน้า	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๒๓) การขอคำรับรองจากนายทะเบียนเกี่ยวกับ รายการการจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐	บาท
(๒๔) คำขออื่นๆ	คำขอละ	๑๐๐	บาท

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)

และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง

การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลา

การจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑๗)

ปฏิบัติงานที่
 สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 เลขรับ 11185
 วันที่ ๑๖ พ.ค. ๒๕๖๐
 เวลา ๑๔.๓๕ น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๓๗๙๐๓๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

พ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม)

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ ในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครอง การปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม) ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ ๑๐๐๓/๕๑ วันที่ ๑๖ พ.ค. ๒๕๖๐
 เวลา ๑๕:๕๑ น. ส่ง พร.น.
 สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๕๐ / ๒๕๕๘

วันที่ ๓ / พ.ค. / ๕๘

เวลา ๑๖:๑๕ น.

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘ (วิทยุ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(0.003/D/ส.ส่งสภา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึงเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่กฎหมายกำหนดให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ และการได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า โดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)
- (๔) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔) ยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖ และเพิ่มมาตรา ๕๑/๑)
- (๖) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายชุด (ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)
- (๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)
- (๘) กำหนดให้แยกโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างได้ (เพิ่มมาตรา ๔๙ วรรคสอง)

(๙) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีการขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียน (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๑) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๒) เพิ่มบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้ พิธีสารมาดริด (เพิ่มหมวด ๑/๑)

(๑๓) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับการนำทึบหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้มาใช้สำหรับสินค้า ของตนเองหรือของบุคคลอื่น (เพิ่มมาตรา ๑๐๙/๑)

(๑๔) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขต การให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังไม่ครอบคลุม ประกอบกับประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีแห่งพิธีสารที่เกี่ยวกับ ความตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย (พิธีสารมาดริด) ซึ่งพิธีสารดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีการยื่นคำขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ในประเทศภาคีแห่งพิธีสารมาดริด โดยการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเพียงครั้งเดียวเพื่อขอรับความคุ้มครองไปยังประเทศต่าง ๆ ที่เป็นภาคีแห่งพิธีสารมาดริดได้ สมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริดดังกล่าว นอกจากนี้ ในปัจจุบันมีการนำทึบหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้ ในลักษณะเป็นการหลอกลวง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณชนและเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าว สมควรกำหนดฐาน ความผิดและโทษทางอาญาสำหรับการกระทำดังกล่าว รวมทั้งสมควรปรับปรุงขั้นตอนและระยะเวลา ในการดำเนินการจดทะเบียนให้มีความชัดเจนและรวดเร็วมากขึ้น และปรับอัตราค่าธรรมเนียมท้าย พระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓๑ จะให้ใช้บังคับเมื่อใดให้ตรา
เป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ
ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ เสียง หรือ
สิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กบออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม

ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจน ออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ

(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว

(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๙) ภาพอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๑๑) เสียงอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น

เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๑) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณี ที่เห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้ จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้ จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียน เห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไข เปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตน แต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่า จำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้ขอจดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

มาตรา ๑๙ ถ้าผู้จดทะเบียนมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และมีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี หรือถ้าผู้จดทะเบียนได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แต่มิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ให้ถือว่าผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียน เพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ไต่ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด ในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ไต่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ไต่ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของตนของจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ไต่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้า นั้น เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษ ที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้ และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควร กำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียน และเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระงับยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับสำเนาคำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้ขอจดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ขอจดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้วให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง จะเป็นการโอนหรือรับมรดกสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๑/๑ ในกรณีที่ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือรับโอนหรือรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ผู้นั้นได้โอน ได้รับโอน หรือได้รับมรดก ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ขอจดทะเบียน หรือผู้รับโอนหรือผู้รับมรดกสิทธิ ในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งได้รับความยินยอมเป็นหนังสือให้จดทะเบียน เครื่องหมายการค้านั้นได้ จากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกทุกราย แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าการขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายรายก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไข เปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้าไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของ เครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น หากผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้ง ของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ แห่ง พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม การต่ออายุภายในสามเดือนก่อนวันสิ้นอายุ

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์ จะต่ออายุการจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ และค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นอายุ การจดทะเบียน

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคสอง หรือเมื่อเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอ ต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่ง เป็นอย่างอื่น

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นอีกสิบปี

นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของ
นายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจาก
นายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๙/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญาต
ให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๗๙/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้
เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอน
หรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
ภายใต้พิธีสารมาดริด มาตรา ๗๙/๒ มาตรา ๗๙/๓ มาตรา ๗๙/๔ มาตรา ๗๙/๕ มาตรา ๗๙/๖
มาตรา ๗๙/๗ มาตรา ๗๙/๘ มาตรา ๗๙/๙ มาตรา ๗๙/๑๐ มาตรา ๗๙/๑๑ มาตรา ๗๙/๑๒
มาตรา ๗๙/๑๓ มาตรา ๗๙/๑๔ และมาตรา ๗๙/๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“หมวด ๑/๑

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด

มาตรา ๗๙/๒ ในหมวดนี้

“พิธีสารมาดริด” หมายความว่า พิธีสารที่เกี่ยวกับความตกลงมาดริดเรื่อง
การจดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย ซึ่งได้รับรอง ณ กรุงมาดริด เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๓๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“คำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ” หมายความว่า คำขอเพื่อการจดทะเบียน
ระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วม ที่ยื่นภายใต้พิธีสารมาดริด

“สำนักระหว่างประเทศ” หมายความว่า สำนักระหว่างประเทศขององค์การ
ทรัพย์สินทางปัญญาโลก

“สำนักงานต้นทาง” หมายความว่า สำนักงานที่รับคำขอจดทะเบียนหรือรับจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ

มาตรา ๗๙/๓ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไป
ตามบทบัญญัติในหมวดนี้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า เว้นแต่มาตรา ๑๐
มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๙/๔ ผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร ต้องเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนหรือเป็นผู้ซึ่งได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้แล้ว ในราชอาณาจักร และมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย หรือ

(๒) มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือ

(๓) มีสถานประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมและยังคงประกอบการ อย่างจริงจังในประเทศไทย

มาตรา ๗๙/๕ ผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร มีสิทธิขอรับความคุ้มครองต่อภาคีอื่น และอาจขอรับความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังจากที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้

มาตรา ๗๙/๖ เมื่อได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุขอรับ ความคุ้มครองในราชอาณาจักรจากสำนักกระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียน ในราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งไม่มีลักษณะ อันพึงรับจดทะเบียนได้ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน และแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผล ไปยังสำนักกระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าอาจมีการคัดค้านเกินระยะเวลาที่กำหนดใน กฎกระทรวงตามวรรคสอง ให้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักกระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่มิมีคำสั่งไม่รับ จดทะเบียนเนื่องจากการคัดค้านนั้นให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุแห่งการคัดค้าน ไปยังสำนักกระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม่มีกรแจ้งอย่างหนึ่งอย่างใดไปยังสำนักกระหว่างประเทศตามวรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น โดยไม่ต้องประกาศโฆษณา ตามมาตรา ๒๙

เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ให้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร

มาตรา ๗๙/๗ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานต้นทางเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนักกระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนด ในกฎกระทรวง ให้ถือว่าวันที่สำนักกระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ เป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียน ตามวรรคหนึ่ง และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๘/๘ ในกรณีที่มีการระบุนำความคุ้มครองในราชอาณาจักรภายหลังจากที่สำนักระหว่างประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้นำมาตรา ๗๘/๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่สำนักระหว่างประเทศได้บันทึกการขอรับความคุ้มครองในทะเบียนระหว่างประเทศ และให้วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเป็นวันเดียวกับวันสิ้นอายุในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๘/๙ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว ในราชอาณาจักรเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว และเป็นของเจ้าของเดียวกัน เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นอาจขอให้นายทะเบียนบันทึกว่าเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลแทนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ตรงกันก็ได้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงสิทธิที่ได้มาจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรที่มีอยู่ก่อน

มาตรา ๗๘/๑๐ ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้ ณ สำนักงานต้นทาง รวมถึงทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามคำขอดังกล่าว หรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้ารายใด ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอนแล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้านั้นจากสำนักระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนหรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ระบุนำความคุ้มครองในราชอาณาจักร ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างเช่นเดียวกัน ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับการถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน ก่อนสิ้นระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง แต่ผลของการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากระยะเวลานั้นสิ้นสุดแล้วด้วย

ในกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทาง เมื่อมีเหตุตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้นายทะเบียนแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๘/๑๑ ในกรณีที่ทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้าใด ซึ่งระบุนำความคุ้มครองในราชอาณาจักรถูกเพิกถอนโดยสำนักระหว่างประเทศเนื่องจากเหตุตามมาตรา ๗๘/๑๐ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอนอาจยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าเดียวกันได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นการยื่นภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๘/๗ หรือวันที่บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๘/๘ แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร

มาตรา ๗๘/๑๒ หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศหรือเจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศ ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ

หรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งไปยังสำนักระหว่างประเทศ เพื่อแจ้งต่อไปให้บุคคลนั้นทราบ เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การส่งหนังสือดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้ส่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคหนึ่ง และเวลา ได้ล่วงพ้นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งได้รับหนังสือแล้ว

มาตรา ๗๙/๑๓ การขอและการจดทะเบียน การขอบันทึกการจดทะเบียน ระหว่างประเทศแทนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร การขอรับความคุ้มครอง การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน และการต่ออายุ การจดทะเบียน รวมทั้งการดำเนินการอื่นใดภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๙/๑๔ การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๙/๖ มาตรา ๗๙/๗ มาตรา ๗๙/๑๐ มาตรา ๗๙/๑๑ มาตรา ๗๙/๑๒ และมาตรา ๗๙/๑๓ ต้องดำเนินการ ให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด

คำดำเนินการในต่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริดให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศ ตามที่สำนักระหว่างประเทศกำหนด

มาตรา ๗๙/๑๕ บทบัญญัติในหมวดนี้ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมแก่เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ที่ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด แล้วแต่กรณีด้วย”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่รับ หนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๑๐๙/๑ บุคคลใดนำทึบหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักร มาใช้สำหรับสินค้าของตนเองหรือของบุคคลอื่น เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของ เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรอง นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดไว้แล้ว ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

(๒) ในกรณีที่นายทะเบียนยังมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมสำหรับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีคำสั่งให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุดไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และนายทะเบียนมีคำสั่งแล้วว่า เครื่องหมายดังกล่าวเป็นเครื่องหมายที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน แต่ยังมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายนั้นแต่ผู้เดียว ให้การดำเนินการเฉพาะในกรณีดังกล่าวเป็นไปตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๗ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องดังกล่าวอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๘ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม		
(ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง	อย่างละ	๑,๐๐๐ บาท
(ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง	จำพวกละ	๙,๐๐๐ บาท
(๒) รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร	เซนติเมตรละ	๒๐๐ บาท
(๓) ค่าคัดค้านการจดทะเบียนตาม (๑)	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม		
(ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง	อย่างละ	๖๐๐ บาท
(ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง	จำพวกละ	๕,๔๐๐ บาท
(๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๗) ค่าขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๘) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๕)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕)		
(ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง	อย่างละ	๒,๐๐๐ บาท
(ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง	จำพวกละ	๑๘,๐๐๐ บาท
(๑๐) ค่าร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนตาม (๕)	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๑) ค่าขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	๑,๐๐๐ บาท

(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๓) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๔) คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๕) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑)	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย การใช้เครื่องหมายรับรอง		
(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๗) คำอุทธรณ์		
(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบเครื่องหมายดังกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	๒๐๐ บาท
(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม พร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	๔๐๐ บาท
(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๒๐ บาท
(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน		
(ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า	หน้าละ	๒๐ บาท
(ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า	ฉบับละ	๘๐๐ บาท
(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการการจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒๓) คำขออื่น ๆ	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(๒๔) การจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียน ระหว่างประเทศและคำขออื่นภายใต้พิธีสารมาดริด		
(ก) บริการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียน	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(ข) บริการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอต่ออายุ คำขอโอน คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง และคำขออื่น ๆ	คำขอละ	๑,๐๐๐ บาท

(๓๖)

(ค) คำขอให้บันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศ
แทนการจดทะเบียนในราชอาณาจักร

คำขอละ

๒,๐๐๐ บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขต การให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังไม่ครอบคลุม ประกอบกับประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีแห่งพิธีสารที่เกี่ยวกับ ความตกลงมาดริดเรื่องการจัดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย (พิธีสารมาดริด) ซึ่งพิธีสารดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีการยื่นคำขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ในประเทศภาคีแห่งพิธีสารมาดริด โดยการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเพียงครั้งเดียวเพื่อขอรับความคุ้มครองไปยังประเทศต่าง ๆ ที่เป็นภาคีแห่งพิธีสารมาดริดได้ สมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริดดังกล่าว นอกจากนี้ ในปัจจุบันมีการนำทึบหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้ ในลักษณะเป็นการหลอกลวง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณชนและเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าว สมควรกำหนด ฐานความผิดและโทษทางอาญาสำหรับการกระทำดังกล่าว รวมทั้งสมควรปรับปรุงขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้มีความชัดเจนและรวดเร็วมากขึ้น และปรับอัตรา ค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” โดยเพิ่มเติม “เสียง” ไว้ใน บทนิยาม เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทเสียง สามารถนำมาจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้าได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ โดยเพิ่มเติมอำนาจในการออก กฎกระทรวงลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานสามารถ มาจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

๒.๓ กำหนดลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่เป็นภาพ รูปร่าง หรือรูปทรง และเสียง ที่กฎหมายกำหนดให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ เพื่อให้มีความชัดเจนและ สอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล และแก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมาย การค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้า ที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายตามหลักเกณฑ์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

๒.๔ ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอ จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

๒.๖ ยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายชุด (ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)

๒.๗ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของ นายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อให้การดำเนินการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่น คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับ การจดทะเบียนก่อน เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนสามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

๒.๙ ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๒.๑๐ กำหนดให้กู้ออนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า สามารถแยกโอน หรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างได้ (เพิ่มมาตรา ๔๙ วรรคสอง)

๒.๑๑ กำหนดให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือ คล้ายกันให้แก่เจ้าของหลายรายได้ ในกรณีที่ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือ มาตรา ๔๙ เป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือเป็นผู้รับโอนหรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน และ

ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วทุกราย แล้วแต่กรณี (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

๒.๑๒ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มี การแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวละเลยการแก้ไข และเพื่อเป็นการเร่งรัดให้มีการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

๒.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอต่ออายุการจดทะเบียนได้หลังวันสิ้นอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

๒.๑๔ กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

๒.๑๕ เพิ่มบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด (เพิ่มหมวด ๑/๑)

(๑) กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า มาใช้บังคับแก่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดโดยอนุโลม (มาตรา ๗๙/๓)

(๒) กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร โดยกำหนดว่าต้องเป็นผู้ซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนหรือเป็นผู้ซึ่งได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ในราชอาณาจักร และมีสัญชาติไทยหรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือมีสถานประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมและยังคงประกอบการอย่างจริงจังในประเทศไทย (มาตรา ๗๙/๔)

(๓) กำหนดสิทธิของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักรว่ามีสิทธิขอรับความคุ้มครองต่อภาคีอื่นได้ และอาจขอรับความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังจากที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้ (มาตรา ๗๙/๕)

(๔) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการกรณีที่ได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรจากสำนักระหว่างประเทศแล้ว โดยเมื่อได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรจากสำนักระหว่างประเทศแล้วให้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าอาจมีการคัดค้านเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าวให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเนื่องจากการคัดค้านนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุแห่งการคัดค้านไปยังสำนัก

ระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หากไม่มีการแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น โดยผลของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว ให้ได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร (มาตรา ๗๔/๖)

(๕) กำหนดวันที่มีผลเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานต้นทางเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าวันที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น และให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียนและอาจต่ออายุได้ (มาตรา ๗๔/๗)

(๖) กำหนดกรณีที่มีการระบุรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรภายหลังจากที่สำนักระหว่างประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่สำนักระหว่างประเทศได้บันทึกการขอรับความคุ้มครองในทะเบียนระหว่างประเทศ และให้วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเป็นวันเดียวกับวันสิ้นอายุในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น และอาจต่ออายุได้ (มาตรา ๗๔/๘)

(๗) กำหนดกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว ในราชอาณาจักรเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว และเป็นของเจ้าของเดียวกัน เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นอาจขอให้นายทะเบียนบันทึกว่าเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลแทนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ตรงกันก็ได้ โดยไม่กระทบถึงสิทธิที่ได้มาจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรที่มีอยู่ก่อน (มาตรา ๗๔/๙)

(๘) กำหนดกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้ ณ สำนักงานต้นทาง รวมถึงทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามคำขอดังกล่าว หรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้า รายใด ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงและได้รับแจ้งการเพิกถอนจากสำนักระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนหรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ระบุรับความคุ้มครองในราชอาณาจักร ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน และในกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทางเมื่อเกิดเหตุดังกล่าว ให้แจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศด้วย (มาตรา ๗๔/๑๐)

(๙) กำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน โดยสำนักระหว่างประเทศเนื่องจากเหตุตามมาตรา ๗๔/๑๐ อาจยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้นในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าเดียวกันได้ โดยต้องเป็นการยื่นภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๔/๗ หรือวันที่บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๔/๘ แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร (มาตรา ๗๔/๑๑)

(๑๐) กำหนดให้หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศหรือเจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศ ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ หรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งไปยังสำนักระหว่างประเทศ เพื่อแจ้งต่อไปให้บุคคลนั้นทราบ เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การส่งหนังสือดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้การส่งดังกล่าว มีผลถือว่าผู้นั้นได้รับหนังสือแล้ว เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๗๙/๑๒)

(๑๑) กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายออกกฎกระทรวง เกี่ยวกับการขอและการจดทะเบียน การขอบันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศแทน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร การขอรับความคุ้มครอง การแก้ไขเปลี่ยนแปลง รายการในทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน และการต่ออายุการจดทะเบียน รวมทั้ง การดำเนินการอื่นใดภายใต้พิธีสารมาดริด (มาตรา ๗๙/๑๓) และกำหนดให้การออกกฎกระทรวงตาม หมวด ๑/๑ นี้ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด รวมทั้งกำหนดให้คำดำเนินการ ในต่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริดเป็นไปตามที่อธิบดีประกาศตามที่สำนักระหว่างประเทศกำหนด (มาตรา ๗๙/๑๔)

(๑๒) กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑/๑ นี้ใช้บังคับแก่เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ที่ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด ด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๗๙/๑๕)

๒.๑๖ กำหนดฐานความผิดเรื่องการนำท่อนหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้มาใช้สำหรับสินค้าของตนเอง หรือของบุคคลอื่น (เพิ่มมาตรา ๑๐๙/๑)

๒.๑๗ ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

๒.๑๘ กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๕ ถึงร่างมาตรา ๓๘) เพื่อรองรับ คำขอและการดำเนินการต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งรองรับ กฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

๓.๑ หลักเกณฑ์การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามความตกลงว่าด้วยสิทธิ ในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPs))

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า หรือ TRIPs เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่กำหนดหลักการพื้นฐานในการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ในเรื่องต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก โดยในส่วนของเครื่องหมายการค้า นั้น

Article 15^๑ ของ TRIPs ได้กำหนดการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อายุการคุ้มครอง ข้อกำหนดการใช้เครื่องหมายการค้า รวมทั้งการอนุญาตให้ใช้สิทธิ และการโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า

๓.๒ หลักเกณฑ์การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามกฎหมายของต่างประเทศ

(๑) ประเทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1994 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1994 ในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (2) ของ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration^๒

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม Section 5 Relative grounds for refusal of registration^๓

^๑ Article 15 Protectable Subject Matter

1. Any sign, or any combination of signs, capable of distinguishing the goods or services of one undertaking from those of other undertakings, shall be capable of constituting a trademark. Such signs, in particular words including personal names, letters, numerals, figurative elements and combinations of colours as well as any combination of such signs, shall be eligible for registration as trademarks. Where signs are not inherently capable of distinguishing the relevant goods or services, Members may make registrability depend on distinctiveness acquired through use. Members may require, as a condition of registration, that signs be visually perceptible.

etc.

etc.

^๒ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration.

(1) The following shall not be registered

etc.

etc.

(2) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

- (a) the shape which results from the nature of the goods themselves,
- (b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result, or
- (c) the shape which gives substantial value to the goods.

^๓ Section 5 Relative grounds for refusal of registration.

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is applied for are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

(2) A trade mark shall not be registered if because -

(a) it is identical with an earlier trade mark and is to be registered for goods or services similar to those for which the earlier trade mark is protected, or

(มีต่อหน้าถัดไป)

(ค) การขอขยายระยะเวลาการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 43 Renewal of registration^๔ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๒) ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1998 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1998 ในประเด็นดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้นำจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (3) ของ Section 7 Absolute grounds for refusal of registration^๕

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓)

(b) it is similar to an earlier trade mark and is to be registered for goods or services identical with or similar to those for which the earlier trade mark is protected, there exists a likelihood of confusion on the part of the public, which includes the likelihood of association with the earlier trade mark.

etc.

etc.

^๔ Section 43. Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of a renewal fee.

(2) Provision shall be made by rules for the registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal must be made, and the renewal fee paid, before the expiry of the registration.

Failing this, the request may be made and the fee paid within such further period (of not less than six months) as may be prescribed, in which case an additional renewal fee must also be paid within that period.

(4) Renewal shall take effect from the expiry of the previous registration.

etc.

etc.

^๕ Section 7 Absolute grounds for refusal of registration

(1) The following shall not be registered:

etc.

etc.

(3) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

(a) the shape which results from the nature of the goods themselves;

(b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result; or

(c) the shape which gives substantial value to the goods.

etc.

etc.

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม (3) ของ Section 8 Relative grounds for refusal of registration^๖

(ค) การขอขยายระยะเวลาการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 19 Renewal of registration^๗ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๓) Guidelines for Trademark Examination ของสมาคมเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ (International Trademark Association) ซึ่งมีการกำหนดแนวทางการตรวจสอบเครื่องหมายการค้าประเภทต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงเสียงและกลิ่นด้วย โดยในส่วนของเครื่องหมายเสียงจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการแสดงกราฟเสียงหรือตัวโน้ต หรือการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำ และสำหรับเครื่องหมายกลิ่นจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำและการนำเสนอตัวอย่างของกลิ่นและองค์ประกอบทางเคมีของกลิ่นนั้น

^๖ Section 8 Relative grounds for refusal of registration

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is sought to be registered are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

etc.

etc.

(3) Where an application for registration of a trade mark is made before 1st July 2004, if trade mark -

(a) is identical with or similar to an earlier trade mark; and

(b) is to be registered for goods or services which are not similar to those for which the earlier trade mark is protected, the later trade mark shall not be registered if-

(i) the earlier trade mark is well known in Singapore;

(ii) use of the later trade mark in relation to the goods or services for which the later trade mark is sought to be registered would indicate a connection between those goods or services and the proprietor of the earlier trade mark;

(iii) there exists a likelihood of confusion on the part of the public because of such use; and

(iv) the interests of the proprietor of the earlier trade mark are likely to be damaged by such use.

^๗ section 19. Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of the fee referred to in subsection (4) or the fees referred to in subsection (5), as the case may be.

(2) The Minister may make rules for the Registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal shall be made not later than 6 months after the date of expiry of the registration.

etc.

etc.

๓.๓ พิธีสารที่เกี่ยวกับความตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ของเครื่องหมาย (พิธีสารมาดริด)

วัตถุประสงค์ของการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามพิธีสารมาดริดเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในหลายประเทศในคราวเดียวกันหรือขยายไปยังประเทศอื่นในภายหลังได้อย่างสะดวก โดยเครื่องหมายการค้าดังกล่าวจะได้รับความคุ้มครองเสมือนหนึ่งเป็นเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนภายในประเทศตามกฎหมายของประเทศนั้น ๆ นอกจากนี้ผู้ประกอบการสามารถขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียนระหว่างประเทศหรือต่ออายุทะเบียนระหว่างประเทศดังกล่าวได้ด้วยความสะดวกเช่นเดียวกัน การจดทะเบียนระหว่างประเทศตามพิธีสารมาดริดมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) การยื่นคำขอจดทะเบียน

ผู้ที่จะขอรับความคุ้มครองสำหรับเครื่องหมายการค้าของตนในเขตแดนของภาคีพิธีสารภายใต้พิธีสารมาดริด โดยได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายนั้นในทะเบียนของสำนักระหว่างประเทศจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ แต่ต้องเป็นผู้ที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายต่อสำนักงานทะเบียนภาคีพิธีสาร ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “คำขอพื้นฐาน (Basic Application)” หรือเป็นผู้ที่ได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายนั้นไว้ในทะเบียนของสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารแล้ว ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “ทะเบียนพื้นฐาน (Basic Registration)” และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ด้วย ก. เป็นผู้มีสัญชาติของรัฐภาคี ข. มีภูมิลำเนาอยู่ในรัฐภาคี หรือ ค. มีสถานประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างแท้จริงและยังคงประกอบการอยู่ในรัฐภาคี (Article 2 (1))

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศตามพิธีสารมาดริดจะต้องยื่นคำขอต่อสำนักระหว่างประเทศ (International Bureau) โดยผ่านทางสำนักงานต้นทาง (Office of Origin) ที่ได้รับคำขอพื้นฐานหรือได้จดทะเบียนพื้นฐานไว้ (Article 2 (2)) โดยจะต้องใช้แบบฟอร์มตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับร่วม (Common Regulations) (Article 3 (1)) และชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด (Article 8 and Common Regulations, Rule 9 (3) Rule 10 Rule 34 and Rule 35) ทั้งนี้ ในคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศให้ระบุภาคีพิธีสารที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครอง แต่จะไม่สามารถกำหนดภาคีพิธีสารที่เป็นสำนักงานต้นทางได้ (Article 3 bis and Article 3 ter (1)) รวมทั้งต้องระบุรายการสินค้าและบริการที่จะขอรับความคุ้มครองภายใต้เครื่องหมายนั้น และหากเป็นไปได้ให้ระบุจำพวกสินค้าและบริการที่จะขอจดทะเบียนตามความตกลงนี้ซ้ำด้วยการกำหนดจำพวกสินค้าและบริการ โดยในคำขอหนึ่งสามารถยื่นขอหลายจำพวกได้ (Article 3 (2)) และในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอกำหนดสีเป็นลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายตน ให้ระบุข้อเท็จจริงและเอกสารตามที่กำหนดเพิ่มเติมตาม Article 3 (3) การขอรับความคุ้มครองไปยังดินแดนของภาคีพิธีสารอาจกระทำภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้ (Article 3 ter (2))

เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนแล้ว สำนักงานต้นทางจะต้องตรวจสอบและทำการรับรองว่ารายละเอียดในคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศตรงกับรายละเอียดในคำขอพื้นฐาน (Basic Application) หรือตรงกับรายละเอียดในทะเบียนพื้นฐาน (Basic Registration) แล้วแต่กรณี ณ เวลาที่มีการรับรอง (Article 3 (1))

นอกจากนี้ สำนักงานต้นทางจะต้องระบุวันที่ และเลขที่คำขอพื้นฐาน ในกรณีที่อาศัยคำขอพื้นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ หรือในกรณีที่อาศัยทะเบียนพื้นฐานในการยื่นคำร้องขอ ต้องระบุวันที่จดทะเบียน เลขที่ทะเบียนพื้นฐาน รวมทั้งวันที่ยื่นคำขอและ เลขที่คำขอซึ่งส่งผลให้เกิดการจดทะเบียนพื้นฐานนั้น พร้อมกับระบุวันที่รับคำขอจดทะเบียนระหว่าง ประเทศด้วย (Article 3 (1))

(๒) การตรวจสอบความถูกต้องของคำขอโดยสำนักระหว่างประเทศ

เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้ว สำนักระหว่างประเทศ ต้องทำการตรวจสอบเบื้องต้นว่าคำขอนั้นถูกต้องเป็นไปตามข้อกำหนดต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่หรือไม่ รวมทั้งมีการชำระค่าธรรมเนียมถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ หากพบว่ามีข้อบกพร่อง สำนักระหว่าง ประเทศจะต้องแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศดำเนินการแก้ไข หรือชำระค่าธรรมเนียม ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้ขอจดทะเบียนไม่ดำเนินการแก้ไขจะถือว่าละทิ้ง คำขอ (Common Regulations, Rule 11 Rule 12 and Rule 13) หากตรวจสอบคำขอแล้ว ปรากฏว่าคำขอนั้นถูกต้องและมีการชำระค่าธรรมเนียมถูกต้องแล้ว สำนักระหว่างประเทศจะทำการ จดทะเบียนเครื่องหมายนั้นในทะเบียนระหว่างประเทศ (International Register) โดยจะถือเอาวันที่ สำนักงานต้นทางได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศ ในกรณีที่ สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใน ๒ เดือน นับจากวันที่ สำนักงานต้นทางได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ หากไม่ได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่าง ประเทศภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว การจดทะเบียนระหว่างประเทศจะถือเอาวันที่สำนัก ระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศ (Article 3 (4))

(๓) การประกาศโฆษณา

เมื่อมีการจดทะเบียนในทะเบียนระหว่างประเทศแล้ว ให้สำนักระหว่าง ประเทศแจ้งไปยังสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารที่ถูกระบุขอรับความคุ้มครองและสำนักงาน ต้นทางโดยไม่ชักช้า และประกาศโฆษณาเครื่องหมายที่ได้รับจดทะเบียนในหนังสือประกาศโฆษณา (gazette) ที่พิมพ์เผยแพร่โดยสำนักระหว่างประเทศ (Article 3 (4) and Common Regulations, Rule 14)

(๔) การตรวจสอบและการปฏิเสธโดยสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสาร ที่ถูกระบุขอรับความคุ้มครอง

เมื่อสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารได้รับแจ้งจากสำนักระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการขอรับความคุ้มครองตาม Article 3 ter (1) หรือ (2) แล้ว ให้สำนักงานทะเบียนของภาคี พิธีสารที่ถูกระบุขอรับความคุ้มครองนั้นพิจารณาว่าเครื่องหมายนั้นจะรับจดทะเบียนได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากกฎหมายภายในของภาคีพิธีสารนั้น

ในกรณีที่ตรวจสอบแล้วพบว่ามีเหตุแห่งการปฏิเสธ หรือมีการยื่นคำร้อง คัดค้านการจดทะเบียน สำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารที่พิจารณาจะต้องแจ้งการปฏิเสธเบื้องต้น ไปยังสำนักระหว่างประเทศพร้อมทั้งเหตุผลแห่งการปฏิเสธภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ แต่อย่างช้า ที่สุดต้องก่อนสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีหรือ ๑๘ เดือน แล้วแต่กรณี หลังจากนั้น สำนักระหว่างประเทศ จะบันทึกการปฏิเสธเบื้องต้นนั้นไว้ในทะเบียนระหว่างประเทศพร้อมกับข้อมูลที่มีอยู่ และระบุวันที่ส่ง หนังสือแจ้งการปฏิเสธ แล้วจัดส่งสำเนาหนังสือแจ้งการปฏิเสธพร้อมเหตุแห่งการปฏิเสธให้ผู้มีชื่อ ในทะเบียนระหว่างประเทศโดยไม่ชักช้า เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศนั้นได้ใช้

สิทธิอุทธรณ์ต่อสำนักงานทะเบียนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ การอุทธรณ์จะอยู่ภายใต้กฎหมายภายในของแต่ละภาคีพิธีสาร โดยสำนักงานทะเบียนที่เกี่ยวข้องต้องแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักระหว่างประเทศทราบเพื่อบันทึกและประกาศโฆษณาต่อไป (Article 5 and Common Regulations, Rule 16 to Rule 19)

(๕) ผลของการจดทะเบียน

นับแต่วันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศ หรือนับแต่วันที่มีการบันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตาม Article 3 และ Article 3 ter ให้การคุ้มครองเครื่องหมายในแต่ละภาคีพิธีสารตามที่ระบุขอรับความคุ้มครองไว้ถือเสมือนว่าเป็นเครื่องหมายที่ได้ยื่นโดยตรงต่อสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารนั้น และในกรณีที่ไม่มีการแจ้งการปฏิเสธไปยังสำนักระหว่างประเทศตาม Article 5 (1) และ (2) หรือการแจ้งการปฏิเสธถูกถอนภายหลัง ให้เครื่องหมายนั้นได้รับความคุ้มครองในแต่ละภาคีพิธีสารที่มีการระบุขอรับความคุ้มครองไว้เสมือนว่าเป็นเครื่องหมายที่ได้รับการจดทะเบียนโดยสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสาร (Article 4 (1))

ในกรณีที่มีการขอรับความคุ้มครองภายหลังจากการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ซึ่งสำนักระหว่างประเทศจะต้องมีการบันทึกคำขอโดยทันทีและแจ้งไปยังสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารและการบันทึกดังกล่าวให้พิมพ์เผยแพร่ในหนังสือประกาศโฆษณา (gazette) ของสำนักระหว่างประเทศ ในกรณีนี้ ให้การได้รับความคุ้มครองมีผลตั้งแต่วันที่คำขอได้รับการบันทึกในทะเบียนระหว่างประเทศ และสิ้นสุดเมื่อสิ้นอายุการจดทะเบียนระหว่างประเทศ (Article 3 ter (2))

ในการจดทะเบียนระหว่างประเทศสามารถขออ้างสิทธิก่อนตามที่กำหนดในข้อ ๔ แห่งอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมได้ โดยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแบบพิธีที่กำหนดใน Section D ของข้อ ๔ นั้น (Article 4 (2))

(๖) การแทนที่การจดทะเบียนเครื่องหมายภายในประเทศหรือภูมิภาค โดยการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

ในกรณีที่เครื่องหมายที่ได้รับการจดทะเบียนภายในประเทศหรือภูมิภาคโดยสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารใดเป็นเครื่องหมายที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศด้วย และทั้งสองทะเบียนเป็นชื่อของบุคคลเดียวกัน เมื่อสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารนั้นได้รับการร้องขอ ให้ลงบันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศในทะเบียนของตน โดยให้ถือว่าการจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้นมีผลแทนการจดทะเบียนภายในประเทศหรือภูมิภาค แต่สิทธิทั้งหลายที่ได้จากการจดทะเบียนภายในประเทศหรือภูมิภาคจะไม่ถูกระงับ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า การจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้นได้รับความคุ้มครองในภาคีพิธีสารนั้นแล้ว รายการสินค้าและบริการที่ได้รับความคุ้มครองถูกต้องตรงกัน และการให้ความคุ้มครองการจดทะเบียนระหว่างประเทศในภาคีพิธีสารนั้นมีผลภายหลังจากวันที่จดทะเบียนภายในประเทศหรือภูมิภาค (Article 4 bis)

(๗) ความเป็นอิสระและไม่อิสระของการจดทะเบียนระหว่างประเทศและการแปรสภาพการจดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นคำขอภายในประเทศหรือภูมิภาค

ทะเบียนระหว่างประเทศจะเป็นอิสระจากคำขอพื้นฐานหรือทะเบียนที่เป็นผลจากคำขอพื้นฐาน หรือจากทะเบียนพื้นฐาน ที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันจดทะเบียนระหว่างประเทศ (Article 6 (2)) ดังนั้น ภายใน ๕ ปี นับแต่วันจดทะเบียนระหว่างประเทศ ผู้ทรงสิทธิในทะเบียนต้องรักษาไว้ซึ่งคำขอพื้นฐานหรือทะเบียนที่เป็นผลจากคำขอพื้นฐาน หรือทะเบียนพื้นฐานไว้ หากคำขอพื้นฐานหรือทะเบียนที่เป็น

ผลจากคำขอพื้นฐานนั้น หรือทะเบียนพื้นฐานถูกถอนคืน เลยกำหนดเวลา ถูกปฏิเสธ หรือมีคำวินิจฉัยเด็ดขาดให้ปฏิเสธ เพิกถอน ยกเลิกหรือไม่มีผลบังคับ การคุ้มครองที่เป็นผลจากการจดทะเบียนระหว่างประเทศจะไม่สามารถบังคับใช้ได้อีกต่อไปไม่ว่าจะมีการโอนหรือไม่ (Article 6 (3))

กรณีทีกล่าวมาข้างต้นจะใช้กับการอุทธรณ์คำวินิจฉัยซึ่งปฏิเสธคำขอพื้นฐานหรือการกระทำเพื่อถอนคำขอพื้นฐานหรือเพิกถอน ยกเลิก หรือการไม่มีผลบังคับของการจดทะเบียนที่เป็นผลจากคำขอพื้นฐานนั้นหรือทะเบียนพื้นฐานหรือการคัดค้านคำขอพื้นฐานที่มีผลคำวินิจฉัยเด็ดขาดเป็นการปฏิเสธ เพิกถอน ยกเลิก หรือการไม่มีผลบังคับหรือการส่งถอนคำขอพื้นฐานหรือการจดทะเบียนที่เป็นผลจากคำขอพื้นฐานนั้น หรือทะเบียนพื้นฐานเมื่อพ้นระยะเวลา ๕ ปี แต่มีเงื่อนไขว่าการอุทธรณ์การกระทำ หรือการคัดค้านดังกล่าว ได้เริ่มก่อนสิ้นระยะเวลา ๕ ปี และใช้กับกรณีทีคำขอพื้นฐานถูกถอนคืนหรือการจดทะเบียนที่เป็นผลจากคำขอพื้นฐานนั้นหรือทะเบียนพื้นฐานถูกปฏิเสธภายหลังสิ้นระยะเวลา ๕ ปี แต่กระบวนการได้เริ่มก่อนสิ้นระยะเวลา ๕ ปี

ในกรณีทีการจดทะเบียนระหว่างประเทศถูกยกเลิกโดยการร้องขอของสำนักงานต้นทางด้วยเหตุทีกล่าวมาตาม Article 6 (4) ผู้ทรงสิทธิในทะเบียนระหว่างประเทศมีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนในเครื่องหมายเดียวกันนั้นต่อสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารใดทีการจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลบังคับ โดยให้ถือว่าคำขอนั้นได้ยื่นในวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตาม Article 3 (4) หรือวันที่ได้รับการบันทึกขอรับความคุ้มครองจากภาคีพิธีสารภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตาม Article 3 ter (2) และถ้าการจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้นมีการอ้างสิทธิก่อน ให้ใช้การอ้างสิทธิก่อนได้เช่นกัน โดยมีเงื่อนไขว่า ต้องยื่นคำขอภายในสามเดือนนับแต่วันที่การจดทะเบียนระหว่างประเทศถูกยกเลิก สินค้าและบริการทีระบุในคำขอมีรายการตรงกับในทะเบียนระหว่างประเทศในส่วนของภาคีพิธีสารนั้นได้ให้ความคุ้มครอง และคำขอดังกล่าวปฏิบัติตามเงื่อนไขทีกฎหมายภายในทีใช้บังคับอยู่กำหนดไว้ รวมทั้งค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง (Article 9 quinquies)

(๘) อายุความคุ้มครองและการต่ออายุความคุ้มครอง

ทะเบียนระหว่างประเทศมีอายุความคุ้มครอง ๑๐ ปี และอาจยื่นคำขอต่ออายุความคุ้มครองได้ ครั้งละ ๑๐ ปี นับแต่วันสิ้นอายุ โดยชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดสำหรับระหว่างประเทศจะแจ้งล่วงหน้า ๖ เดือน ก่อนวันที่ทะเบียนสิ้นอายุ ในกรณีทีเจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศต่ออายุไม่ทันภายในกำหนด ให้มีระยะเวลาผ่อนผันในการต่ออายุความคุ้มครองได้อีก ๖ เดือน นับจากวันที่สิ้นอายุ (grace period) แต่ต้องชำระเงินเพิ่ม (surcharge) ตามทีข้อบังคับร่วมกำหนดไว้ (Article 6 (1) and Article 7)

(๙) การขอยกเลิกและการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน

ในกรณีทีมีการยื่นร้องขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศ ให้สำนักระหว่างประเทศบันทึกถึงการเปลี่ยนแปลงในความเป็นเจ้าของในการจดทะเบียนนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศคนใหม่ต้องเป็นผู้มีสิทธิในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศตาม Article 2 (1) ได้ด้วย (Article 9) นอกจากนี้ เมื่อมีการร้องขอเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน สำนักระหว่างประเทศก็จะบันทึกการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในทะเบียนระหว่างประเทศ เช่น ชื่อหรือที่อยู่ของผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศ หรือข้อจำกัดใด ๆ ทีเกี่ยวกับภาคีพิธีสารทั้งหมดหรือบางส่วนทีให้ความคุ้มครอง หรือเกี่ยวกับรายการสินค้าหรือบริการทีระบุในทะเบียนระหว่างประเทศ (Article 9 bis)

(๑๐) ค่าธรรมเนียมคำขอและการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

การยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด ผู้ยื่นคำขอจะต้องชำระค่าธรรมเนียมล่วงหน้าตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้ (Article 8 (2))

ก. ค่าธรรมเนียมพื้นฐาน (basic fee) คือ ค่าธรรมเนียมหลักที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศต้องชำระในอัตราเดียวกัน

ข. ค่าธรรมเนียมสำหรับแต่ละจำพวกสินค้าหรือบริการ (supplementary fee) ในส่วนที่เกินจากสามจำพวก (ค่าธรรมเนียมประเภทนี้อาจชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับร่วมในกรณีที่จำนวนของจำพวกสินค้าหรือบริการถูกกำหนดหรือถูกโต้แย้งโดยสำนักกระหว่างประเทศ (Article 8 (3))

ค. ค่าธรรมเนียมสำหรับการขอรับความคุ้มครองไปยังภาคีพิธีสารตาม Article 3 ter (complementary fee)

ในกรณีที่มีการสงวนสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเฉพาะรายภาคี (individual fee) จะไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตาม ข. และ ค. โดยค่าธรรมเนียมเฉพาะรายภาคีนี้เป็นค่าธรรมเนียมที่ภาคีพิธีสารบางรายสงวนสิทธิที่จะเรียกเก็บเอง แทนการรับส่วนแบ่งจากรายรับที่เกิดจากค่าธรรมเนียมตาม ข. และ ค. โดยภาคีพิธีสารนั้นจะเป็นผู้กำหนดเอง ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมเฉพาะรายภาคีนี้ ต้องไม่สูงกว่าค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บสำหรับการจดทะเบียนหรือต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าในทะเบียนของสำนักงานทะเบียนของภาคีพิธีสารนั่นเอง (Article 8 (7))

๓.๔ กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามพิธีสารมาดริด

ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ประกาศใช้กฎหมายเครื่องหมายการค้ามาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๔๖ (พ.ศ. ๒๔๘๙) (Trademark Act of 1946) โดยมีสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้า (The United States Patent and Trademark Office (USPTO)) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลกลาง ทำหน้าที่กำกับดูแลเกี่ยวกับระบบเครื่องหมายการค้า ต่อมาสหรัฐอเมริกาได้เข้าเป็นสมาชิกของพิธีสารมาดริด (the Protocol relating to the Madrid Agreement) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๓ (พ.ศ. ๒๕๔๖) ซึ่งผลของการเข้าเป็นสมาชิกของพิธีสารมาดริดดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลกลางต้องแก้ไขกฎหมายเครื่องหมายการค้าโดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งเครื่องหมายเพื่อเป็นการอนุวัติการพิธีสารดังกล่าว โดยบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนี้เรียกว่า the Madrid Protocol Implementation Act (MPIA) ซึ่งนอกจาก MPIA ซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับโดยตรงแล้ว USPTO ยังมีการออกแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องที่เรียกว่า Trademark Rules of Practice เพื่อเป็นคู่มือในการจดทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งเครื่องหมายด้วย สำหรับหน่วยงานที่มีหน้าที่รับจดทะเบียนระหว่างประเทศนี้คือ USPTO โดยสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการจดทะเบียนเครื่องหมายภายใต้ MPIA ได้ดังนี้

(๑) การยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ

๑.๑ เจ้าของคำขอพื้นฐานที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของ USPTO หรือเจ้าของทะเบียนพื้นฐานที่ USPTO ได้จดทะเบียนให้แล้ว อาจยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศโดยยื่นเป็นหนังสือต่อ USPTO ตามแบบฟอร์มพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมตามที่ผู้อำนวยการ USPTO กำหนด ทั้งนี้ เจ้าของคำขอพื้นฐานหรือทะเบียนพื้นฐานต้องมีคุณสมบัติคือ (๑) มีสัญชาติอเมริกัน (๒) มีภูมิลำเนาในประเทศสหรัฐอเมริกา หรือ (๓) มีสถานประกอบอุตสาหกรรมหรือ

พาณิชย์กรรมอย่างแท้จริงและยังคงประกอบกิจการอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา (15 USC 1141a, Section 61)

๑.๒ เมื่อ USPTO ได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้ว ผู้อำนวยการต้องตรวจสอบคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้นเพื่อรับรองว่าข้อมูลที่ระบุในคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศสอดคล้องกับข้อมูลที่ระบุอยู่ในคำขอพื้นฐานหรือทะเบียนพื้นฐาน ณ เวลาที่ทำการรับรอง เมื่อตรวจสอบและรับรองคำขอแล้ว ผู้อำนวยการต้องส่งคำขอนั้นไปยังสำนักระหว่างประเทศ (15 USC 1141b, Section 62) อย่างไรก็ดี หากปรากฏต่อมากว่าคำขอพื้นฐานหรือทะเบียนพื้นฐานที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศถูกจำกัด ละทิ้ง ยกเลิก หรือสิ้นอายุ ในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าและบริการไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่ระบุในทะเบียนระหว่างประเทศ ผู้อำนวยการต้องแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศถึงการถูกจำกัด ละทิ้ง ยกเลิก หรือสิ้นอายุดังกล่าว โดยต้องแจ้งเมื่อเกิดเหตุดังกล่าวภายในห้าปีนับจากวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศหรือเกินกว่าห้าปีได้ในกรณีที่การจำกัด การละทิ้งหรือการยกเลิกคำขอพื้นฐานหรือทะเบียนพื้นฐานเป็นผลมาจากการดำเนินการที่เริ่มมาก่อนสิ้นระยะเวลาห้าปีนั้น (15 USC 1141c, Section 63)

(๒) การขอขยายความคุ้มครองการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

๒.๑ ผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งมีฐานมาจากคำขอพื้นฐานที่ยื่นต่อ USPTO หรือทะเบียนพื้นฐานที่ USPTO จดทะเบียนให้ อาจร้องขอขยายความคุ้มครองทะเบียนระหว่างประเทศโดยการยื่นคำร้องขอต่อสำนักระหว่างประเทศโดยตรงหรือยื่นต่อ USPTO เพื่อส่งไปยังสำนักระหว่างประเทศ โดยต้องยื่นคำขอตามแบบฟอร์มและเสียค่าธรรมเนียมการจัดส่งตามที่ผู้อำนวยการ USPTO กำหนด (15 USC 1141d, Section 64)

๒.๒ ผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศมีสิทธิขอขยายความคุ้มครองทะเบียนระหว่างประเทศมายังประเทศสหรัฐอเมริกาภายใต้พิธีสารมาดริดนี้ได้ แต่ในกรณีที่ USPTO เป็นสำนักงานต้นทาง (Office of origin) สำหรับคำขอจดทะเบียนหรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศใด การจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้นไม่อาจได้รับประโยชน์ในการขอขยายความคุ้มครองตามพิธีสารมาดริดในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ (15 USC 1141e, Section 65)

๒.๓ คำร้องขอขยายความคุ้มครองทะเบียนระหว่างประเทศต่อสหรัฐอเมริกาซึ่งสำนักระหว่างประเทศได้ส่งมายัง USPTO ให้ถือเสมือนว่าได้ยื่นในสหรัฐอเมริกา โดยถูกต้อง ถ้าคำร้องขอดังกล่าวได้แนบประกาศแสดงเจตนาโดยสุจริต (declaration of Bona fide intention) ที่จะใช้เครื่องหมายนั้นในทางการค้าและรับรองโดยผู้ยื่นคำขอหรือผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศนั้นเมื่อสำนักระหว่างประเทศได้รับคำร้องนั้นมา ในกรณีที่การยื่นคำร้องขอ นั้นได้ดำเนินการโดยถูกต้อง ต้องมีการกำหนดการใช้เครื่องหมายอย่างสร้างสรรค์ (constructive use of mark) ในวันดังต่อไปนี้แล้วแต่วันใดจะมาถึงก่อน ได้แก่ วันจดทะเบียนระหว่างประเทศในกรณีที่คำร้องขอขยายความคุ้มครองได้ยื่นในคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ หรือวันที่บันทึกคำร้องขอขยายความคุ้มครองในกรณีที่คำร้องขอขยายความคุ้มครองได้ทำขึ้นภายหลังวันจดทะเบียน หรือวันที่ขออ้างสิทธิก่อนตามกฎหมายนี้ เว้นแต่จะมีการปฏิเสธตาม Section 68 (15 USC 1141f, Section 66)

(๓) สิทธิที่ได้มาก่อนสำหรับคำร้องขอขยายความคุ้มครองต่อสหรัฐอเมริกา

ผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศที่ยื่นคำร้องขอขยายความคุ้มครองต่อสหรัฐอเมริกาที่มีสิทธิอ้างวันที่มีสิทธิก่อนขึ้นอยู่กับสิทธิที่ได้มาก่อน (right of priority) ตามความหมายในมาตรา ๔ ของอนุสัญญากรุงปารีสเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ในกรณีนี้

๓.๑ คำร้องขอขยายความคุ้มครองระบุถึงการขออ้างสิทธิก่อน และ

๓.๒ วันจดทะเบียนระหว่างประเทศหรือวันที่ได้รับการบันทึกคำร้องขอขยายความคุ้มครองต่อสหรัฐอเมริกา ต้องไม่เกินหกเดือนนับจากวันที่ยื่นคำขอภายในประเทศครั้งแรก (ตามความหมายในมาตรา ๔ (A) (๓) ของอนุสัญญากรุงปารีสเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม) หรือการยื่นคำขอครั้งต่อมา (ตามความหมายในมาตรา ๔ (C) (๔) ของอนุสัญญากรุงปารีสเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม) (15 USC 1141g, Section 67)

(๔) การตรวจสอบ การคัดค้าน และการแจ้งการปฏิเสธคำร้องขอขยายความคุ้มครอง

๔.๑ คำร้องขอขยายความคุ้มครองต้องได้รับการตรวจสอบเสมือนเป็นคำขอจดทะเบียนบนทะเบียนหลัก (on the Principal Register) ภายใต้กฎหมายนี้ และหากผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมีสติที่จะได้รับการขยายความคุ้มครอง ผู้อำนวยการ USPTO ต้องพิมพ์เผยแพร่เครื่องหมายนั้นในหนังสือประกาศโฆษณา (Official Gazette) ของ USPTO (15 USC 1141h, Section 68 (a))

๔.๒ ในกรณีที่คำร้องขอขยายความคุ้มครองถูกปฏิเสธ ผู้อำนวยการ USPTO ต้องแจ้งการปฏิเสธพร้อมเหตุแห่งการปฏิเสธไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในสิบแปดเดือนนับจากวันที่สำนักระหว่างประเทศได้ส่งการแจ้งคำร้องขอขยายความคุ้มครองมายัง USPTO โดยผู้อำนวยการ USPTO ต้องส่ง

ก. ประกาศแจ้งการปฏิเสธที่มีผลมาจากการตรวจสอบคำร้องขอขยายความคุ้มครอง

ข. ประกาศแจ้งการปฏิเสธที่มีผลมาจากการยื่นคำคัดค้านต่อคำร้องขอนั้น และ

ค. ประกาศแจ้งความเป็นไปได้ว่าคำคัดค้านต่อคำร้องขอนั้นอาจถูกยื่นภายหลังสิ้นระยะเวลาสิบแปดเดือน โดยผู้อำนวยการ USPTO ต้องส่งประกาศแจ้งการปฏิเสธที่มีผลมาจากการคัดค้านพร้อมทั้งเหตุแห่งการคัดค้านไปยังสำนักระหว่างประเทศ ภายในเจ็ดเดือนนับจากวันแรกของระยะเวลาการคัดค้านหรือภายในหนึ่งเดือนนับจากวันสิ้นระยะเวลาการคัดค้านแล้วแต่กรณีว่าวันใดมาถึงก่อน

หากปรากฏว่า USPTO ไม่ส่งประกาศแจ้งการปฏิเสธหรือประกาศแจ้งความเป็นไปได้ของการคัดค้าน ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ข้างต้น คำร้องขอขยายความคุ้มครองจะต้องไม่ถูกปฏิเสธและผู้อำนวยการ USPTO ต้องออกใบรับรองการขยายความคุ้มครองตามคำร้องขอนั้น (15 USC 1141h, Section 68 (b) and (c))

๔.๓ ในการติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการแจ้งการปฏิเสธเครื่องหมายผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น อาจแต่งตั้งตัวแทนของตนโดยการแจ้งชื่อและที่อยู่ของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาไว้ที่ USPTO ว่าจะให้เป็นผู้ซึ่งให้บริการเรื่องการแจ้งหรือการดำเนินการกระบวนการที่จะมีผลต่อเครื่องหมายนั้น ดังนั้น การแจ้งหรือการดำเนินการดังกล่าวอาจยื่น

ได้ที่บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือส่งทางไปรษณีย์ให้แก่บุคคลดังกล่าวตามที่อยู่ที่ได้แจ้งไว้ แต่กรณีที่ ไม่พบบุคคลที่เป็นตัวแทนตามที่อยู่ที่ได้แจ้งไว้ หรือถ้าผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศไม่ได้แต่งตั้ง ตัวแทนโดยการยื่นเอกสารไว้ที่ USPTO ตามที่กล่าวมาข้างต้น การแจ้งหรือกระบวนการดังกล่าว อาจดำเนินการโดยผู้อำนวยการ USPTO (15 USC 1141h, Section 68 (d))

๔.๔ หากคำร้องขอขยายความคุ้มครองไม่ถูกปฏิเสธ ผู้อำนวยการ USPTO จะต้องออกใบรับรองการขยายความคุ้มครองตามคำร้องขอ และต้องประกาศใบรับรองการขยาย ความคุ้มครองดังกล่าวโดยการพิมพ์เผยแพร่ในหนังสือประกาศโฆษณาของ USPTO ในกรณีนี้ ผลของ การขยายความคุ้มครองดังกล่าวจะมีผลบังคับเช่นเดียวกับการจดทะเบียนบนทะเบียนหลัก รวมทั้ง ผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศจะมีสิทธิและได้รับชดเชยความเสียหายเช่นเดียวกับเจ้าของทะเบียน บนทะเบียนหลัก ทั้งนี้ นับแต่วันที่ออกใบรับรองการขยายความคุ้มครอง (15 USC 1141i, Section 69)

(๕) ผลเกี่ยวกับทะเบียนระหว่างประเทศ

๕.๑ กรณีที่สำนักกระหว่างประเทศแจ้งการยกเลิกทะเบียนระหว่างประเทศ ต่อ USPTO ไม่ว่าจะสินค้าและบริการทั้งหมดหรือบางส่วนที่ระบุในทะเบียนระหว่างประเทศ ผู้อำนวยการ USPTO ต้องยกเลิกการขยายความคุ้มครองใด ๆ ในสหรัฐอเมริกาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สินค้าและบริการดังกล่าว ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกยกเลิก

๕.๒ กรณีที่สำนักกระหว่างประเทศไม่ต่ออายุทะเบียนระหว่างประเทศ การขยายความคุ้มครองต่อสหรัฐอเมริกาจะสิ้นสุด ณ วันสิ้นอายุของทะเบียนระหว่างประเทศนั้น

๕.๓ กรณีการแปรสภาพการขยายความคุ้มครองไปเป็นคำขอจดทะเบียน ภายในสหรัฐอเมริกา ผู้มีชื่อในทะเบียนระหว่างประเทศที่ถูกยกเลิกไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน โดยสำนักกระหว่างประเทศตามคำร้องขอของสำนักงานต้นทางตามพิธีสารมาดริด Article 6 (4) อาจยื่นคำขอจดทะเบียนตาม Trademark Act of 1946 (section 1 หรือ section 44) ในเครื่องหมาย เดียวกันนั้นสำหรับสินค้าและบริการใด ๆ ที่การยกเลิกนั้นมีผลครอบคลุมถึงการขยายความคุ้มครอง ในสหรัฐอเมริกาที่มีผลมาจากทะเบียนระหว่างประเทศนั้น คำขอดังกล่าวต้องได้รับการ ปฏิบัติเสมือนเป็นคำขอที่ได้ยื่น ณ วันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศหรือวันที่ได้รับการบันทึก คำร้องขอขยายความคุ้มครองกับสำนักกระหว่างประเทศ แล้วแต่กรณี และในกรณีที่มีการขออ้างสิทธิ ก่อนตาม section 67 ก็จะได้สิทธิเช่นเดียวกัน โดยคำขอดังกล่าวจะได้รับสิทธิตามบทบัญญัตินี้ต่อเมื่อ คำขอนั้นได้ยื่นไม่เกินสามเดือนนับจากวันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกยกเลิกไม่ว่าทั้งหมดหรือ บางส่วน และต่อเมื่อคำขอนั้นได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดใน Trademark Act of 1946 ที่ใช้บังคับ กับคำขอที่ยื่นตาม Section 1 หรือ Section 44 (15 USC 1141j, Section 70)

(๖) การโอนการขยายความคุ้มครอง

การขยายความคุ้มครอง พร้อมทั้งก๊อปปี้ที่เกี่ยวข้อกับเครื่องหมายนั้น อาจโอนให้แก่บุคคลซึ่งมีสัญชาติ มีภูมิลำเนา หรือมีเจตนาสุจริตและมีสถานประกอบอุตสาหกรรม หรือพาณิชย์กรรมอย่างแท้จริงและยังคงประกอบกิจการอยู่ ไม่ว่าในประเทศที่เป็นภาคีพิธีสารหรือ ในประเทศซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การระหว่างรัฐบาลซึ่งเป็นภาคีพิธีสาร (15 USC 1141l, Section 72)

(๗) สิทธิการขยายความคุ้มครอง

ในกรณีที่การจดทะเบียนในสหรัฐอเมริกาและใบรับรองการขยายความคุ้มครอง ที่ออกให้ต่อมานั้นเป็นของบุคคลเดียวกัน ระบุเครื่องหมายเดียวกัน และรายการสินค้าหรือบริการ

เดียวกัน การขยายความคุ้มครองนั้นจะได้รับสิทธิเช่นเดียวกับการจดทะเบียนภายในประเทศก่อนการออกใบรับรองการขยายความคุ้มครองนั้น (15 USC 1141n, Section 74)

๓.๕ กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับโทษทางอาญาในความผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า

กฎหมายเครื่องหมายการค้า (Trademark Act of 1946 – Lanham Act) ซึ่งได้นำมาประมวลไว้ในประมวลกฎหมายอ้างอิงของสหรัฐอเมริกา (United State Code Annotation – USCA) บรรพ ๑๕ พาณิชยและการค้า (Commerce and Trade) หมวดที่ ๒๒ เครื่องหมายการค้า (Trademarks) ส่วนที่ ๓ บททั่วไป (General Provisions) มาตรา ๑๑๑๔ การเยียวยาความเสียหาย การละเมิดเครื่องหมายการค้า ผู้ละเมิดเครื่องหมายการค้าทางอ้อม (Remedies; infringement; innocent infringer) กำหนดเฉพาะความรับผิดทางแพ่งในกรณีที่ถูกละเมิดเครื่องหมายการค้า ดังนี้

ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้โดยปราศจากความยินยอมของผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

(ก) ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้อื่นในทางการค้าในการทำขึ้นใหม่ ปลอม ทำซ้ำ หรือเลียนแบบสีของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ โดยการขาย เสนอขาย จำหน่าย หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการ หรือกระทำการอื่นใดในลักษณะเดียวกัน อันเป็นเหตุให้เกิดความสับสน หลงผิด หรือเป็นการหลอกลวง หรือ

(ข) ทำขึ้นใหม่ ปลอม ทำซ้ำ หรือเลียนแบบสีของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ โดยใช้กับฉลาก แผ่นป้าย สิ่งพิมพ์ หีบห่อ สิ่งห่อหุ้ม ภาชนะรองรับ หรือการโฆษณาโดยมีเจตนาเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเกี่ยวกับการขาย เสนอขาย จำหน่าย หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการ หรือกระทำการอื่นใดในลักษณะเดียวกัน อันเป็นเหตุให้เกิดความสับสน หลงผิด หรือเป็นการหลอกลวง

การกระทำตาม (ก) และ (ข) มีความรับผิดทางแพ่งเพื่อการเยียวยาความเสียหายภายใต้บังคับ (ข) ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไม่มีสิทธิเรียกร้องผลกำไรหรือค่าเสียหาย เว้นแต่เป็นการกระทำความผิดโดยผู้กระทำรู้ว่าการลอกเลียนแบบเครื่องหมายการค้าอันเป็นเหตุให้เกิดความสับสน หลงผิด หรือเป็นการหลอกลวง

ประมวลกฎหมายอ้างอิงของสหรัฐอเมริกา (United State Code Annotation – USCA) บทบัญญัติในบรรพ ๑๘ ความผิดทางอาญาและวิธีพิจารณาความอาญา (Crimes and Criminal Procedure) หมวด ๑ ความผิดทางอาญา (Crimes) ส่วนที่ ๑๑๓ ลักทรัพย์ (Stolen property) มาตรา ๒๓๒๐ การลักลอบค้าสินค้าหรือบริการปลอม (Trafficking in counterfeit goods or services) ได้กำหนดความผิดฐานลักลอบค้าสินค้าหรือบริการปลอมว่า ผู้ใดโดยเจตนาหรือพยายามหรือสมคบคิด กระทำการลักลอบค้าสินค้าหรือบริการโดยรู้ว่ามีการใช้เครื่องหมายการค้าปลอมในสินค้าหรือบริการนั้น และความผิดฐานลักลอบค้าฉลาก แผ่นปิดสติ๊กเกอร์ สิ่งห่อหุ้ม เข็ม ตรา เหรียญ เครื่องราง กล้อง ภาชนะ กระจก ปลอกหุ้ม ป้ายแขวนเอกสาร หรือหีบห่อ โดยรู้ว่ามีการใช้เครื่องหมายการค้าปลอม และการใช้ดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความสับสน หลงผิด หรือเป็นการหลอกลวง ผู้กระทำความผิดที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่มีใช้บุคคลธรรมดาต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ และในกรณีที่มีการกระทำความผิดซ้ำ

(๕๔)

ผู้กระทำความผิดที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ หรือ
จำคุกไม่เกินยี่สิบปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่มีใช้บุคคลธรรมดาต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
๑๕,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)